

قەلغانەكان

چۆن لەگەڵ گومانە ھزرىيە ھاوچەرخەكاندا مامەڵە بكەين

نوسینی: أحــمد السـید

وەرگێڕانى: ڕێػخراوى ئاستانە

تەفسىرى نوور

قەڭغانەكان

ناوی نووسهر: أحمد السید وهرگیّرانی: رینکخراوی ئاستانه دیزاینی ناوهوه و بهرگ: زهردهشت کاوانی ناوهوه و بهرگ: یهکهم ۲۰۲۰ تیستراژ: ۲۰۲۰ دانسه

له بهرێوهبهرایهتی گشتی کتێبخانه گشتیهکان - ههرێمی کوردستان ژماره سپاردنی () ی ساڵی ۲۰۲۰ پێدراوه

قەڭغانەكان

چۆن لەگەڵ گومانە ھزرىيە ھاوچەرخەكاندا مامەڵە بكەين

نووسینی

أحمد السيد

وەرگێڕانى **رێػخـراوی ئاسـتانه**

پێشـەكى

له میژووی مروقایه تیدا، جه نگه کان به شین کی دیار و به رچاویان داگیر کردووه پشکین که وره ی ئه و میژووه یان بو خویان پچریوه، ئه و جه نگانه ش، سروشتی مروق و به های هیز و زبریی لای مروق ده خه نه روو، ئه گهر هه ندین یاخود زوربه ی جه نگه کان، ده ربری په ستی مروق و حه زی چینراوی سته م له مروقدا بن، ئه وا ده کریت هه ندین له و جه نگانه، وه کی پیویستیه کی داد په رواره نه ته ماشا بکرین.

ئه گهر بمانهوینت دیارده ی جهنگ شروقه بکهین، ده کرینت تیبینی ئه وه بکهین که له سهر دوو پایه ی بنه په وهستاوه: هیرش و به رگریی، پاشان مروق له هه دوو باره که دا پیویستیی به ئامرازه کانی جهنگ ههیه، بویه مروق بو هیرشبردن کو مه لیک چه کی به کارهیناوه و بو به رگریکردنیش کو مه لیک چه کی دی، بو هیرشکردن شمشیر و تیر و رمی دروست کرد، بو به رگریکردنیش قه لغان.

به وردی نازانین مروّق له کهیهوه ئاسنی لهناو جهنگدا وه بهرگریی به کارهیناوه، به لام دهزانین که پیش پیغهمبهر داوود (سهلامی خوای لی بینت) ئهو پیناوه بهرگرییانه به چهشنیکی گونجاو بو سروشتی جهنگ و بگره و بهردهی جهنگ بهردهست نهبون، چونکه خوای گهوره له قورئاندا ئه و بهخششهمان بو باس ده کات که پیغهمبهر داوودی فیری ئه و پیشهیه کردووه، وه ک ده فهرمویت (وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَکُمْ لِتُحْصِنَکُمْ مِنْ بَأْسِکُمْ فَهَلْ أَنْتُمْ شَاکِرُونَ)، (۱) (وه فیری قه لفان دروستکردنمان کرد بو ئهوهی له کاتی جهنگدا خوّتانی پی بیاریزن له دوژ منتان، ئایا ئیوه شوکرانهی ئه و نیعمه دو زورانهی خوا ناکهن؟).

لیّرهدا مهبهست به (لهبووس) قهلُغانه، ئامانجه کهش لیّی خوّپاراستنه له گورز و جهنگ، له سوورهتی سهبهئیشدا دهبینین خوای گهوره فهرمانی به پیغهمبهر

(١) - الأنبياء: ٨٠.

داوود كردووه به جوانى كاربكات له قه لغانسازيدا، پنى ده فهرموينت (أَنِ اعْمَلْ سَابِغَاتٍ وَقَدِّرْ فِي السَّرْدِ)، (۱) (قه لغانى دريْر و فراوان دروست بكه و بزمار و زنجيره كانى ته قدير بكه به ئه ندازهى خوّيان).

راقه کارانی قورئان سهباره ت به واتای ئهم ئایه ته قسهیان کردووه و چهندین راوبو چوونیان لهباره وه هیناوه، کوی ئه وانه ش ئاماژه ن به شیوازی کارکردن له ئه لقه کانی قه لغان، یان بزماره کانی ئه و ئه لقانه دا، به چه شنیک وابکه ن قه لغانه که زور پته و و یه کانگیر بیت و هیچ کون و که لهبه رینکی نهبیت و بو ئه وه بشیت مروق بو خویاراستن و به رگریی به کاریبه پنیتن ها وکات قورسیش نهبیت.

ئه گهر زیاتر باسی ململانی مرؤیی بکهین، دهبینین تهنها له جهنگی شمشیر و تیر و رم و چهکی ئاگریندا سنووردار نهبووه، به لکو چهند مهیدانی دیکهی ململانی ههن، پیناوه کانی جهنگه که زمان و پینووسن، ئامانجه کانیشی ئه گهر شهره فمهندانه بن، سهرکهوتنه به سهر بهرامبهردا له ریخی به لکهوه، ئه گهریش جهنگیکی پیس و ناره وا بین، دار ماندنی به ها و ناوبانگ و بیروباوه ری بهرامبهره له ریخی شیواندن و در ق بق هه لبه ستنه وه.

کاتیک لاپه په کانی چهند قوناغیکی دوورودریژی میژوو هه لده ده ینه وه هه تا له گرنگترین لاپه په ی میژوودا بوهستین، له لاپه په یه دهستیکی گهوره ترین ریپ هوی سه رزه ویدا ده وه ستین، ئه ویش ناردنی پیغه مبه ری خوایه گی، ده بینین دوژ منه کانی دوو جوّر جهنگیان له در به رپاکرد: جهنگی گوفتاری و جهنگی ههستی کراو (جهسته یی)، پیغه مبه ریش له به رامبه رهیرشه کانیاندا، دوو جوّر به رگریی گرته به را جهنگی به لکه و روونکردنه وه، جهنگی رم و شمشیر، خوای گهوره له سه ره تادا فه رمانی پیکرد به قورئانی پیروّز جیهادی گهوره ی بیباوه پان بکات، و و فه ده مهرمویت (فَلا تُطِعِ الْگافِرِینَ وَجَاهِدْهُمْ بِهِ جِهَادًا کَبِیرًا)، (۱) (گویز ایه لی بیباوه پان مه به و به و قورئانه، جیهادی گهوره ی کافران بکه)، خوای گهوره بیباوه پان مه به و به و قورئانه، جیهادی گهوره ی کافران بکه)، خوای گهوره

⁽۱) - سبأ: ۱۱.

⁽٢) - الفرقان: ٥٦.

خوّی وه لامدانهوه ی هیرش و گومانی بیباوه ران و ئههلی کیتابی به رامبه ربه پیغه مبه ری خوا گرته خوّ، وه ک ده فه رمویت (وَلَا یَأْتُونَكَ مَِثَلِ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَأَحْسَنَ تَفْسِیرًا)، (۱) (کافران هیچ نموونه، یان گومانیک بو تو ناهیننه وه، ئیلا ئیمه لهبه رامبه رئه و باتله ی ئه واندا، حه قت بو دینینه وه و باشترین روونکر دنه وه بو دینین)، پیغه مبه ری خوایش گر مشتوم ری له گه ل ده کردن و وه لامی ده دانه وه.

زانایانی موسلمانیش بهرامبه و به هه جه جهنگیگی گوفتاریی در به ئیسلام هه ولمی خویان داوه و له گهل وروژینه رانی ئه و جهنگ و گومانانه دا، مشتوم ی خویان کردووه و رهخنه یان له به لگه کانیان گرتووه و به عه قل و ده قیش به لگه ی حمقیان خستوته پروو و نادروستیی ئه و هیرش و گومانانه یان نیشانداوه و پایه یان له به له به نیسلام و گونجاوی ئه و دینه یان بو هم موو سه رده میک خستوته پروو.

همتا ئیستایش گومانه کان به رامبه ربه قورئان و پیغه مبه ری ئیسلام و شهریعه تی خوا ده وروژینرین، ئه وهی ئه مروز چاوی له باوبوران و شه پوله سه خته کانی ده ریا و هه وره ره ش و چروپره کانی ئاسمانه و ده بینیت ده ریای گومانه کان، به شه پولی به رزی گومانسازیی شه پول ده دات، شه پولیک که کاریگه رییه که ی گهیشتو ته ئه و که شتیانه ش که له به نده ره کاندا و هستاون، هه ندیک له که شتیه کان به یه کدا ده ده ن و خه ریکه ژیرئاو ده که ون، هه ندیکی دیکه شیان به هیز ماونه ته وه و ئارامیی و سه قامگیرییان رووله زیاد بوون ده کات، گوریسی هه ندیکیان پچراوه و ده ریا دوور له سته مقووتیان ده دات.

ئهم شه پولانه ش، کشانیکی نوینی ئه و جه نگه گوفتاریانه ن که هه رکه س به قه لُغان خونی بیاریزیت لیّیان، رزگاری بووه، هه رکه سیش قه لُغانه کهی ورد و چر نه چنیبیّت، تیریک به رقه لُغانه کهی ده که ویّت و له درز و که لیّنیّکه وه، قه لُغانه که ده بریّت و که سه که ده پیّکیّت.

(١) - الفرقان: ٣٣.

لهم پیشه کییه ی باسم کرد، مهبهستم ئهوهبوو ببیته دهروازهیه ک بو روونکردنهوه ی ئامانجی نووسینی ئهم کتیبه، ئهویش به شداریکردنه له چنینی چهند قه لفانیکی پتهوی هزریی، قه لفانیک که ئاسان هه لبگیریت و پشتیوان به خوا، پاریزهریک بیت له ئاست ئهو شه پوله گومانسازییه هاوچه رخه ی ئاراسته ی ئیسلام و پایه کانی کراوه.

لهم كتيبه دا همول دهدهم وهلامي ئهم پرسيارانه بدهمهوه:

ئەو ھۆكارانە چى بوون كە بوونە ھۆى ئەوەى گەنجانمان لە كۆمەلگە ناوچەييەكانماندا روو لە ئىلحاد بكەن، يان ھەرچەندە ھێشتا وابەستەن بە بنەرەتى ئىسلامەو، كەچى نكوولْيى بكەن لە ھەندىك بنەماى چەسپاويى شەرعى؟ ئايا گوتارى ئايينى رۆلى ھەبووە لەم لادانەدا؟

مهشخه ل و مورك و تايبه تمهنديه كانى شه پولى گومانسازيى هاوچه رخ كامانه ن؟ سورشتى كاريگه رييان كامهيه؟

ئایا ئهو پرسیارانهی که ئهم شهپوّله دروستیان دهکات، سنووردارن یان له ژ ماردن نابهن؟

گرنگترین ئەو پرسیارانە چین؟ چۆن وەلامیان بدەینەوه؟

ریکه کانی پاراستنی نهوه ی نوی له دهست زیان و نهرینیه کانی ئه و شه پوله چین؟ چون بیانپاریزین بی ئهوه ی دهرگایان لهسه دابخهین، یان دید و روانین و بیر کردنه و هیان لی دامالین.

ئایا دەكریت چەند پیناویکی مەنھەجییان پی بدریت ھەتا بتوانن بەكاریان بهینن بەرامبەر ئەو بیرو روانینه نەیارانەی ئیسلام كە بۆیان دەخریننەروو؟

چۆن ئەو كەسانە بدوێنين كە كەوتوونەتە ژێر كاريگەرىي بەشێك لەو كێشە و گومانانەوە؟

ههولمداوه له زوربهی باسه کاندا، بو زانیاری زیاتر و سوودی زورتر، چهند سهرچاوهیه ک زهق بکه مهوه. ناوه رو کی ئهم کتیبه ش، له بنه ره تدا چهند خولیک بووه که له ژیر ناونیشانی (چون له گهل گومانه هزرییه هاوچه رخه کاندا مامه لله بکهین) پیشکه شم کردون، هاوکات بریک کهم و زیاد و دار شتنه وه ی نویم بو کردووه.

ئەحمەد يووسف سەييد مەدىنەى مونەووەرە ۱٤٣٧/١/۱

مەشخەڵ و مۆرك و تايبەتمەنديەكانى شەپۆلى گومانسازيى ھاوچەرخ و سروشتى كاريگەربوون پ<u>ێ</u>ى

کاتیک پزیشکه کان پیکوتیک - فاکسینیک - به رهه م دینن بو به رگریی به رامبه ربه ده ده ردیکی دیاریکراو، پیش ئه وه چه ند هه نگاویان ناوه بو دیاریکردنی سروشت و راستیی و هو کاره کانی ده رده که، بو بابه ته هزریی و دیارده کو مه لایه تیه کانیش به هه مان شیوه یه، چاره سه ری هه رکیشه یه که باش ده رناچیت نه گه رکه سی چاره سه رساز به وردی ناگاداری راستی و سروشت و هو کاره کانی کیشه که نه بیت.

ویّرای ئهوهی مهبهستی گهورهی ئهم کتیّبه بریتیه له روونکردنهوهی ریّبازی خوّپاراستن و چارهسهر بوّ گومانه هزرییهکان و نیشاندانی دیارترین پرسیار و ناروونییهکان و وهٔلامدانهوهیان، به لام باشتره له سهرهتادا شهیوّله گومانسازییه هاوچهرخه که بخریّتهروو و موّرك و تایبهتمهندییهکانی بخریّنهروو، ئینجا هوّکارهکانی کاریگهربوون بهو شهیوّله باس بکریّن، پاش ئهمانه، پشتیوان بهخوا، بچینه سهر ئامانج و مهبهسته کهمان.

مەشخەل و مۆرک و تايبەتمەنديەكانى شەپۆلى گومانسازيى ھاوچەرخ:

یه کهم: به زوریی نهم شه پوله ویرانکه ره نهوه ک بنیادنه ر، گیره شیوینیه نهوه ک مه نهه جی، گرفت ده نیته وه و ناره زاییه کان زه ق ده کاته وه، دواتریش دیدیک یان بیرو که ی به دیلی یه کانگیر ناخاته روو، نهمه ش له چه ند وینه یه کی جیاوازی واقیعی و راسته قینه دا ده رده که ویت، له وانه ش:

ئه و که سهی ته ماشای پیشنیاری خستنه پرووی ئیلحادیی ده کات، له زوربه ی پیشنیاره کاندا دوورکه و تنه وه یه له دار شتنه وه بیروکه ی ئیلحادی بنه په وه بیروکه بنه وه بریتییه له نکوولیکردن له بوونی خوای

بهدیهیّنه ر، به لکو ده بینیّت زوربه ی گرنگیدانیان بو رهخنه گرتنه له ئایین - بهتایبه تیش ئیسلام-، له کاتیّکدا له کروّکی خودی بیروّکه ی ئیلحادیدا، کهلیّنی زوّر گهوره ههیه، که چی پشتی لی هه لده کهن و خوّیان سه رقال ناکهن به وه لامدانه وهی ئه و پرسیاره راسته قینانه ی رووبه رووی بیروباوه ریان ده بینته وه، به لکو ئه و ده مه گالته به فه رمووده که ی (میزی وشتر) ده کهن، یان باسی ته مه نی عائیشه له هاوسه رگیریدا، له م کاتانه دا ده نگیان به رز ده کهنه وه، ئه گهر هه نگاوی کیش به رزتر هه لنیّن، باسی سزای که سی هه لگه راوه و ره جم ده کهن، لیّره وه موّرکی پشیّوی و ویرانکاریی له به رامبه ر ری کخستن و بنیاد دا به زه قی ده رده که ویّت.

ئیستا ویندی ریتشارد داوکینزی گهورهی مولحیده کانم دیته یاد کاتیک له دیداریکی کهنالی جهزیره دا - که له مالیهری کهناله که دانرابوو - پرسیار له مههدی حهسهن ده کات و دهلیّت: ئایا بروای بهوه ههیه موحه مه به ئهسپیّکی بالدار سهرکهوتووه به بهرهو ئاسمان؟ شیّوازی گالته ئامیّزانه ی پرسیاره کهی، سهرسامیی لای جهماوه (ه کهی دروستکرد و چهیلهیان بو لیّدا، له کاتیّکدا له بهرنامهیه کی دیکه دا سهباره ت به بنه ره تیکی بیرو که ئیلحادییه کهی پرسیاری کی لیّکرا که ئهویش بنه ره تی پهیدابوونی ریانه، که چی وه لامه کهی هیوابرانیک بوو بو مولحیدان و دیمه نی لاوازی ئهو کهسه ی نیشان ده دا، باسی له وه ئه کرد که له وانه یه له کاتی کدا، یان له شوینی کی گهردووندا، شارستانیه تیک لهسه ر شیّوازی داروینی پهره ی سهند بیّت و شیّوهیه ک له شیّوه کانی ژیانی کیشابیّت، له وانه شه له م گهردوون و بوونه ماندا چاند بیّتیان.

ههروهها کاتیک سهبارهت به سهرهه للدانی گهردوون لهسهر چهند یاسایه کی ورد له گهل ستیقن واینبو رگی فیزیاناسی مولحیددا قسهی ده کرد و باسی لهو ئه گهره کرد که ئه کریت به هوی بوونی چهند گهردوونی کی جیاجیاوه ئهم گهردوونهی ئیمه سهریهه للدابیت، وه لامی ئهویش ئهوهبوو که ئه گهر وابیت، واده خوازیت ژمارهی گهردوونه کانی دیکه لهنیو ده بو سهد و بیست گهردووندا بووبن، پاشان پیی وت: لهراست دا ئه مهش شتنکی بیزارکهره.

بهم چهشنه دهبینیت، پرسه گهورهکان لای ههلکگرانی بیری ئیلحادیی، شیّواون و لهسهر بنیادیّك دانهمهزراون، لهبری ئهوهی بهلگه بهیّننهوه بو راستی بیرو کهکهی خوّیان، خوویان داوهته شکاندن و ههولّی لهناوبردن و تانهدان له ئایینهکان.

وينه یه کی دیکهی پیشنیاری ویرانکارانهی نامه نهه جیی، بریتیه له پروزه کهی دكتۆر عەدنان ئيبراهيم كه لهم سالانهى دواييدا، بههۆى ئهو گرته ڤيديوييانهوه که وتار و بیروبو چوونه کانی بلاو ده کهنهوه، له ههموو پروزه کانی تر کاریگهری زیاتر بووه، ئه گهرچی همندیّك كهس لهرووی ئیمانی یان مهعریفیهوه سوودیان ليّوهر كرتبن، به لام هيّندهي ئهو بارگرژييه مهنههجييه دهخاتهروو كه خوّى پیادهی دهکات و دواتر دهیگوازنتهوه بو جهماوهرهکهی، هننده دیدنکی مهعریفیی بنیادنەری پەکانگیر پیشکەش ناکات، ئەو كەسەي گوپى لیدەگریت، بەرامبەر به ژمارهه ک پرسی گرنگیی شهرعیهوه که قسمی زوریان لهبارهوه دهکرنت، به بريارێکي روونهوه له بابهتهکه ناچێته دهرهوه، بۆ نموونه ههڵوێست بهرامبهر به کتنبه کانی فهرمووده، جارنك دهبینیت گهورهبیه کی زور نیشان دهدات بق كتيبه صدحيحه كانى فهرمووده، وهك صدحيحى بوخارى، ئهمه ئهو كاتهى فهرموودهیه کی تیدا بیت که له بازنهی پالپشتیی بیروبو چوونیدا بیت و وهك بهلْگه به کاریبه پنینت، که چی له شوینیکی تردا سهباره ت به صهحیحی بوخاری که پالیشتیی راوبو چوونه کهی نه کات، داده باریته سهر ئهو کتیبه و نووسه ره کهی و بریّك دەستەواژەی زبری نكوولْیی و دړندهیی و بیّزراویی بەرامبەر بەكاردەهیّنیّت که وات بق وینا ده کات بوخاری حه لوا فرقش یان شوانیک بووه نهوه ک زانایه کی كارامهى كهمويننهى ناو ميروو.

زورجار گوینگر بی ئهوه کلیلی مهنهه جیبی به ده سته وه بینت، به بی ره چاوکردنی هونه و رهوشتی راجیایی، ده ست ده بات بو پرسه چه سپاو و بی چهنو چونه کان، هه یانه له سه ر بنه مای دیدگای مه عریفیی و هزریی خوّی که پینی وایه عه قلّی صهریحه مامه له له گه ل ده قه کاندا ده کات، ئیتر هه ر ده قین بو تی گهشیتنی خوّی به خوّی گونجاو بینت، وه ریده گرینت، هه ر ده قینکیش بو تیشگه یشتنی خوّی به گونجاو نه بینینت، به ریه رچی ده داته وه.

دژایهتیکردنی نویهٔگهرایی و رازیبوون بهم واقیعه زانستیهی که تیایدا ده ژین، پالنهری ئهم قسانهم نهبووه، به لکو نکوولییه لهو نویهٔگهرییهی که لهسهر بنه مای پشیویی مهنهه جیی و شورشی هه لوه شینه و ویرانکاریی دامه زراوه، نه وه ک لهسهر بنه مای دیدی کی بنیادنه ر، یان ره خنه یه کی داد پهروه رانهی مهنهه جیی، چونکه ئه و پشیوییه ده روازه یه ک نیه بو ده رچوون لهم دواکه و تنهی که له بواره کانی زانست و مهعریفه و بیرکردنه و هدا تییکه و توین، به لکو ئه و دواکه و تنه خهستتر و ئالوزتر

ته ماشای ئه و نموونانه م کردووه که خه لْکانیک وازیان له ئیسلام هیّناوه، راشکاوانه ده لیّن یه که م: هه نگاوی ئه و داکه و تنهیان گویّگرتن بووه له عه دنان ئیبراهیم، (۱) دواتر داده به زن بو لای (شه حروور)، (۲) دواتر دارووخان رووه و مه زهه بی ربووبیی (۳) یان ئیلحاد، پیم وانیه ئه مه ئه نجامی ئه و نویّگه ریبه بیت که ئیمه هه و لی بو ده ده ین.

دووهم: ئهم شه پوله پرسیار گهلیّکی زوّری بیّسنووری له خوّ گرتووه، پرسیاریّك نیه که لای ئهوان هیّلی سوور بیّت و خوّیانی لیّ نه ده ن، ئیتر پرسیاره که پهیوهست بیّت به خوای گهورهوه، یان به کرداری خواوه، یاخود به ته شریعاتی ئیسلامی، یان به پیخه مبهران، یاخود به مهسه له فهلسه فییه کانی پهیوهست به ئه زهلیه ت یان نویدوون و دروست بونی گهردوونهوه، ئه مه ش وا ئه خوازیّت بو مامه له کردن له گهلّ نویدوون و دروست بونی گهردوونهوه، ئه مه ش وا ئه خوازیّت بو مامه له کردن له گهلّ

⁽۱) - پاش سالیّک له نووسینی ئهم چهند دیره ی کتیّبه کهم له چاپی یه کهم و دووه مدا، وا لهم چاپه شدا بهرچاوروونی زیاترم له سهر ئهم دیره پهیداکردووه و چهندین نموونهی تر م دیوه که هو کاری بوون به مولحیدییان، له سهره تاوه گویّگرتن بووه له عهدنان ئیبراهیم، ئه مهش وه شایه تیبه که ده دووسم نه وه که شروّفه و راوبو چوونیک بیت و به س.

⁽۲) - یه کیکه له ریبه رانی نکوولیکردن له فهرمووده و شیوینه رانی -واتای- قورئان.

⁽۳) - ربووبیهت ریز ویکی لاده ره که پنی وایه خوایه که که ردوونهی به دیهیناوه، به لام هیچ پهیوه ندیه کی سروش و پهیام لهنیوان خوا و گهردووندا نیه، بهم چه شنه خوای گهوره هیچ پهیام و دهستوه ردانیکی نیه بن ژیانی ئاده میزاد، ههر پهیوه ندیه کی نیوان خوا و مرز قه کانیش، ته نها پشت به عمقل ده به ستیت. وه رگیر.

ئهم پرسیارانه، کهسانی پسپور له رووی دهروونی و مهعریفیشهوه ئامادهسازیه کی باش بکهن.

سیدهم: شهپولی گومانسازیی هاوچهرخ کومهلیک دروشمی گشتیی بریقهدار و سهرنجراکیشی ههلگرتووه که مهشخهلهکانی دیاریکراو نین و به مهنهجیکی زانستیی وا نهچنراون که ههلگرهکهی له پشیویی یاخود ناتهبایی بپاریزیت، له دیاترینی نهو دورشمانهش بریتین له (ئازادکردنی عهقل، رهخنه گرتن لهوهی له پیشینانهوه بومان ماوهتهوه، رازینهبوون به سهرپهرشتیاریی باوك بو کچ، ئازادی) و ئهم جوره دهستهواژانه، ئهم دروشمانه تهواو نارهوا نین، بهلکو پیویستیان بهوهیه روونبکرینهوه چی و چی لهخوده گرن و ئهو ئامانجه ههله و نادروستانهی لی جیابکرینهوه که کهسانیک دایانناون که لهو رینگهوه گومان دهخهنه سهر ئیسلام و بیامام جینگیرهکانی، واتا راست و دروستهکان لهو ئامانجه خراپانه جیابکرینهوه، ههتا ئارهزووبازان نهتوانن له ئهرزی واقیعدا جیبهجییان بکهن، بو نموونه کهسانیک هما دروشمه و همموو سوننهت دهکهن، ئهم بهکارهینانه خراپه، ئهنجامی ئهو همموو دروشمه و جلهوگرتنی دابهزاندنی ئهو دروشمانهه لهناو کو مهلگهدا.

چوارهم: کاریگهربوون به و شه پوله له کو مه لُگهی ناوچه یی خو ماندا له نیوان خو شاردنه وه و خو شاردنه وه و خو شاردنه وه و خو شاردنه وه خو شاردنه وه خو شاردنه وه نزیکه، (۱) بویه پیوانه کردنی قه باره ی ئه و ده سته و تویژه ی که کاریگه رن به شه پوله، قورسییه کی تیدایه، له هه مانکاتدا ئه م خو شاردنه وه یه باوکان و دایکان و په روه رشیاران را را ده کات.

پینجهم: گهورهترین مهیدان بو پهخشکردنی گومانهکانی ئهم شهپوله و وهر گرتنیان و کاریگهربوون پیّیان، -ههتا ئیّستا- بریتیه له توّرهکانی پهیوهندیی کوّمه لایهتی، ئهمه ش رهههندیّکی فراوانخوازیی گهورهی ناملکه چ بوّ بهربهسته کوّمکاره

⁽۱) - به لایهنی کهمهوه ههتا نووسینی ئهم چهند دیّره، بارودوٚخهکه وایه، دهشکریّت به پیّی گوّرانی بارودوٚخ و پیّشهات و کارتیّکهرهکان بگوّریّت.

بهردهسته کانی لی بهرههم دیّت، مهبهستم به بهربهسته کوّمکاره بهردهسته کان بریتیه له (مزگهوت، خویندنگه، خیّزان)، کهسانیک که هاتوچوّی مزگهوت ده کهن، ده کریّت بکهونه بهر کاریگهریی ئهم شهیوّله، ده کریّت ئهو کهسهی له کوّشی دایک و باوکیّکی چاکدا ده ژی، کاریگهریی ئهم شهیوّلهی لهسهر بیّت، کاتیّک له گهل ژماره یه لهو کهسانه گفتگوّم کردووه که کهوتوونه بهر ئهو کاریگهرییه، تیّبینی ئهم حالهتهم کردووه، لهوانه: ئافرهتیک پهیوهندیی کرد و باسی ئهوهی ده کرد که راشکاوانه بروای به ئیسلام نهماوه، لهسهر ههندیّک پرس و بابهت کهوته مشتومر کردن، لهناکاو پهیوهندییه کهی پچراند، دواتر که پهیوهندیی کرده وه، پوزشی بهوه هیّنایه وه که باوکی کهسیّکی دینداره و ترساوه باوکی گویّی له قسه کانی بیّت، به و هوّیه وه پهیوهندییه کهی پچراندوه.

شهشهم: مهترسیی نهم شه پوله له وه دایه که ناراسته که ی دژ به نیسلام و نه و بنه بنه په بنه په بنه په بنه په که یه که یه که که که یه که که که نگییان له سه بره خو نه گهر ره خنه و گلهییه که بو نموونه ناراسته ی خویندنگهیه کی شهرعیی بکرایه ته وه یان دژ به زانایه که زانایانی موسلمانان بوایه و دهست نه برایه بو بنه په و خاله چه سپاوه کانی ئیسلام، نه وه مه سه له که زور له مه ی نیستا هیور و ساکار تر ده بوو، نه گهر ته ماشای نه و که سانه بکه ین که پینی کاریگه ربون، نینجا دیوی مهتر سیه که مان بو ده رده که ویت، کاتیک ده بینی ته کینکیان بنه په ته که که نه ده و ده و دو زه خی ده بات، وه ک چون له ده ستدانی بنچینه و بنه په ته مهمو شهرعییه کان، له ده ستدانی پیناس و تیک چوونی ناماژه ی ناراسته و لیکهه لوه شانی شهرکه کانه، به لکو نکوولیکردن له هه ندی بنچینه و بنه په ته کوفره، هه موو نه مانه بابه ته که له ناستیک دا وینا ده کات که خولیکیدن و خوبینا گاکردن و خوبینا گاکردن و مهمانه که مه ته ماشاکردن هه لنه گریت.

له بابهتی شهشهم و حهوته می ئهم کتیبه دا دیارترین ئه و گومانانه شیده که مهوه که ئهم شه پوله له خویان ده گریت، ئهمه ش بو نهوهی به شیوه یه کی ورد و درشت، درك به مهترسیه کانی ئهم چه شنه شه پوله بكهین.

حهوتهم: ئهوهی مهترسیی ئهم شه پوله زیاتر ده کات، ئهوهیه که زوربهی ئهوانهی پنی کاریگهرن، تویزی گهنجانن له ههردوو ره گهزی نیر و می، ئهمه واته دهرکهوتنی تهواوهتی شوینهواره خراپه کانی، له داهاتوویه کی نزیکدا دهبیت، کاتیک ئهو گهنجانه ده گهنه قوناغی به خشین و کردار و پهروهرده و رینموونیی - ئهمه ئه گهرهو شیارانه لهو ئاسته دا مامه له نه کریت که دوخه که ده یخوازیت -

هه شته م: ئه وانهی کاریگه ر بون به شه پو لی گومانه کانی سه رده م، دابه ش ده بن بو دوو به ش:

 أ: ئهو ههرچی و شيوينهرانهی که لهنيو ئهو گومانانهدا، بهدوای ئارهزووه کهسيتييه کانی خويانهوهن، ئهمانهش زورن.

ب: ئهوانهی لهژیر کاریگهرییه کی راسته قینه ی هزرییدان و ئهو کاریگهرییه وای لیکردون دهست بدهنه بریک هزر و بیری نوی که لادانی شهرعییان تیدایه.

ئەمە وامان لىدەكات بەشىدەيەكى گشتگىر برپار نەدەين و تۆمەتى گشتىى نەبەخشىنەوە و بەدواى چەند ھۆكارى جياواز و ھەمەچەشنەدا بگەرىئىن بۆ چارەسەر، بە چەشنىك بەپىيى جياوازىيى دۆخ و حالمتەكە، شىرازى گونجاو بۆ ھەركاميان بگىرىتەبەر.

نویهم: ئامانجی همریه که لهوانه ی گومانه کانی سهرده م دهورووژینن، جیاوازه، ههیانه مهبهستی ئهوه به خهلک له ئیسلام دووربخاته وه و لهو ئایینه بیانباته دهره وه، به لکو ههیانه مهبهستی ئهوه به خه لکی له هه موو ئایینیک دووربخاته وه، ئه مه شه وینا ده کریت له لایه ن مولحیده نویکان و ربووبییه کان و ئه و که سانه ی که له رووی سیاسییه وه سوودمه ند دمن، له له ناوچوونی هیزی موسلمانان و ته فروتونابوونی قه واره که بان.

ههندیکی دی له گومانسازان مهبهستیان ئهوه نیه ئیسلام ویران بکهن و بنیادی ئهم ئایینه دارووخینن، به لکو ههیانه گومانیکی باشی ههیه، ئهویش جوانکردنی وینهی ئیسلامه و نیشاندانیه تی به و چهشنه ی که له گه ل حه ز و دهروونی سهرده مدا بگونجین، بن به دیهینانی ئهم ئامانجه، رووده نیته نکوولیکردن له ههندی بنچینه و بنه رهتی شهرعی، یان لیکدانه وه یه چهشنیک که سهرنجی

ناموسلّمانانی بو رابکیّشیّت، مهبهستم به بنچینه و بنه رهته شه رعییه کان بریتییه له و حوکم و گیرانه وانهی که ئههلی سوننه و جهماعه یه کدهنگن لهسه ر وهرگرتن و کارپیّکردنیان، وهك دانانی سوننه به سه رچاوه ی ته شریعیی بو حوکم و خهبه ره دینییه کان، یان وه که حهدده (۱۱) شه رعییه کان.

دهیهم: ئهم شهپوله کومه لیّك ره خنه و گازنده ی له خو گرتووه به رامبه ربه بوون و که مالی خوا و پیغه مبه رایه تی و شهریعه ت، زورجار ده بینیت خودی ئه و پرسیارانه له سه رزاری هه مه چه شنه ی ته مه ن و شار و و لاتی که سانی کاریگه ربه و گومانانه ، ده و ترینه و ه نه مه شه له ئه نجامیّکی هزریی و به ره نجامیّکی عه قلییه وه نه بووه هه تا به و هویه وه به به پرسیار و ره خنانه گهیشتبن به لکو له ده ستاوده ست، یان ده ماوده می ئه و زانیاریانه و میه که له سایه ی ئه م تو په ئینته رنیتیه وه هاتو ته کایه ، تو پی که دو ورییه کانی نزیك کردو ته و همو و جیهانی له سه رسه کویه كوکرده وه ، له نیّو ئه م کتیبه شدا ده سته یه که دیارترینی ئه و پرسیار و ره خنه و گازندانه ده خه مه روو که ئه م شه پوله گومانسازییه له خوی گرتون ، ها و کات چه ندین کتیب هه ن که گرنگییان داوه به باسکردنی دیارترین ته گه ره کان به گشتیی ، یان چه ند بواریّکی دیاریک راو ، له وانه ش:

مهوسووعهى بيان الإسلام(٢)

كتيبي (تنزيه القرآن الكريم عن دعاوى الطاعنين)

له دیدی منهوه، له چاکترین بهرههمه کانی ئهم بواره، نامهی دکتوراکهی سولتانولعومهیریه به ناونیشانی (ظاهرة نقد الدین غی الفلسفة الحدیثة).

له کوتایی ئهم باسه دا ئاماژه ده دهم به سهرچاوهیه که له وهسفی ئیلحادی نویدا سوو دبه خشه، ئه ویش بریتیه له کتیبی (میلیشیا الإلحاد)ی عهبدولا عوجهیری.

⁽۱) - مهبهست به حهد ئهو سزا دیاریکراوانهی ناو ئیسلامن له بهرهنجامی تاوانیکی دیاریکراودا که به دهقی قورئان و فهرمووده دهستنیشان کراون، وهك دهستبرینی دز. وهرگیر.

⁽۲) - سوپاس بۆ خوا ئەم مەوسووعەيە لە قۆناغى وەرگێڕاندايە بۆ سەر زمانى كوردى و ناوەندى رێنوێن ھەستاون بە چاپكردنى بەرگى يەكەمى. وەرگێڕ.

چاکەيەكى قەدكراوى نێو شەپۆلى گومانە ھزرىيە ھاوچەرخەكان

بارودو خدک هدر چدنده پر هدرهشدش بیت، هیشتا پیم خوش نید رهش بین بم، خوای گدوره خراپدید کی تدواو خراپ و بی چاکه بددیناهینیت، کاتیک دهست دهبدین بو بدش و لایدنه کانی ئدم شدپوله گومانسازییه و ناوه رو و و و و ده کارییه کانی ئاشکرا ده کدین، گدشبینیه کی روومان تیده کات که ده کریت بدهوی ئدم شدپوله و چاکهید کی روومان تیبکات، به لام بددهستهینانیشی بهستراوه تدوه به مهسه له یه کی گرنگهوه که پاش باسکردنی دیوه کانی ئدو خیر و چاکهیه، باسی ده کهم:

یه کهم: لهوانهیه ئهم شه پوله ببیّته هوی پهرچه کرداریک لای زوریک لهوانهی کاریگهر بون به شه پوله که، یان لای ئهوانهی ههست به مهترسیه کهی ده کهن، ئهم پهرچه کرداره ش بریتیه له (دووباره وهرگرتنهوهی ئیسلام به یه قینهوه نهوه که به باو و تهقلید)، لهراستیشدا هیچ شتیک لهوه سوودبه خشتر نیه بو ئیسلام که شویننکه و ته که شویننکه و بهرده وام ههست به چیژی ئایینه کهیان بکهن، لهوانه یه له ریخی گهیشتن به م ئامانجه جوانه، قوناغی تاقیکردنه وه بیّت و تیایدا کهسانیک بکهون و خه لکانیکیش سهرپی کهونه وه.

ئه گهر ته ماشای حالهتی ئیمانی هاوه لآن بکهین، ئه وان پیش ئه وهی ببنه موسلمان، تالاوی شیرك و کوفر و بیناگاییان له سهرده می نه فامیدا چه شتبوو، پاشان که خوای گه وره له دوای دره و شانه وهی رووناکی ئیسلام به ناردنی پیغه مبه رموحه ممه همه موحه ممه همه موتان مقلم الله مینان ده رکه و ته مه بینه میه مینان ده رکه و راسته و راسته و راسته و راسته و رووناکییه کی روونه، بویه توند ده ستیان پیوه گرت و ویرای ئه و همه و ئازاره ی

هاته ریّیان، پیّچه سپاوانه راوهستان، پاشان ئه و رووناکییهیان گهیاند به مروّقایه تیی و لهسه ر ناره حمه تییه کان به رگهیان گرت و سه ختییه کانیان تیّپه راند، هممو و ئهمه ش به رهمه می و در گرتنی ئیسلام بوو به یه قینه و ه نه و ه که ته قلید.

دووهم: بلاوبوونهوهی گیانی لیکولینهوه و گفتگو و دیبهیت.

سێيهم: سەرپێخستنەوەي گوړوتينە كوژاوەكان:

زوریک له هه لگرانی زانستی شهرعیی، ئه و هیوا و ئاواته یان به دینه هیناوه که لییان چاوه روان ده کرا، له بواری بلاو کردنه وهی زانست و به رگریکردن له ئیسلام و بانگه وازبو کردنیدا، به دیبه ینن، به لام ئه وهی جینی هیوایه، کاتیک ده بینن رهشه بای گومانه کان به ده وریاندا هه لیکردووه، پشکوی غیره تیان له ئاست ئیسلامدا بگه شیته وه و گوروتینیان تیبکه و یته وه، ئه گه ر ته نها ئه مه یان بیته دی، خوی بو خوی خیریکی گه وره یه.

چوارهم: بانگخوازان پیداچوونهوه به شیوهی گهیاندنی بانگهوازهکهیاندا دهکهن، پشتیوان بهخوا له کاتی قسه کردن لهسهر تایبه تمهندییه کانی گوتاری بانگخوازیی کاریگهر له مهیدانی هزریی هاوچهرخدا، دوورودریژتر باسی ده کهین.

ئهم لایهنی چاکانهی لهنیّو شهیوّلی گومانسازیی هاوچهرخدا پیچراونه ته وه به به ندن به ئیجتیهادی ههلگرانی زانست و ئیمانه وه که چوّن به باشترین ریّوشویّن و شیّواز بهلگهی حه ق بلاوده که نهوه، به لام ئه گهر دهستیان ههلگرت لهم ته حه ددایه، یان به کهم ته ماشایان کرد و له ئاست ئهم شهیوّله دا چاره سهری تایبه و و ریرانه یان نه گرته به ره ده ترسم له پاش کاره ساتیّکه وه به هوّش خوّمان بیّینه وه که شویّنه واره خرایه کانی ته مهنیّکی زوّر بکه ن.

هۆكارەكانى كاريگەربوونى نەرێنى بە گومانە ھزرىيە ھاوچەرخەكان

زۆرێك له خهڵك، كاتێك شرۆڤهى كێشهيهك، يان دياردەيهكى كۆمهلايهتيى دەكەن، حەزيان بەوەيه ھۆكارەكانى بەھێما و ئاماۋە بخەنەڕوو و قەسەيەكى روون نەدەن به دەستەوەو بەپێى ئەندێشه و گوفتارى ناو كۆرەكان بريارى لەسەر بدەن، كاتێك پرسيارێك دەخرێتەڕوو: بۆچى ھەندێك له گەنجەكانمان دەبنه مولحيد؟ يان بۆچى نكووڵيى له سوننەت دەكەن؟ دەبينيت ھەندێك ھۆكارەكانى كێشەكە كورت دەكەنەوە له يەك يان دوو ھۆكاردا، ئەمەش راست نيە، مەسەلەكە ئاڵۆزەو چەندين ھۆكارى جياوازى لەخۆگرتووە، بۆيە -پاش رامانم- ھەوڵمداوە ھۆكارەكانى ئەو كێشەيە كۆبكەمەوە كە بۆم دەركەوتون، پاشان ھاوتاكانيم كۆكردۆتەوەو لەۋێر چەند جۆرە كاريگەرييەكدا دابەشكاريم بۆكردووە كە ھەركام لەو ھۆكارنە چەند ھۆكارېكى لەخۆگرتووە:

جۆرى يەكەم: كارىگەرىيە دەرەكىيەكان: بۆ ئەمەش پينج كارىگەريى باس دەكەم:

يەكەم: تۆرە كۆمەلايەتىيەكان:

له کهس شاراوه نیه که توّره کوّمه لایه تیبه کان چ بواریّکی خیر و چاکه و مهعریفه و دهسته به ریبه کیان له خوّ گرتووه، به لام له هه مان کاتدا به گهوره ترین هوّ کاری خیرا دهستاو دهستکردنی گری و گومانه کان داده نریّن و به شدار بون له دروستکردنی پردی نیّوان سه رچاوه کانی گری کوّنه کان و ئه و تویّژه ی ده کریّت کاریان تیبکریّت، ههروه ک ئاسانکارییان کردووه بو گومانسازان هه تا بی هیچ کوّت و به ربه ستیک گومانه کانیان بلاوبکه نه و و ده رفه تیّکی چاکیان داوه به وانه ی خوازیاری ناوبانگ پهیداکردنن، به خوّجیاکردنه و و یی پیچه وانه و خونیشاندان، به دوای

ناوبانگدا بگهرین، ئهمهش لهسهر بنهمای (پیچهوانه بجوولیرهوه، دهناسرییت)، ههروهها توره کومه لایه تیه کان وا ده کهن گومانه کان بی ئهوهی داوای مولهت بکهن، خویان بکهن به ژووردا، ئهمهش مهترسیه کی تره.

دووهم: فیلم و رۆمانەكان:

زور به که می ده بینیت له راگهیاندنی بینراو، یان له کتیبه خوینراوه کاندا، دلی در از کیشانی هه ردوو ره گه زی نیر و می، چه شنی فیلم و روز مانه کان، بواره کانی دی کاریگه ریبه کی وایان هه بینت، به چه شنیك بازنه ی تویژی کاریگه ربه خویان فراوانتر ده که ن کیشه که له وه دایه که زور یکیان کاریگه ربی نا پاسته و خویان ده بینت، ئه مه ش له ریگه ی گواستنه وه ی روز شنبیریی بیانییه وه به چاك و خراپ و راست و هه له یه وه ی نه وه ی نه وه یه شانه ی جیا بکرینه وه که له گه ل به هاکانی ئیسلامدا ناته بان.

سێیهم: پهیوهندیی و بهریهککهوتنی راستهوخۆ لهگهلّ رۆشنبیرییه بیانییهکان له رێگهی خوێندن و هاوچهشنهکانیهوه:

کیشهیه کی زور زاق نهوه که گهنجی موسلمانی وا ههیه لهسه کورسی خویدن نه لهبه دوم ماموستایانیکی ناموسلماندا داده نیشیت، نهوانیش ههیانه گرنگیی ده دات به بلاو کردنه وهی ههندی بیرو رای ئیلحادی، ههندی خویند کار که و توونه ته به رئه و کاریگه رییه، ته نانه تله وانه ش که له خویندنی بالادان، نه گه رئه و گهنجه پیش نه وهی بچیت بو نه و خویندنه، ناستیکی بالای ئیمان و یه قینی هه بیت و توانایه کی گونجاوی ره گداکوتانی شه رعی و نامرازی مه عریفی وای هه بیت که بتوانیت زانیارییه نویکانی پی هه لبسه نگینیت و بیانخاته به روخنه ی زانستیک، نه وه رویشتنه کهی ناسانتر ده بو و به دوورده بو و له و شتانه.

چوارەم: بلاوبوونەوەي ئارەزووە حەرامكراوەكان:

ئیمه له قوناغیکی تایبهتی مهترسیداردا ده ژین که تهقینهوهی پیناوه کانی له خشته بردنی جنسین، جا ئایا هیچ پهیوه ندییه ک ههیه لهنیوان بلاوبوونه وهی ئاره زووه حه رامکراوه کان و گونجانی کاریگه ربوون به ئاره زووه کان؟

کیشه ی سروشتی ئارهزووه کانی سهرده م ئهوه یه که لق و پوپی زوره و زنجیرهیین، یه که میان پهلکیشت ده کات بو دوای خوی، ده کریت هه موو سهرنج و هه ست و سوز و بیر کردنه وه ی گه نج بو لای خوی رابکیشیت، ئه مه واده کات هه ندی له وانه ی وابه سته ن پیهوه، ئه رکه شه رعیه کانیان له سه رشان قورس بیت و به گران ته ماشایان بکه ن، پاشان واز له هه رچییه ک بهینن که ریکرییان لی ده کات چیژ له و ئاره زووانه ببینن، ئه ویش ویژدان مراندنه به رامبه رپهیره و کردنی حه رام، ریکه یه کی گه یشتن به وه هش دین، یان نکوولیکردنه له یا داشت و لیپیچینه وه.

لهوانهیه ئهو ریزبهندییهی پیشوو له رووی واقیعیهوه زورینه نهبیّت، به لام مهترسیداره و دوور نیه روویدات.

دیویکی تریش ههیه که بریتیه لهوهی ئهنجامدانی تاوانی زوّر و تهوبهنه کردن لیّیان، واده کات (ران)^(۱) دروست ببیّت که ئه گهر هاتوو لهسهر دلّ کهلّه که بوو، ریّگریی ئهوه که لی ده کات حهق ببینیّت، وه ک خوای گهوره ده فهرمویّت: (گلا بَلْ رَیْگریی ئهوه ی لیّ ده کات حهق ببینیّت، وه ک خوای گهوره ده فهرمویّت: (گلا بَلْ رَانَ عَلَی قُلُوبِهِمْ مَا گَانُوا یَکْسِبُونَ)، (۱) (نه خیّر، نابیّت وابن، ئهوه ی وایلیّکردون ئیمان نههیّنن، ئهو تاوان لهسهر تاوانهیه ئهنجامی دهدهن).

ئه گهر بهربهسته کانی سهر دلیش زور بوون، رووناکی ئیمان دادهمرکیتهوه، ئیتر به بچووکترین گومان، ده کهویته ژیر کاریگهرییهوه.

له فهرموودهی صهحیحدا هاتووه که ترمزی و فهرموودهناسانی دیکهش له ئهبووهورهیرهوه (رهزای خوای لی بیّت) له پیغهمبهری خواوه گل گیراویه تیهوه که ده فهرمویّت (إِنَّ الْعَبْدَ إِذَا أَخْطاً خَطِیئَةً نُکِتَتْ فِي قَلْبِهِ نُکْتَةٌ سُوْدَاءُ، فَإِذَا هُوَ نَزَعَ وَاسْتَغْفَرَ وَتَابَ سُقِلَ قَلْبُهُ ، وَإِنْ عَادَ زِیدَ فِیهَا ، حَتَّی تَعْلُوَ قَلْبَهُ وَهُوَ الرَّانُ الَّذِی ذَکَرَ اللهُ: { كَلا بَلْ وَتَابَ سُقِلَ قَلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ })، (٣) (بهنده ئه گهر ههلهیه کی کرد، خالیّکی رهش رَانَ عَلَی قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا یَكْسِبُونَ })، (٣) (بهنده ئه گهر ههلهیه کی کرد، خالیّکی رهش له دلیدا دادهنریّت، ئه گهر وازی هیّنا و تهوبهی کرد و گهرایهوه لای خوا، دلی پاك

⁽۱) واتای ژهنگ و چلك ده گهیهنني.

⁽٢) - المطففين: ١٤.

⁽٣) - سنن الترمذي، الرقم ٣٦٦١ و قال حسن صحيح.

ده کریّته وه، به لام ئه گهر تاوانه کهی ئه نجام دایه وه، خالیّکی دیکهی رهشی بو زیاد ده کریّت هه تا زال ده بیّت به سهر دلیدا، ئه مه ش ئه و (ران) میه که الله باسی کردووه).

دەبیّت بۆ شرۆقه و شیکاری ههر کیشهیه کی پهیوهست به دوورکهوتنهوه له دین، بیّئاگا نهبین لهم واتا غهیبیانه و هاوشیّوه کانیان که له شهرعدا هاتون.

پێنجهم: پێشکهوتنی ماددیی جیهانی رۆژئاوا و کاریگهریی رۆشنبیریی خۆرئاوا:

داخه کهم! هه موو گه نجانی مه سیحیی ئه مړو که به به هره کانیان سه رنجی چوارده وریان راده کیشن، ته نها شاره زای زمانی عه ره بی و ئه ده بی عه ره بین، ئه وان له لیکو لینه وه ی سه رچاوه عه ره بیه کاندا قال بوونه ته وه و و و و توانایان هه یه به خه رجی ده ده ن له خویندنه وه و لیکو لینه وه ی ئه و بواره دا، سه رمایه یه کی زور به

⁽١) - الله ليس كذلك، دار الشروق، ص ٤٢.

خهرج دهدهن له بهدهستخستنی کتیبه عهرهبییه کاندا، له ههموو شوینیکدا به ئاشکرا ئهوه بلاو ده کهنهوه که ئهم ئهدهبه عهرهبییه جینی سهرسورمان و شایهنی به گهورهدانانیهتی، ئه گهریش کهسیک بیهویت له کتیبهکانی مهسیحیهتهوه به به لگهیه که قهناعهتیان پی بکات، زور به سووك تهماشای ده کهن و باس لهوه ده کهن که ئهو کتیبانه جینی بایه خ و گرنگی ییدان نین!

ئهی هاوار! مهسیحییهکان تهنانهت زمانی دایکی خوّیان بیرچوّتهوه، ئهمروّ لهنیّو ههزار کهسدا یه که کهس به دیناکهیت بتوانیّت به لاتینیه کی دروست نامهیه ک پیّکهوه بنیّت، له کاتیّکدا به پیّچهوانهوه، ناتوانیت ئهو کهسانه بژمیّریت که له دهربرین و نووسینی عهره بیدا به هیّرن، تهنانه ته ههیانه به عهره بی شیعر ده چریّت، تهنانه ته لهو بواره دا پیّش خودی عهره به کان کهوتون).

پیشتر له کاریگهریی دووهمدا باسم لهوه کرد که فیلم و روّمانه کان هو کاری وهر گرتنی به ها روّژ ئاواییه کانن له کوّمه لُگهی خوّماندا به شیّوهیه کی ناراسته وخوّ، ئهمه به تهنها کارتیکه ریکی به هیّز نیه ئه گهر هاتو هاودهم نه بیّت به دارمانیکی شارستانیی لهنی ناخی خودی موسلماندا.

ئیبن خەلدوون له پیشه کیه کهیدا بنه مایه کی داناوه که ناوبانگه کهی گهیشتو ته ئه مسهر و ئهوسهری دنیا، ئهویش بریتیه له کاریگه ربی زالبوو به سهر شکستخواردوودا، ئینجا دهلیّت (بویه دهبینیت هه میشه شکستخواردوو له جلوبه رگ و سواری و چه ك و شیّوه و ههلگرتنیدا، ته نانه ته له هه موو حال و بابه تیکیدا، خوی ده چویّنیّت به سهر زالبوودا، ته نانه ت ئه گهر دوو ئوممه ت - نه ته و یان تاقم و کوّمه لیّن دراوسیّی یه کدیش بن، یه کیّکیان سه ربکه ویّت به سهر ئه وی تردا، ئه وه له و خوّچواندن و پیشه نگی پیّوه کردنه دا پشکیّکی گه وره به رالبووه که نوی ده چویّنیّت به زالبووه که).

لهو نووسینه جوانانهی لهو بوارهدا نوسراون، کتیبی (ینبوغ الغوایة الفکریة) ی عهبدولاً عوجهیریه، له پیشه کی کتیبه کهیدا ئاماژه بهوه دهدات که زوربهی لادانه هزرییه کانی ئهم سهردهمه، ده گهرینه وه بو یه کیک لهم دوو بواره:

۱- هه ژموونی نموونهی رؤشنبیریی بیانی.

۲- لاوازیی له خوّبهدهستهوهدانی موسلمان بوّ خوا و پیٚغهمبهرهکهی.(۱)

پاشان ده لِیّت: (ئه گهر له زوربهی ئهو بابهته هزرییانه رابمیّنیت که له میر ووی هاو چهرخدا وه ک رهشهبایه ک ههلیانکردو ته سهر ئوممهتی ئیسلام، تیده گهیت له کاریگهریی هه ر موونی نموونهی روشنبیریی له ویّناکردنی هزر و تیروانینه کاندا، ئه وکات ده توانیت زور هه ولّی به ئیسلامیکردنی بیره روزهه لاتی یان روز ر اویه کان راقه بکهیت، له سهرده می هه ر موونی به ها سه ربازییه کاندا، خوی نندنه وه یه کی سیاسیی سه ربازییانه کراوه بو ئیسلام، له سهرده می هه ر موونی نموونهی سیاسیی دیموکراتی نانه کراوه بو ئیسلام، له سهرده می هه ر میرونی نمونهی سیاسیی دیموکراتی نانه خوی نیبرالیه ده کریّت بو ئیسلام، بویه ئاساییه له هاوده می هه ر موونی لیبرالیه تیشدا خوی نندنه وه یه کی لیبرالیانه بکریّت بو ئیسلام، هاوده می به و ئاماده یه خوسه پینی به ها لیبرالیه کان له دیمه نی جیهانیدا، که شیکی گشتیی لیبرالی لی به رهم دیّت، ئهمه ش وه ف فشار یکه که له و روانگه وه -به هموو، یان به شیک له و به ها یانه له خوبگرن و په یر ویان بکه ن، دواتر، له سایهی نه و همولی که همه و تی وانینانه دا خوی ندنده و بو ده قه شهر عیه کانیش بکه ن، نهمه ش وه که هه ولی که به ها و تی وانینانه دا خوی ندنده و بو ده قه شهر عیه کانیش بکه ن، نهمه ش وه که هه ولی که به ها لیبرالیه کان.

له گهل لیّکههلّوه شانی چهمك و واتا لیبرالیه کان و خستنه رووی ته گهره و ناته واوی و لادانه کانی و نه گونجانی له گهلّ زوّربه ی به ها شهر عیه کان، ئه و ههولانه کاریگهرییان سنووردار ده میّنیّته وه، چونکه ئه و چهمك و واتا لیبرالیانه خوّیان به ژیاریی خوّسه پیّنی روّژ ئاوایی به هیّز کردووه). (۲)

پشتیوان به خوا له باسی بنه ما خو پاریزییه کاندا له سهر ئه وه قسه ده که ین که ریخ که بخ ریخ که بخ بایه تنه که وره کان له دیدی مروّییه وه، بابه تی کی زوّر گرنگه بوّ پووچه لکردنه وهی کاریگه ری ئه و هو کاره، له و نووسینه به هیزانه ی له سه رئه م بابه ته نووسراون، کتیبه که ی ئیبراهیم سه کرانه به ناونیشانی (سلطة الثقافة الغالبة).

⁽١) - ينبوغ الغوايه، ص ١٩.

⁽٢) - ينبوع الغوايه، ص ٢٣.

جۆرى دووەم لە كارىگەرىيەكان: ھۆكارە ناوخۆپيەكان:

ئه و هۆكاره دەرەكىيانەى كە پشكيان ھەيە لە كاريگەر بوون بەو گومانە سەردەمىيانەى بەرامبەر بە ئىسلام و بنەرەتەكانى دەخرىنەروو، تەنها كاتىك كارى راستەقىنەى خۆيان دەكەن كە شوينىكى گونجاو ھەبىت تويى بەئامانجگىراوى لەخۆگرتبىت، واتە بوونى كەلىن و كەلەبەر لەنىو ئەو تويى ئايىسلامىمى كە لەئەگەرى كارىگەربووندان بەو كارتىكەرە دەرەكيانەى پىشوو، لىرەدا تەنها شەش كارتىكەريان باس دەكەم:

كارتێكەرى يەكەم: لاوازيى دڵنيايى:

زور لهسهر ئهم کارتیکهره نادویم، ههرچهنده گرنگترینی کارتیکهرهکانه، چونکه دواتر له بنهما خوّپاریزییهکاندا قسهی لهسهر دهکهم، به لام ئهوهی دهمهویت لیرهدا بیلیم، یان ئهو پرسیارهی دهمهویت له عهقلی خوینهری ئازیزدا بیوروژینم، ئهم خالهیه:

پرسیّکی وه ک واجببوونی نویژ له کاتی خوّیدا که یه کیّکه له و پرسانه ی هه موان کوّکن له سه رئه وه ی نویژ یه کیّکه له گرنگترین فه رزه کردارییه کانی نیّو موسلّمانان، هه روه ها کوّده نگن له سه رئه وه ی دواخستنی ئه و نویژه بوّدوای کاتی خوّی، یه کیّکه له تاوانه گهوره کان.

پرسیاره که لیره دا ئه وه یه: چون شروقه ی ئه و دهستشلکردنه به رچاوه ی ژماره یه کی زوری موسلمانان ده که یت له به جیکه یاندنی نویژ له کاتی خویدا؟

من پیم وایه، هاودهم به چهند هو کاریکی دی، لاوازی دلنیایی، هو کاری گهورهی ئهو دهستشلکردنهیه.

زۆربەی موسلمانان ویزای لاوازی دلنیاییان، پاریزراون له کوفر و ئیلحاد، چونکه بهوه تاقی نهکراونه ته تووشیان ببیت به تووشی کهسانیکهوه که گومانیان بو دروست بکهن لهسهر ئایینه کهیان، به لام ئه گهر سهباره ت به بنه پهتر ئیسلام، یان بنچینه چهسپاوه کانی ئایینه کهیان گومانی کی به هیزیان بیته پی لهوانه یه

ئیمانه کهیان لهبهردهم ئهو گومانه دا بهرگه نه گریّت، وه ک چوّن ئیبن تهیمیه لهم دهقه جوانه دا ئاماژه ی یی ده دات:

(زوربهی خهلک ئه گهر دوای بینباوه پی موسلمان بن، یان به موسلمانیتی لهدایک بن و پابهندی شهریعه ته کانی ئیسلام بن و ملکه چی فهرمانی خوا و پیغه مبهره کهی بن، ئهمانه موسلمانن و ئیمانیکی گشتی پیه، به لام ئهوه ی که حه قیقه تی ئیمان بچیته ناو دلیانه وه، ئه گهر بیتو خوای گهوره ئهومیان پی ببه خشیت، ئه مه شتیکه که ههنگاو به ههنگاو دیته دی، ئه گهرنا زوربه ی خهلک ناگه نه قوناغی دلنیایی و جیهاد، ئه گهر گومانیان لا بوروژینریت، گومان ده کهن، ئه گهر فهرمانیان پی بکریت به جیهاد، به جیی ناگهیهنن، خو ئه وانه نه بیباوه پن و نه دووروو، به لام هینده رانستی دل و مه عریفه و دلنیایی ئه و زانستهیان پی نیه که دووریان بگریت له گومان، هیزی خوشه و یستی خوا و پیغه مبهره که شیان نیه که بتوانن نهو خوشه و سامان و که سوکار و مال و مندال بخه ن، ئه وانه ئه گهر له دهست میحنه و و تاقیکردنه وه پاریزراو بوون و مردن، ده چنه به همه شته وه، ئه گهریش تاقیبکرینه وه به که سانیک که گومانیان لا بوروژینن، گومان و دوودلییان لا دروست ده بیت ، ئه گهر خوای گهوره ره حمیان پی نه کات و ئه و گومان و دوودلیهان لی ده بینت، ئه گهر خوای گهوره ره حمیان پی نه کات و ئه و گومان و دوودلیهان لی دانه مالیت، ده بنه که سانی دوودل و ده چنه قوناغی جوریک له دووروویی). (۱)

كارتێكەرى دووەم: كێشە دەروونى و فشارە كۆمەلاٚيەتيەكان:

باسی چهندین حالهت ده کهم که لهنیّوان خوّم و بهرامبهردا ههبووهو و مشتوم روویداوه لهسهر ئیمان به خوای گهوره، هوّکاری بوونی کیشه لای لایهنی بهرامبهر، ههندی فشار و تاقیکردنهوه بون که نهیتوانیوه له دهستیان دهرباز بیّت، زوّرجار ئهو فشاره دهروونیهی که مروّف بهدهستیهوه دهنالیّنیّت، هوّکاریّکه بو توورهیی و نارازیبوونی له ئاست قهزا و قهدهری خوای گهورهدا، دواتر ده گاته ئهوهی نکوولی له بوونی خوای بهدیهیّنه ربکات، یان توّمه بخاته پال حیکمه و دادیهروه ری پهروهردگار.

⁽۱) - مجموع الفتاوي (۲۷۰/۷).

ئهم كارتيّكهرهيان تايبهت نيه به سهردهمي نويّوه، به لْكو خواي گهوره له قورئاني پيروّزدا باسي كهسانيّكي كردووه كه پاش ئهوهي پيٚشتر پهرستشي خوايان ههبووه، روو وهرده چهرخيّنن و ههلّده گهريّنهوه، هوٚكارهكهشي ئهوهيه تووشي ناره حهتييهك بون، خواي گهوره ده فهرمويّت (وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَعْبُدُ اللَّهَ عَلَى حَرْفِ فَإِنْ أَصَابَهُ خَيْرٌ المُّمْانَّ بِهِ وَإِنْ أَصَابَتُهُ فِتْنَةٌ انْقَلَبَ عَلَى وَجْهِهِ خَسِرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ)، (۱) (لهناو خه لْكيدا كهسانيك ههن كه لهسهر گومان پهرستشي خوا دهكهن المُمينينُ)، (۱) (لهناو خه للكيدا كهسانيك ههن كه لهسهر گومان پهرستشي خوا دهكهن و دامه زراو نين، كهسي وا ئه گهر خيريّكي دنيايي بينتهري، ئهو لهسهر ئايينهكهي ئهميّن به لام ئه گهر تووشي نه خوّشيي، يان نهبووني بيّت، دهستبهرداري دينهكهي ئهبيّت، به لام ئه گهر تووشي نه خوّشيي، يان نهبووني ئهمهوه دهستبهرداري دينهكهي ئهبيّت و پاشگهز ئهبيّتهوه ئهمهش زهرهرمهنديّتيهكي روون و دونيا و قيامهت لهدهست ئهدات، به دلّنياييهوه ئهمهش زهرهرمهنديّتيهكي روون و ئاشكرايه).

وهك له صهحیحی بوخاریدا هاتووه، ئیبن عهبباس بهم چهشنه ته فسیری ئهم ئایهته دهكات (كهسیّك دههاته مهدینه، ئهگهر ژنهكهی كوری بوایه و ئهسیهكهی بزایه دهیوت ئهم ئایینه باشه، به لام ئهگهر ژنهكهی كوری نهبوایه و ئهسیهكهی نهزایه، دهیوت: ئهمه دینیّكی خرایه). (۲)

موفهسیری بهتوانا شیخ ئیبن سهعدی رهجمهتی خوای لی بیت، زور جوان لهسهر ئهم ئایهته دواوهو ده لیت: (واته، لهنیو خه لکدا کهسی وا ههیه ئیمانی لاوازهو هیشتا ئیمان نهچوهته ناو دلیهوه و تام و چیژی ئیمان تیکه ل به دل و دهروونی نهبووه، به لکو یان بههوی ترسهوه، یان بههوی عادهت و باوی ناو خه لکهوه هاتو ته ناو ئیسلامهوه، به چهشنیک که له کاتی ناره حه تیه کاندا نه توانیت پیچه سپاو رابوه ستیت، ئه گهر چاکهیه کی هاته ری و روزیه کهی به رده وام بوو و هیچ جوره ناخوشیه کی نه هاته ری، به و خیره رازی و دلنیا ده بیت نه وه که به ئیمانه کهی، ئهم جوره که سانه له وانه یه خوا ره حمیان پی بکات و پاریزراو بن و فیتنه ی وایان

⁽١) - الحج: ١١.

⁽٢) - صحيح البخاري، الرقم ٤٧٤٢.

نههیّنیّته ری که له دینه کهیان لایان بدات، به لام ئه گهر ناخو شیه کیان تووش بوو، یان خو شهویستیّکیان له دهستدا، له دینه کهیان هه لَده گهریّنه وه، به مه شه دوّراوی دنیا و ئاخیره تیش دهبن، له دنیادا ئهو که سه به هوّی له دین هه لْگهرانه وه کهی ئه و شته ی دهبت ناکه ویّت هیوای پی ده خواست و هه لْگهرانه وه کهی به سهرمایه ده زانی و وایده زانی به وه قهره بووی ده ست ده که ویّته وه، به مه ش ره نجه روّ ده بیّت و ته نها ئه وه شی ده ست ده که ویّت که بوّی براوه ته وه، له روّژی دوایی شدا روونه که بیّبه ش ده بیّت له و به هه شته ی که پانتاییه که ی هیّنده ی زموی و ئاسمانه کانه و سزای دو زه خیسی تووش ده بیّت، ئه مه ش خه سارو مهندییه کهی زوّر روون و دیاره). (۱)

كارتێكەرى سێيەم: لاوازى لايەنى پەرستشيى، بە تايبەت كارەكانى دڵ:

زور به که می موسلمانیک به دیده که یت له رووی ئیمانیه وه گرنگی بدات به دلی و ئاستی پهیوه ستبوونی دلی به خوای گهوره و پشتبه ستنی به خوا و خوشه ویستی بو پهروه ردگاری چاودیریی بکات و ههول بدات خاوین رایبگریت له ناپاکی و ئیره یی و خوبه زلزانی، هه رکه س ئه مه بکات، له نیو چیژیکی ئیمانی وادا ده ژی که هیچی تری پی ناگاته وه و ته نانه ته ته جاریکیش بیر له وه ناکاته وه بیگوریته وه به شتیکی تر به لام هه رکه س ئه مانه له ده ست بدات، حه زی بو هه ر سه رنج راکیشیه کی تر لا یه یدا ده بیت.

كارتێكەرى چوارەم: لاوازى ئامرازەكانى توێژينەوەو پشترِاستكردنەوەو مەعريفە:

بلاوبوونهوهی بیرکردنهوهی رهخنه گرانه لای ههر کو مهلگهیهك و بهرزبوونهوهی ئاستی پیناوه کانی تویژینهوه و بواری زانستی لهو کو مهلگهدا، واده کات زور به سهختی بکهوینه ژیر کاریگهری بیر و هزری دهره کیهوه، پیچهوانه کهشی راسته.

تیبینی ئهم حالهته ده کهین له مهسهلهی بلاوبوونهوهی زوربهی ئهو گومانانهدا که بو خوپاراستن لییان تهنها پیویستی به بیرکردنهوهیه کی رهخنه گرانه و وردبینیه کی زانستی ههیه بو ئهوه کاریگهریی ئهو گومانانه پووچه ل بکاتهوه،

⁽١) - تيسير الكريم الرحمن في تفسير كلام المنان، ص ٥٣٤ ، ٥٣٥.

لهم کتیبهدا باس لهوهش دهکهین که یهکیک له بنهما خوّپاریزییهکان بریتیه له پیکهینانی عمقلی رهخنهگرانه و بههیزکردنی پیناوهکانی تویژینهوهی زانستی.

كارتێكەرى پێنجەم: لاوازيى زانستى شەرعى:

له دوو خولی (چۆن مامه له بكهین له گه ل گومانه هزریه هاوچهرخه كاندا) راپرسیه كم ئه نجام دا سهباره ت به هۆكاره كانی بلاوبوونه وهی گومانه كان، لهو وه لامانه ی كه زورترین ده نگیان هینا، بریتی بوو له لاوازی زانستی شهرعیی لای گهنجان.

ئهوهی که لاوازی زانستی شهرعی هو کاریکه بو کاریگهربوون به گومانه کان، لهبهرئهوهیه که ره گداکوتانی شهرعیی وا له هه لگری ئه و زانسته شهرعیه ده کات بنه مایه کی مهعریفی و مهنهه جیی وای ههبیّت، که به هویه و بتوانی ههرچی زانیاری و شرو قهیه کی نوی دیته نیو هو شیهوه، دادگایی بکات و بیخاته بهرده دادگایی، به لام ههرکهس ئهم بنه ما مهعریفیهی نهبیّت، ده کریّت ئاسان بکهویّته نیو بارگرژیی مهنه هجیی و کهوتنی گهورهی مهعریفیه وه.

كارتێكەرى شەشەم: دەستبەتاڵيى كاتيى و ھۆشيى و رۆحيى:

باسی حالهتی ئافرهتیّك ده که تووشی وهسوهیه کی بیروباوه پی سه ختی وابووبوو که له ته مهنمدا شتی وام نه دیبوو و نه بیستبوو، زوّر ههولّمدا به شیّوازی ده ربازبوون له وهسوه رازیی بکه م و قه ناعه تی پی بهیّنم، به لاّم نه هات به ده مهوه، وابزانم چووبوو بوّ لای پزیشکیّکی ده روونیش، به لاّم بیّسوود و ده ستبه تال لیّی ده رچوو، ئینجا ریّنموونیم کرد بوّ چه ند کاریّکی زانستی و مه عریفی هه تا کات و هوّشی خوّی به وه پی بکاته وه -چونکه ته واو ده ستبه تال بوو-، ئه نجامه که زوّر له وه باشتر بوو که چاوه پوانم ده کرد، ئیتر له ماوه یه کی پیّوانه یی که مدا لیّشاوی پرسیاره کانی وه ستا، زیّده پویی له م بابه ته دا ناکه م و پیّویستی به شتی و انه دلّ و هوّش ده کاری هه رسه رقالیه که ده ستبه تالیی هوّشیی و روّحیی، واله دلّ و هوّش ده کات دو چاری هه رسه رقالیه کی تر ببیّت با سه رقالیه که خراپیش بیّت،

به لام ئه گهر کاته کانی پر کردبوونه و هوّش و روّحی تیّر زانست و پرکردار و مهعریفه و ئیمان بوو، ئهمه دهبیّته به ربهست و ریّگریّك لهبه ردهم زوّربهی ئه و بیرو هزره لادهر و بیرکردنه وه رارابه خشانه دا.

جۇرى سێيەمى كارتێكەرەكان لە بلاوبوونەومى گومانەكان:

بوونی کهموکورتی له شیّوازی بانگهواز و ئاراستهکردن و چارهسهره شهرعیهکاندا، لایهنه کانی کهموکورتیش له چهند ویّنه و شیّوهیه کدا دهرده کهون، لهوانه:

یه کهم: بو شایی نیوان زوربهی تایبه تمهندانی بواری شهرعیی و گهنجان به گشتی، ئهم بو شاییه واده کات له ویناکردن و تیگهیشتنی واقیعدا کهموکورتیه ک دروست ببیت و کهنارگیرییه کی ههستیی نیوان ههردوو لای لی بکهوینه وه، لهوه ش خراپتر، ده بیته هوی له کار خستنی رو لی ئه و پیشه نگانه ی که له بواری چاکسازیدا پیکهیه کی دیار و به رچاویان ههیه.

دەتوانىت بچىتە خزمەت ژياننامەى پىغەمبەرى خوا و نزىكى ئەو پىشەوايە لە چىنە جياجياكانى كۆمەلگە ببينىت، بزانىت ئەو نزىكى چ كارىگەريەكى ھەبووە لەسەر ئەو خەلكەى رەوشتى بەرز و نەرمونيانىي و خۆراگرىيان لە كەسىنكدا بەدىدەكرد كە -وەك خۆيان- بەسەر زەويدا رى دەكات، ئەمە چ واتايەكى جوان و بەھايەكى ئەرىنى ھەيە لەنىد دىل و دەروونى خەلكدا!

دووهم: کهمیی ههمه چه شنه کردنی شیّوازه بانگه وازیه کان به چه شنیّك که گونجاو بیّت بو نویّگه ربی و کارتیّکه ره کانی واقیع، پیغه مبه ری خوا هی له گوتاریدا زور سوور بوو له سهر ههمه چه شنه کردنی شیّوازه کانی گهیاندنی زانیاریی شهرعی، ههندی جار به پرسیار، جارجاره به ویّنه کیّشان، ههندی کات به وتاری به هیّز، له کاتیّکدا پیّغه مبه ری خوا هی رووناکی وه حی پی بوو و خوای گهوره ش پشتیوانی ده کرد به چه شنیک بیّمنه ت بیّت له زوّر که له و شیّوازانه.

ASTAN

جا پیشهنگی کردن به پیغهمبهری خوا الله لهو بوارهدا، بابهتیکی گرنگ و پیویسته، بهتایبهت لهم سهردهمهدا که تیایدا بازاری راگهیاندن گهرمه و جادووی وینه کاریگهره.

سنیهم: بهرته سکیی مهیدانی گفتگؤی کراوه که تیایدا گهنج ههست بهوه دهکات پناوینکی پاریزراو ئاسؤی فراوان ههیه که بتوانیت گوی له پرسیار و گری و گرفته کانیان بگریت.

چهند بیر و هو شم لای ئهوهیه بارودو خیکی گفتگوی وا بیتهدی که بتوانم له مهیدانی بانگهوازیدا بیبینم، شوینیک پر له گهنج و سهکویه ک بو وانهبیژیک که توانای شهرعیی و پیگهیشتنی هزریی و مهعریفهیه کی فراوانی ههبیت، توانای قهناعه تپیهینان و هونهری گفتگوی بالای ههبیت، دهر فهت کراوه بیت بو بهشداریی و پرسیار و گری و کیشهی گهنجان و لهوپهری ئازادی و ئارامیدا قسهی خویان بکهن، به جوانی پیشوازییان لی بکریت و وهلامی پراوپر وهربگرنهوه، وه پون چون ئهحمه د دیدات ئهمهی ده کرد و ئیستایش زاکیر نایك سهرقاله پیوهی، ئهمه چ بهیامیکی ئهرینی له دهروونی ئامادهبواندا ده چینیت! چهند بیرو بروا راست ده کرینهوه، چهند گری و گول ده کرینهوه چهند دل و دهروون پاك دهبنهوه! چهند دل ئارامی و دلنیایی وهرده گرن!

نازانم ئایا ئهم خهونه دیّتهدی؟ نزیکه یان دوور؟ چهند بانگخواز ههن توانای ئهوهیان ههیه له شویّنیّکی ئاوههادا بوهستن؟ خوایه حالمان چاك بکهیت.

چوارهم: لاوازی گوتاری شهرعیی عهقلّی بهلّگهدار، ئهمهش یه کیّکه له گهورهترین هو کاره کان که له بهندی دواتردا دریّژهی پی دهدهم، ئهویش بریتیه له:

شیّوه و تایبه تمهندییه کانی گوتاری ئایینی کاریگهر له مهیدانی هزریی هاوچهرخدا

لیّره دا باس له پیّنج شیّوه و تایبه تمه ندیی ده که م که نه گه ر له گوتاری بانگه وازیدا هه بن، نه وه پشتیوان به خوا له مهیدانی هزریی هاو چه رخدا کاریگه ریه کی گه وره ی ده بیّت، به جوّریّك له جوّره کان دریژه م داوه به یه که میان المبه ر گرنگیه که ی هیوادارم نه و دریژه پیّدانه ریزبه ندیی شیّوه و تایبه تمه ندییه کان له هوّشی خوی ننه ردا نه پچریّنیّت، بوّیه با پیشوه خته ناماده کاریی بو بکات.

شێوەو تايبەتمەندىي يەكەم: گرنگيدان بە گوتارى عەقڵيى:

که سی وا هه یه پنی وایه به لکه شهرعیه نه قلیه کان هیچ به لکه یه کی عه قلیی له خوناگرن، بویه به لکه ی نه قلی له ئاست به لکه ی عه قلیدا به که م ده گریت و وا قسه ده کات که دلنیایی ته نها به به لکه ی عه قلیی به ده ست دینت نه وه ک به لکه ی نه قلی نه قلی، ئه مه شهرایی و به لکه ی نه قلی نه هم که ی نه قلی نه هم که ی به وبا وه یه که وایه رستی.

ئیبن تهیمیه رهحمه تی خوای لی بیت ده لیّت: (به لْکو ئهوه ی پیشین و پیشه وایانی ئوممه ت که هه لْگری ئیمان و زانست بوون، لهسه ری بون، ئهوه یه که خوای گهوره هینده به لْگهی عه قلّیی باسکردووه که له بواری زانستدا پیویست بیّت، به چه شنیك ئه و خه لکه نه توانن پیّی بگهنه وه، به لکو هه موو ئه وه ی ئه وان باسی ده که ن له قورئاندا به یوختی و به جوانترین شیّره ها تووه). (۱)

ئیبن ئەبیلعیززی حەنەفی دەلنت: (ئەگەر كەسی ژیر لەو ریكاره عەقلیانه رابمینیت كە ئەھلی كەلام و فەیلەسووفان باسیان دەكەن، دەبینن ئەو ریكارانەی كە

⁽۱) - مجموع الفتاوى (۱۸٤/۳).

راستن، ده گهرینهوه بو نهو رینگه عهقلیانهی که قورئان به روونترین و پوختترین ده روونترین و پوختترین ده ربرین باسی کردون، له رینکاره کانی ناو قورئاندا ئهوپهری روونی و بهدیهاتن بهدیده کهین، له کاتینکدا ئهمه لای ئههلی که لام و فهیله سووفان نابینین). (۱۱)

ههرکهس قورئان بخوینینتهوهو له سوننهتی پیغهمبهری خوا گر رابمینیت، دهبینیت گوتاری عهقلیی لهو دوانهدا ئامادهییهکی بهرچاو و دیاری ههیه.

بۆ نموونه: ئهو ئايەتانەى لە قورئانى پيرۆزدا باسى زيندووبوونەوە دەكەن، وەك خواى گەورە دەفەرمويت:

(أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ قَادِرٌ عَلَى أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ)، (٢) (ئایا نابینن ئهو خوایهی ئاسمانه کان و زهوی به دیهیّناوه، توانای ههبیّت هاوشیّوهی ئهوانیش به دیبهیّنیّت).

(أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَمْ يَعْيَ بِخَلْقِهِنَّ بِقَادِرٍ عَلَى أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْقَ بَلَى إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ)، (ثايا نابينن ئه و خوايه ی ئاسمانه کان و زهوی به ديهيناوه و ماندوو و لاواز نه بووه له به ديهينانياندا، توانای ئه وه هه يه له سهرئه وهی مردوويش زيندوو بکاته وه، به راستی خوای گهوره توانای به سه مهموو شتينكدا هه يه).

ئەمە ئەوپەرى قەناعەتپێهێنانى عەقڵييە، چونكە بێباوەرانى قورەيش دانيان بەوەدا دەنا كە خواى گەورە بەديهێنەرى ئاسمانەكان و زەوييە، بەڵگەكەش ئەوەيان بۆ دەخاتەروو كە ئەو خوايەى بتوانێت ئاسمانەكان و زەوى لە نەبوونەوە بەديبهێنێت، دەنى زۆر ئاسانترە شتى لەوانە دەشتوانێت شتى ترى وەك ئەوەش بەدى بەديبهێنێت، دەنى زۆر ئاسانترە شتى لەوانە بچووكتر يان كەمتر بەديبهێنێت (لَخَلْقُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ أَكْبَرُ مِنْ خَلْقِ النَّاسِ)، (ئا) (بەدلنياييەوە بەديهێنانى خەلكى).

⁽١) - شرح العقيدة الطحاوية (١/٧٦).

⁽٢) - الإسراء: ٩٩.

⁽٣) - الأحقاف: ٣٣.

⁽٤) - غافر: ٥٧.

گوتاريٚكى ديكهى عهقڵيى له قورئاندا فهرمايشتى خوايه كه دهفهرمويٚت (أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ)، (۱) (ئايا بهبى هيچ شتيٚك و له هيچهوه بهديهيٚناون).

ئهم دابه شکردنه وا له عهقل ده کات ئه گهره کان له نیران دوو به شی باسکراودا دابنیت، کاتیک به لُگهی به هیری دهستناکه و پشتیوانی یه کیکیان، ئه وه ئه وکات بو بر ارده ی سیهم ده گهریت که ئایه ته کانی دواتر یان ئه وانه ی پیشتری باسیان کردووه، ئه ویش زاتی خوایه.

له و کتیبانه ی لهم بواره دا نووسراون، بریتین له:

الأدلة العقلية النقلية على أصول الإعتقاد له نووسيني: دكتور سعود العريفي. بلاغة الإحتجاج العقلي في القرآن الكريم له نووسيني: زمينه كوردى.

مناهج الجدل في القرآن له نووسيني: زاهر بن عواض الألمعي.

کاتیکیش دهچینه سهر فهرمووده، دهبینین چهندین هه لُویِست هه ن که قهناعه تینهینانی عه قلیی تیایاندا لهوپه په رزی و جوانی و به لُگه و قهناعه تینکردندایه، لهوانه:

ئهو فهرموودهی ئهبووهورهیره که ههریه که بوخاری و موسلیم گیراویانه ته وه ده ده نیز اینانه ته وه ده ده نیز اینانه ته وه ده ده نیز اینانه ته وه ده کابرایه که به نیز اینانه نه ده ده نیز اینانه کوریخکی ره شپیستی بووه، ئه ویش فه رمووی (ئایا و شترت هه یه؟) کابرا و تی: به لین پیغه مبه ریش فه رمووی (رهنگیان چونه؟) و تی: سوور، فه رمووی (ئهی ئایا رهنگی (ئه وره وی) تینانه یان تیدایه؟) و تی: به لین، فه رمووی ئه ی چون شتی وا ده ییت؟ کابرا و تی: له وانه یه له پشتیکیه وه بوی هاتبیت، پیغه مبه ریش شی فه رمووی (وَهَذَا عَسَی اَنْ یَکُونَ نَزَعَهُ عِرْقٌ)، (۳) (ده ی له وانه یه ئه میش له پشتیکیه وه بوی هاتبیت).

⁽١) - الطور: ٣٥.

⁽٢) - ئەورەق: رەشىيەك كە بەلاى خۆلەمىنشىدا بدات، وەرگىر.

⁽٣) - صحيح البخاري، الرقم ٥٣٠٥، صحيح مسلم، الرقم ١٥٠٠.

رێگاکانی دواندنی عەقڵەکان

پێناوهکانی دواندنی عهقلهکان چهند جوٚرێکن:

همیانه ده گمریّتهوه بو شیّواز و ریّکاری گوتارهکه.

همیانه ده گمری تهوه بو شیوازی بمتالکردنه وهی قسمی نمیاران.

همیانه ده گهری تهوه بو همنگاویکی پیشووتری دهستنیشانکردنی سنووری عمقل و پهیوهندیی لمنیوان عمقل و خوبهدهستهوهدانی بو خوا و پیغهمبهره کهی.

جۆرى يەكەم: ئەوەيە كە دەگەرپتەوە بۆ شيوازى گوتارەكە، جا ئەو شيوازانەى كە عەقلى يى دەجوولينريت، جۆراوجۆرن، لەوانە:

شیوازی پرسیارکردن، پیغهمبهری خوا ﷺ بو گهیاندنی ههندی زانیاریی ئهمهی به کارهیناوه، وهك:

له فهرمووده کهی ئیبن عومهردا هاتووه که پیغهمبهری خوا که فهرمووی (أَخْبِرُونِي بِشَجَرَةٍ تُشْبِهُ، أَوْ: كَالرَّجُلِ الْمُسْلِمِ ، لَا يَتَحَاتُ وَرَقُهَا)، (۱) (پیم بلین چ دره ختیك ههیه له پیاوی موسلمان ده چیت و گهلاکانی ناوه رین).

یان له فهرمووده کهی ئهبووهو پیزه که له صهحیحی موسلیمدا هاتووه، پیغهمبه بی خوا و نیمهدا فهرمووی (ئایا دهزانن مایه پووچ کییه؟) وتیان: مایه پووچ لهناو ئیمهدا ئه که که که سهیه که هیچ درههم و شمه کیکی نه بیت، ئه ویش فه رمووی (إِنَّ الْمُفْلِسَ مِنْ أُمَّتِي یَاْتِي یَوْمَ الْقِیَامَةِ بِصَلَاةٍ وَصِیَامٍ وَزَکَاةٍ ، وَیَاْتِي قَدْ شَتَمَ هَذَا ، وَقَدَفَ هَذَا ، وَأَکَلَ مَالَ هَذَا ، وَسَفَكَ دَمَ هَذَا ، وَضَرَبَ هَذَا فَیُعْطَی هَذَا مِنْ حَسَنَاتِهِ ، وَهَذَا مِنْ حَسَنَاتِهِ ، وَهَنَا مَنْ حَسَنَاتِهِ ، وَهَنَا مِنْ حَسَنَاتِهِ ، وَهَوْدَا مِنْ حَسَنَاتِهِ ، وَهَوَیَا مِنْ حَسَنَاتِهِ ، وَهَدَا مِنْ حَسَنَاتِهِ ، وَهَوْدَا مِنْ حَسَنَاتِهِ ، وَهُو فَالْمَالِ مُنْ مَسَنَاتُهُ وَلَا لَنَالِ) (۲۰) (مایه پووچ عمو که له روّژی دواییدا به حکولَیْك - نویژ و

⁽١) - صحيح البخاري، الرقم ٤٦٩٨.

⁽٢) - صحيح مسلم، الرقم ٢٥٨١.

روز و و زهکاته وه دیّت، که دیّت، دهبینیّت قسمی و تووه به فلانه که س و توّمه تی داوه ته پال فلان و مال و سامانی فیساره که سی خوادرووه و خویّنی فلانه که سی رشتووه و داویه تی له فلان که س، ئینجا له چاکه کانی هملّده گیریّت و ده دریّت به میان و به ویان، ئه گهر پیش ئه وه ی قه رزه کانی ته واو بدریّنه وه چاکه کانی ته واو بن ، ئه وکات له تاوان و هملّه ی ئه وان هملّده گیریّت و ده دریّت به سه ر ئه مدا، ئینجا فری ده دریّته ناو دوّزه خه وه).

شیّوازی قیاس (پیّوانه) و نموونه هیّنانهوه، نهیّنی نموونه هیّنانهوه لهرووی عهقلیهوه بریتیه له قیاس، لهو نموونانهی سهردهم که ده کریّت بو وه لامی ئهم پرسیاره بهیّنریّتهوه: چوّن بروا به خوای گهوره بهیّنین له کاتیّکدا نایبینین؟ نموونه که بریتیه له ئهلیکتروّن، له کاتیّکدا یه کیّکه له بواره زانستیانهی که زانایان وه ک راستیه کی ههبوو مامه لهی له گه لدا ده کهن له کاتیّکدا ناتوانن بیبینن، به لاکو ته نها شویّنهواره کانی دهبینن، به ههمان شیّوه، ئیّمه ش بروامان ههیه به خوای گهوره ئه گهرچی نایبینین، به لام شویّنهواره کانی دهبینین.

شیّوازیّکی دیکه بریتیه له گرتنهبهری توانای پیشکهشکردن و قهناعهت پیّهیّنان، ئهمهش لهو لیّهاتووییانهیه که پیّویسته تویّژی بانگخوازان و وتاربیّژان زور چاك بن تیایدا، تهنانهت ئهوهیان که لهو بوارهدا بههرهی پی دراوه، دهتوانیّت سوود وهربگریّت له ههندی لیّهاتوویی له بهرنامهی پیّشکهشکردن و خولی قهناعهتییّکردندا.

شیّوازیّکی تری گهیاندنی زانیاری به عهقلّهکان بریتیه له گرنگیدان به دانان و دارشتنهوهی پیشهکییه بهلگه نهویستهکان، ئینجا لهویّوه ههنگاو ههلّنریّت بو ئهو ئهنجامهی که پیّویسته بچهسپیّنریّت، ئهمهش له گرنگترینی کارهکانه.

نموونه:

ههنگاونان له پیشه کی (قورئان بو ههموو مرو قینك دابهزیوه نهوه ك تهنها بو هاوه لان) بو گهیشتن به و ئهنجامه ی که ئیمه به چهند ئایه تیك دوینراوین ههتا گویرایه لیی پیغهمبهری خوا بکهین و ناتوانین ئهو ئایه تانه یش جیبه جی بکهین

ئهگهر شوين ئهو فهرمووده صهحيحانه نهكهوين كه له پينغهمبهري خواوه ﷺ گيردراونهتهوه.

ههموو ئهمانه له جوّری یه که می ریّگاکانی دواندنی عه قلّه کاندا خوّیان دهبیننه وه. جوّری دووه م: که بریتیه له شیّوازی به تالّکردنه وهی قسمی نهیاران، ئهمه ش به چهند ریّگهه که دهبت:

نیشاندان و زهقکردنهوهی نهگونجانه عهقلّیی یان مهنههجییهکان له گوتاری نهباراندا.

نموونه: نیشاندان و زه قکردنه وهی دووقسه یی ئه و که سه ی نکوولیی فه رمووده دهکات، کاتیک بو قسه یه کی خوی فه رمووده یه ک به به لگه ده هینی ته وه.

نیشاندان و زهقکردنهوهی دهرنجامه خراپهکانی وتهی نهیاران.

نموونه: نیشاندانی خراپهی قسهی مولحیدان و نائایینیهکان که نکوولّی زیندووبوونهوه و لیّپیّچینهوهی روّژی دوایی دهکهن، ئهویش به پرسیارکردن سهبارهت به سهرهنجامی ئهو ستهمکارانهی که ههزاران یان ملیوّنهها مروّقیان کوشتووه، ئایا ئهوانه دوای مردنیان سزا دهدریّن؟ ئایا ستهملیّکراوان ما فیان بوّ وهرده گیریّتهوه له ستهمکاران؟ مولحیدان دان نانیّن به زیندووبوونهوهدا، ئهوکات خراپی وتهکهیان ئهوهیه که هیچ جیاوازییهک نیه لهنیّوان ستهمکار و ستهملیّکراودا، بهلّکو بارودو خی ستهمکار باشتره، چونکه ئهو چیژی وهرگرتووه لهو ژیانهی -که مولحید بروای وایه دوای ئهوه ژیانیّکی تر نیه- به پیچهوانهی ستهملیّکراوهوه که بینهش کراوه لهو چیژه.

جۆرى سێيهم: له رێگهكانى دواندنى عهقڵهكان بريتيه له گرنگيدان به قسهكردن لهسهر عهقڵ لهو رووهوه كه عهقڵ سهرچاوهيهكى مهعريفهيه و سنوورى ئيشى و پهيوهنديى نێوان عهقڵ و نهقڵ و ههڵوێستى عهقڵ له ئاست غهيب و نهزانراوهكاندا قسهيان لهسهر بكرێت، ههموو ئهمانه وادهكهن عهقڵ له شوێنى دروستى خوٚيدا دابنرێت و وهرگرتن و لهبهرچاوگرتنى به دروستى بێت.

ئەمە گەشتىك بوو لە سايەى عەقلدا، ئىستا دەچىن بۆ شىواز و تايبەتمەندىيەكى دىكەي گوتارى بانگەوازى كارىگەر كە ئەوىش بريتيە لە:

دووهم: هو شیاریی باش سهبارهت به راستی ئهو پرسیارانهی له مهیدانه که دا ههن و دروستیی قسه پیچهوانه کان.

لهوانهیه وتاربیّ یان بانگخواز دهستهوسان رابوهستیّت له دهستنیشانکردنی ئه و بابهتهی که دهیهویّت له ریّی مینبهر یان کورسیی، یان تهنانهت توّره کوّمهلایهتیه کهیهوه بیخاتهروو، به لام ئه و دهستهوسانیه نامیّنیّت ئه گهر بانگخوازان ئاگایان له سهرقالی گهنجان و ئه و بوارانه بیّت که سهرنجی بیرکردنهوهی گهنجان رادهکیّشن، بابهتهکان نوی دهبنهوه و بیر و برواکانیش خیرا له کیبرکیی خیرادان، ههرکهس ژیرانه چاو ورد بکاتهوه لهسهر واقیعه که، دهزانیّت کهسی قسه بکات، به چی قسه بکات، به نیرا پاش دهرکهوتنی مشتومری هزریی لهسهر پرسیّکی شهرعیی ههیه، ئهوه با خیرا پاش دهرکهوتنی راستیی گری و گولهکه و روشنی پرسیاره که، قسمی خوی ههبیو بو بوین برسیاره که، قسمی خوی ههبیان گویهو بو بیستنی قسه کانی و گهنجان گویهو لاخ بوون بو ههر قسه یه لهو پرسه دا دهوتریّت.

سنیهم: رهچاوکردنی بارودو خی ئهوانهی قسهیان بو دهکریت و جیاوازی ئاستی ههرکامیان، ههروهها بزانیت ئهو شیوازی گوتارانه کامانهن که گهنجانی مهیدان لهخو نزیك دهکهنهوه یان وهرسیان دهکهن و دووریان دهخهنهوه.

چوارهم: بهرامبهر به بهلگه، بهلگه بخریّتهروو، نهوهك جنیّو و قسهوتن، ههروهها له گهلّ نهیاردا دادپهروهر بین.

ئهوهی که کاریگهریه کی خراپ جیده هیلینت، ئهوهیه که به قسه وتن، یان تومه تبارکردنی بهرامبه ر، ههول بدرینت به رنگاری خستنه پرووی گومانیک بین له ئاست بنه په و چهسپاوه شهر عیه کاندا، بی ئه وهی دیوی هه له ی گومانه که به به لگه و قه ناعه ت پیهینان وه لام بدرینه وه، ئیمه ئیستا له سهر ده میکدا ده ژین که ئاستیکی دیاریکراو له نیوه ندی گه نجاندا هه یه بو زمانی په سه ندکراو، ئه ویش ئه و زمانه یه که مشتوم پله سهر قسه ده کات نه وه که قسه که ره که، له سهر زانیاریی

ASTANA

نهوه ک نهوهی دهیلیّت، بینگومان ناکریّت ههمیشه ئاوا بیّت، به لام ههرکات گونجا به چهشنه بیّت و حهقیقهتیش نه فهوتیّت، ئهوه ئهم شیّوازهیان کاریگهرتره.

ههروه ک دادپهروهربوون له ئاست بهرامبهر و نهیاردا و پاراستنی ئاستی رهوشتبهرزی له گهلیدا و تومهتبارنه کردنی به نیازی خراپ، تهنها لهبهر ئهوهی قسهیه کی کردووه که ههلهیه کی تیدایه، ئهمه گرنگترین تایبه تمهندیی دروستکردنی کاریگهیرییه له مهیدانی هزریی هاوچهرخدا، تهنها چهند حاله تیکی تایبه ت دهمیننه وه که تاک ناتوانیت زال بیت بهسهر خویدا، نموونهیه کی باشتر بو ئهوه له و که سانه به دیناکهم که به خویان دهلین قورئانییه کان.

پێنجهم: حەزى راستگۆيانه بۆ رێنموونيى خەڵك:

نیه تی دروست و گوروتین بق بیرق که و نیازپاکی له پیناو خوادا بق گهیاندنی و سوودمه ندبوونی خه لُك لیّی، لهسهر شیّوه و دهربرینه کانی دهموچاو دهرده کهوینت و و اله تهماشاکار ده کات ههست به به ها و گرنگیی بکات، پیش ئهوهش خوای گهوره پیّگه و قهبوولیّك دهبه خشیّت به قسه کانی ئه و کهسه.

چۆن مامەڵە بكەين لەگەڵ گومانە ھزرىيە ھاوچەرخەكاندا؟

بۆ مامەللەيەكى چاك لەگەل ئەم شەپۆلى گومانانە، پيويستە لە سى بەرەوە ئىش بكەين:

برهی به رگریی بو ئهوانهی پنی کاریگه ر نهبون، به رهی چارهسه ر بو ئهوانه ی پنی کاریگه ر بون، به رهی گفتگو و مشتوم له گهل ئهوانه ی گومانه کان دهورووژینن.

بۆیە له لاپەرەكانى تردا بەپنى چەند بنەمايەكى مەنھەجىيى بۆ ھەركاميان، باسى ھەريەك لەو سى بەرەيە دەكەم، ئەويش بەم چەشنە:

یه کهم: چهند بنهمایه کی خو پاریزیی له گومانه هزرییه هاوچه رخه کان.

دووهم: بنهماکانی مامه له له گه ل گری و کیشه و گومانه کان پاش ئهوهی دین.

سێیهم: چهند بنهمایه کی گفتگویی و بههرهی جهدهلیی بو مشتومر لهگهل ئهوانهی گومانه کان دهورووژینن.

یه کهم: چهند بنه مایه کی خو پاریزیی له گومانه هزرییه هاوچه رخه کان.

بنەماي يەكەم: بەھێزكردنى دڵنيايى سەبارەت بە بنەڕەتەكانى ئيسلام:

پاش تیکه لبوون له گه ل واقیعی ئه و پرسیارانه ی گهنجان دهیانکهن، گهیشتمه ئه و بروایه ی که پیویسته گرنگیه کی زور بدریت به خستنه رووی به لگه کانی بنه ره تی ئیسلام به شیوه یه کی عه قلیی وا که ئیمان زیاد بکات و دلنیایی به هیز بکات و دل بیاریزیت له رهشه بای گومانه کان، ئه گهر دل دلنیایی نه بیت له ناست ئه و بنه ره تانه و به لگه کانی نه زانیت، ئه وه زوو تووشی گومان ده بیت و زور نابات، شیوان رووی تیده کات.

ئهم پرسه هاودهم بهوهی له قورئاندا زور گهوره باسی هاتووهو زوریش پیویستمان پییهتی، به لام بهو جورهی که پیویسته گرنگیی پی نهدراوه، بویه شتیکی نامو نیه که نهوهکانی کومه لگهی ئیسلامی بکهونه ژیر کاریگهریی ئهو شه پوله گومانسازیانه که گومان دهخه نه سهر بوونی خوا، یان کتیبه کانی خوا، یاخود پیغه مبهران سه لامی خوایان لی بیت.

لەبەر گرنگیی ئەم بنەما خۆپاریزیه، باسی ھەندى ھۆكارى زانستى دەكەم كە يالىشتىي ئەم بنەمايە دەكەن.

ھۆكارەكانى بەھيزكردنى دلنيايى:

یه کهم: زیندوو کردنهوه و بلاو کردنهوه ی پهرستشی رامان و بیرکردنهوه له ئایهته گهردوونیه کانی خوا.

له قورئانی پیرۆزدا پهیوهندیی نێوان بیرکردنهوهو درك کردن به راستیه گهورهکان روونکراوهتهوه، خوای گهوره ده فهرموێت (الَّذِینَ یَدْکُرُونَ اللَّهَ قِیَامًا وَقُعُودًا وَعَلَی جُنُوبِهِمْ وَیَتَفَکَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ)، (۱) (ئهو کهسانهی که یادی خوا دهکهن به پێوهو به دانیشتن و به راکشانهوه لهسهر لایهکانیان، بیریش ئهکهنهوه له بهدیهێنانی ئاسمانهکان و زهوی و دهلێن پهروهرد گارا! تۆ ئهم زهوی و ئاسمانانهت بێهووده بهدینههێناوه، پاك و بێگهردیی بۆ تۆ، خوایه! له سزای ئاگری دۆزهخ بمانیاریزه).

ئەو كەسانە پاش بىركردنەوە، بەدىھينانى ئاسمانەكان و زەوييان بە بەلگە زانيوە ھەتا نكووللى ھىچگەرايى و ھەرلەخۆوەبوون بكەن.

ههروهها دهبینین له رامان و تیفکرین له نه فس و ئاسو کانهوه، ده گهینه ئهو دلانیاییهی که قورئان راست و دروسته (سَنُریهِمْ آیَاتِنَا فِي الْآفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّى يَتَبَیَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ)، (۲) (ئیمه نیشانهی تاك و تهنهایی خوایان پی نیشان دهدهین

⁽١) - آل عمران: ١٩١.

⁽٢) - فصلت: ٥٣.

له لووتکه و ئاسمان و له خودی خویشیاندا همتا بویان دهربکهویت ئهم قورئانه حمقه و لای خوای گهورهوه هاتووه).

خواى گهوره سهركۆنهى ئهو كهسانه دەكات كه وازيان هينناوه له بيركردنهوه له ئايهته گهردوونيهكانى (وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَحْفُوظًا وَهُمْ عَنْ آيَاتِهَا مُعْرِضُونَ)، (۱) (ئاسمانيشمان داناوه به سهقفيكى پاريزراو، لهكاتيكدا ئهوان پشت له ئايهتهكانى خوا ئهكهن).

هیوادارم شارستانیه تی نوی هو کاری ئهوه نهبیت ریمان لیبگریت له پهرستشی بیرکردنه وه له ئاسمان و ئهستیره کان و نه فس و ئاژه لان.

له پیناوه کانی زیندوو کردنه وه و بلاو کردنه وهی پهرستشی بیر کردنه وه ش بریتین له: أ: بلاو کردنه وه ی ئه و کهرهسته بینراو و خوینندراوانه ی که خزمه ت ده که ن به بواری رامان و بیر کردنه وه.

زوریک له کهرهسته بینراوه کانی پهیوهست به گهردوون و مروّف و ئاژه ل و دهریاکان، یارمه تیده رن بو بیرکردنه وه له به لکه کانی خوا، یه کیک له و که سانه ی ههولیداوه له به رنامه که یدا به جوانی ئه مه نیشان بدات، د.موسته فا مه حموود بوو ره حمه تی خوای لی بینت، ئیشه که شی کاریگه ریه کی باشی هه بوو.

ب: ئەنجامدانى پىشبركى لەسەر باشترىن بەرھەمى بىنراو يان تويىرىندوەى نووسراو لەو بوارەدا.

ت: ئەنجامدانى پىشبركىنى پرسيار و وەلام، يان پوختكردنەوەى بابەتە بلاوكراوەكانى پىشووتر لەو بوارەدا.

دووهم: هو کاری به هیز کردنی دلنیایی بریتیه له بلاو کردنه وه پهرستشی بیرکردنه وه له ئایه ته شهرعیه کانی خوا و به ستنه وه ی خه لک به قورئانه وه، خوای گهوره قورئانی دابه زاندووه بو ئهوه ی مرو ش رینموونی بکات بو ئه و ئامانجه ی

(١) - الأنبياء: ٣٢.

که له پیناویدا بهدیهینراوه، ههروهها بو ئهوهی خوا بناسینیت به بهنده کانی و ههوالی زیندووبوونه وه لیپیچینه وه پاداشت و سزای روّژی دواییان پی بدات، به به لگهی روون و یه کلاکه رهوه شهوه ان بو بسه لمینیت، به رده وام قورئان گومانه کان ده شواته وه و دلنیایی به هیز ده کات و روّحی ئیمان له ده روونی ئه وانه دا داده نیت که خوای گهوره خیر و چاکه ی ده و بینان.

له ئیستادا همولّی زور جوان همیه بو بلاوکردنهوهی پهرستشی رامان له قورئان و گهیاندنی ته فسیری قورئان به خهلّک، لهوانهش ئهو همولّهی که ناوهندی (ته فسیر) لهو بوارهدا پیشکهشی ده کهن، خوای گهوره یاداشتی خیریان بداتهوه.

سێیهم: بایهخدان به و کتێبانه ی گرنگیی دهده ن به روونکردنه وه ی به لُگه کانی راستی و دروستی بنه پهته کانی ئیسلام، زانایانی پێشوو و ئێستایش له و بواره دا نووسینیان ههیه، دهبینین زورێك له زانایانی پێشوو له بواری ئیعجازی قورئاندا کتێبیان نووسیوه وه ک خهتتابی و رومانی و باقه لانی و جورجانی، له باسی به لُگه کانی پێغه مبه رایه تیشدا نموونه ی زیاتر دهبینین، وه ک نووسینه کانی ئه بوونوعه یمی ئه صبه هانی و قازی عه بدلجه ببار و به یهه قی و چهندینی تر، به لام لیزه دا ئاماژه ده ده م به چهند کتێبینکی هاوچه رخی تایبه ت به م بواره که ده کرینت له به رنامه ی خویندنه وه ی پیشبر کێیی خویندنه وه ی کتێبه وه.

کتیبی (النبأ العظیم) ی موحه مه د عه بدولاً ده راز، کتیبیکی زور جوانه و به چه ند ده سته واژه یه کی بالای ئه ده بیی و چه ند ده ربرینیکی روونکه ره وه ی و که هه ست و ویژدان بجوولینیت، باس له به لگه کانی راستی و دروستی قورئان و راستگویی پیغه مبه ر موحه مه د ده کات، کتیبیکی تریشی هه یه له سه ر هه مان با به ته ناونیشانی (مدخل الی القرآن الکریم).

کتیبی (براهین و أدلة إیمانیة)ی عهبدور همان حهسهن حهنبه که تولمهیدانی رهحمه تی خوای لی بیت.

كتيبي (نبوة محمد من الشك إلى اليقين) له نووسيني فازل سامه رائي.

كتيبي (الأدلة العقلية النقلية على أصول الإعتقاد) ى سعود العريفي، كتيبيكي گهورهيه له ئاستيكي بالاي دارشتني زانستيدا.

كتيبي (كامل الصوره) كه بهشى دووهميهتي.

له هۆكارەكانى بەھيزكردنى دلنيايى:

چوارهم: گرنگیدان به قسه کردن له سهر خوا و سیفه ته کانی و گهورهیی و تاك و ته ته نهایی خوا له گوتاری بانگهوازیدا.

باسی یه کخواپهرستیی ئولوهیهت له وانهی بیروباوه پی ناوچهییدا، پشکیکی گهوره ی گرنگیپیدانی بهرکهوتووه، ئهمهش کاریگهریه کی زور باشی ههبووه لهسهر هو شیاریی خه لك بو ئه و بابهته، به لام یه کخواپهرستیی ربووبیهت ئه و بایه خهی پی نه دراوه که دهبوو پی بدریت، له کاتیکدا قورئانی پیروز پره له باسی خوای گهوره و ناو و سیفهت و کرداره کانی زاتی الله، به لکو یه کهم ئایهتی قورئان که دابه زی ئهمه بوو (اقراً باشم ربّ الّذی خَلق الْإِنْسَانَ مِنْ عَلق، اقراً وَرَبّ که دابه زی ئه دابه زی نه دور از گرره که ههموو شتیکی به دیهیناوه، مروقی الله دلو په ناوی پهروه رد گارته وه که ههموو شتیکی به دیهیناوه، مروقی له دلو پهروه رد گارته وه به خوینیکی مهیو، بخوینه به ناوی پهروه رد گاری ههره به پیویستیی ئیستا وا ده خوازیت قسه لهسه ر ئه و به موره رد کاری جیاواز و له به شه کانی گوتاری بانگهوازیدا قوناغ به قوناغ ئیشی لهسه ر بکریت.

پێنجهم: گرنگیدان به پهرستشی دلهکان له بانگهواز و زانست و کرداردا.

ئیبراهیمی خهلیل تهواو پشتی به خوا دهبهست و خشووعی بو خوای گهوره ههبوو و یهقین و دلنیاییشی ههبوو، جا کاتیک خهلکهکهی سهباره به خوای گهوره گهوره مشتومریان له گهل دهکرد، پنی فهرموون (قَالَ أَتُحَاجُّونِی فِي اللَّهِ وَقَدْ هَدَانِ)، (وتی: ئهری مشتومرم له گهل دهکهن سهباره به خوای گهوره که رینموونی کردوم؟).

ئهوان نهیاندهزانیی ئهو پیغهمبهره دل و سنگی پره له دلنیایی و رووناکی و ناسینی خوا، هیچکات ئهو بهخششه ئیمانیه ناگۆرینتهوه به هیچی دی، مهگهر ئاسایش ئه گۆردرینتهوه به بارگرژی؟

بۆيە لە ئايەتى دواتردا ئەمە دەخوينىنەوە (فَأَيُّ الْفَرِيقَيْنِ أَحَقُّ بِالْأَمْنِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ)، (ئايا كام لەو دوو كۆمەللە شياوترن بەوەى ئەمين و پاريزراو بن لە سزاى خوا، ئەگەر ئيرە بەلگەكان ئەزانن و حەق و باتل لەيەك جيا ئەكەنەوە).

دهربرینیکی بهناوبانگی یه کیک له خواناسانی پیشوو ههیه که تیایدا ده لیت: ئه گهر پادشاکان و شازاده کان دهیانزانی ئیمه له چ خوشگوزهرانیه کداین، به شمشیر لهسهری بهرنگارمان دهبوونه وه)، پیتان وایه که سیک ئه و هه سته ی هه بیت و گومان کاری تی بکات؟

هاوکیشهیه کی جوانی ئیمانیی ههیه کاتیک هیره قل باسی کرد، ئه و ده مه ی سهباره ت به و کو چهری و پشتیوانانه پرسیاری له ئهبووسوفیان کرد که له دهوری پیغهمبهری خوان، ئایا کهسیان ههیه پاش ئهوه ی موسلمان بووبیت، له تاو تووره یی و بیزاری له دینه که ی له ئیسلام هه لگهریته وه ؟ ئهبووسوفیان که ئه وکاته بیباوه پوو، وتی: نا، هیره قل وتی: ده ی ئیمان ئاوایه، کاتیک تام و چیژه که ی تیکه ل به دله کان ده بیت، که س لیتی بیزار نابیت.

خۆپاراستن له گومانه کانی کوفر و گومان و ئیلحاد دلیّك ناگریّته وه که چیژی شیرینی ئیمانی نه کردبیّت، چونکه ئه گهر دهستی لی هه لگریّت، ههرگیز ههست به خهساره ت و له ده ستدان ناکات، به لام ئه وهی تامی ئیمانی کردبیّت، ههرگیز به هیچ لهبریّتیه کی تر -به دیل - رازی نابیّت، له به رهموو ئه مانه، بایه خدان به به هیز کردنی ئیمانی دلّ و پهیوه ستکردنی به پهروه ردگار و پشت پی به ستنی و خوشه ویستی و له خواترسان و پارانه وهی له خوا، له گهوره ترین هو کاره کانی خو پاراستنه له گومانه کان، دهی کوا ئهم پرسه له گوتاری ئیمه دا ئاماده یی ههیه بایا ئه و بایه خه مان پی داوه که شیاویه تی مهیه گوتاری پیخه مبهری خوا و و ته ی زانایاندا گرنگیه کی راسته قینه ی پی نه دراوه ؟

جیّی گومان نیه که زوربهی گومانه کان به هوّی لاوازی ئیمان و تامنه کردنی شیرینی باوه پرهویه، بوّیه پیّویستمان به وهیه پیّداچوونه وهیه کهین به ئیمان و دُل و کردار و راستگوییمان له گهل خوای گهوره، هه موو ئه مانه ش خوّپاریزیی و به رگریه کی به هیّزن در به ئه و جه نگهی هزرییه ی به رامبه رئیسلام و بنه په چهسیاوه کانی به ریا ده کریّت.

لهو کتیبانهی گرنگییان داوه بهم بواره، کتیبه کانی پیشه وا ئیبنولقه پیمه ره حمه تی خوای لی بیت، به تایبه تکیبی (مدارج السالکین)، زوربه ی سو فیگه راکان و که سانی په رستشکار دلیان داوه به و کتیبه و قسه یان له باره یه و هه یه.

شهشهم: بهسهرهاتی ئهوانهی تازه موسلمان بون، چونکه ئهوهش کاریگهریه کی زوری ههیه لهسهر چالاکبوونی ئیمانیی، بهتایبهت کاتیک دهبینیت تایبهتمهندییان ههمهچهشن و ولاتیان جیاوازه، ئهوانه له قهناعهت و رهزامهندی خوّیان و ههستکردن به چاکترینهوه هاتوونهته نیّو ئیسلامهوه، ئهمه لهکاتیکدا ئهو ههلمهتی شیّواندنه سهختهش ههیه که دژ به ئیسلام و موسلمانان پهیرهو ده کریّت، که چی دبینین روز رئاوایی و روز هه لاتیه کانیش بهرده رگای ئیسلامیان قهره بالغ کردووه.

جوانیی نیّو بهسهرهاتی نهو تازه موسلّمانبوانه نهوهیه که لهسهر ههندی واتای ئیمانی وا راماندهوهستیّنن که لهوانهیه ئیّمه لهدهستمان دابان، چونکه ئهوان به چاوی تامهزروّیی و دلّیّکی تامهزروّ به گهیشتن به واتا و تیّگهیشتن له فهرمایشتی خوا قورئان دهخویّننهوه، نهوان پیّشتر تالاوی کوفر و سهرگهردانییان چهشتووه، کاتیّك تهماشای نهلّقه کانی بهرنامهی (بالقران اهتدیت) ی فههد کهندهریم ده کرد (خوای گهوره تهوفیقی بدات)، دهبینم یه کیّکه له جوانترین بهرنامه کانی نهو بواره، پیشنیاری نهوه ده کهم نهو نهلّقانه له بهرنامه خیّزانی و خویّندنگهییه کاندا نیشان بدریّن و بلاوبکریّنهوه بو نهوهی نامانجی بههیّزکردنی دلنیایی بههیّزکردنی

بنەماي دووەمى خۆپارێزيى: دروستكردنى عەقڵى رەخنەگرانە:

عمقلّی رهخنه گرانه ئه و عمقلّهیه که پشکنین دهکات، بهبی بهلّگه بانگهشه قبوولّ ناکات، بهلّگهی نار هوا و خراپیش پهسهند ناکات، ههلّهی مهنتیقیش بهسهریدا تیناپهریّت.

زۆرىك لەو گومانانەى بەرامبەر تويى گەنجان دەوروژىنرىن، كارىگەرترىن ھۆكار كە وادەكات كارىگەرىيان ھەبىت، بريتيە لە نەبوونى بىركردنەوەى رەخنە گرانە و عەقلىيەتىنكى پشكنەرانە، بۆيە گرنگىدان بە چاندنى واتا و مەبەستى بىركردنەوەى دروست، بىركردنەوەيەك كە بتوانىت وەرگىراو و بەرپەرچدراوەى زانياريەكان لىك جيابكاتەوە، بە بابەتىنكى زۆر گرنگ دادەنرىت لە خۆقايموقۆلكردن لە ئاست گومانەكان و بەھىزكردنى بەرگرىي ھزرىدا.

زانایانی ئیسلام زوّر گرنگییان بهوه داوه پیش ئهوهی زانیارییه پهسهند بکهن، پشکنین و وردبینی بو بکهن، له دیارترین نموونه کانیش ئهو ورده کارییه یه که زانایانی فهرمووده خولگهیه کی پشکنینی سهرسور هیننه ریان بهرهه مهیناوه به به و خولگه پشکنه ره، ره خنه یان گرتووه له گیره ره وانی فهرمووده و ته نها به روووکه ش هه گنه خه له تاون، به راوردی گیرانه وه کانیان کردووه و هه رچی مونقه تیعه به لاوازیان داناوه، که سه در و زنه کانیان ئاشکرا کردون، همتا ئه و ریبازه ره خنه یان بوو به پاریزه ریک بو سوننه و فه رمووده کانی پیغه مبه ری خوا گیا.

ههروهها زانایانی موسلمان گرنگییان داوه به باسکردنی بنهماکانی جهدهلی دروست و دیبهیت و گفتگوی بهرههمدار، باسی بهلگه پهسهندکراوهکان و بانگهشه بهرپهرچدراوهکانیان کردووه، ئهمانهو چهندین شتی تریش که پیویست دهکات پشکنین و وردبینییان بو بکریت له کتیبهکانی (هونهری تویژینهوهو دیبهیت) یان (زانستی جهدهل) دا خراونه بهرباس.

ئەمەى پیشوو جیاوازه لەو عەقلیەتە گومانگەراى كە سەرمەستە بە (نازانم) و (لەوانەيە) و (چووزانم)، چونكە عەقلى رەخنە گربەپنى ئاستى بەرپەرچدانەوەو

گومانکردن له همواڵ و زانیارییهکان نیه، بهڵکو بهپێی تێبینیکردنی ئمو هوٚکار و بهڵگانهیه که وا دهخوازن شتێك بهرپهرچ بداتهوه یان وا دهکهن شتێك پهسهند بکرێت.

بینگومان پیویستمان به خول و وانه و جینه جینکردنی کرداریی تایبه به بواره ههیه به چه شنیک رینموونیمان بکات بهرهو پهیرهوی دروستی بیرکردنهوهی ره خنه گرانه و جیاکردنهوهی ئهم مو دیله له بیرکردنه وهی نهرینی گومانگهرا، ده توانین منداله کانمان پهروه رده بکهین له سهر بیرکردنه وهی ره خنه گرانه، ئه ویش به پهیره و کردنی به سهر ئه و هه وال و راوبو چوونانهی که له خویندنگه و له نیو هاورینکانیاندا ده یانبیستن، به و چه شنه به داد گاییکردنی ئه و هه وال و زانیاریانه، راده هینرین له سه ر بنه مای پشتر استکردنه و هو شرو قه ی ته ندروست.

هو کاریکی یارمهتیدهری بههیزکردنی پیناوه کانی عهقلی ره خنه گرانه، بریتیه لهوهی شارهزاییت ههبیت به شیواز و تواناکانی لیکو لینهوهی زانستی، عهقلی ره خنه گر پیویستی بهوهیه شارهزای سهرچاوه کانی زانیاریی بیت و بزانیت بو وردبینی و چهسپاندن، چون مامه لهیان له گه للدا بکات، بویه پیویستمان بهوهیه سهباره به چونیتی گهرانی ئهلیکترونی و پهرهیی بو زانیاریه کی نیو سهرچاوه متمانه پیکراوه کان، ههروه ها چونیتی گهران بو راستی فهرمووده له ئینتهرنیت و لهنیو کتیبه کاندا، خولی تایبه بینین.

بنەماي سێيەمى خۆپارێزيى: تەئصيلى شەرعى:

مهبهست به ته تصیلی شهرعی لینکو لینهوهیه له بنه ره تی هونه ره شهرعییه کان (بیروباوه ر، فیقه، توصولی فیقه، موسته له ح، زمان، زانسته کانی قورتان)، تهمه ش زور گرنگه، چونکه بنه ره تینکی پته وی مهعریفی لای فیرخواز پینکده هینیت که پهنای بو دهباته وه و پشتی پی دهبهستیت، به پیچه وانه ی ته و که سانه ی که تهم بنه ره ته بناغه یه کی پته و و به هیزیان نیه.

ئەوەى ھاوكارە لە بلاوكردنەوەى ئەم بوارە خۆپارىزىددا، بريتىد لە ئاسانكردنى زانستە شەرعىيدكان و نزيككردنەوەيان لە گەنجان و پىشكەشكردنيان لە چەند

خولیّکی کورتدا و به شیّوازی نوی و پیّناوی فیرکاریی دیاریکراو، با ههرکهس ئهم کاره دهکات، وا خوّی دابنیّت که روّلیّکی گرنگ ده گیریّت له خوّپاریّزی لهئاست گومانه هزرییه هاوچهرخهکاندا.

له و هه وله چاكانه ى له م بواره دا پيشكه ش كراون، هه وله كه ى دكتور عامر به هجه ته له خوله تايبه ته كانى له بوارى فيقهو توصولى فيقهدا، خوله كانيش له مالپهرى يوتيوبدا به ناونيشانى (تنبيه الفقيه) و (الطريق الى أصول الفقه) و چه ندين ناونيشانى تر دانراون.

لهو بواره مهنههجیه گرنگانهی که بق نهم ققناغه پیویستن، بریتیه له گرنگیدان به چهسپاندنی بنه و چهسپاوه کان له وانهی شهرعیدا و نهوهستان له ناستی شهرحی دهقه کان، یان قسه کردن له سهر دهقه کان و دارشتنه وهی دهقه کانی، به لکو پیویسته نهوه شی بق زیاد بکریت که به شهرح و روونکردنه وه، دروستی بنه وه ته که و پیویسته نهوه به مهمه به به شهراوانه بچه سپینرین، چونکه پشتبه ستن به به شداریی گوینگر و قسه که رله خق به ده وه الله ناست دروستی نه و بنه وه ته که شهرح کراوه، له قق ناغه یینشوودا بووه که جیاوازه لهم قق ناغه یان، له مه یاندا شه پقلی پرسیاره کان رووه و بنه وه و چه سپاوه کانه، نه مه شهر و ده خوازینت زانستخواز هه مهم به لگه ی ده ست بکه و پت له سه راستی و دروستی بنه وه یه و ده قانه.

ئه گهر کهسینک بلینت: ئهو کهسهی ئامادهی وانه شهرعییهکانه، ناکهوینته ژیر کاریگهریی گری و کیشه وروژینراوهکانی دژ به بابهته چهسپاوهکان، ئیتر چ پیویست بهوه دهکات ئهم بابهتهت باسکرد؟

وه لا مه که ی ئه وه یه که زانستخواز هه رچه نده دووربیت له کاریگه ری گری کری شده و گومانه کان، هیشتا ناتوانیت بیمنه ت بیت له زانینی به لگه کان و راستی بنه په ده که به و ره خنه و گومانانه بداته وه که ئار استه ی ده کریت -مه گه رئه وه ی که سه که بیه ویت که نار بگریت له خه لک و خوی به دووربگریت له سه رقالی ئه و خه لکه و خو سه رقال کردن پییانه وه -.

ئهوهی بی هیچ گرفتیک ئهم ئامانجه دینیتهدی، بریتیه له گرنگیدان به پیشکه کردنی دهروازهی زانسته کان پیش ئهوهی دهست بکریت به شهر حه کان، ئهو ده روازانه ش به لگهی گشتی وا له خوبگرن که دروستیی بنه په ته کانی زانستی ئه و وانه یه بسه لمینیت و باس له وه بکات هو کاری گرنگیبیدانی چیه و ئه و شوینه واره نهرینیانه چین که ئهگهر دهستی لیه هلبگریت و خوی لی دووربگریت و لیی بیمنه تابیت.

بنهمای چوارهم: دیاریکردنی سهرچاوهکانی وهرگرتن و مهعریفه و ههڵوێِست له ئاست ههر سهرچاوهیهکدا:

ئهو سهرچاوانه چین که بو پیکهینانی مهعریفه پشتیان پی دهبهستین؟ سنووری ههر سهرچاوهیه کامهیه؟ ئایا دهستینوهردانی تیدایه؟ سهرچاوهکانی وهرگرتنی شهرعیی چین که هه لهیان لی ناکهویتهوه؟ سهرچاوهکانی سوودوهرگرتنی شهرعیی چین که ده کریت ههم هه له و ههم پیکانیشی تیدا بیت؟

ههموو ئهم پرسیارانه بو ئهم نهوهیه گرنگن، ئه گهر به شیوهیه کی دروست وه لام پیشکهش کرا، ئهوه عهقل ریکدهخات و ئهو دهروازه و دهرچانه روون دهکاتهوه که بو پیکهینانی مهعریفه پشتیان پی دهبهستریت، ئهمهش پیناویکی خوّپاریزییه که لهم کاته دا پیویستمان پیهایی.

هزرییه کانی نیّوان باوه پرداران و مولحیده کان، تیایدا دهست دهبریّت بو بریّك بابه تی پهیوهست به مهعریفه، بوّیه گرنگیدان به تیّگهیشتن له بیردوّزهی مهعریفه و لقه کانی، له گرنگترین ئه و بابه تانه یه که پیّویسته تویّژهری موسلمانی هاو چه رخ گرنگیی پی بدات.

همرکهس دهیموینت بیرو کمیمکی تایبهت سمبارهت به مهعریفه و سروشت و سمرچاوه کانی و هربگرینت، ئموه مامو ستا عمبدو لا عوجمیری له که نالی یوتیوب و انهیم کی بینراوی همیم به ناونیشانی (مدخل لفهم نظیة المعرفة)، له قوناغی یمکه مدا بو ئموه گونجاوه که تیروانینیکی گشتی له ئاست ئمو بیردوزهیه و پمیوهستییمکانی و سروشتی مهعریفه له ئیسلامدا و هربگریت، پاشان باشتره دهست ببرینت بو کتیبی (مصادر المعرفة فی الفکر الدینی و الفلسفی) له نووسینی دکتور عمبدوره حمان بن زمیدی زنیدی، پاشان کتیبی (المعرفة فی الإسلام) ی دکتور عمبدولاً قمرهنی که کتیبیکی تایبهته، به لام ئموهی همیه بو که سمی سمرهتایی عمبدولاً قمرهنی که کتیبیکی تایبهته، به لام ئموهی همیه بو که سمی سمرهتایی عمبدولاً دعجانی سمباره به هملویستی ئیبن تمیمیه (ره حمه تی خوای لی بینت) سمباره به مهعریفه، له ژیر ناونیشانی (منهج ابن تیمیة المعرفی) که نامهیم موان و به سووده، ئممه ش بو همردوو قوناغی سمره تایی و مامناوه ندی، قورسیم کی جوان و به سووده، ئممه ش بو همردوو قوناغی سمره تایی و مامناوه ندی، قورسیم کی تیدایه.

ههروهك به وه لأمدانهوهى ئهو پرسيارانهى پيشوو، دهتوانين جياوازى بكهين لهنيوان سهرچاوهى شهرعيى بى په له و سهرچاوهى به په له، لهمهوه قورئان و سوننهت هيچ هه لهيهكيان لى دهرناچيت، ههروهها كۆدهنگيى تيكهيشتنى زانايانى موسلمان لهسهر بابهتيكى دياريكراو شهرع — ئه گهر سهلما ئيجماع و كۆدهنگيى لهسهره-، به لأم تاكى ناو زانايان، بگاته ههر پلهيهكى زانستيش، ناگاته ئهو ئاستهى ههرچيهك دهيليت دروست بيت، با تهنانهت ئهو كهسه ئهبووحهنيفه و ماليكى كورى ئهنهس، يان شافيعى ياخود ئهحمهدى كورى حهنبهليش بيت، ماليكى خوا له ههموويان.

ئهوهی دهچیّته چوارچیّوهی ئهو بنه ما گرنگهوه، مهسهلهی خوّبهدهستهوهدانه بوری بودهی شهرعی و پشتی به چ شتیّك بهستووه، له سهرچاوه گرنگه كانی بواری خوّبهدهستهوهدان، بریتیه له كتیّبی (ینبوع الغوایه) ی عهبدولاً عوجیّری و كتیّبی (التسلیم للنص الشرعی) ی فه هد عه جلان.

بنەماى پێنجەم: كەسانى ناپسپۆر دەست نەبەن بۆ گوتارى گومانەكان:

گرنگه ئهو کهسهی پسپوریی وهرده گریت له وه لامدانه وهی گومانه کاندا، شاره زا بیت به ورده کاریه کانی گومانه که و ئه وانه ی وتوویانه و میژووی گومانه که بزانیت، له وانه یه پیویست بکات ههندی کتیبیشیان بخوینیته وه، یان بچیته ناو پیگه و په په نه نه لیکترونیه کانیان، بو ئه وهی بتوانیت به چاکی وه لامیان بداته وه، به لام کهسیک که پسپوریی نهبیت، ئه گهر بچیته جیهانی گومانه کانه وه، ئه وه پاریزراو نابیت له سهره نجامه مهترسیداره کانی، مهبهستم به چوونه ناو ئه و جیهانی وه لامی دیارترین گومانه کان و بابه تی پهیوهست به و بواره نیه، به لکو مهبهستم خویندنه وهی کتیبی گومانسازه کان یان ته ماشاکردنی جریوه کانیان و بهشداریکردنه له په په کومه لایه تیه کانیان ازانینی به ناوی کات به سهربردن بیت، یا خود به ناوی کات به سهربردن بیت، یا خود به ناوی رو شنبیریی گشتی و چشتی له و چهشنه وه.

کهسی وا دهناسم که به پاڵنهریٚکی چاکهوه چووهته ناو په و ههژماره ئیلحادیهکانهوه و دواتر کاریگهریه کی نهریّنی زوّری لهسه ر دروست کردووه، کاریگهریه ک پیشتر نهیدهویست و چاوه روانیشی نهبوو، ئهمه ش ئه و هو شیاریدانه ی پیشینی چاکمان وهبیردیّنیّتهوه که هو شیارییان پیداوین گوی له بیدعه کاران نه گرین، چونکه وه ک زههه بی (ره حمه تی خوای لی بیّت) دهلیّت، دله کان لاواز و گومانه کانیش فریّنه رن

بنهمای شهشهم: خوێندنهومی خوٚپارێزیی له کێتبهکانی وهڵامدانهومی گومانهکاندا، بهم مهرجانه:

أ: گومانه کان بلاو و سهردهمیانه بن، یان به دهسته واژهی سهردهم. له بازنهی معترسیدا بن.

ب: له و کتیبانه دا بیت که به پوختی باسی گومانه که ده که ن و به دوورودریژی وه لامی ده ده نه نه به پیچه وانه وه، چونکه ههندی نووسه ر دریژه ده دات به باسی گومانه که و به لگه و بنه په وته کانی ده خاته پوو، ئه مه ش بو که سانی پسپور چاکه، به لام ئیمه لیره دا باس له خوپاریزیی که سانی ناپسپور ده که ین، بویه خویندنه وه ی دوورو دریژی گومانه که به وردی، پیویست ناکات.

ت: وهلامه که به هيز بين، ئهمه ش پسپوران دهيزانن و برياري لهسه ر دهدهن.

لهو كتيبانهى له بوارى وه لأمدانهوهى گومانهكانى سهردهمدا گونجاون و وهك خوّپاريّزيى دهخويّنريّنهوه، بريتيه له كتيّبى (السنة ومكانتها في التشريع الإسلامى) ى موسته فا سباعى و كتيّبى (كامل الصوره) به ههردوو بهرگه كهيهوه.

بنهمای حهوتهم: ریزکردنی قووچهکی ئامانجه گهورهکان بهپێی ویستی خوا:

زوربهی کیشه و گومانه هاوچهرخه کان سهباره ت به ئیسلام، هو کاری سهرهه لدانیان به هوی ناته واوی قووچه کی پرسه ئامانجداره گهوره کانه له لایه ن خاوه نه کانیانه وه، مهبه ستم به پرسه ئامانجداره کان بریتیه له داخوازییه مروّییه گهوره کانی وه ک پهرستش و سهقامگیریی و ئازادی و بنیاد و به دیهینانی ئاره زوو و به ده ستهینانی سامان و شتی تری له و چه شنه، ئه گهر پرسی ئامانجدار وهربگرین که چهندین ده سته و تاقمی ناو مروّقایه تی همن همرکامیان یه کیکیان یش ئه وی تر ده خات، ئه وانیش بریتین له به دیهینانی په رستشی خوا به و جوّره ی

خوا دهیهویّت (چهقبوونی رهحمان) و بهدیهیّنانی خوٚشگوزهرانی تهواوهتی و ئازادی رهها بو مروٚق به و جوّرهی مروٚق دهیهویّت (چهقبوونی مروٚق)، ئهوه ئهوهی لهسهروو قووچهکهوه ئامانجی بوون به چهقبوونی مروٚق دادهنیّت، ئهوه لهو کاتهی شتیّك لهگهل حوکم و فهرمانه کانی خوادا نه گونجیّت، حهز و ویستی مروٚق پیّش فهرمانی خوا دهخات، لای ئهو کاری لهپیشینه ئهوهیه که بهشداره له خوّشگوزهرانی و ئازادی و ویست و حهز و ئارهزووی مروٚقدا، با تهنانهت خراپ و دوور له فیترهت، یان پیچهوانهی فهرمانی خواش بیّت.

ئه و کهسه ی کاریگه ره به م رو شنبیریه که ئاره زوو و ئازادی مروق پیش ده خات انه گه ر سهیری حوکمه ئیسلامیه کان بکات، که تیایدا شویننکه وتنی فه رمانه کانی خوا و په رستشی په روه ردگار پیش هه ر شتیکی تر دخات و به رزی و بلندیی نیزان مروقه کان لهسه ر بنه مای ئاستی له خواترسی و شویننکه وتنی نیزامی خوای گه و ره ده ستنیشان ده کات -، ئه و کهسه کیشه ی له گه ل حوکمه کانی ئیسلامدا هه یه له به رئه وه ی له دیدی ئه وه وه له گه ل چه قبوونی مروقدا ناگونجیت، بویه سه رچاوه ی کیشه که ناته وایی ئه و قووچه که یه که ریزبه ندیی له پیشینه کانی لهسه ریز کودوه.

لیّرهوه تیّده گهین که بهشیّکی زوّری کیّشه و گومانه وروژیّنراوه کان در به ههندی حوکمی شهرعیی پهیوهست به بیّباوه پان، وه ک سهرانه و سزای کهسی ههلگه پاوه، هو کاره که ی تمی ته و ناته واویه ی ناو قووچه که کهیه، ته گهرچی به رگی تری به سهر داییت، ته وه ش له خویّنه ر ناشارمه وه که زوّربه ی ته و پرسیارانه ی تا پاسته م ده کریّن و وه لا میان ده ده مه وه، سهرچاوه کهیان ناته واوی ناو قووچه کی تا مانجه کانه، چونکه زوّربه یان ده پرسیا و نازانم سهرچاوه ی گومان و کیشه که چیه، تینجا ده که و نه به للگه هیّنانه وه و واده زانن ته وه هو کار و ناوه ندی کیشه که یه و ته م شته له گه ل واقیعدا په یپه و ناکریّت، تینجا و ه لا مدانه وه ی پرسیاره کانیان پیشه کی و ریخوشکه رییه کی زوّری ده و یک تریه نه ویشه ته یه و می تا به تا به درینه دری تا مانجه گه و ره کان.

لهو كتيبانهى لهم بوارهدا جوان نووسراون، بريتيه له كتيبى (مآلات الخطاب المدني) ى ئيبراهيم سهكران.

بنهمای ههشتهم: بههێزکردنی ئهو بهرنامهی بهکوٚمهڵانهی که له رووی هزریی و سوٚزدارییهوه سوودبهخشن:

ههواداریی گهنج بو نه و به رنامه به کو مه لیانه ی که گرنگیی و چالاکی گهنج راده کیشن، نایا له بازنه ی خیزاندا بیت، یان له بازنه ی هاور پیاندا، ده وله مه مه عریفی و سوزداریی پی ده به خشیت و ریگریی ده کات له چهندین جوری خرایه و ناهیلیت دزه بکاته نیو بازنه هه ول و گرنگیه کانیه و و ده رفه تی پی ده دات تواناکی خوی ناشکرا بکات، ئینجا هه ست به متمانه و پیناسی خوی لا دروست بیت، ئه مه ش به ربه ستیکی ده روونیه بو به رنگار بوونه و هی بیر و هزره نادر وسته کان.

زوّر گرنگه گرنگیی بدهین به بهرنامه سوودبه خشه خیرانیه کان که مهیدانی بیر و گفتگو دهسازینن، وه به بهرنامه ی خویندنه وه به به به کو مهل و دواتر مشتوم له سهر نه و به شه بریاری خویندنه وه دراوه، یاخود نه و یانه رو شنبیریانه ی که که سانی جیمتمانه به ریخوه یان ده به نه که مهانیک که سوورن له سه ریاراستنی پیناسی نیسلامی، نه م جوّره به رنامانه و هاو چه شنه کانیان، هه موو نه مانه یارمه تیده رن به رگریی هزریی و خویاریزیی له ده ست گومانه هاو چه رخه کان.

خۆش و جوانیه کی بابهتی هاور پیهتی و کاریگهری له پیچهسپاویدا، ئهوهیه که هۆکاریکه بۆ بهدیهاتنی چیژی ئیمان، وهك له فهرمووده که دا هاتووه (ثلَاثٌ مَنْ كُنَّ فِیهِ وَجَدَ بِهِنَّ حَلَاوَةَ الْإِیمَانِ: مَنْ كَانَ اللهُ وَرَسُولُهُ أَحَبَّ إِلَیْهِ مِمَّا سِوَاهُمَا، وَأَنْ يُحِبُّ الْمَرْءَ لَا یُحِبُّهُ إِلَّا لِلهِ)، (سی شت هه نه هه که س ئه وانه ی تیادا بیت، تامی شیرینی ئیمانیان پی ده دو فریته وه .. که سیک که سیکی دی خوش بویت ته نها له به رخوا خوشی بویت امادهیی خوا خوشی بویت)، هه رکه س تامی شیرینی ئیمان بکات، هه رگیز ئاماده یی ئه وه ی کی نیه بگوازی ته وه نیو تالاوی کو فر و گومان و دوش دامان.

بنەماى نۆيەم: نزا و پارانەوە:

ئیمه وا راهاتوین کهسیّك که دهچیّت بو سه فهر، نزای بو بکهین ههتا خوا له خراپه و مهترسیه کان بیپاریزیّت و به ساغ و سه لامه تی بیگیریّته وه، له راستیدا ههموومان گهشتیارین لهم ژیانه دا و له ههر قوناغیّکدا زیاتر نزیك دهبینه وه

له مردن، ئهو مهترسیانهی ئه گهری ئهوهیان ههیه لهم سه فهرهماندا تووشمان بن، زورن، ئیمهش پیویستمان به چاودیری و پاریزگاری خوایه، گرانبههاترین شتیکیش ترسمان ههیه لهم سه فهرهماندا لهدهستی بدهین یان زیانی پی بگات، ئیمانه کهمانه که دهمانگهیهنیته ئهوهی خوا لیمان رازی بیت، ئیبراهیمی خهلیل دهیفهرموو (واجنبنی و بنی أن نعبد الأصنام)، پیغهمبهر موحهمهدیش دهیفهرموو (اللَّهُمَّ لَكَ أَسْلَمْتُ ، وَبِكَ آمَنْتُ ، وَعَلَیْكَ تَوَكَّلْتُ ، وَإِلَیْكَ أَنْبَتُ ، وَبِكَ خَاصَمْتُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُودُ بِعِزَّتِكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَنْ تُضِلَّنِي ، أَنْتَ الْحَيُّ الَّذِي لَا يَهُوتُ ، وَالْجِنُّ وَالْإِنْسُ مَوْتُونَ). (۱)

لهنیّوهندی گومانه کان و مهترسییه کانی و زوّریی ئهوانه ی تیایدا ده کهون، پیّویستیه کی زوّرمان به نزا ههیه ههتا خوای گهوره خوّمان و ژن و مندال و نهوه کانمان له خراپه ی گومانه کان بپاریزیّت و ئیمان و یه کخواپه رستیمان بپاریزیّت.

⁽١) - صحيح مسلم، الرقم ٢٧١٧.

چەند بنەمايەك بۆ مامەلە لهگهڵ کێشه و گومانهکان یاش هاتنیان

ىنەماكانى بىشووى خۆباراستىن لە گومانەكان بۆ ئەو كاتە بوو كە ھىشتا گومانه کان نه گه نشتون به موسلمان، به لام ئه گهر به رنگاری گوماننك بوویهوه، ئەوە يۆرىستى بە بنەماي مەنھەجىي زياتر ھەيە ھەتا ھاوكارى بن بەرامبەر بە گومانه کان هه لسو که و تی دروست بگرنته به ر

بنهمای یهکهم: بهکارهیٚنانی بیرکردنهومی رمخنهگرانه و توندوتوٚلکردنی زانستی له مامهڵه لهگهلّ بیر و باوهر و زانیارییهکاندا:

پنویسته ههر زانیارییه بههایه کی وای ههبیت شایهنی لیرامان و مشتومر بنت، ئهگهر بنتو کهمترین ئاستی توندوتو لیی زانستی تندا نهبنت، بهلام ئهگهر بع جلهو بوو، ئهوه ههلونستي دروست له بهرامبهريدا، بربتيه له وهلامدانهوهي، ههروهها لهوانهیه زانیارییه که دروست بین، به لام به به لکه گرتنه کهی له ئاست به رامبهردا نادروست بنّت، ئەوكات ينويست دەكات رەخنەگر وردىينى بكات لە قسەكەدا و یشکنینی بو بکات و تهنها لهبهرئهوهی زانیاریهك باسکراوه که لهبهردهم رهخنهی زانستیدا خوی یعی ناگیریت، نهشلهژیت.

نمووندي واقبعي:

یه کهم: بهریهرچدانهوهو تانهدان له فهرمووده کهی موعاویه (رهزای خوای لی بیّت) بهو بیانووهی پیغهمبهری خوا ﷺ نه فرهتی لیکردووه، ئهم گیرانهوهیه نهسهلماوه، بهم چهشنه بانگهشه و ئهنجامه کهش يووچهڵ دهبنهوه. (۱)

⁽۱) - مسند النار (۲۸٦/۹) (۳۸۳۹)

دووهم: تانهدان له ئهبووهور هیره رهزای خوای لی بینت به بیانووی ئهوهی عومهر تو مهتباری کردووه به دزی، ئهم گیرانهوهش نهسهلماوه.

سنیهم: گومانخستنه سهر سوننهت و فهرمووده بهو بیانووهی عومهر پهراوینکی سووتاندووه که فهرموودهی تیدا بووه، (۱۱ زورن ئهوانهی ئهم گیرانهوهیه به بهلگه دههیننهوه، ههوالهکهش راست نیه. (۲)

چوارهم: کهمکردنهوهی پینگه و مهکانهتی ئهبووهورهیره به بیانووی فهرموودهی (زر غبا تزدد حبا)، (۳) له کاتیکدا ئهم بهسهرهاته راست نیه.

ههرچوار گومانه کهی پیشوو نموونهی بریک بانگهشهن که پشتیان بهستووه به گیرانهوهی نادروست، به مهش پووچهل دهبنه وه.

جۆریک بانگهشهی تر ههیه که پشتی بهستووه به گیرانهوهی دروست، به لام له کاتی وردبینی له شیوازی به لگهوه رگرتن لهو گیرانه وانه دا، دهبینین بنیادی به لگهوه رگرتنه که نادروسته،

نموونه:

يهكهم: به لْكَه هيننانه وه به فه رمايشتى خوا (مَا فَرَّطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ)، (لهم كتيبه دا كه مته رخه ميمان نه كردووه له هيچ شتيكدا و هه موويمان باسكردووه) هه تا بو نكووليكردن له فه رمووده پشتى پي ببه ستن، ديوى هه لهى ئهم كاره له وه دايه كه مه به ستى كتيب لهم ئايه ته دا له وحولمه حفووزه نه وه ك قورئان، بويه ئه و زانياريه دروسته ئه و ئه نجامه ناگه يه نيت كه ئه وان ده يلين.

⁽۱) - ئەم گیرانەوە بۆ پیشەوا ئەبووبەكر باس دەكریت و گوایه عائیشه گیراویەتیەوە كە باوكى پینج سەد فەرموودەى سووتاندووە، زەھەبى لە (تذكرة الحفاظ، ج۱، ص ۱۱) هیناویەتى و دواى گیرانەوەكەش دەلیت: ئەم گیرانەوەيە راست نیه. وەرگیر.

⁽۲) - مصنف عدبالرزاق (۲۱/۳۲۳) (۲۰۹۰۹).

⁽٣) - الطبقات الكبرى لابن سعد (١٨٨/٥) (٦١٧٠).

یان فهرمایشتی خوای گهوره که دهفهرموینت (وَنَزَّلْنَا عَلَیْكَ الْکِتَابَ تِبْیَانًا لِکُلِّ شَيْءٍ)، (ئهم کتیبه -قورئان- مان بو دابهزاندویت بو ئهوهی ببیته روونکهرهوهی ههموو شتیك).

دواتر له باسی گومانه کان له سهر سوننهت و فهرمووده، مشتومری ئهو به به نگوین که بو نکوولیکردن له فهرمووده پشتیان پی دهبهستن.

دووهم: بهبه لکههیننانه وهی ئه و فه رمووده ی باس له رینگریی نووسینه وهی فه رمووده ده کات، ئهمه ده که نه به لگهی ئه وهی فه رمووده به به لکه ناگیریت. (۱)

زانیارییه که لای زوربه ی زانایان صهحیحه، به لام ناگاته ئهو ئهنجامه ی نکوولیکارانی فهرمووده دهیانه ویّت، چونکه ریّگریی له نووسینه وه فهرمووده، واتای به به لُگه نه بوونی نید، چونکه نکوولی له به به لُگه بوونی گیّرانه وه یه بریّك ریّوشویّنی هه یه که مه رجی نه نووسینه وه ی تیدا نید.

چەند كەلىننى تر ھەن كە دەكرىت بە بىرىكى رەخنەگرانە، نەگونجانەكانى ناو ئەو بەلگەيە ئاشكرا بكات كە بۆ پالپشتى گومانىك بەكارھىنىراوە.

نموونه:

ههمان ئهو فهرموودهی پیشوو که باس لهوه ده کات رینگریکراوه له نووسینهوهی ههر شتیک جگه له قورئان، به لام لیره دا جوری که لینه که جیاوازه لهو به ندهی پیشوو، چونکه ئهو که سهی ئهم فهرموودهی به به لگه هیناوه ته وه نه نه دووفاقی و ده هینی ته و که خوی پی وایه نابیت به به لگه به پنریته وه، ئه مه شده دووفاقی و نه گونجانه.

⁽۱) - فەرموودەكە موسلىم لە صەحىحەكەيدا (٤٠٠٣) ھێناويەتى لە ئەبووسەعىدى خودريەوە كە پێغەمبەرى خوا فەرموويەتى (لَا تَكْتُبُوا عَنِّي، وَمَنْ كَتَبَ عَنِّي غَيْرَ الْقُرْآنِ فَلْيَمْحُهُ، وَحَدِّبُوا عَنِّي وَكَنْ كَتَبَ عَنِّي الْقُرْآنِ فَلْيَمْحُهُ، وَحَدِّبُوا عَنِّي وَكَنْ كَتَبَ عَنِّي الْقُرْآنِ فَلْيَمْحُهُ، وَحَدِّبُوا عَنِّي وَكَنْ كَتَبَ عَنْ الْقُرْآنِ فَلْيَمْحُهُ، وَلَا مَنهوه وَلَا عَلَى ترى له منهوه نووسيوهتهوه، با بيسرينتهوه، بهلام دەماودهم قسهكانم ليوه بگيرنهوهو كيشهى نيه)

بنەماى دووەم: پرسيارى پسپۆران:

تیبینی ده کرینت، له لایه ن تویزی ئه و گهنجه کو پ و کچانه ی کاریگه رن به گومانه ئیلحادی و نائایینیه کانهوه، له و بابه تانه ی له و بواره دا دیته پیان، خو پاراستنیك ههیه بو پرسیار کردن له زانایان و زانستخوازان، پیشتریش و تمان شیوه و تایبه تمهندیه کی شه پولی گومانسازی هاو چه رخ له کو مه لگه ی خو ماندا بریتیه له (شاراوه یی).

لهوانهیه لهو خودوورگرتنهیاندا، لای خویانهوه بیانوویهکیان بهدهستهوه بیت، گوایه ئهگهر بپرسن، سهرکونه دهکرین و پیایاندا ههلدهشاخن و پیشوازی و گویکگرتنیکی ریزادارانه بهدیناکهن، لهوانهیه ئهم ترسهیان لهبهر ههلسوکهوتی همندی ماموستا و زانستخوازهوه روویدابیت، بهلام زیدهرویی کراوه له وینهکردنی حالهته گشتیه که سمباره بهم پرسه، چونکه مهیدانه که چول نیه لهو کهسانهی که گوی و عهقل و دلیان کردوتهوه بو ئهو پرسیارانه و به ههلسوکهوتی جوان مامهله لهگهل بهرامبهردا ده کهن، (۱۱) ئهبیت متمانهی نیوان کور و باوك، ماموستا و خویندکار بچینریت و زانایان و بانگخوازان و زانستخوازان، دل و ماموستا و خویندکار بچینریت و زانایان و بانگخوازان و زانستخوازان، دل و دهرگایان والا بکهن بو پیشوازی له پرسیاره کانی ئهم نهوهیه و متمانه و دلنیاییان لا دروست بکهن با پرسیاره که ههر جوّره پرسیاریک بیت، چونکه دلنیایی کلیلی گهیشتنه، ئهگهر دلنیایی نهبوو و متمانه نهما، ئهوکات بو وهلامدانهوهی پرسیاره کانیان، بهدوای کهسانی پهست و بی ئاستدا ده گهرین.

بیرمان نهچیّت، لهم بنهمایه دا باسی ئهو پسپوّرانه ده کهین که خاوهنی زانیاری و توانان بوّ وه لامدانه وهی گومانه کان، نه وه ک که سانیّکی سهرییّیی و نووسه رانیّک که له بواری ئه و زانستانه دا هیچ ئاستیّکیان نیه.

خوای گهوره ده فهرموینت (فَاسْأَلُوا أَهْلَ الذُّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ)، (دهی پرسیار له شارهزایان یکهن نه گهر نازانن).

⁽۱) - له چاكترين پيناوهكانى پهيوهنديى بق وه لأمدانهوهى گومانهكان، بريتيه له مالپهرى المحاور (http: almohawer.com).

بنهمای سێیهم: پێداچوونهومی ههوڵهکانی پێشوو له وهڵامدانهومی ههمان ئهو پرسانهی کێشه و گرێیان دروست کردووه:

ههر پرسیار، یان گومان و کیشه یه کی پهیوهست به ئیسلام و بنه ما چه سپاوه کانی تیده په پریت، پیشتر خراوه ته پروو و چاره سهریشی بو کراوه، به تایبه ت له هه ندی بابه تی شهر عیبی وه ك قه ده ر و به به لگه بوونی فه رمووده، زوّر جار گه نجانیك ئه و جوّره پرسیارانه دووباره ده که نه وه ك: چوّن زانینی له پیشتری خوا و سزادانی بیباوه پان پیکه وه بگونجینین؟ ئه مه له دیارترین پرسیاره کانی بواری بیروباوه پره زوّریک له زانایان چاره سه ری ئه م گرفته یان کردووه.

ياخود يرسيار دهكهن

حيكمهت چيه لهوهى خرايه ههيه؟

حيكمهت چيه ئيبليس بهديهينرا؟

قسه لهسهر ههندی فهرمووده دهکهن، وه فهرموودهی جادووکردن له پینغهمبهری خوا گی، یان کهسانیک پییان وایه ههندی فهرموودهی تایبهت به باسی مهسیحی دهجال پیکهوه ناگونجین، ئهم جوّره پرسیارانه که له ناوهنده هزرییه هاوچهرخهکاندا دهوترینهوه.

ئهوهی گرنگه، ئهوهیه کاتیک مرؤف له بابهتیکی شهرعیدا گومانیکی دیته پنه بگه پنهوه که همولیانداوه چارهسه بی همان دیته پنه بکه بنه بخه بخه بخه وهرده گریت، نهو کیشه یه بکهن، زورجار وهلامی پیویست بو گری و گرفته که وهرده گریت، ده شکریت پرسیار له پسپوران بکات سهباره ت به گرنتگرین ئه و کتیبانه ی له باره وه نووسراون.

ههندی کتیب ههن ههولیانداوه تهنها به بواریکی دیاریکراوهوه نهوهستن و ههرچی گری و گرفتی ههر بواریکی دیاریکراو ههیه، چارهسهریان بکهن و دیارترین نهو پرسیارانهی له چهندین بواردا خراونه ته و و لامیان بدهنهوه، وه هموسوعهی بهیانولئیسلام.

بنەماي چوارەم: موتەشابيھەكان بگێردرێنەوە بۆم موحكەمەكان:

مهسهلهی موحکهم و موتهشابیه له و بابهته مهنههجیه گرنگانهیه که له تیکهیشتنی قورئاندا پیویسته، خالی جیاکهرهوهشه لهنیوان ئهوانهی دلیان گهرد ده گریت و راسخ و پیداکوتاواندا، خوای گهوره ده فهرمویت (هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَیْكَ الْکِتَابِ مِنْهُ آیَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَ أُمُّ الْکِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمًا الَّذِینَ فِي قُلُوبِهِمْ زَیْخُ فَیَتَبِعُونَ مَا تَشَابِهَ مِنْهُ ابْتِعَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِیلِهِ)، (خوای گهوره ئه و خوایهیه که فیتبِعُونَ مَا تَشَابِهَ مِنْهُ ابْتِعَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِیلِهِ)، (خوای گهوره ئه و خوایهیه که ئهم کتیبه پیروزهی دابهزانده سهرت که ههندی ئایهتی موحکهمی تیدان که ئهمانه بنچینهی قورئانن، ههندیک ئایهتی موتهشابیهیشی تیدایه، جا ئه و کهسانهی که گهرد و لادان له دلیاندا ههیه، ئهمانه ئهچن به دوای ئایهته موتهشابیههکاندا بو نه نومه کهن و بیروبو چوونی خوّیانی لهسهر بلیّن).

ئیبن کهسیر ماناو مهبهستی ئهم ئایهته له قسهیه کی روون و گرانبه هادا پوخت ده کاته وه و ده لیّت: (خوای گهوره باسی ئه وه ده کات که له قورئاندا ههندی ئایهت ههن موحکه من و ئه وانه ئوممولکیتابن، واته روونن و به لگهیان دیاره و به هیچ چه شنیک له هیچ که س په نهان نین، بریک ئایه تی تریش ههن که واتا و مهبه ستیان لای ههندی، یان زوربه ی خه لک روون و دیار نیه، جا ههرکه س ئه و نار وونیانه بگیری ته وه لای روونه کان و موحکه مه کان پیش موته شابیهه کان بخات، ئه وه رگرتووه، ههرکه س به پیچه وانه وه بیت، ئه نجامی پیچه وانه ی دیته ری واته ئه و بنه وه و که له کاتی نار وونیدا بگه و بنه و بنه وانه ئه وانه شابیهن، واته واتا و که له کاتی نار وونیدا بگه و پیته و بویان، ئه وانه ش که موته شابیهن، واته واتا و مهبه ستیان وا نیشان نادات وه که موحکه مه کان بن، ده کریت له رووی ده ق و پیکه اته وه شتیکی تر بن، نه وه که له رووی مانا و مهبه سته وه). (۱۱)

ئه مه ئه مانگه یه نیّته مه سه له یه کی زوّر گرنگ، ئه ویش ئه وه یه که پیّویست ده کات سه رجه م ده قه کانی بابه تیّك بخه ینه روو و ته نها به لیّوه رگرتن و جیا کردنه وه یه شیّکه وه نه وه ستین، له وانه یه ده قه که موته شابیه بیّت و به بیّ ده قیّکی موحکه مکه که له ریّی ده قی تره وه ده یزانین، واتاکه ی روون نه بیّته وه.

⁽١) - تفسير القرآن العظيم (٢٥٣/١).

جا کاتیک مهسیحیه دیّت و ده لیّت: قورئانه کهی ئیّوه به لُگهی فرهخودایی تیدایه، به لُگه کهش ئهم ئایه تهیه (إنّا نَحْنُ نَزّلْنَا الدُّكْرَ وَإِنّا لَهُ لَحَافِظُونَ)، (ئیمه خومان قورئانمان دابه زاندووه و خویشمان دهیپاریزین)، به لُگه کهش ئهوه که له غلیمته که دا بریّک دهسته واژه همن واتای کوّ دهبه خشن، وه ک (إنا) (نحن) (نا) واوی کو کهرهوه)، ئیّمه ش پنی ده لیّین: ئه و راناوانه وه چوّن واتای کوّ دهبه خشن، هاوکات واتای گهورهییش دهبه خشن، پادشاکان کاتیک باسی خوّیان ده کهن، بو نیشاندانی گهورهیی خوّیان، به دهربرینی کو قسه ده کهن، ئه گهر بروانینه ده قی روونی موحکه م له قورئاندا، بریتیه له یه کخواپه رستی، چونکه خوای گهوره ده فیمرمویّت (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ)، (انْتَهُوا خَیْرًا لَکُمْ إِنَّهَا اللَّهُ إِلَهٌ وَاحِدٌ سُبْحَانَهُ)، (ئه ی موحه مهد الله بلی نه بهروه ردگاره ی که من ده پهرستم، تاك و ته نیایه و، هاوه ل و هاوبه شی نیه)، (واز له بیروباوه پی سیانه خوایی به پنن، ئه وه باشتره هاوه ل و هاوبه شی نیه)، (واز له بیروباوه پی سیانه خوایی به پنن، ئه وه باشتره بوتان، چونکه ته نها الله تاکه زاتی پهرستراوه، گهورهیی و ستایش بو خوای گهوره)، به مه ش ئه و گومان وروژاندنه ی پووچه ل ده پیته و متایش بو خوای گهوره)، به مه ش ئه و گومان وروژاندنه ی پووچه ل ده پیته وه.

بنهمای پێنجهم: خوٚگرتن لهبهردهم ئهو گومانانهی که وهلاّمهکهیان نازانرێت:

همندی جار همندی که سم تووش دهبیّت که گومان لهدلیّاندایه، کاتیّك پرسیار ده کهم هو کاره که چیه، باسی شتیّك ده کهن که پیویست ناکات گومانی لی بکهویّتهوه، ئهویه په که وان وه لامی ئهو گومانه یان پی نهبووه که بوّیان خراوه ته پوو، ئایا ئیمانی موسلمان هیّنده لاوازه به کهمترین کزهبا بلهرزیّت؟ ئایا ئه گهر وه لامت پی نهبوو، پیش ئهوهی راسته وخو گومانت بو دورست ببیّت، ئیتر هه لوی ستی کی تر نیه که ناوی (گهران، پرسیار کردن، ره خنه گرتن له زانیاریه که) بیّت؟

نهزانین واتای نهبوون نیه، واته ئه گهر وه لامیکمان نهزانی، واتای ئهوه نیه وه لام نیه، کاتیک وردبینی ده کهین له ههندی گری و گرفتی وادا که گومان دهنینهوه، دهبینین قسه کردن تیایدا کاتی لیکو لینهوه یه کی بردووه، جا ئه گهر ئهو کهسهی پرسیاره کهی لا دروست بووه، له مالپهره جیمتمانه کانی ناو ئینتهرنی تدا گهرانیک خیرای بکردایه، به دلنیاییه وه ده یان وه لامی ئاماده ی ده هاته بهرده ست.

بنهمای شهشهم: لێکوٚڵینهوهی نهرێنیهکانی وهرگرتنی ئهو بیرانهی پێچهوانهی قورئان و سوننهتن:

ئه گهر ئهو کهسهی بریّك گری و گرفت و پرسیاری لهژیر سیّبهری ئیماندا لا دروست بووه، وابزانیّت له توونیّلی ئیلحاددا ئهو گری و گرفتانه چارهسهر دهبن، ئهوه زوّر ههلّهیه، چونکه ئهگهر له کاتی ئیمانه کهیدا ده پرسیاری لا دروست ببیّت، ئهوه ئهوکاتهی واز له دین دههیّنیّت، پرسیاره کان دهبنه ههزار، جیاوازی نیّوان ئهم پرسیارانه و ئهوانی دی ئهوهیه که وه لامهکان له سایهی ئیماندا بههیّزن، بهییّچهوانهی وه لامهکانی ئهولا که لهوانه شه ههر وه لامیان نهبیّت.

نموونه: پرسیارکردن سهبارهت به بوونی خراپه، یان وه ههندی پیّیان خوشه ناوی بنیّن: گریّی خراپه، لهراستیدا گریّیه، به لام بو مولحید نهوه بو باوه پردار، چونکه بروابوون به روّژی دوایی و قهزا و لیّپیّچینه وه پاداشت و سزا، وامان لی دهکات بروامان وابیّت ههرکهس به ستهم بکوژریّت، یان بسووتیّنریّت، یان دهستدریژی بکریّته سهر، ئه وه له روّژی دواییدا ما فی خوّی وهرده گریّته وه، ستهمکاریش سزای خوّی وهرده گریّته وه، ستهمکاریش سزای خوّی وهرده گریّته وه وه گریّته وه لامی چیه؟ غیا ما فی خوّی ویرده گریّت، به لام ئه و کهسه ی بروای به روّژی دوایی نیه، وه لامی چیه؟ ئایا ما فی ئه وانه ی ژیّر گل خران، که له لایهن ئه و ستهمکاران به دریژایی میژوو چیه؟ ئایا ما فی ئه وانه ی ژیّر گل خران، که له لایهن ئه و ستهمکارانه وه ستهمیان لیّکرا؟

نموونهی پرسیاری کی تر: کی بوونی (کهونی) بهدیهی ناوه و بو چی؟ ئه گهر کهسیک بروای نهبیت به بوونی بهدیهینهریک، دهستهوسان و بی وه لام رادهوهستیت، بویه دهبینیت کهسی مولحید دهستی گرتووه به پهستترین بیردوزهی ئهو بوارهوه ههتا وه لامیکی پی بداتهوه.

چهند پرسیارت دهویت ریزیان بکه: بۆچى کهون به ریٚکخراو دینته پیشچاو؟ بۆچى به بریک یاسا و ریسای ورد کهون به پیوهده چینت؟

چۆن صود فه زانیاریه ورده بۆماوهییه کان لهناو قاپیکی تهواو بچووکی (تۆو) دا بهرههم دههینیت؟ چۆن ئهو زانیاریانه کارلیکیان کرد و لهو کهسه دا که ههلگریه تی، سیفه تی راسته قینه یان وهرگرت؟

همروهها ئمو کهسهش که دهستبهرداری فهرمووده دهبیّت لهبهرئهوهی بریّك پرسیاری بو دروست بووه و دهلّیّت تهنها دهقی قورئانم بهسه، یه کهم شت که بهرنگاری دهبیّتهوه، خودی دهقی قورئانه که فهرمان ده کات به گویّرایهلّیی و شویّنکهوتنی پیّغهمبهر و ههرهشه ده کات لهو کهسهی پیّچهوانهی فهرمانی پیغهمبهری خوا بحوولّیتهوه، ئهوکات ئهو نکوولّیکاره ده کهویّته نیّو بریّك گری و گرفتی راستهقینهوه بهرامبهر بهو دهقانه، ههروه ک ریّی ده کهویّته چهندین حوکم که همموو موسلّمانان کو دهنگن لهسهر کارییّکردنی و له قورئانیشدا نین، ئهمهش چهندین پرسیاری تریشی لی بهرههم دیّت، له راستیدا ئهم کهسه دهرباز نهبووه له گری و گرفت و پرسیاری بچووکهوه چووه بو برسیاری راستهقینهی گهوره.

بنەمای حەوتەم: مامەڵەنەكردن لەگەڵ رارايدا بە ھەمان چەشنى مامەڵە لەگەڵ گومان:

شتیکی ئاساییه ئیماندار به قوناغی ختووره و راراییدا تیپه پیت و خاوینیی ئیمانه کهی ئازار بدات، بریک بابه تی بیزار که رله دلدا به رامبه ربه ما فی خوای گهوره، یان قهزا و قه ده ری خوا، یان هه ربابه تیکی تری شه رع دروست بکات، ئهمانه به للگهی لاوازیی ئیمان و دووروویی نین، ته نانه ته هاوه لان و زانایان و په رستشکارانیش لینی پاریزراو نهبون، به لام په نایان به خوا گرتووه له و شتانه و له خودی شهیتانی نه فره ت لیکراو و هه ولیانداوه بیرکردنه و می خویانی لی دووربخه نهوه.

ئه گهر ئیماندار لهم چوارچیّوهدا مامه له گهل بکات، ئهمه کیشه نیه، به لکو به ویستی خوا به چاکه بوّی ده نووسریّت، به لام کیشه راسته قینه که ههر که همندی که ههندی که س نازانن چوّن مامه له گه لله بکه ن و ده چن به دهم ههر ختورهیه کی بیّزارکه رهوه که دیّته ریّیان هه تا ده یانگهیه نیّته باری خهم و خه فه ت و بینهیواییه که ناتوانیّت به هوّیه وه چیّژ له هیچی تر وه ربگریّت، لهوه ش خراپتر ئهوه یه مروّث تووشی پهرچه کردار بکات و لهده ست پاك و خاویّنی و نویّژ بیرزار بیّت له تهواوی دین.

بواری وهسوهسه جیاوازه لهو بواره راستهقینهی گومانه کان که به وه لامدانه وه چارهسهر ده کریّت و ههرکات وه لامیّکی روون و به هیّزی بق پهیدا بوو، ئیتر گومانه که ده پرهوی تعموه و کوتایی پی دیّت، به لام وهسوه سه چارهسه ره کهی وه لامدانه وه نیه، چونکه به وه کوتایی نایه ت، با ته نانه ت سه د جاریش وه لام بدریّته وه، به لکو چارهسه ره کهی پشتگوی خستنیه تی.

نیشانه یه کی گومان ئهوه یه -زوربه ی جار- سه رچاوه یه کی دیاریکراوی هه یه، یان گرته یه کی بینراو، یان کتیبیک، یاخود هاور پیه کی یان شتیکی له و چه شنانه یه، به لام وهسوه مختووره یه که مروق له ناخی خویه وه هه ستی پی ده کاتی یه رستشدا یه خه ی ده گریت.

پاش ئهم بنهمایانهی باسمان کردن، لهوانهیه ههندی جار گومانیک لای مروّف بمیّنیّتهوه که سهخت بیّت لهدهستی دهربازی بیّت، یان گومانیک گهورهتر بیّت لهوهی ئهم توانای ههبیّت وه لامی بداتهوه، چارهسهری ئهمانه به نزا و پارانهوهو خوّخستنه بهردهستی خوایه ههتا گومانه که بر هویّتهوهو سینه فراوان بیّت و خهم و خه فهتیش ئوّغر بکات.

چەند بنەمايەكى گفتگۆ و مشتومر لەگەڵ گومانسازان

بنهمای یهکهم: پێش گفتگۆ: تێگهیشتن له مهزههبی بهرامبهر و تهماشاکردنی کهرهسته بینراو و خوێندراوه بهردهستهکانی:

هو کاریکی گرنگی سهرکهوتن له کاتی مشتوم و له گه ل گومانسازاندا، بریتیه له شارهزایی پیشوه خته سهباره ت به قسه و راستیی مهزهه ب و بنه و ه گرنگترین به لگه کانیان، ئهمه یارمه تیده ره بو ئاماده کردنی وه لام و له کتوپرینکدا قسهیه کی ئه وانت نهیه ته ری که سه خت بیت به بی خوناماده کردن وه لامی بده یته وه، ئه گهر ئه مه رووبدات، له وانه یه هه لویستی خاوه ن ما فه که لاواز بکات.

ههرکهس چووبیّته ناو گفتگو و مشتومری گومانسازانهوه، چاك له بهها و گرنگیی ئهم بنهمایه تیدهگات.

بنەماى دووەم: رێككەوتن لەسەر بنەمايەكى ھاوبەش لەكاتى گفتگۆدا:

لهوانهیه ههریه که لهو دوو لایه نه، به به لگهیه کی دروست در به بهرامبه ره که ی به لگه به لگه به نیز یته وه، ئه وی دیکه ش له به رئه وه ی دان نانیت به و به لگه دا، دان نه نیت به قسه که شیدا، به مه ش ناکو کی دروست ده یت و کات به فیرو ده چیت، له کاتیکدا ئه گه ر له سه ره تا و دیک که وتنیک هه بیت له سه رسه رچاوه کانی ئه و به لگانه ی له مشتوم ره که دا باس ده کرین، ریک که وتنه زور باشتر و رییه کی کورتتر وه ده ست ده که ویت، پیویسته ئه وه شرانین ئه م ریک که وتنه بو هه مو و مشتوم ریک پیویست نیه، له وانه یه هه ندی کاتیش به رده ست نه که ویت، به لام شیوه یه کی گشتی به سووده و کات و توانا ده گه رینیته وه.

نموونه: لهوانهیه بۆ وه لامدانهوهی مولحیدیک پیویستیت به به لگه عهقلیه سهره تاییه کان بیت لهسهر بوونی خوا وه ک به لگهیه کی هو کاری، که چی ئه و خیرا پیت بلیت ته نها بروای به ههستپیکراوه کان ههیه و نکوولی له به لگه کانی عهقل ده کات.

بنەماي سێيەم: دەستنيشانكردنى بازنەي ململانێ:

له ههندی مشتوم دا، لایه نیك پاش که میك له ده ستی کردنی مشتوم ده و باینجا ده زانیت که ئه و دوانه کوکن و ناکوکییان نیه، به لکو هه رکامیان به هه له له وی تریان تیگه یشتووه، ئه مه له زور گفتگوی تو و کومه لایه تیبه کاندا رووده دات که زورجار که شیکی خوبار گاویکردنه وهی ده روونی و خیرایی و رارایی پیکده هینیت، چاکتر وایه هه ریه که له و دوو لایه نهی گفتوگوه که، چاک له یه کدیی تیبگه ن و بازنه ی ململانیکه یان دیاریی بکه ن، ئینجا هه نگاو بنین بو ئامانجیکی روون.

جیّی داخه هدندی کهسی شدرعیی ئه گدر بیانهویّت باسی گومانیّکی دیاریکراو، یان گری و پرسیاریّکی هزریی بکدن، نهتوانن قسدیه کیان پی بیّت بو شویّن و بازندی ململانیّکه، یان خالّی گرفت لای کهسی بدرامبدر، ئیتر نهتوانیّت وهلامیّکی بداته وه که گومانه که برهویّنیّته وه، ئهمه ش له لاوازی لهبه رچاوگرتن و تهسکبینیه وه یه به لکو پیویسته شویّن و بازندی ململانیّکه و خالّی کیشه که بزاریّت همتا چاره سهره که به سوود و راسته وخو بیّت.

بنهمای چوارهم: وردبینی له قسهی بهرامبهر و رهخنهلێگرتنی و وریابوون لهو کێشه و گرفتانهی له قسهکانیدا ههیه:

ئهو کهسهی له بنه پرهتیکی مه نهه جیبی روون و پته وه وه هه نگاو هه لنه نیت، ده که و پته ناو گری و گرفت و دوو فاقییه وه، ئه گهر و ته کانی بو خوی و ته ماشاکار و گوی گران بخرینه پروو، هه له کانی ده رده که ون و هه لویستی لاواز ده رده که ویت، بویه وردبینی له قسه ی که تو گوی که رو هه ولدان بو زانینی سه رچاوه ی قسه کانی و شیروازی به لگه هینانه وه ی یارمه تیده ره بو ئه وه ی نه و قسانه ی به رامبه رله و ته کانیدا ده ربکه یت که پیچه وانه ی را و بنه ماکانی خویه تی و دوو فاقییه کانی و خراپی ملکه هینانه وه کانی ئاشکرا بکه بت.

بنهمای پێنجهم: نهوهستان له سنووری بهرگریدا:

هه لویستی به رکریی، هوی لاوازکردنی هه لویستی هیرشبردنه، به تایبه ت نه گه روه لامدانه وه کانی نه و که سه ی که به رکری ده کات له حه ق، له و په ری به هیزیدا نه بن، هه روه ک گومانسازان به جیاوازی ناراسته کانیانه وه، مه زهه به کانیان به دوور نین له هه له و په له ی گه و ره و پیویسته نه وانه له به رچاوی خه لکدا زه ق بکرینه وه، نه مه شه و په لانه و داوایان لیبکریت نه مه شه و په لانه و داوایان لیبکریت و رووژاندنی پرسیار له سه رئه و هه له و په لانه و داوایان لیبکریت و و لا میان بده نه وه.

مولحید و نائایینیهکان، رییهکیان گرتو ته به بریتیه له وروو ژاندنی گومانهکان بهرامبه ر به ئیسلام بی ئه وهی ره خنه بگیریت له پایه و بنه په ته وه بیرو بروا و بنه ماکانی تیروانینی خویان، ئینجا له به رده م جه ماوه ردا خویان به به هیز نیشان ده ده ن و که سی خاوه ن حه قیش به جوریک له لاوازی ده رده که ویت، مه گه رکه سیک خوای گه وره هیزی به لگه هینانه وه و شیوازی وه لا مدانه وهی به هیزی به نکه مه یان به خشیبیت وه ک نه وه که حمه د دیدات ره حمه تی خوای لی بیت، ئه مه یان شتنکی تره.

بنەماي شەشەم: خۆبەدەستەوەنەدان لە ئاست ھەندى پىشەكىي پووچدا:

خۆبەدەستەوەدانمان لە ئاست ھەندى پىشەكىيى پووچدا، واتە بەرامبەر پابەندمان دەكات بە ھەندى ئەنجامى پووچەللەوە كە لەوانەيە ئىمە ئەوەمان نەوىت، بۆيە پىرسىتە لە سەرەتاوە خۆمان نەدەين بەدەستەوە، ئەمەش رى لە گومانساز دەگرىت.

نموونه: همندی مولحید همنگاو به همنگاو مشتومرت لهگهل دهکات، سهرهتا دهلیّت: همموو همبوویه به بهدیهیّنهریّکی همیه، مهگهر وانیه؟ ئهگهر بلیّیت بهلیّن، دهلیّن، دهلیّت: دهی خوایش همیه، ئهی کی خوای هیّناوه به بوون؟ هملویّستی دروست لهوه دا ئهوه که له سهرهتاوه خوّت تهسلیمی ئهو بنهمایه نه کهیت، چونکه بنهمایه کی نادروسته، راستیه کهی ئهوه یه هموو به دیهاتوویک به دیهیّنراویّکی همیه، خواش به دیهاتوو نیه، ئیتر پرسیاری ئهوه ی لهباره وه ناکریّت کی به دیهیّناوه یان دروستی کردووه یان هیّناویه تیه بوون.

بنەماى چەوتەم: ئەگەر بانگەشە دەكەيت، بەڭگە، ئەگەريش قسە دەگوازيتەوە، راستىي قسەگواستنەوەكە:

عەزدەدىنى ئىجى لە (آداب البحث) دا دەلْيّت: ئەگەر قسەيەكت كرد كە ھەوالْدانى تىدابوو، ئەگەر قسەكەت دەگواستەو، راستىى قسەگواستنەوەكەت بسەلمىننە، ئەگەرىش بانگەشە دەكەيت، بەلْگە بخەرەروو).(١)

ئهم بنه مایه پوخته یه کی گرنگی زانستی جه دهل نیشان ده دات، واتا که شی ئه وه یه اهم که سب بانگه شهیه که ده کات، لینی وه رناگیریت هه تا به لُگه ی له سه رنه هینیته وه، هه رکه سیش زانیاریه که له زانا یان بیریار، یان ده سته، یا خود سه رچاوه که وه بگوازیته وه، پیویسته دروستی وه رگرتنی زانیاریه که له سه رچاوه که بسه لمینینت، ئه گه رئه مه نه کات، قسه که ی هیچ به هایه کی نیه.

ئه گهر ئهم بنهمایه به چاکی جیبهجی بکریّت، بهرگریه کی بههیّز دهبه خشیّت به گهنجان له ئاست گومانه هاوچه رخه کاندا.

له جیاکردنهوهی (دروستی گواستنهوه) و (دانهوهپاڵ) دا تیبینیه ههیه، بو نموونه: ههندی کهس بو تانهدان له هاوه لان پشت به ههندی رووداوی میژوویی دهبهستیت، ئهگهر پنی بلیّیت: ئادهی بیسه لمیّنه، ده لیّت: ئهوه له میّژووی تهبهریدا، له فلانه بهش و فیساره لاپهرهدا ههیه.

⁽١) - حاشية الصبان على شرح آداب العضد، ص ٦.

بنەماىھەشتەم:بەئاگابوونلەبەڵگەھێنانەوەىھەڵێنجراوبەدەقەشەرعىيەكان و پێويستى خستنەرووى سەرجەم دەقەكانى بابەتەكە:

ئەمە لە گرنگترین بنەماكانە، چونكە زۆربەی گومانساز و مولحید و موژدەبەران پەیرەوی ئەمە دەكەن، وەك ئەوەی ھەندینكیان ئەم ئایەتە دەكەنە بەلگە بۆ راستیی ئایینی مەسیحیەت و واز لەو ئایەتانەی دی دەھینن كە كوفری مەسیحیەكان روون دەكاتەوە (قُلْ فَأْتُوا بِالتَّوْرَاةِ فَاتْلُوهَا)، (پییان بلیخ، برۆ دەقی تەورات بهینن و بیخویننهوه)

نموونهیه کی تر: به لُگه هینانه وه به فهرمایشتی خوا (إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ) (تو ناتوانیت رینموونی ههرکهس بکهیت که خوشت دهوینت)، ده که نه به لُگه ی ئه وه ی مروّف ملکه چه و به ری ده کرینت و خوّی سهریشك نیه، واز له و ئایه تانه ی تر ده هینن که ویست و ریدان به مروّف له خوّده گرینت، وه ك فهرمایشتی خوا (فَمَنْ شَاءَ فَلْیَکْفُرْ)، (ههرکه س ده یه وینت با باوه پر به ینینت، ههرکه سیش ده یه ویت با بیباوه پر بینت).

نموونهیه کی دی: ئهوانه ی نکوولّیی له سوننه ت ده کهن، ئایه تیّك ده کهن به به لَکّه و واز له و ئایه تانه ی دی ده هیّنن که تیایدا فه رمان ده کهن به گویّرایه لّیی پیّغه مبه ری خوا (وَنَرَّلْنَا عَلَیْكَ الْکِتَابَ تِبْیَانًا لِکُلِّ شَيْءٍ)، (ئهم کتیّبه -قورئان- مان بیّ دابه زاندویت بی ئه وه ی ببیّته روونکه ره وه ی هه موو شتیك).

چەند تیشکێکی پێویست بۆ ئەو کەسەی بەرگریی دەکات لە ئیسلام و بنەرەتە چەسپاوەکانی

یه کهم: فهزل و گهورهیی وه لامدانه وهی گومانه کان:

أ: خواى گهوره ده فهرموينت (وَجَاهِدْهُمْ بِهِ جِهَادًا كَبِيرًا)، واته به قورئان جيهاديان بكه، ئيبن تهيميه ده لينت: ئهو كهسهى وه لأمى بيدعه كاران ده داته وه، موجاهيده، تهنانه ت يه حياى كورى يه حيا ده لينت: رو چوون و قالبوونه وه له سوننه تدا، زور باشتره له جيهاد).

ب: پیشهی پیغهمبهران روونکردنهوهی حهق و رهواندنهوهی تیروانینه پووچهکانه.

ت: خوای گهوره خوّی وه لا می ئهو کهسانهی داوهتهوه که تانه دهدهن له زاتی خوّی و دین و شهرع و پینغهمبهره کهی، وه ک ده فهرموینت (وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا، لَقَدْ حِئْتُمْ شَیْئًا إِدًّا)، (۱۱) (بیبباوه ران دهیانوت خوای گهوره کوری بو خوّی بریار داوه، به راستی قسه یه کی ئیجگار قورس و نارینکتان کرد)، هه تا کو تایی ئایه ته کان.

ههروهها ده فهرموینت (وَقَالَ الَّذِینَ کَفَرُوا لَوْلَا نُزَلَ عَلَیْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً وَاحِدَةً گَذَلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ فُوَّادَكَ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِیلًا، وَلَا یَأْتُونَكَ مَِثَلِ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَأَحْسَنَ تَفْسِیرًا)، (۲) (ئهوانهی باوه ریان نه هینابوو دهیانوت: بوچی قورئان ههرههمووی به یه کجار دانه به ذی بو سهر پیغهمبه ری خوا، بهم شیوازه قوناغ قوناغ بوت داده به دینین دانه بو می دلت جیگیر و دامه زراو بکه ین پیی، وه به ته رتیل و جوانیش بو مان خویندویتیه وه، ئه و کافرو موشریکانه ههر مهسه ل و نه زیله یه کت بو دیننه وه، بو وهستانی کاره که ت و ناشرین کردنی ئهم قورئانه، ئیمه ش به رده وام به وه لامی ههی و به جی و جوانیس بو مان ده و به سهن و به جی و جوانین به وه لامی

⁽۱) - مريم: ۸۸-۸۸.

⁽٢) - الفرقان: ٣٢-٣٣.

دووهم: گرنگه تاکی بهرگریکار ئهوهی لا روون بیّت که بهرگریی له ئیسلام دهکات نهوه که بیروبو چوونهکانی خوّی، ئهمهش وادهخوازیّت ئیسلام بهو چهشنه بخاته روو که ههیه، هاوکات هونه ری بانگهواز و پیشخستنی له پیشینه کان رهچاو بکات.

سنیهم: بانگخواز ئه گهر بانگهوازه کهی به باشترین شنوه گهیاند، ئیتر بهرپرس نیه له بهدهمهوههاتنی خه لف و پنویست ناکات خوی شپرز بکات بو ئهو خه لفه، به لکو ههولای خوی به خهرج بدات و ئهوه ش بزانیت خه لکیک ههیه حه قی ناویت، وه ک چون خوای گهوره چهندین جار ئهوهی له قورئاندا با سکردووه.

چواره م: پیویسته بانگخواز له رووی رهوشتی بالا و ئاکاری ئیسلامییه وه گرنگیی به خوی بدات و ببیته پیشه نگیکی باش، ئه مه شده بیته هو کاریکی که مکردنه وه شوینه واری گومانه کان، چونکه نموونه ی رهوشتیی بالا له تاکی ئایینداردا، به بانگه وازیکی بیده نگی کاریگه ر داده نریت (وَلَوْ کُنْتَ فَظًا غَلِیظَ الْقَلْبِ لَانْفَضُوا مِنْ عَوْلِكَ)، (۱) (خو ئه گهر که سیکی تووره و قسه ره ق ودل ره قبای، ده وروبه ریان چول ده کردیی و، لیت دوورده که و تنه وه).

دیدگایه کی گشتگیر بو نهخشهی ئهو گومانانهی له ئیستادا در به ئیسلام و بنهره ته چهسپاوه کانی دهورووژینرین (۲۰).

ئه و گومانه سهردهمیانه ی لهلایه ن مولحیدان و نائایینیه کان و نکوولیکارانی سوننه ت و گومانسازانه و دژ به ئیسلام و بنه ره ته چهسپاوه کانی ده ورووژینرین، ده گهرینه و سهر دوو جوّر، ههرکام له وانه ش چهند به شینکیان ههیه.

⁽١) - آل عمران: ١٥٩.

⁽۲) - ئەم دىدگايە ھەموو ئەو گومانانە ناگرىتەوە كە دەستاودەست دەكرىن، بەلكو زۆربەى ئەوانە دەگرىتەوە كە زۆر بلاون، ھەروەك ئەو دابەشكارىيەى دەيبىنن، ئىجتىھادىكە كە دەكرىت ھەللەى تىدابىت و راست بكرىتەوە، لەم كتىبەدا (زۆربەى) ئەو گومانانەم وەلام داوەتەوە كە لەنەخشە گشتگىرەكەى ئىرەدا باسكراون.

جۆرى يەكەم: كۆمەڭنك گومان كە مەبەست پنيان لندانە لە بنەرەتى ئىسلام، ئەمانەش چوار بەشن:

بهشی یهکهم: گومانه کان سهبارهت به بوونی خوا و کهمال و حیکمهت و کرداره کانی زاتی الله.

ئەمەش دوو لقى لىخ دەبىتەوە: لقى يەكەم: گومانەكان سەبارەت بە سەلماندنى بوونى خوا، ديارترين ئەو گومانانەي ئەم لقەش بريتين لە:

۱- پرسیار: کی خوای بهدیهیناوه؟

۲- رەخنەگرتن لە بەلگەكانى بوونى خوا، وەك تانەدان لە بنەماى ھۆكارىتى.

۳- بانگهشهی بیمنه تبوون له پیویستی بوونی خوا به هوی یاسا کهونیه کانهوه.

٤- به لگه هیننانه وه به ههندی بیردوزه و ئه گهری زانستیی نوی، وه بیردوزه ی پهرهسهندن و فره گهردوونی ههندی بهشی فیزیائی که قسه لهسه نهبوونی خوا ده کهن.

لقى دووهم: گومانه كان سهبارهت به كهمالى خوا و حيكمه تى پهروه رده گار له كرداره كانيدا، له ديارترين ئهو گومانانه ش كه لهم لقه دا هه ن بريتين له:

۱- بۆچى بەديھينراوين و فەرمانمان پێكراوه پەرستش بكەين؟

۲- گومانی بوونی خرایه له جیهاندا.

٣- گومانی وه لامدانهوهی نزاکان لهلایهن پهروهرد گارهوه.

٤- سزاداني بيباوه ران به دۆزهخ و بهههتايي مانهوهيان تيايدا.

٥- كۆكردنهوهى دادپهروهريى خوايى و قهزا و قهدهرى خوا و نووسينهوهى كردهوهكانى بهندهكان.

بهشی دووهم: گومانه کان سهباره ت به قورئانی پیروز که دهبیّت به دوو لقهوه: لقی یه کهم: گومانخستنه سهر دروستی دانه وه پالّی بو لای خوا.

لقی دووهم: بانگهشهی بوونی هه له تیایدا، ئه و هه لانه ش که بانگهشهیان بو ده کریت سی جورن (زمانه وانی و زانستیی و دوو فاقی نیوان ئایه ته کان).

بهشی سنیهم: گومانه کان سهباره ت به پنغه مبهر موحه ممه د گه دوو لقی لی ده بنته وه:

لقى يەكەم: گومانخستنە سەر پێغەمبەرايەتيەكەي.

لقی دووهم: تانهدان له هه لویسته کانی له ماوه ی ژیانیدا، له دیارترین ئه و تانانه ش که لینی دهدرین بریتین له هاوسه رگیریی له گه ل عائیشه و صه فییه، مهسه له ی فره ژنیی، رووداوی به نی قوره یزه، رووداوی عوره ینیه کان.

بهشی چوارهم: گومانه کان سهباره ته ته شریعی ئیسلامی، له دیارترین ئه و گومانانه ش له م بازنه دا بریتین له:

۱- حوکمه کانی تایبه تا فره تله نیسلامدا (بانگه شهی نهوه ده کهن سته می لیکراوه).

۲- حوکمه کانی جیهادی ئیسلامی (بانگهشهی ئهوه ده کهن ئایینی توندوتیژییه).

۳- كۆيله و سزاى هەلگەراوه (بانگەشەى ئەوە دەكەن ئايينيك پيچەوانەى ئازاديه).

۲- رهجمکردنی زیناکار و دهستبرینی دز (بانگهشهی ئهوه دهکهن ئایینیکی
 وهحشیگهرییه).

مهبهست ئهوه نیه که ههندی موسلمان نکوولی له شتیک لهوانهی پیشوو بکهن، بهلکو مهبهست ئهوانهن که دهیانهویت بهم هویهوه له بنه رهتی ئیسلام بدهن.

جۆرى دووهم: ئەو گومانانەى مەبەست پنيان لندانە لە بنەرەتە چەسپاوەكانى شەرىعەت، دوور لە بنەرەتى ئىسلام، ئەمەش پىنج بەش لەخۆدەگرىت:

بهشى يهكهم: گومانهكان لهسهر فهرمووده كه چهند لقيّكى ليّ دهبيّتهوه:

لقى يهكهم: بنه رهتى بهبه لكهبوونى فه رمووده و بيمنه تبوون لينى به هوى قورئانهوه.

لقى دووهم: بەبەلگەبوونى گێرانەوە ئاحادەكان بەتايبەت.

لقى سێيهم: گومانه كان لهسهر ئهوانهى فهرمووده كانيان گواستوونه تهوه.

لقى چوارهم: لهسهر مير ووى فهرمووده و نووسينهوهو تو ماركردني.

لقى پێنجهم: لهسهر زانستى فهرموودهو مهنههجى فهرموودهناسان.

لقی شهشهم: لهسهر خودی فهرموودهکان به بانگهشهی ئهوه لهگهڵ عهقڵ یان ههست، یاخود قورئان، یان زانستی فهرمووده، یاخود بریّك فهرموودهی تردا ناگونجیّن.

بهشى دووهم: گومانه كان سهبارهت به مهنهه جيه تي گهيشتن له دهقى شهرعيى.

بهشى سنيهم: گومانه كان لهسهر هاوه لأن.

بهشى چوارهم: گومانه كان لهسهر ئيجماع.

بهشى يننجهم: گومانه كان لهسهر حدده شهرعييه كان.

شهن و کهوی دیارترین ئهو گومانه سهردهمیانهی مولحید و نائایینیهکان و نکوولّیکارانی سوننهت دهیانورووژیّنن

پیشتر وتمان که گومانه کانی سهردهم دوو جورن:

يه كهم: ئهو گومانانهى مهبهست پييان ليدانه له بنهرهتى ئيسلام.

دووهم: ئهو گومانانهی که مهبهست پیّیان لیّدانه له بنهر ه چهسپاوهکانی شهریعهت نهوه ک بنه رهتی ئیسلام.

يهكهم: به لْكُه كانى بوونى خوا.

دووهم: حیکمهت له کردارهکانی خوای گهوره.

بنەرەتى: بەڵگەكانى بوونى خوا

يەكەم: بەڵگەي ڧىترەت:

فيترەق مرۆپى له سى رووەوە بەلگەيە لەسەر بوونى خوا:

رووی یه کهم: ههندی زانینی سهره تایی ههن که ههموو مرؤ قیّك دهستی کهوتون بی نهوه ی له خویّندنگه دا فیّریان بیّت و له زانکوّدا پیّی وترابیّت، به لْکو له گه ل له دایکبوونیدا ههبون و له عه قلّیدا چیّنراون، وه ک زانینی نهوه ی ههر به دیهیّنراوی که ده دوو دهبیّت به دیهییّنه ریّکی ههبیّت، به ش بچووکتره له ههموو، نهم زانیاریانه له دوو ریّگهوه دهبنه به لْگه بو بوونی خوا:

ریکهی یهکهم: له روانگهی بینین و به لکهخوازیهوه، ئهویش بهوهی بروانریت له کهون و مروّف و بهدیهی نراوه کان و بزانریت ئهمانه بهدیهینراون، پاشان بهو زانینه فیتره تیه به لگه بهینیندوه که ده لیت ههموو بهدیهینراویک بهدیهینهریکی ههیه، کهواته کهون و دروستکراوه کانیش خالق و بهدیهینهریکیان ههیه که خوای گهورهیه.

ریکهی دووهم: تهنها بوونی ئه و غهریزه مهعریفیه فیترهتیانه به لکهن لهسه رئه وهی یه کیک ئه مانه ی خستو ته ناو دهروونی مروقه وه، چونکه ئه وانه به به ده ستهینان و فیربوون به ده ستنه هاتون، ئه مه ش به لکه یه له سه ر بوونی خوای به دیهینه ر.

رووی دووهمی به نگهبوونی فیتره ت: پیویستی ئاتاجی و بهندایه تی، یان داننانی پیویستی دهروونی به پیویستی خوای به دیهینه در، چونکه له فیتره تی مرو قدا ئاتاجیه کی خویی ههیه به هیزیکی پهنهانی تهواوه تی و دهوله مهند که مرو قث داوای سوود و قازانجی لی بکات و لینی بپاریته وه بیپاریزیت له خراپه و لهبهرده میدا زهبوونیی خوی نیشان بدات، به تایبه ت له کاتی ناره حه تیبه کاندا، بویه ده بینیت ههموو گهلانی پیشوو له دیرزه مان و له شوین و ولاته جیاجیاکانه وه شوینی پهرستشیان ههبووه، تهنانه ت خور و ههساره و ئاگر و داروبه ردیان

يەرستووە ھەتا بەو ھۆپەوە بتوانن سوود وەدەست بخەن و خۆ لەزبان بيارنزن، ئەمەش تەنھا لەبەر ئاتاجىي مرۆقە بە يەرستراونك كە داخوازى و ينويستيەكانى رۆحى پرېكاتەوە، بەلام ئەو كەشەي مرۆف تيايدا دەۋى، لەوانەيە بەشدار بيت له شيواندني مهبهسته دروسته که، ئيتر لهبري ئهوهي رووبکاته پهرستراوي حهق، رووده کاته هدندی پهرستراوی باتل که پیش دهقی شدرعی، به عمقلیش دهزانریت که پهرستنیان رەوا نیه، بۆپه پنغهمبهران که ننردراون بۆ قهومهکانیان، چهقی پهیامه کهیان سهلماندنی بوونی خوا نهبووه، چونکه گهلان به گشتی دانیان بهوهدا دهنا، ئه گهرچی ههندی کهس جارجاره ینویستیان بهوهیه ئهو راستیه فيترهتيهيان وهبيربهينريتهوه، بهلكو چهقى يهيامى ينغهمبهران بانگهوازكردن بووه بۆ يەكخواپەرستى و دەربازبوون لە پەرستشى جگە لە خوا، بۆيە دەبينين شيوازى گوتاری ینغهمبهران له کاتی قسه کردن لهسهر ئهو راستییه فیترهتیه، بیرخستنهوه بووه نهوهك بناغهدانان و دامهزراندن، وهك ئهوهي بلّنيت فيترهت له دهروونه كاندا زيندووبكەنەوە يان بيدارى بكەنەوە، نەوەك بيچينن يان بنيادى بنين، بۆ نموونه برِوانه له فهرمايشتى خواى گهوره (قَالَتْ رُسُلُهُمْ أَفِي اللَّهِ شَكُّ فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ)، (١١) (پێغهمبهره كانيان پێيان وتن: مه گهر هيچ گومانێك ههيه لهسهر خوا که بهدیهیّنهری ئاسمانه کان و زهوییه؟!)، ئهم شیّوازه بو بیرخستنهوهیه نهوهك بۆ دانانى واتايەك كە يېشتر نەبووبېت.

هدرچهنده خهڵكانێك نكووڵيى لهوه دهكهن ئهو پێويستيه فيترهتيه ههيێت، بهڵام بيێ هيچ دوودڵيهك له دهروونهكاندا جێپێى داكوتاوه و نكووڵيكردنيشى له ملهجيرهيى و خوٚبهزلزانيهوهيه، ياخو بههوٚى خراپكردنى فيترهت و گوٚرينهوهيهتى به چهند كارتێكهرێكى دهرهكيى، خواى گهوره دهفهرموێت (فَأقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَةَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا)، (٢) (رووى خوٚت به پاكى رابگره و دامهزراو به لهسهر ئايينى پاك و يهكخواپهرستى، ئهم ئايينه پاكه ئهو فيترهته پاكهيه كه خواى گهوره خهڵكى خستوٚته سهرى).

⁽۱) - إبراهيم: ١٠.

⁽٢) - الروم: ٣٠.

ههروهها پێغهمبهری خوایش ﷺ ده فهرموێت (مَا مِنْ مَوْلُودٍ إِلَّا یُولَدُ عَلَی الْفِطْرَةِ، فَأَبُوَاهُ یُهَوِّدَانِهِ ، أَوْ یُنَصِّرَانِهِ، أَوْ یُجَسِّانِهِ)، (۱) (ههر لهدایکبوویهك لهدایك دهینت، لهسهر فیترهت لهدایك دهینت، ئیتر دایك و باوکی دهیکهن به جووله که یان مهجووسی).

ئیبن تهیمیه رهحمه تی خوای لی بیّت ده لیّت: (داننان به خوای به دیهیّنه ردا فیتره تیی و پیویستی ناو ده روونی خه لکه، ئه گهرچی ههندی که س تووشی حاله تیّکی و ابییّت که فیتره ته کهی بشیّوینیّت به چه شنیّك پیویستی به روانینیّك بیّت که مه عریفه ی پی به خشیّت). (۲)

لهوانهیه کهسیّك بلّیت: مهگهر ده کریّت فیتره ته کان بشیّویّنریّن؟ له واقیعی بهرچاوهوه به لْگه چیه لهسهر ئهوه؟

وه لأمى ئهوه ش بریتیه لهوه ی له واقیعدا خه لکانیک ههن نکوولی بنه ما عهقلیه یه که میه کان ده که و ته تها بروایان به ههست ههیه هه تا که و توونه ته ناو بارود و خیکه وه که پیش گهوره کان، منداله کان ده خاته پیکه نین، بو نموونه:

له یه کیکیان دهپرسیت سهبارهت به بینایه که له بیست قات پیکهاتووه، له قاتیکدا ده دهرچه ههیه، تاکه دهرچهیه ک لهچاو سهرجهم بیناکه دا چ ریژهیه کی بهرده کهویت؟ ئایا له بیناکه گهوره تره یان بچووکتره؟ کهچی وه لامه کهی ئهوهیه ئهو شته نازانیت هه تا به ههستی بینین بیناکه نهبینیت، ئینجا بریار ده دات!

به پیّوانه لهسه رئه و کهسه ی به هوّی گومان یان دوودلیّه وه زانینه عهقلّیه یه کهمینه کانی شیّواون و له وه وه ئه و حاله ته سه رهتایی و فیتره ته ی شیّواوه، ده گهینه ئه وه ی ده کریّت ئه و فیتره ته شیّویّنریّت که بانگه واز بوّ بوونی خوای گهوره ده کات، چونکه ئه و زانینه عهقلّیه سه رهتاییانه ش مهسه له یه کی فیتره تیه، به لکو ویّناکردنی شیّوانی فیتره ت له بواری داننان به بوونی خوادا، به رچاوتره له وه ی

⁽١) - صحيح البخاري، الرقم ١٣٥٨.

⁽۲) - مجموع الفتاوى (۱۸۹/۱٦).

تێڕوانینی له زانینه عهقڵیه یه کهمینه کاندایه، لهبهرئهوهی گومانه کان له یه کهمدا لهوهی دووهم زیاترن.

رووی سنیهم: غهریزه و رهوشت، چونکه دهبینین لهناو مروّف و ئاژه لیشدا برینک غهریزهی فیتره ههن که له کوّمه لُگهو دوّخ و کهشهوه بهده ستنه هاتون، به لُکو به بی ده ستکه و تنی له لایه ن خوّیانه وه تیایاندا ههیه، ده بینیت ههندی ئاژه لُ له گهل له دایک بوونیاندا راسته و خوّ به دوای شیردا ده گهریّن و ده م بو گوان ده به نه به بی نه وه ی دایکه که فیری کردبیّت کوّر په کهی وابکات، ههروه ها ده بینیت کاتیّک ساوایه کی شیره خوّر مه مکی دایکی پی ده دریّت، خیّرا ده زانیّت چوّن بیمژیّت و خواردنی لی ده ربکات، ههروه ها غهریزه ی حهزی دوو ره گهز بو یه کدی و غهریزه ی هاوسه رگیریی و حهزی مندال و چهندین غهریزه ی تر.

بیریاری ناسراو عهبدولوههاب مسیری وتهیه کی زور جوانی ههیه له و بابهتانه دا که وایانلیّکردووه دهست ههلگریّت له دیدی ماددیگهری بو ژیان، له گرنگترینیان:

که دهیبینی ژنهکهی چهنده وابهستهیه به کچهکهیهوه، وابهستهیهك که سنووری ئامیره ماددیه بهستووهکانی تیدهپهراند، دهلیّت: مهگهر دهکریّت ههموو ئهمانه به هوی ئهنزیمهکانهوه بن؟ (۱)

ناکرینت له بازنهی پوچگهرایی و هه پهمه کی، له بوونی چاکه له ده روونی مروّفدا تیبگهین، به لکو تیکهیشتن لهمه به ریکخستن و گونجاندنی ده بیت له ژیر سایه ی بروابوون به خوایه کی کاربه جی که ده روونه کانی به دیهیناوه و چاکه و خراپه شی پی ئاشنا کردون.

(۱) - له دیمانهیه کیدا له گهڵ جاسم المطوع له بهرنامهی (حدیث الذکریات) که له ئینتهرنیّدا دانراوه.

دووهم: بەڵگەی ھێنانەدی و دروستکردنی داھێنراوەکان:

ئهم به لُگهیه به ئاراستهی ئهو شتانهیه که بهدیهاتوون، ههرچیهك که بهدیهاتووه، ئهوه عمقل وادهخوازیت بگهریین بهدوای ئهوهدا که بهدیهیناوه، ئهمهش لهسهر ئهم ریزبهندییه وهستاوه:

١- كەون بەدىھاتووەو مەخلووقاتىش لە نەبوونەوە بەدىھينراون.

۲- هه موو به دیه پنراویک دهبیت به دیه پنه ریکی هه بیت.

٣- بۆيە كەون و مەخلووقاتىش بەديھيننەريكيان ھەيە كە لە نەبوونەوە ھيناونيەتە بوون.

ئهم بنهمایهش - مهبهستم: ههموو بهدیهیّنراویّك بهدیهیّنهریّکی ههیه- ههموو مروّقیّك له روانگهی كردهییهوه دانی پیّدا دهنیّت، ئه گهرچی ههندی كهس به زمان نكوولّیی لی دهكهن، بوّیه دهبینیت لهدوای ههر ههبوویه كهوه كه پیّشتر نهبووه بهدوای بهدوای بگهردا ده گهریّین، دهبینیت پزیشكه كان بهدوای هوّكاری بلاوبوونهوهی ئهو بهدوای بهدوای بلاوبوونهوهی نهو به نه نه نخوّشییانه دا ده گهریّن كه پیّشتر نهبون و تازه بلاوبوونه تهوه، تهمهنی خوّیان له تویّژینه وه لیّکوّلینه وهدا سهرف ده كهن و دان دهنیّن به و بنهما عمقلیهی كه باس له هوّكاریّتی دهكات، تهماشا ده كهیت زانایانی دهروونناسی و كوّمه لایهی بهدوای ئه و هوّكارانه دا ده گهریّن كه كیّشه دهروونی و كوّمه لایه تیهکانیان پهیدا ده كهن تهنانه ته دهبیت كوّریهی ناو بیّشكه كاتیّك گویّی له دهنگیّك دهبیّت، بهملاولادا سهر ده جوولیّنیّت و بهدوای سهرچاوهی دهنگه كه یه نهدیهیّنراو پاش ئهوهی پیّشتر نهبووه، ههر (ئهو پیّویستیهی زانراوه ئهوه یه که بهدیهیّنراو پاش ئهوهی پیّشتر نهبووه، ههر دهبیّت بهدیهیّنه ریّکی ههبیّت، ئهم پرسه پیّویسته، تهنانه ت بوّ مندالانیش به فیتره تهدار و زانراوه، چونکه مندال ئه گهر کهسیّك لیّی بدات و ئهم ئاگای له فیتره تهریّت و نهیبینیّت، دهلیّت: کی بوو لیّیدام؟ ئه گهر پیّی بوتریّت: کهس لیّی خوّی نهبیّت و نهیبینیّت، دهلیّت: کی بوو لیّیدام؟ ئه گهر پیّی بوتریّت: کهس لیّی نهریت و نهیبینیّت، دهلیّت: کی به و لیّدانه که لهخوّه بیّت و کهسیّك نهبووبیّت). (۱۰)

لهبهر ههموو ئهمانه، مرو قیّك كه له گهل فیترهتیدا تهبایه، پیویستی بهوه نیه لهسهر بوونی خوای بهدیهیینهر بهلگهی بو بهینیتهوه، چونکه به رامان له بهدیهاتنی

⁽١) - الفتاوي (٥/٥١).

کهون و مهخلووقات ئهوهی پئ دهلّنت و بهدوایدا پنویستیی عهقلّیی بهلُگهو دانپیدانان به بوونی خوای بهدیهیننهر بهدوای خوّیدا دینینت.

خواى گهوره ده فهرموينت (أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ)، (۱) (ئايا بهبي هيچ شتيك و له هيچهوه بهديهينزاون؟ يان خوايهك ههيه بهديهيناون).

ههروهها ده فهرموینت (أَوَلَا یَذْکُرُ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ یَكُ شَیْتًا)، (۲) (ئایا مروّف ئهوه ی لهبیرچووه که ئیمه دروستمان کردووه پیش ئهوه هیچ شتیك بیت و له هیچی نهبووه وه بهدیمان هیناوه).

سهلماندنی بهدیهاتنی کهون، بهوجوّره نهماوه که قورسیه کی لهخوّ گرتبیّت، چونکه له نیّوهنده زانستییه کانی ئهمروّدا کهسیّکی وا نابینیت بلیّت کهون کوّن و ئهزهلیه، بوّیه نابینیت زانا مولحیده کان له بازنه ی نکوولّییان بوّ بوونی خوا، نکوولّیی بکهن له بهدیهاتنی کهون، بهلّکو بوّ راقه کردنی پهنا بوّ ئهوه دهبهن که بلیّن دروستبوون و بهدیهاتنی کهون له دهرهوه ی بازنه ی غهیبیی ئایینهوهیه.

لیره دا ده رفه ت نیه به دوورودریژی به لُگهی زانستی بهینینه وه لهسه ربه دیهاتنی گهردوون، ده توانیت بگه رینته وه سه رهه رسه رچاوه یه کی زانستی له ژیر ناونیشانی (فراوانبوونی گهردوون، یان کشانی گهردوون) ههروه ها له ژیر ناونیشانی (یاسای دووه می داینامیکی حهراریی).

لهو سهرچاوه گرنگانهی له بواری سهلماندنی بوونی خوا و بهلگه کانی فیترهت و عمقلدا ههن، کتیبی (شموع النهار) ی شیخ عهبدولا صالح عجیرییه.

⁽١) - الطور: ٣٥.

⁽۲) - مریم: ۲۷.

وینهی ئیتقان و توندوتو لی له بهدیهینراوه کاندا ناتوانریت به چهندین مهوسوعهی گهورهش نیشان بدریّت، به لکو ههر ناتوانریّت سنووردار بکریّت، ههرکات مروّق زیاتر روانین و رامانی ههبیّت بو خودی مروّق و ئاژه ل و زهوی و ئهوهی لهسهر زهوی ههیه و ئاسوٚکان، زیاتر لهوه تیده گات که ئهو ئیتقانه ههرگیز له خوّوه بهجننه گهبشتووه.

بۆیه یهکیک له گهورهترین پیناوهکانی زیادبوونی دلنیایی لهسهر بوونی خوا، رامانه له بهدیهینراوهکان و تهماشاکردنی نیشانهکانی وردهکاریی و بهلگهکانی جوانی و توندوتوللی دروستکردنی بهدیهینزاوهکانه، بهرنامه بهلگهنامهییهکان دهرفهتیکی گهوره دهدهن به بیریاران و ئهوانهی رادهمینن، ههروهها ئهو کتیبه زانستیانهی که باس له ئهرکهکانی بهشهکانی جهسته و پیکهاتهی شانه و زانیارییه بو ماوهییهکان و هاوشیوهکانیان دهکهن، ههموویان شایهتیی ئهوه دهدهن که ئهو بهدیهینزاوانه له ئاستی ئهویهری تهواوی و وردهکاریدا بهدیهینزاون، خوای گهورهش دهفهرمویت (سَنُریهِمْ تَعَایِنَا فِی الْآقَاقِ وَفِی اَنْفُسِهِمْ حَتَّی یَتَبَیَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ)، (۲) (ئیمه نیشانهی تاك و تهنهایی المیتانی المیتانی

⁽۱) - مەبەست بە ئىتقان، ئەنجامدانى ئىشىكە لەوپەرى دروستىى و وردەكارىى و بىخ كەموكورتىدا. وەرگىر.

⁽٢) - فصلت: ٥٣.

خوایان پی نیشان دهده بین له لووتکه و ئاسمان و له خودی خویشیاندا همتا بویان ده دربکه ویت ئم قورئانه حمقه و لای خوای گهوره و هاتووه)، همروها ده فهرمویت (وَفِي الْأَرْضِ اَیَاتٌ لِلْمُوقِنِینَ، وَفِي أَنْفُسِکُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ)، (۱) (لهسهرزه ویشدا چهنده ها نیشانهی ئاشکرا همن لهسهر تاك و ته نهایی و ده سه لاتی خوا بو ئه و که سانه ی یه قین و دلنیاییان همیه، له نه فسی خویشتاندا چهنده ها به لگه همیه، بوچی نابینن و ههستی پی ناکهن).

له و سهرچاوانهی باس له زانینی ئیتقان و وردهکاریی له بهدیهیّنراوهکاندا دهکهن، بریتیه له کتیّبی (الله یتجلی فی عصر العلم) که گولّبژیّریّك له زانایانی ئهمریکی بواری ژینگه نووسیویانه.

چوارەم: بەڵگەي گرنگيپێدان:

(۱) - الذاريات: ۲۰-۲۱.

ناو دهریا، خور و مانگ و شهو و روژ ههماههنگ بن له گهل بهرژهوهندیی و پیویستیه کانی مروقدا، پیدانی توانای عهقلیی به مروق ههتا بتوانیت به هویه وه له گهردوون تیبگات و زهوی پی ئاوه دان بکاته وه، زور نموونه ی له وه زیاتر ههن که ئاماژهن به بنه مای گرنگیپیدان و له پی مه عریفه و رامانه وه در کیان پی ده کرنت.

بنهرٖەتى دووەم: پێشەكيەكى گرنگ بۆ مامەڵە لەگەڵ ئەو پرسيارانەي پەيوەستن بە حيكمەت و دادپەروەرى خواوە:

زانینی وه لامی ئه و پرسیارانهی پهیوهستن به کهمال و دادپهروهریی خوا و حیکمهت له کردارهکانی پهروهردگار، تهنها کاتیک به تهواوهتی ری و جینی دروستی خوی ده گریت که دان بنیین به بهشیک له بیروباوهرهکانی پیشوو که لهسهر بنهمای به لگهی یه کلاکهرهوه بنیادنراون، منیش به ریزبهندیی باسیان ده کهم:

یه کهم: بروابوونی تهواو به بوونی خوا، پیشتریش برینك به لنگه لهوبارهوه باسكراوه. دووهم: بروابوون به کهمالی خوا له زاتی خوی و کرداریدا، ئهمهش لهسهر ئهو تهواوکاریی و ورده کارییه دامهزراوه که له بهدیهینراوه کان و رین کخستنیاندا

سییهم: داننان بهوه دا که به دیهینراو توانا و زانست و حیکمه تی سنوورداره و به دیهینه ریش زانست و توانا و حیکمه تی رههایه، مروّف به رده وام فیری ئه و شته ده بیت که پیشتر نهیزانیوه، بویه ده بینین که سیکی دی دیت و هه له ی ئه وه پیشوو راست ده کاته وه، له کاتیک دا ئه و که سه ی پیشوو وایزانیوه ئه و شته ی ئه و راستی و دروستی رههایه، که سی دووه م دیت و بنیادی ئه وه ییشوو را ده مالیت و دارو په ردووی رووخاوی پیشوو بنیاد ده نیته وه، بیردو زهیه که دیت و ئه و بیروباوه په هم لاده وه شینیته وه که پیشتر واده زانرا ئه وه حمقیقه ته، ئه مه ش به هوی ده سته و سانی مروّف و سنوورداری توانا و زانستیه وه یه تی .

به لأم خوای به دیه ینده ر ئه و شته ی داهیناوه که مروّف نهیتوانیوه بیکات، قه زایه کی داناوه که هه موو مروّفه کان ناتوانن ریّی لیّبگرن، تنوّکی ک لهم گهردوونه دا، له به شی بینراو یان نه بینراویدا، خوای گه وره به ریّوه ی ده بات، له هه مان ئه و کاته ی که گوی له نزا ده گریّت و وه لاّمی ده داته وه، سته ملی کراویش سه رده خات و سته مکاریش له ناو ده بات و روّزیی دابه ش ده کات، ده سه لات ده به خشیّت به هه رکه سیّک بیه ویّت و له هه رکه سیّکی وه رده گریّته وه که خوّی بیه ویّت، بوّیه کرداره کانی خوا سه ر به زانستی ره های خوان، بریاره کانی به دیهی نزاویش سه ربه زانستی سنوورداری به دیهی نزاون، بوّیه به دیهی نزاوی کاتیک ناره زایی ده رده بریّت به رامبه ربه به دیهی نزاون. پیه به دیهی نزاون کاتیک کاتیک ناره زایی ده رده بریّت به رامبه ربه به دیهی نزاون. پیه به دیهی نزاون کاتیک کاتیک ناره زایی ده رده بریّت به رامبه ربه به دیهی نزاون. پیه به دیهی نواز دامه زراوه.

ئه گهر دهستهوسانی مروّف لهوهدا بینت که نهتوانینت لهوه تیبگات که به رووکهش پهیوهندی همیه به بهدیهینراوهکانهوه، ئهوه بهدلنیایی زیاترهوه دهستهوسان دهوهستینت لهوهی پهیوهسته به خوای بهدیهینهرهوه، بوّیه ناتوانین به تهواوی همموو شتیک لهسهر زات و سیفاتی خوا بزانین، تهنها ئهوه دهزانین که ینمان وتراوه.

چوارهم: بروابوون بهوهی خوای گهوره کۆمهلّنك له پیغهمبهرانی ناردووهو سروشیّکی بو دابهزاندون ههتا خهلّکی بههوّیهوه بتوانن بهدیهیّنهری خوّیان بناسن و بزانن خوای گهوره بوّچی دروستی کردون، خوای گهوره به بریّك شت پالپشتی ئهو پیغهمبهرانهی کردووه که راستگوّییان دهسهلمیّنیّت، وه دروشتی بهرز و راستگویی و راستالی و دوورگرتن له گومان و دوودلّی، ویّرای ئهو نیشانهو موعجیزانهی پیّی بهخشیون ههتا ببیّته بهلگهیه کی تر لهسهر راستیّتیی پیغهمبهرایه تی و راستگوییان.

ههرکات ئهمه سهلما، ئیتر هیچکهس نیه له خوا شارهزاتر بیّت به وه لامی ئه و پرسیارانهی پهیوهستن به حیکمهت له کارهکانی خوا، خواش لهو کتیبهیدا ئهوانهی روون کردوّتهوه که وه و رووناکی و ریّنموونی بوّ خه لْك دایبهزاندووه، بوّیه ریّگهی زانیاری دورست لهم بوارهدا بریتیه له سهرچاوهی خوایی، نهوه کا زانیاریی سنوورداری مروّیی.

زانینی هدموو راستیدکانی پیشوو، وامان لیدهکات باوه رمان هدینت بدوه له قورئان و سونندتدا هاتووه و خوّمان بدهین بده ست ئدو زانیاریاندی قورئان و سونندتده که سهباره به حکیمه کی کاره کانی خوا هاتووه و ئیمه ندمانزانیوه، هدتا خوّمان بده سته وه بدهین و هدلویستیکی دروستی عدقلیمان هدینت، ئدوکاته خوّبدده سته وه دان راکردن نیه له حدقیقدت، بدلکو لدسد بندمای بدلگدی عدقلیی دامه زراوه.

نموونهيه كى جوانى واقيعى ههيه كه ئهو بابهتهى پيشوو روون دەكاتهوه:

ئه گهر موّبایلیّکمان لهبهردهستدا بیّت که کوّمپانیایه کی ناسراو به ئیشی جوان و ورده کاری دروستی کردبیّت، وه ک (ئهپل) یان (سامسوّنگ)، دواتر پارچهیه کی تیدا ببینین که نهزانین سووده کهی چیه، ههر گیز نالیّین ئهمه بیسووده، بهلکو بوّ هوّکاری بوونی ئهو پارچهیه ده گهریّین، چونکه پیشتر -بههوّی بهرههمه کانی کوّمپانیاکه وه و بیسوود شت دروست ناکات.

ئهم گهردوونه گهورهش که لهسهر سیستمینکی جوان و پر وردهکاریی دامهزراوه، ئاوایه، ههروهها ئه و بهدیهینزراوانهی که لهوپهری وردهکاریدا به جوانی بهدیهینزراون و لهسهر سیستمینکی موّبایل و هاوشیّوهکانی پی و لهسهر سیستمینک بنیاد نراون که هیچ سیستمینکی موّبایل و هاوشیّوهکانی پی ناگاتهوه، ئه و سیستمه به لگهی ئهوهیه که بهدیهیننهرهکهی کهمالی زانست و توانا و حیکمه تی ههیه.

جا ئایا دروسته لهپاش ئهوه ئهگهر له حیکمهتی شتیک لهم گهردوونهدا تینه گهیشتین، بلیّین بیّسووده، یان هیچ حیکمهتیّک نیه له بوونیدا؟! بیّگومانه عمقلّی ساغ و پیّوانهی دروست شتی وای لا پهسهند نیه.

پاش ئهم دوو پیشه کییه له سهر بوون و که مالی خوا، له ژیر رو شنایی ئهم دوانه دا مامه له ده که ین له گهل هه موو ئه و گومانانه ی له سهر بوونی خوا و حیکمه تی کاره کانی خوا ده ورووژینرین، شتیکی هه له یه دوور له و بنه مایانه ی پیشو و مامه له بکه ین له گه ل هه رپرسیاریک دا که په یوه سته به حیکمه تی خواوه.

جۆرى يەكەم گومانەكان سەبارەت بە بنەرەتى ئيسلام

بەشى يەكەم: گومانەكان لەسەر بوونى خوا و حيكمەتى كارەكانى

لقى يەكەم گومانەكان لەسەر بوونى خوا:

لهم لقهدا چوار گومان دهخهینه روو و وه لامی ههرکامیشیان باس ده کهین.

يەكەم: پرسيار: كێ خواي بەديھێناوە؟

زوربهی جار مولحیده کان بو رهخنه گرتن له به لُگه کانی بوونی خوا، ده پرسن: کی خوای دروست کردووه؟ خودی ئهم پرسیاره پووچ و نادروسته، چونکه وه ک ئهوه وایه بلیّیت: ئایا ماوه ی سکپریی پیاو وه ک ئافره تنو مانگه؟ یان کیّشی پلهی گهرما چهنده؟ یاخود پرسیاری تری هه له ی له و چهشنه.

ئهم پرسیاره سهبارهت به بهدیهیّنهریّکه که ناکریّت بهدیهیّنراویش بیّت، خوای گهوره بهدیهیّنهره نهوه ک بهدیهیّنراو همتا پرسیاری ئهوه بکریّت کی بهدیهیّناوه؟

به لْگهیه کی تری نادروستی ئهم پرسیاره ئهوهیه که واده خوازینت ههر له بنه په واده که واده خوازینت ههر له بنه په تهم گهردوون نهبوویین، دیاره پرسیاری (کی بهدیهینه ری بهدیهینا؟) له پیش ئهم پرسیاره وه نیه که ده پرسینت (کی بهدیهینه ری بهدیهینه ری بهدیهینا؟)، ئینجا (کی بهدیهینه ری بهدیهینه ری بهدیهینه و شیوازه ده پوات و

ناوهستیّت، بهم چهشنه ئهم گهردوونه بوونیّکی نابیّت، چونکه ئهگهر بوونی بهدیهیّنهری ئهم گهردوونه بهسترابیّتهوه به بوونی بهدیهیّنهریّک له پیش ئهوهوهو ئهویش بهدیهیّنهریّکی تری ههبووبیّت، ئاوا ناگهینه کوّتا، ئهوکات وادهخوازیّت بوتریّت بهدیهیّنهریّک نهبووه ئهم گهردوونهی دروست کردبیّت، چونکه بهدیهیّنهری یهکهم دیار نیه که سهرچاوهی ههموو بهدیهیّنانهکان بیّت، بویه زنجیره که بهردهوام و بیکوّتایه، ئهوکات گهردوونیش بهدیهیّنانهکان بیّت، بویه و نجیره بهردهوام و بیکوّتایه، ئهوکات گهردوونیش بودنی نابیّت، مهگهر ئهوهی سهرچاوهی یهکهمی بی سهره تا ههبیّت.

لیّرهدا گهورهیی قورئان و بهخششی خوا بهسهرمانهوه به ناردنی موحهمهد گدورده کهویّت، له قورئانی پیروّزدا لهناوه کانی خوادا ناوی (الأول) هاتووه، وه پخون له سوورهتی حهدید ئایهتی سی دا هاتووه، له صهحیحی موسلیمیشدا له نزاکهی پیغهمبهری خوادا شخ هاتووه که دهیفهرموو (اللّهُمَّ أَنْتَ الْأَوَّلُ فَلَیْسَ قَبْلَكَ شَیْءٌ)، (۱) دخوایه تو یهکهمیت و پیش تو شتیکی تر نهبووه)، ههموو ئهمهش حیکمهتی ئهو چارهسهرهی پیغهمبهر گخ دهخاتهروو که له فهرمووده صهحیحهکهدا هاتووه ده فهرموییت (یَأْتِی الشَّیْطَانُ أَحَدَکُمْ فَیَقُولُ: مَنْ خَلَقَ کَذَا مَنْ خَلَقَ کَذَا مَنْ خَلَقَ کَذَا مَنْ خَلَق کَذَا مَنْ عَلَق کَذَا مَنْ خَلَق کَذَا مَنْ عَلَق کَذَا مَنْ عَلَق کَذَا مَنْ خَلَق کَذَا مَنْ خَلَق کَذَا مَنْ خَلَق کَذَا مَنْ خَلَق کَذَا مَنْ عَلَق کَذَا مَنْ خَلَق کَذَا مَنْ خَلَق کَذَا مَنْ عَلَق کَذَا مَنْ عَلَق کَذَا مَنْ خَلَق کَذَا مَنْ عَلَق کَذَا مَنْ عَلَق کَذَا مَنْ خَلَق کَذَا مَنْ عَلَق کَذَا مَنْ عَلَق کَذَا مَنْ عَلَق کَذَا مَنْ خَلَق کَذَا مَنْ عَلَق کَذَا مَنْ عَمْ کَیْ عُمُومی بهدیهینا؟ ههرکامتان گهیشته عُهو ناسته، با پهنا به خوا بگریّت و لهویدا بوهستیّت و کوّتایی پی بهینیّت).

ئهم فهرموودهیه ئهوه روون ده کاتهوه که پرسیاره که همر له سهره تاوه هه لهیه و بیرکردنهوه تیایدا ههرگیز ناتگهیه نیته ئه نجامیکی ئهرینی، مه گهر ئهوهی بگهرینیتهوه سهر ئه وبیروباوه پهی که لهسهر زاری شهرع سهباره ت به سیفه تی خوای گهوره هاتووه.

⁽١) - صحيح مسلم، الرقم ٢٧١٣.

⁽٢) - صحيح البخاري، الرقم ٣٢٧٦.

ئیبن تهیمیه ره حمه تی خوای لی بین ده لینت: (ئه گهر به نده گهیشته کوتای مهبه سته کان و ئه خیری کوتاییه کان، پیویسته ئیتر بوهستین، ئه گهر دوای ئه وه به دوای شتیکی ترهوه بین، پیویسته کوتایی پی بهینین، پیغه مبه ری خوا شاه ده رمانی کردووه به به نده ی -خوا هاوده م به وه ی په نا بگریت به خوا له وهسوه سه ی زنجیره یی، له ویدا کوتایی پی بهینین، وه ک چون هه رکه س بگاته کوتایی داواکراو و ئه و په ری نامانج، داوای لی ده کریت له ویدا کوتایی پی بهینینت). (۱)

ئهو بنهمایهش که ده لیّت (ههموو ههبوویهك بهدیهیّنهریّکی ههیه) دروست نیه، چونکه راسته کهی ئهوهیه ههموو روودراویّك ئهنجامدهریّکی ههیه، سهلماویشه ئهم گهردوونه روودراوه و ههر دهبیّت ئهنجامدهریّکی ههبیّت.

دووەم: بانگەشەي بێباک بوون بەھۆي ياسا گەردوونيەكانەوە:

همندی مولحید بانگهشهیه کی بی به لگه بلاو ده کهنهوه، به لکو به لگه سهرلهبهری بانگهشه که هم لده وه شینیتهوه، ئه ویش ئه وه یه که ده لین: ئه و یاسا وردانهی که گهردوونیان لهسهر ده روات، بیمنه تمان ده کهن له وه بلیین گهردوون به به دیهینه ریکی همیه، گهردوون له سایه ی ئه و یاسایانه دا، خوی خوی دامه زراندووه.

ئهم قسهیه هه له و بهزاندنی راستیه کی گرنگی له خو گرتووه، ئهویش ئهوهیه که یاساکان وهسف و راقه ده کهن نهوه که دامهزرینه ر و به دیهینه ر بن، مه گهر ده کریت بلین: لهبه رئهوهی مامه له داراییه کان یاسای ژمیریاریان ههیه، ئیتر ئهو یاسایانه ده توانن شوینیکی بازرگانیی دابه درینن؟

یان بق یاساکانی میکانیك بلّین دهتوانن ئۆتۆمبیّل دروست بکهن؟ یاخود ئهو یاسایانه پیویستیان به دروستکهریّکه همتا جیبهجیّیان بکات.

ئایا یاسای راکیشان بهدیهینهره یان ئیشی راقه کردنه؟

⁽١) - درء تعارض العقل والنقل (٣١٤/٣-٣١٥).

بوونی یاسایه ک راقه ی دیارده یه کی دیاریکراو ده کات، نهوه ک نکوولّی له بوونی هو کاری دامه زراندنی، ئیمه که شاره زاییمان هه بیّت به و یاسایانه ی فروّکه به هو یانه و کارده کات و ده فریّت و ده نیشیّته وه، ئه مه واناکات دروستکه ریّکی نه بیّت، بو گهردوونیش به هه مان شیّوه.

مەسەلەيەكى تريش ئەوەيە كە ئەو بانگەشەيە تێپەراندنى پرسيارێكى پێويستى عەقڵيى لەخۆ گرتووە، ئەويش ئەوەيە: كى ئەو ياسايانە كاربكات؟ گەردوون بە يێى ئەو ياسايانە كاربكات؟

سێيەم: بيردۆزەي يەرەسەندنى داروينى:

لیّره دا که به کورتی شته کان باس ده که م، ناتوانم به شیّویه کی تیّروته سه مشتوم پی بیردوّزه یه ک بکه م که به شیّکی دیاری جه ده لی ئایینی زانستی داگیرکردووه یه کیّکه له گرنگترین ئه و به لْگانه ی که مولحیده کان پشتی پی ده به ستن بو راقه ی هه مه چه شنه یی کائینه زیندووه کان به بی ئه وه ی پیّویست به بوونی خوای به دیهیّنه ر بکات، (۱) وه ک چوّن مولحیدی به ناوبانگ ئه نتوّنی فلو له کوّتاییه کانی سه ده ی بیسته مدا باسی ده کات و دواجاریش له کوّتایی ژیانیدا دانی نا به بوونی به دیهیّنه ر یککدا.

لای ههندی کهس ئه و بیردوزهیه بووه به بیروباوه پیک که جینی جهده ال و مشتوم پنیه، وی پای نهوه تاکه راقه ی سروشتیه بو سه رهه للدانی کائینه زیندووه کان لهبه رامبه ربر وابوون به بوونی خوای به دیهینه ردا، ئهمه ش وای له ناوه ندی زانستیی کردووه -که راقه ی ماددی له لا پهسه ندتره و زیات دهستی پیوه بگریت و زیاده پهوی بکات له گهوره کردنی و پشت پیبه ستنیدا.

ململانیّی سهده کانی کوّتایی لهنیّوان زوّریّك له کهسه دیاره کانی زانستی سروشتی و ئایینی کلیّسایی لاریّبوو، وایکرد ههرلایه کیّیان دهست بگریّت به دیدی جیاوازی خوّی و ریّبازی راقه یی تایبه ت به خوّیه وه بوّ ههبووه کان، تیایدا زانایانی

⁽۱) - رحله عقل، عمرو شریف، ص ٦٦.

ASTANA

سروشت همولیانده دا راقه غهیبیه کانی ناو دیدی کلیّسا له دوور له راستی نیشان بدهن، ئهمه ش وایده کرد بیّلایه نبوونی کوّمه لُگهی زانستیی سروشتی ورد و دروست نهبیّت.

ئهو بیردوزهیه نه گهیشته ئاستی حهقیقهتی زانستی، ویزای ئهوهی به لُگه کانی لهرووی به هیزی و لاوازییه وه جیاواز بوون، ئهمه ش به پینی جوّری ئه و پهرهسه ندنهی که وه ك به لگهیه كه به دهستیانه وه بوو، به لگه كانی پهرهسه ندن له ناو ههمان جوّردا، به هیزتر بوون له به لگه كانی پهرهسه ندن له نیّوان جوّره جیاوازه كاندا.

رهخنه گرتن له بیردۆزی پهرهسهندن تهنها له بازنهی ئاییندا نهوهستا، به لکو زانایانی ئهزموونیش ههبوون که رهخنهیان لی ده گرت و کهلیّنی گهورهی ئهو بیردۆزهیان خستهروو و چهندین تهحهددا و رهخنهیان بهرامبهری باسکرد، لهوانهش د. مایکل بیهی که ماموّستا کیمیای زینده یی بوو له زانکوّی لیهای له پهنسلقانیا، لهو بارهشهوه کتیّبیکی نووسی بهناونیشانی (سندووقی رهشی داروین) ئهو کتیّبه له نیّوهنده هزرییه کاندا ههرایه کی نایهوه، سهره تاکهی به و ته یه کودی داروین له کتیّبه که یدا (بنه رهتی چهشنه کان) دهستپیده کات (ئه گهر گونجاو بیّت بوونی ههر پارچهیه کی ئالوّز بسهلمیّنریّت که وا ته ماشا ناکریّت له ریّگهی چهندین گوّرانکاریی یه که دوای یه کهوه و بووبیّت، ئهوه زوّر ناخایه نیّت، سهرله به ری بیروّد زه که م داده رمیّت).

د. مایکل بیهی له کتیبه که یدا به وردی باسی ئهوپه ری ئالوزی خانه ده کات، له مه شدا له گهل ئه و قسمی دارویندا یه کده گریته وه.

ناوهندی بهراهین کتیبه کهی وهر گیراوه ته سهر زمانی عهرهبی و ناوهندی ته کوینیش له دوو تویی کتیبیکی (٤٣٠) لایهرهیدا چایی کردووه.

چەند كتيبيكى ترى زانايانيكى رۆژئاوايى ھەن كە لە دىدگايەكى زانستىيەوه رەخنەيان لە بىردۆزەكە گرتووه، لەوانەش:

کتیبی (ایقونات التطور) له نووسینی جوناسان ویلز، تویژهرانی ناوهندی بهراهین ئهم کتیبهشیان وهر گیراوهو لهبارهیهوه دهلین (پهیامی بنهرهتی کتیبی ایقونات

التطور لهسهر دوو بیرو کهی ریشهیین، یه که میان نیشاندانی توانای شارهزایانی زانست زانستی سروشتی لهوهی ههرکات ویستیان، یان به پیویستیان زانی، زانست به شینوه یه کی ئایدو لوجیایی سهرکوتکهر و ده سه لاتداری خوسه پینی به کاربه پینن، بیرو که ی دووه میش ئهوه یه که نیشانی بدهن ئه کریت خودی زانستی سروشتی لهروانگهی ئه گهر و بیردو زه و پشتیوانه کانیه وه ببیته بریک ئه فسانه ی خاوهن هیما و ئایقون و گیرانه وه و به سهرهات و ئاماژه و هیمای تایبه ت). (۱)

کتیبینکی تریش ههیه به ناونیشانی (زانست و بنه په مروّف) که سی زانا پیکهوه دایانناوه (ئان گوگر، دو گلاس ئیکس، کیسی لسکین) کتیبه که رهخنه گرتنه پهرهسهندنی داروینی، ههروهها کتیبینکی تری زور گرنگ به ناونیشانی (تصمیم الحیاة) له نووسینی د. ویلیام دیمبسکی و د. جوناسان ویلز.

پینم خوشه سهرنجات بو ئهوهش رابکیشم که ههندی تویژهری موسلمان که ههولیانداوه بهر بگرن به بیری ئیلحادی، نهویونه بیروکهی گونجاندنیک لهنیوان بیردوزهی پهرهسهندن و ئیسلامدا، ئهمهش لهبهرئهوهی بروایان وابووه پهرهسهندنی چهشنهکان له رووی زانستییهوه شتیکی چهسپاوه، بهلام له بنهمای عهشوائیدا (ههلبژاردنی سروشتی) له گهل مولحیده داروینیهکاندا هاورا نین، ئهو موسلمانانه بروایان به پهرهسهندنی ئاراستهکراو ههیه، واته پییان وایه خوای گهوره بهدیهینهری ههموو شتیکه، بهلام له رئی سوننهتی پهرهسهندنهوه، همندیکی دیکهیان دهلین: کی ریگریی له خوا دهکات لهوهی له رئی پهرهسهندنهوه بهدیهینراوهکانی خوی بهدیهینیت؟

ئهم جۆره بۆچوونه زۆرجار له بابهتى خهلقى ئادەمدا لهگهڵ شهرعدا بهريهككهوتنى بۆ دروست دەبينت، چونكه دەقه قورئانيهكان به روونى ئاماژه بهوه دەدەن خواى گهوره راستهوخۆ ئادەمى خهلق كردووه بهبى ئهوهى باوك و دايكيكى ههبووبينت، واته له ئهنجامى پهرەسەندنى بهرەبابيكى پيشووهوه نهبووه كه له مرۆڤ چووبيت.

⁽١) - أيقونات التطور، ص ١٣.

خوای گهوره ده فهرمویت (إِنَّ مَثَلَ عِیسَی عِنْدَ اللَّهِ کَمَثَلِ آَدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ کُنْ فَیَکُونُ)، (۱) (نموونهی عیسا لهلای خوای گهوره وه ک نموونهی ئادهم وایه، خوای گهوره ئادهمی له خوّل دروست کرد و پاشان پینی فهرموو ببه، یه کسهر دروست بوو).

یه کیّك له و که سانه ی راوبق چوونی ئه و که سانه ی هیّناوه و به رهخنه وه له سه ر به لگه کانیان دواوه، دکتقر هاشم عه زمییه له کتیّبه که یدا (التطور الموجه) که له مه رکه زی به راهین چاپ کراوه، هه روه ها سولتان عومیّری له تیّزی دکتقر را که یدا.

چوارەم: بيردۆزى چەند گەردوونەكە:

گفتگویه ک ئهنجام درا لهنیوان ریتشارد داوکینز (سهرگهورهی مولحیدانی سهردهم) و ستیقن واینبورگ (له دیارترین فیزیازانه کانی جیهان که ئهمیش مولحیده)، گفتگوکهش لهسهر بیردوزهی چهند گهردوونه که بوو، داوکینز هیوای وابوو له کهسی شارهزاتر له خویهوه شتیک ببیستیت که ئهو بیردوزهیه بههیزتر بکات، به لام بیهیوا بوو، ئهمهش ده قی گفتگوکه بوو:

(داوکینز: من رای زانایانی فیزیام لا پهسهنده که جوریک له ریکخستنی ورد ههیه، ههولمداوه سی راقهی ئه گهری دابنیم، یهکیکیان: خودا، پاشان وتم ئهمهیان راقه نیه، دووهم: بیردوزی چهند گهردوون، ئیمهش له یهکیک لهو گهردوونانهداین.

سێيەمىش داومەتەوە پاڵ تۆ.

واينبۆرگ: ئۆۆھ، نا،

داوكينز: لموانديه به همله.

واینبۆرگ: خۆزگه دەخوازم شتی وات نەكردبیت.

داوکینز: ئەوەم ناونانوه فیزیایی بویر، ئەمەش ئەوەیە کە پیی وایە ئیمە ھەتا ئیستاش نازانین ئەم شتانە (چەسپاوەکان) بۆچی ئاوەھان؟ رۆژیك دیت كاتیك

⁽١) آل عمران: ٥٩.

بیردوزنی ههموو شتیکمان ههیه لیی تیده گهین، به لام لهوانهیه لهکاتی ئهم دیمانهدا، من ناشیرین لهبری تو قسهم کردبیت.

واینبورگ: پیم وانیه کهسمان بوی ههبیت ئهم چالاوه به کهم بگریت که تیایدان، دواجاریش ههرگیز ناتوانین راقهی جیهان بکهین.

کۆمهڵێك یاسای سروشتی ههن که ئهتوانین کاتێك بیانگۆرین بۆ یاسای بیرکاری، لێیان تێبگهین، چونکه دهکرێت دهستمان بگات به یاسای بیرکاری، بهلام وهك دهزانین راقهی جیهان ناکات.

ههمیشه پرسیاریک دهمینیتهوه، بوچی یاسا سروشتیه کان ئاوان که ئیستا ههن و جیاواز نین، هیچ دهرچهیه کیش بو دهرچوون لهمه به دیناکهم.

داوکینز: بیرو کهی کوتایی که زوربهی فیزیاییه کان بریک کاتی پی دهدهن و پیم وایه بریتیه له بیردوزهی چهند گهردوونه که.

واینبورگ: هیچکهش ئهوهی به بیردوزهیه کی راسته قینه دانه ناوه، ئهوه ته نها به مهزنده نیه، چونکه بیردوزه که به مهزنده دانراوه، به لام ئیمه بیردوزهیه کمان لا نیه که بتوانین به هویه وه له چه ند یاسایه کی بیرکاریدا مهزنده دابنیین، به لکو ئه وانه بیردوزه که رین.

داوكينز: له راستيدا لهكارخستنهكه زور ورده، واته ژمارهى ئهو گهردوونانه دهبينت زور زور بينت همتا بتوانين بلين گهردووني ئيمهش لمنيوياندايه.

واینبورگ: پیویسته بهلایهنی کهمهوه ژمارهیان ده دانه بیت و هیزیان بگاته مین و هیزیان بگاته مین نیو ماوه کورتهکان، مهوه دهبیت ژمارهیان به لایهنی کهمهوه ۱۰ دانه بیت و هیزیان بهرز بیتهوه بو هیزی ۱۲۰، لهراستیدا ئهمهش شتنکی بیزارکهره).

بیردوزری چهند گهردوونه که، له و بیردوزانه یه تاقمیّك له مولحیده کان دهمارگیرییان بوی ههیه و پیّیان وایه دهرچهیه که ههتا بتوانن راقهی سهرهه للدانی ئهم گهردوونه گهورهی پی بکهن و خو دووربگرن له داننان به بوونی خوایه کی به دیهیینه ردا.

بۆیه ئه و گفتگۆیه ی نیران داوکینز و واینبورگم هینا، بو ئه وه ی بیسه لمیننم ئه و بیردوزهیه له رووی زانستیه وه شوین پیی جینگیر نه کردووه و گهوره مولحیده فیزیاناسه کانی وه ک ستیقن واینبورگیش دانیان پیدا نه ناوه، له مالپهری یوتیوبیشدا سی قیدیو هه ن که به هه موویانه وه تیروانینیکی وردتر سه باره تبه ئه گهر و بیردوزه که ده به خشن و تیایدا به رپهرچی هه رکه س ده ده نه و که نه و ئه گهره وه ک به لگهیه ک بولید بودی به کارده هینینت، نه و سی پارچه قیدیو په بریتین له:

ئەلقەيەكى گفتگۆى نيوان د. موحەممەد عوەزى و پرۆفيسۆرى فيزياناسى موسلمان موحەممەد سالم تائى به ناونيشانى (فرضية الأكوان المتعددة والموازية).

قیدیوّیه ک به ناونیشانی (الأکوان المتعدده) ی رهشاد قهره نی له به رنامه که یدا (ارجع لأصلك)، ئهم برایه له به رنامه ناوازه که یدا، کوّمه لّیْک مشتومری باشی هه یه سهباره ت به هه ندی به خششی زانستی که ژماره یه ک له مولحیده کان وه ک به ندی به کاریان ده هینن.

وه که دهبینیت که سی مولحید له ئامادهباشی ئهوهدایه ئهم کهونه به ههر هؤیه ک به خوای به دیهینه دروستی کردبین، واینبورگ به به به به خوای گهوره، زور بیمنه ته لهم هه شماره بیزارکه ره.

لقى دووەم: گومانەكان سەبارەت بە حيكمەتى كارەكانى خوا:

ئەم بابەتە لەو بابەتانەيە كە زۆرترين پرسيارى لەبارەوە دەكريت و چوار پرسيارى -سەرەكى- لەخۆدەگريت:

۱- بۆچى بەديھينراوين و فەرمانمان پى كراوە پەرستش بكەين؟

۲- بۆچى خراپه له جيهاندا هەيه؟

٣- بۆچى گيرابوونى نزا دوادەكەوپت يان ھەر نايەتەدى؟

3- چۆن دادپهروهری خوایی و قهزاوقهدهر و نووسینهوهی کرداری بهندهکان پیکهوه ده گونجیّن؟

پیشتریش وتمان که ئهم بابهته تهنها کاتیک جوان و دروست لیّی تیده گهین که پیشوه خته بروامان ههبیت به چهند شتیک که له باسی حیکمهتی کاره کانی خوادا باسم کردووه، چونکه وه لامه که لهسهر ئهو بنهره تانه وهستاوه.

پرسیاری یهکهم: بوّچی خوای گهوره بهدیهیْناوین. بوّچی فهرمانمان پیّ دهکات به پهرستش لهکاتیْکدا پیْویستی به ئیْمه نیه؟

پیویسته پیش ئهوهی وه لامی ئهو پرسیاره بدهینهوه، بگهریینهوه سهر ئهو پیشه کییانهی له باسی حیکمه تی کاره کانی خوادا باسمان کردن، چونکه ههر پرسیاریک پهیوهست بیت به حیکمه تی کاره کانی خواوه، ناکریت بی ئهو پیشه کییانه قسمی له سهر بکریت، پاش ئهوه ده توانین له چهند خالیکدا وه لامیکی پوخت و تهواوه تی بدهینه وه:

یه کهم: به دیها تنی گهر دوون و ئه وه ی تیایدایه، عمقل سه رسام و دله کان شؤك ده کات، مرؤ ث ناتوانیت له بچوو کترین به دیهینراوی گیانله به ری خوا لهم گهر دوونه دا - که میشووله یه - کیبر کیبی خوا بکات، هه موو شتیك لهم گهر دوونه دا هاوار بو که مالی ئه و زاته ده کات که به و ورده کاری و ریکوپیکیه وه به دیهیناوه.

دووهم: پاش ئهوهی ئهو ریکوپیکی و وردهکاریی و گهورهییهمان بینی، کامیان تیروتهسهلتره؟ حیکمهت لهو بوونه یاخود ههوانتهیی؟ بیکومان هاودهم به بوونی ئهو ههموو ریکوپیکی و وردهکاری و یاسا لهتوانابهدهرانه، بوونی حیکمهت و ئامانج، له گهل عهقلی بهدیهینراودا ده گونجیت.

سێیهم: عمقل وادهخوازیّت ئمو ئامانج و حیکمهته لهگهل کهمالی بهدیهیّنهری ئمو شته گمورانه دا کوّك و تهبا بیّت، ئمو شتانهی که گمورهیی بمدیهیّنهره کهیان و ئموپهری حیکمهت و کهمالی ئمو پهروهردگارهمان نیشان دهدهن.

چوارهم: له تهواوی کهمالی بهدیهینهری نهم گهردوونه و حیکمهتی بهدیهینانی نهو بهدیهینراوانه، نهوهیه که به چهشنیک شارهزایی لهسهرئهو بهدیهینراوانهی سهر گهردوون ههبیت که فیترهتی رینموونی له دلهکاندا بچینیت و بهوجورهی خوای

گهوره دهیهوینت، ورده کاریی وایان پی بگهیهنیت که بهدیهینراوه کان رینموونی بکات بهره و ناسینی ئهوهی بهدیهیناون و هیناونیه به بوون.

جا ئه گهر بوترینت (مه گهر خوا بیباك نیه لهوهی پیویستی به خودمان و پهرستشمان ههبنت؟)

له وه لامدا دهليين: با، به لام ههرجوريك بين، تو بيمنه نيت ليي.

پرسیار: ئەمە پەيوەندى چيە بەوەوە؟

وه لام: به لین، خوا به دیه پناویت و روزی دوایت، ژیانت به دهستی ئه وه و ئه ویش پیویستی به تو نیه، به لام تو ئاتاجی به و، په رستشیش وه رگیرانی راسته قینه ی سروشتیی ئه و پهیوه ندییه یه، جا ئه گه ر دهست بگریته وه له په رستشی ئه و زاته، واته گویت نه داوه به چاکه کانی و بیباوه ری و خوبه زلزانیت له به رامبه ریدا نیشان داوه.

خوای گهوره فهرمانی پینه کردویت شتیک بکهیت که ئهو پیویستی بیت، به لکو فهرمانی پیکردویت به شتهی که پیویسته له واقیعدا له سروشتی پهیوهندی نیوان تو و خوادا ههبیت، ئهمه واتای فهرمایشتی خوا ده گهیهنیت کاتیک بیمنهتی خوی له ههموو جیهانیان نیشان دهدات، له ههمان کاتیشدا ههوالی ئهوهی داوه که رازیی نیه بهنده کانی ریخی کوفر بگرنهبهر.

یه که میان هه والدانه به که مالی خوا له به رامبه ر ناته واویی تودا، دووه میش هه والدانه به وه ی که مالی خوا و ناته واویی تو ، چی پیویسته ؟ واته بوونی تو به ستراوه ته وه به بوونی خواوه، ئه گه ر بته ویت ته نها پشت به خوت ببه ستیت، ئه وه پیچه وانه ی مه نتیقی عه قل و پیویستی واقیع جوولا و یته ته وه مووه

لادانهی له ملهجیرهیی و ملکهچنه کردنه وه نیشان دهدریّت، ئهوپه ره کهی وه رگرتنی سزایه کی شایه ن به و لادانهیه، خو ئه گهر ئهوه سزای له سهر نهبوایه، ئه و هه لُویسته ناشیرینترین دلّی به رامبه ر به گهوره ترین راستیه کانی بوون له خوده گرت، ئه مه شهره گهوره ترین سته م بوو، به لام داد په روه ریی حه ق به وه رازی نیه، ئیستا له م فهرمایشته ی خوا رابمینه (وَلَوِ اتَّبَعَ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فهرمایشته ی خوا رابمینه (وَلَوِ اتَّبَعَ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فیهِنَّ)، (ئه گهر حهق شوین هه وا و ئاره زووی ئه وان به که لِواتای ئه م ئایه ته (أَفَمَنْ زوی و ئه وه شه لله نیویاندایه هه مووی تیکئه چوو)، له گهل واتای ئه م ئایه ته (أَفَمَنْ یهدِی إِلَّا أَنْ یُهْدَی)، (ده سا که سیک که بتوانی که بیونی و که سه ی که بیو خوی بکریت؟ یان ئه و که سه ی که بیو خوی می بکریت؟ یان ئه و که سه که بیره وی بکریت؟ یان ئه و خه بیوه که بیو خوی می کردن، یان ئه و خوایه که که بیو همو و ده سه لاته ی هه یه؟) هه روه ها (مَا خَلَقْنَا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَیْنَهُمَا به حمق نه ییناوه ئیلا به حمق نه ییناوه نیلا به حمق نه ییناوه نیلا).

ئه گهر گونی بیستن و شایهتیت ههبینت، حهق و راستیت روون دینته پیش چاو. (۱۱)

له كۆتاييدا با لهم ئايەتانەى سوورەتى ئەنبيا رابمێنين (وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَاعِبِينَ، لَوْ أَرَدْنَا أَنْ نَتَّخِذَ لَهْوًا لَاتَّخَذْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا إِنْ كُنَّا فَاعِلِينَ، بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَعُهُ فَإِذَا هُو زَاهِقٌ وَلَكُمُ الْوَيْلُ مِمَّا تَصِفُونَ، وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ، يُسَبِّحُونَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لَا يَفْتُرُونَ، أَمِ اتَّخَذُوا آلِهَةً مِنَ الْأَرْضِ هُمْ يُنْشِرُونَ، لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ وَالنَّهَارَ لَا يَفْتُرُونَ، أَمْ اتَّخَذُوا آلِهَةً مِنَ الْأَرْضِ هُمْ يُنْشِرُونَ، لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَقَسَدَتَا فَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ، لَا يُسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ)، (٢) لَفَسَدَتَا فَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ، لَا يُسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ)، (٢) (ئاسمانه کان و زەوى و ئەوەى لەنيوانياندايه، بيهووده بەدىمان نەھيناوه بو گەمە (ئاسمانه کان و زەوى و ئەوەى لەنيوانياندايه، مندالمان ھەبت ئەوه خۆمان داماندەنا،

⁽۱) - ئەمە وتەى شىخ عەبدولا سەعىد شەھرىيە لە بابەتىكىدا كە لە پەرەى خۆى لە فەيسبوك لە رىككەوتى ٧ ى نۆقەمبەرى ٢٠١٤ بلاويكردبوويەوه.

⁽٢) - الأنساء: ١٦-٢٣.

له و سهرچاوانه ی لهمباره وه نووسراون، بریتیه له کتیبی (لماذا یطلب الله من البشر عبادته) له نووسینی دکتور سامی عامری که ناوهندی ته کوین به چاپی گهیاندووه.

پرسیاری دووهم: بۆچى له جیهاندا خراپه ههیه؟

ئه وانه ی ئه م ره خنه ده گرن و کیشه یان بو دروست بووه، مه سه له که یان ئه وه یه که ناتوانن بوونی خراپه و میهره بانیی خوا پیکه وه بگونجینن، ئه وان له و بازنه یه دا ته نها میهره بانی خوایان بیره و سیفه ته کانی تری حیکمه ت و عیز زه ت و گه و ره بیان له یا دکر دووه.

ئهم پرسیاره له روانگهی فهلسه فی و شهرعیشهوه مشتومری کی زوری لهخو گرتووه و تویژینهوهی زوریشی لهسهر کراوه، منیش چهند بنهمایه کی کورت دهخهمهروو که دهکریت بههویهوه له مهسهلهی خرایه تیبگهین، پیش ئهوه با پرسیاریک له کهسی مولحید بکهین و پنی بلیین:

کاتیک بیباوه پر بوویت به رامبه ربه خوا، ئیتر خرایه له جیهاندا کوتایی پی هات؟ ئایا قهسابخانه کان وهستان؟ ئایا لافاو و بورکانه کان دامرکانه وه و بومه له رزه کان نهمان؟

پاشان، پیمان بلّی، ئهو سهرکهشه تاوانباره بکوژانهی که خویننی ههزاران، یان ملیو نهها کهسیان رشت، ئایا دوای مردنیان سزا دهدرین؟ ئایا ما فی ستهملیّکراوانیان لی و درده گیریّتهوه؟

گرفته راستهقینه که -له پرسیار کردن سهباره ت به خراپه - به رهور ووی مولحید و نائایینیه کان دهبی تهوه ه نهوانه ی که نکوو لی ده کهن له بوونی روزی دوایی، نهوه ک باوه رداریک که باوه ری هیناوه به پاداشت و سزا.

باوه پردار له چهند بنه مایه کی یه کانگیر و دیدی کی بنیادنه رانه ی پته وه وه ده پروانیته مه سه له ی خراپه، نه وه ک ته نها سوّ زدارییه کی بی به لُگه، دیدی موسلمانیش له مانه دا خوّی ده بینیته وه:

یه کهم: خوای گهوره ویستی کی ئازادنهی داوه به مروّق همتا لهنیوا چاکه و خراپهدا خوّی یه کیکیان هم لبر یریّت، ئه مه ش ئه وپه ری داد په روه رییه، بو ئه وه مروّق له سهر ویستی خوّی لیپینچینه وه ی له گه للدا بکریّت، کاتیک مروّق به ویستی خوّی شتیک هم لله بی باشه که سیک بکوژیّت، یان خوینیک برژیّت، ئه وکاته خراپه که ده دریّته وه پال ئه و که سه خراپه کهی هم لبر اردووه، نه که بدریّته وه پال خوا.

دووهم: ناتوانین له حیکمهتی بوونی خراپه تیبگهین ههتا باوه پنهینین بهوهی ئهم دنیا شوینی کهموکورتی و تاقیکردنهوهیه، نهوه شوینی پاداشت، ئه و خراپهی لهم دنیایه دا دهیبینین، چ له چهرمهسهری و ناپهحهتی و کارهسات و نهخوشی، ههمووی دهچیته نیو بازنهی ئه و وهسفه گشتیهی که خوای گهوره ویستوویهتی دنیای لهسهر بیت، ههرکهس لهم دنیایه دا بهدوای پاداشت و سزادا بگه پیت، پاشان ئه گهر ئهوانهی بهدینه کرد، خوا تومهتبار بکات، پیی ده لیین: تو له مهبهستی خوا لهم ژیانه دا تینه گهیشتویت.

سێیهم: لهو سوننهتانهی که خوای گهوره دایناون، بریتیه له سوننهتی تاقیکردنهوهو تووشبوون، هیچکاتی نابینیت سوننهتی خوا بگوریّت، ئهمهش تهبا و گونجاوه له گهڵ واتای صیفهتی حیکمهتی خوادا، ئهو تاقیکردنهوانه که موسڵمان وهك زیری پوخت لیّی دهرده چیّت پاش ئهوهی به ئاگر تاقی ده کریّتهوه، ئهمه زوّربهی خهڵك وا لیّده کات بگهریّنهوه لای پهروهردگاریان و له تاوان پاکیان ده کاتهوه، ئهمانه هو کارن بو دهربازبوونی زوّرکهس له دوّزه خ.

چوارهم: همندی دیوی حیکمهت ههیه که ئیمه به خراپه لیّی تیده گهین و دهکریت زورجار له روانینی یهکهمدا بوّمان روون نهبیتهوه.

نموونه: کاتیک خزر بهلهمه که ی کونکرد، مووسا حیکمه تی نهوه ی بو روون نهبوویه وه و لهوپه پی ناپ وزایه تیدا پیی فهرموو (أخرقتها لتغرق أهلها) کونت کرد بو نهوه ی نهوانه ی تیایدان بخنکین؟ پاشان کاتیک هو کاره که ی زانی، بوی ده رکهوت نهو کاره زور باش بووه، نهو بهلهمه هی کومه لیک هه ژار بوو که له ده ریادا کاریان ده کرد، پاشای ستهمکاری نهوکاتیش، هه رکه شتیه کی باشی به دیبکردایه ده یبرد، خزریش ویستی عهیب و کهلهبه ریکی بچووکی بو دروست بکات هه تا بمینی نهوه بو هه ژاره کان، نهوه باشتره لهوه ی بهلهمه که به چاکی بمینی ته وه ببریت بو یاد شا ستهمکاره که.

له واقیعی ژیانیشماندا زور شتمان به سهردا تیده په پیت که زور سوورین له سهر به ده ستهینانیان، پیمان وایه ئه مانه ئه و په پی و به خته وه رین، دواتر که رووده ده ن، ده رده که ویت وانیه و ئاوات به وه ده خوازین بریا روویاننه دایه، چه ند که س هه بووه ئاواتی به مندال خواستووه، که چی که دواتر پینی به خشراوه، بووه به هو کاری نا په حهتی و سه رکه شبوونی له م ژیانه دا همتا وای لیهاتووه ئاواتی به وه جاخ کویری خواستووه، بویه مه زنده ی یه که می ئیمه بو چاکه و خراپه، مه زنده یه که کی راسته قینه یه ره ها نیه.

خوای گهوره خراپهیه کی به دینه هی نناوه که سهراپای خراپه بین، له وانه یه ئهوه ی له سهره تاوه به خراپه دهیبینین، ئه گهر له هه موو روانگه کانه وه لینی وردبینه وه،

چاكەشى تىدا بەدىبكەين، بەلام نەوەك بەو مەرجەى ھەر لەم ژيانەدا چاكەكەيمان بۆ دەربكەوىت، لەوانەيە ئەو چاكەيە دواخرابىت بۆ رۆژى دوايى.

لهو سهرچاوه گرنگانهی لهم بوارهدا نووسراون، بریتیه له کتیبی (مشکلة الشر و وجود الله) له نووسینی دکتور سامی عامری.

پرسیاری سیّیهم: بوّچی خوای گهوره نزای ههندی کهس گیرا ناکات؟

یه کهم: خوای گهوره تاقیکردنهوه به خه لْك ده کات، به لام خوا ناخریته بهر تاقیکردنهوه، جا ئهو که سهی بن تاقیکردنهوه ی خوا، داوا له خوا ده کات، له فهرمانی خوا لایداوه، ئیتر چن نزاکهی وه فلام بدریتهوه ؟

دووهم: خوای گهوره نزای زوربهی خه لکی وه لام داوه تهوه، ئهمه شمان له خو مان و دهوروبه رماندا به رچاو که و تووه، جا پرسیاره دروسته که نهمه یه: ئه و به ربه سته چیه که له پیناویدا وه لامدانه وه ی نزاکانمان دواخراوه؟

ئه مه وامان لیده کات، به خودا چوونه وه بکهین و به دوای هه له شاراوه کانماندا بگه ریّین و خوّمان چاك بکهین و هه ولّی زیاتر بدهین بو نزیکبوونه وه خوا و له وه شده در بین که هه رچیه که خوای گهوره بوّی دانابین، زوّر باشتره له وه ی خوّمان به ته مای ههین.

⁽۱) - ئەم خاللە لە وەلامىكى مامۇستاى ھاورىم سولتان عومىرىيەوە وەرگىراوە.

چواره م: به دوای لایه نه کانی حیکمه تی دواکه و تنی وه لا مدانه وهی نزاکانماندا بگهر نین، چونکه سنوورداریی زانستی مروق وادهکات دید و هیواکانیشی سنووردار بن، چەند نزامان ھەبووەو گېرا نەبون، دواتر دىوى چاكەي گېرانەبوونەكەمان بۆ دهر کهوتووه.

ينجهم: ينشهوا ئيبنولقهيم رهحمهتي خواي لي بنت دهلنت: (نزا و ئهو نزايانهي پهنايان يي دهگرين به خوا، وهك چهك وان، چهكيش بهيني بهكارهينهرهكهيهتي نهوهك بهيني تيژيهكهي، ههركات چهكهكه چهكنكي تهواو و بع نافهت و بازووش بازوویه کی به هنز بوو و به ربه ستیش له به رده میدا نه بوو، نه وه تنسره واندنی دوژ منی لېدهکهوېتهوه، ههرکاتیش پهکېك لهو سیانه بوونیان نهبوو، کاریگهریپهکه کهم

شهشهم: ينويسته ههموو دەقهكانى ئهو بابهته تهماشا بكهين، نهوهك بهش بهشیان بکهین، ئهو خوایهی دهفهرمویت (ادعونی أستجب لکم) (داوام لی بکهن، وه لأمتان دهدهمهوه)، ههر ئهو خوايهيه ده فهرمويّت (ولنبلونكم) (بهدلنياييهوه تاقیتان دهکهمهوه)، جا ههرکهس بیهویت به نزا کوتایی بهینیت به سوننهتی تاقيكردنهوهي مروّف، وهك ئهوه وايه بهشيّكي دهقهكهي وهرگرتبيّت و دهستي له بهشه کهی دی هه لگرتبین، ههروهها له فهرموودهی صهحیحدا هاتووه (یستجاب لأحدكم ما لم يعجل)، (نزاي ههركامتان گيرا دەبيّت، بهو مهرجهي يهله نهكات)، ئەمە دەقتكە كە مەرجتگى گرنگى گىرابوونى نزامان بۆ رووندەكاتەوە، ئەوپش يەلەنەكردنە.

به لام مولحیدان که نکوولیی بوونی خوا ده کهن به و بانگهشهی گوایه وهلامی نزا ناداتهوه، ئهوه پنیان دهلّنین وادابننن خوای گهوره وهلامی نزا ناداتهوه، دهی ئەمە كەي بەڭگەي نەبوونى خوابە!

⁽١) - الداء والدواء، ص ٢٧.

پرســـيارى چـــوارەم: چــــۆن قــــەزاو قەدەر و سزادانى بيباوەر لەسەر بيباوەرپيەكەي يېكەوە بگونجينين؟

بابهتی قهزا و قهدهر، یه کیکه لهو بابهته بیستراوه شهرعیانهی که راستیه کهی له خودی شهرعهوه دهزانریّت و عهقلّیش لهم بابهته دا لهو روانگهوه بهشداریی پی ده کریّت که له واقیعدا مروّق سهریشکه له بریاردانه کانی سهرجهم کاروباری ژیانیدا، زوّرجار تیّکهلّکردن و لیّتیّکچوون لهم بابهته دا لهوه دا رووده دات که واتای قهده ر و پابه ندبوونی بیده سه لاتیی (جهبر) تیّکهلّ ده کریّت، ئه مهش دروست نیه، چونکه خوای گهوره کردار و ویستی بو بهنده بریارداوه، ویستیّك که لهسهری لیییّچینه وهی له گهل ده کریّت، ئه گهر ئهم ویسته راسته قینه نه بیّت، ئه وکات ناردنی پیغه مبه ران و دابه زاندنی کتیّبه کان هیچ سوودیّکی نه بووه، چونکه پیغه مبه ران بو نییردراون که وه بیرهینانه وهی خهلّک بکهن، جا هم کهر به مرکه س به ده میانه وه هاتبیّت، پاداشت وهرده گریّت، هم رکه سیش پشتی تیکردبن، سزا ده دریّت، جا ئه گهر مروّقایه تی ویستی پی نه درابیّت هه تا کار بکریّت به وه بیرهیّنانه وه و پاداشت و سزا، ئه وکات ئیشه که هه وانته یه که و دیاره، خوای گهوره ش به دووره له وه.

له ههمان کاتدا، ویستی مرؤیی له سوننهتی ئهو هؤکارانهیه که خوای گهوره لهم گهردوونهدا دایناوه، خوای گهوره خؤی خاوهن ویست و بریاره بؤ ئهو هؤکارانه، جا وه ی چؤن بؤ مندالبوون هاوسهرگیری کردووه به هؤکار، بؤ سووتان ئاگر و بؤ شکانی تینویتی ئاوی کردووه به هؤکار، به ههمان شیوهش ویستی کردووه به هؤکاریك بؤ بووژانهوهی کردار، کرداریشی کردووه به هؤکار بؤ چوونه ناو بهههشت یان دؤزه خ، ههموو ئه و هؤکارانه بهدهر نین له ویستی خوا، بهلکو له ژیر ویست و بریاری خوادان، ئهگهر بیهویت شوینهواریان لهکارده خات، وه ی چون بؤ ئاگره کهی ئیبراهیم پیغهمبهر کردی.

بابهتی قهدهر، پهیوهسته به حیکمهتی خواییهوه، حیکمهتی خواییش مروّف ناتوانیّت ههمووی بزانیّت، بوّیه له عهلیهوه (رهزای خوای لیّ بیّت) هاتووه دهلّیت (قهدهر نهیّنیهکه له نهیّنیهکانی خوا)، بوّیه مهنههجیهتی دروست له ههلّویّست نواندن له قهدهردا بهوه دهبیّت خوّت بدهیت بهدهست ههر زانیاریهك سهبارهت به

قهزا و قهده ری خوا و سه ریشککردنی مرؤف و سهلماندنی ویست و سه ریشکیی مرؤف هاتووه، ئهم خوبه دهسته وه دانه له سه ریشه کی بر وابوون به خوا و هستاوه، ئهم ئیمانه به به لگه ی یه کلاکه ره وه ی عه قلیی چه سپاوه، خوبه ده سته وه دان لیره دا له سه ربه لگه کانی عه قل دامه زراوه، خوای گه و ره ش زاناتره.

لهو سهرچاوانهى لهم بارهوه نووسراون، بریتیه له کتیبى (شفاء العلیل في القضاء و القدر و الحکمة والتعلیل) له نووسینى ئیبنولقهییم رهحمهتى خواى لى بیت.

بەشى دووەم: گومانەكان سەبارەت بە قورئانى پيرۆز

ئەمەش دابەش دەبيت بۆ دوو لق :

لقی یهکهم: گومانخستنه سهر دروستیی ئهوهی فهرموودهکان بدرێنهوه یاڵ خودا:

لهبهرئهوهی پهیوهندیی و یه کانگیریی ههیه لهنیوان به لُگه کانی پیغه مبه رایه تی و به لُگه کانی دروستیی قورئان بویه قسه کردن لهسه ر به لُگه کانی دروستیی قورئان ده گیر مهوه بو بهشی دواتر له کاتی باسکردنی به لُگه کانی پیغه مبه رایه تیدا.

لقى دووەم: بانگەشەي بوونى ھەڵە لە فەرموودەكاندا:

ئەو ھەلانەي بانگەشەيان بۆ دەكريت سى جۆرن(زمانەوانى، زانستى (سروشتى) و دووفاقى نيوان ئايەتەكان).

جۆرى يەكەم: ھەڵە زمانەوانىيەكان (ھەڵەي نەحوى):

له چوار لاوه باسی وه لامدانهوهی ههموو ئه و هه له نه حوییانه ده کهم که گوایه له قورئاندا ههن:

یه کهم: ئهوپهری ئهوهی گومانگهراکان دهیانهویت بیلین ئهوهیه که قورئان دانراو و داهینانی موحهمهده ها نهوه لای خواوه بیت، چونکه ئه گهر لای خواوه

بیّت، ههرگیز هه لهی نه حویی تیدا نابیّت، ئیمه ش پیّیان ده لیّین: ته نانه ت ئه گهر قورئانیش وابیّت، -دوور له شتی وا - ههر ناکریّت هه لهی نه حویی تیدابیّت، چونکه زمانی قورهیش له و کاته دا له نیّو زمانی عهرهبیدا به للگه بووه، ئیتر ئایا قسه که ره که موحه ممه د بیّت یان عوتبه ی کوری رهبیعه بیّت، یا خود وه لیدی کوری موغیره، جا ئه گهر ده قیّکی پاریزراوی ئه بووجه هلمان له به رده ست بوایه، ههر نه ده کرا بلیّین هه له کی نه حویی تیّدایه!

دووهم: بنه ماکانی نه حو له دوای قورئانه وه دانراون نه وه که پیش ئه وه وه، دانانه که شی وه رگیراوی گوتاری عه رهبیی پاریزراوی ئه و قوناغه و پیشتر بووه، بنه ماکانی نه حو له قورئان و شیعری سه رده می نه فامی و ده قی عه ره ب و زمانی تو مارکراوی ئه و قوناغه یانه وه دانراون، نه حوییه کانیش بو بنه ماکانی نه حو، ده قی قورئان و شیعر به به لگه ده هیننه وه، نه به پیچه وانه وه.

سنیهم: هۆزەكانی عهرهب شنوهزاری خۆیان ههیه كه له رووی بنهمای ئیعرابیهوه جیاوازییهك لهنیوانیاندا ههیه، نهحویهكان به (لغات) زمانهكان ناویان دهبهن، واش مامهلهیان لهگهل هیچكامیاندا نهكردووه كه ههله بینت، بهلكو به دیوه جیاوازهكانی ناو زمانی عهرهبییان داناوه، بزیه دهبینین ههندی هۆزی عهرهب موثهننای ئهلف دهچهسپینن بهسهر ههموو حالهتهكاندا، چ رهفع و نهصب و چ جهر، ئیبن عهقیل له شهرحی ئهلفییهی ئیبن مالیك له نهحودا دهلیت (ئهوهی كه دانهر باسی دهكات گوایه موثهننا و مولحهقهكهی به ئهلفی رهفع و یائی نهصب و جهر دهبن، ئهمه لهناو زمانی عهرهبدا بلاوه، ههندی له عهرهبهكانیش موثهننا و مولحهقهكهی به ئهلفی رهفع و یائی نهصب و جهر) دادهنین، بزیه دهلین: و مولحهقهكهی به ئهلفی کادهنین، بزیه دهلین:

زانای پایهبهرز موحهمهد موحیهدین عهبدولحهمید له (منحة الجلیل بتحقیق شرح ابن عقیل) ده لیّت: (ئهوه زمانی کینانه و بهنی حارسی کوری کهعب و بهنیلعهنبهر و بهنی هجیم و چهند تیرهیه کی رهبیعه به کر بن وائیل و

.58/1 - (1)

زوبهید و خهسعهم و ههمدان و عزرهیه، لهسهر ئهوهش فهرمایشتی خوا هاتووه (ان هذان لسحران) ينغهمبهري خوايش على دهفهرمونت (لا وتران في ليلة)، قسمي شاعيريش لهو بارهوه هاتووه!

تزود منا بن أذناه طعنة دعته إلى هابى التراب عقيم

ئه گهر زمانی باوی عدرهب وهربگرین بو (هذان) و (وتران) و (أذناه)، دهبوو به یاء بیّت، چونکه په کهمیان ئیسمی (ان) و دووهم ئیسمی (لا) ن که ههردووکیان مەنصووبن، سنيهميش له شوپنى مەجروورە لەبەر ئەو زەرفەي لەينشيەوە ھاتووه.

له ئايەتەكەشدا چەند تەخرىجىكى تر ھەن كە لەو شوىنەدا باسكراون، باشترە بگهر نیتهوه سهر سهرچاوهکه.

پیشهوای ناوداری زمانهوانی، ئهحمهدی کوری فارس که له سالمی ۳۹۵ ی كۆچى وەفاتى كردووه، له كتيبهكهيدا (الصاحبى فى فقه اللغه) دا دەليت:

(بهشی باسی جیاوازی زمانه کانی عهرهب!

جياوازي زمانه كاني عهرهب له چهند روويه كهوهيه!

يه كه ميان جياوازييه له حهره كاتدا، وهك (نَستعين) و (نستعين)، لاى قورهيش به فه تحه و لای ئه سه و چهند نکی تریش به که سری نوونه.

دووهمیشیان جیاوازییه له حهره که و سکووندا، وهك (معَکم) و (معْکم).

ئينجا باسى چەند جۆر جياوازى دەكات، ھەتا دەلىنى: ھەيانە لە ئىعرابدا راى جیاوازی همیه، وهك (ما زیدٌ قامماً) و (ما زیدٌ قائم) و (إن هذین) و (إن هذان)، به ئەلف زمانی بەنی حارسی كوری كەعبە كە بۆ ھەر يائيكى ساكين كە پېشەكەي فه تحه بين، وا دهلين، ئهم شيعره شيان ههيه!

تزود منا بين أذناه ضربةً دعته الى هابي التراب عقيم).(١)

⁽۱) - ص ۲٥ و ٢٦.

چوارهم: ئەوانەي دەوترىن گواپە ھەللەي ناو قورئانن، لە ئاسانترىن بەشەكانى ناو زمانی عەرەبین، بۆ كى ھەيە نەزانىت ئىسمى (إن) مەنصووبە؟ كى ھەيە نهزانيت مهعتووفى سهر مهنصووب مهعتووفه؟ ئهمه شتيكه منداليكيش كه وانهی عهرهبی دهخونننت دهیزاننت، نایا عهقل قبوولی دهکات کتنبنك که نهو ههموو ورده کاری و روونکردنهوهو ئهو رهوانبیز یه بههیزهی تیدایه، ههلهیه کی وا ساکار و سادهی تیکهوتبیت؟ بیگومان قسمی وا، سنووری هممو مهعقوولیکی تێيەراندووه.

يو نموونه ئهوانهي تانه له قورئان دهدهن، دهلنن قورئان ههلهيه كي تندايه له سوور اتى مائيدهدا، رەفعيكى تيدايه كه حەق وايه نەصب بيت، ئەمەش لە فەرمايشتى خوادا (إنَّ الَّذينَ آَمَنُوا وَالَّذينَ هَادُوا وَالصَّابِئُونَ وَالنَّصَارَى) ، جا كه (صابئون) به رهفع هاتووه، دەپكەن بە كىشە لەبەرئەوەي مەعتوو فى سەر مەنصووپە كە ئەوپش ئسمى (إن) یه، بق وه لامدانهوهی نهو گومانهیان ده لنین له قورئاندا دوو ئایهتی هاوشنوهی ئهم ئايهته هاتون كه تيايدا به نهصب هاتووه (الصابئين) كه ئيّوه دهلّين ئهوه راسته، ئەمەش لە سوورەتى بەقەرە (إِنَّ الَّذِينَ آَمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِئِينَ) ھەروەھا لە سوورهتى حدج (إِنَّ الَّذِينَ آَمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِئِينَ) ، بؤيه بابهته كه له نهزانيهوه نیه وهك ئهوهی ئيوه بيری لي ده کهنهوه.

پیشهوا ئیبن عاشوور رهحمهتی خوای لی بیت له ته فسیره گهورهکهیدا (التحریر و التنوير) دهلنت:

جمهووري راڤه کاراني قورئان فهرمايشتي (والصابئون) به موبته ده و دادهنين و به موقه دەمى تەئخىرى دەزانن و خەبەر پكى حەز فكراوى بۆ دادەننن لەبەر واتاي خەبەرى (إن)، ئەسلى نەزمەكەش ئەمەيە: إن الذين آمنوا والذين هادوا والنصارى لهم أجرهم ... إلخ و الصابئون كذلك، وهك وتهى ضابى كورى حارس تهماشاى دهكهن:

فإنى وقيار بها لغريب.(١١)

جۆرى دووەم: ھەڵەي زانستىي:

لهو گومانانهی دهورووژینرین، دهلین: قورئانی پیروز چهند ئایهتیکی تیدایه پیچهوانهی دوزینهوه زانستیه سروشتیهکان، ئهمهش بهلگهی ئهوهیه قورئان لای خواوه نیه، چونکه ئهگهر لای خواوه بوایه، ههرگیز ئهو جوره ههلانهی تیدا نهدهبوو.

به لْگهشیان بو ئهوه فهرمایشتی خوایه سهباره به زولقه رنهین (حَتَّی إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي عَیْنٍ حَمِئَةٍ وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا)، (۱) (تا گهیشته ئهو شوینهی که خوری لی غاوا دهبینت، ئهوپهری زهوی له خورئاواوه که هیچ شتیکی تر نهما تهنها دهریا نهبین، وای بینی که خور ئاوا دهبی له شوینیک وه کو قور لهبه رچاوی ئهم وه کو قورینکی رهش وایه، وه گهرمه چونکه له تیشکی خورهوه نزیکه، لهوی لای خورئاوا قهومینکی بینی).

جا ده کنن: چون خور لهناو شتیکی وادا ئاوا دهبیت، لهکاتیکدا بههوی زانستهکانی سهردهمهوه ئهوه دهزانین که خور زور له زهوی گهورهتره و زوریش له زهوییهوه دووره و ریز ویکیشی نیه بیگهیهنیت به زهوی چ جای ئهوهی بچیته ناویهوه.

ئهم گومانه ههرچهنده خوّی له خوّیدا زوّر لاواز و بیّمانایه، که چی کاریگهریی له سهرههندی گهنج دروست کردووه و مولحید و مهسیحیه عهرهبهکانیش بازار گهرمییان بو کردووه.

وه لامى ئەم گومانە لە چەند روويەكەوه:

یه کهم: خوای گهوره ههوالّی ئهوهی نهداوه خور لهناو (عین حمئه) دا ئاوا دهبیّت، به لَکو خوای گهوره وهسفی بینینی زولقهرنهینی کردووه و ده فهرمویّت (وجدها تغرب)، واته له بینین و تهماشاکردنی زولقهرنهیندا، وه پخون دهلّین: مانگ له پشتی شاخه کهوه ههلّهات، لهراستیدا مانگ له دهرهوهی زهویه و لیّیهوه دووره، به لام له تهماشاکردنی ئیّمهوه وا دهرده کهویّت که له پشت شاخه کانهوه ههلّدیّت یان ئاوا دهبیّت.

(١) - الكهف: ٨٦.

دووهم: زوریک له زانایانی پیشووی ته فسیر و پیش دهرکهوتنی مانگه دهستکرده کان و تهلهسکوبه نویکانی سهردهم، ئهوهیان روونکردو تهوه که مهبهست بهم ئایه ته ئهوه یه که له روانینی تهماشاکهرهوه وادهرده کهویت، نهوه ک راستیی مهسهله که وابیت، لهوانه ش: ئیبن کهسیر که له سالی ۷۷۶ ی کوچی وه فاتی کردووه، ئهم زانایه رهحمه تی خوای لی بیت له ته فسیری ئهم ئایه ته دا ده لیّت: واته خوری بینیوه له دیمه نی کاتی ئاوابوونی له دهریای ئه تله سی، ئهمه ش بو ههرچیه وایه که له کهناراوه کهیهوه تهماشا بکریّت که سه که واده زانیّت لهناو ده ریاکه دا ئاوا ده بیّت، له که تیایدا جنگیره. (۱۱)

قورتوبی له ته فسیره که اید به م چه شنه و ته ی هه ندی له زانایان ده هینیت (قه ففال ده لیّت: هه ندی له زانایان ده لیّن: مه به ست پیّی ئه وه نیه که خورئاوابوون و خورهه لاتنی خور واتای گهیشتن بیّت به خودی خور و ده ست پی گهیشتنی، چونکه له گه ل ئاسماندا به ده وری زهویدا ده خولیته وه بی ئه وه ی بنووسیّت به زهویه وه، خور زور له وه گه وره تره بچیّته نیّو کانیاویّکی (ده ریایه کی) زهوییه وه، به لکو چه ند به رامبه رله زهوی گه وره تره، به لکو مه به ست ئه وه یه که له به ری روز ئاوا و روز هه لاته وه - به روانین - گهیشتو ته کوتای ئاوه دانی، بویه به تیّر وانینی چاو وای بینیوه له ناو (عین حمئه) دا ئاوا ده بیّت، وه که چون ئیّمه کاتیّک له زهویه کی رووته ندا ده بینیوه له ناو (عین حمئه) دا ؤودی). (۲)

بهیزاوی له ته فسیری ئهم ئایهته دا ده لیّت (لهوانه یه گهیشتبیّته کهناراوی موحیت و ئهویش وای بینیبیّت، چونکه ههتا چاوی بری کردووه تهنها ئاوی بینیوه، بوّیه ده فهرمویّت (وجدها تغرب)، و نهیفه رمووه (کانت تغرب)).

له ته فسیری جه لاله ینیشدا هاتووه (ئاوابوونی له عهیندا له روانینی چاودا بووه، ئه گهرنا خور زور گهوره تره له دنیا).

^{.(011/0) - (1)}

_(٣V· /١٣) - (Y)

بهو چهشنه وهك دهبينيت، ههر له ديرزهمانهوه بابهته كه زور روون و بي پهرده بووه.

لهو دهقه قورئانیانهی تر که ئهوان بانگهشهی ئهوه دهکهن له گهل زانستی نویدا ناگونجیّت، فهرمایشتی (وهو الذی مد الأرض) دهلیّن: ئهمه له گهل دوزینهوهی نویخی زانستدا ناگونجیّت که ده یسه لمیّنیّت زهوی خره، لهراستیدا ئهمهش نه فامیه کی گهورهیه، چونکه خریّتی زهوی ههر له دیرزهمانهوه شتیّکی زانراو بووه و زانایانی موسلمانیش ئیجماعیان له سهرهیّناوه، ئیبن حهزم ره حمهتی خوای لی بیّت باس لهوه ده کات (یه که که س له پیشه وایانی موسلمان که شایه نی موریّن بیّت له زانستدا پیّی بوتریّت پیشه وا، نکوولیی نه کردووه له ته کویر (۱۱)ی زهوی، شتیکیش نه هاتووه که سیان یه که قسمی تیّدا کردبیّت، به لکو به لگه کانی قورئان و سونه ته له سونه ته له له له اله اله ته کویری وی هاتون).

ئه و بانگه شه که بلّیت له گه ل ئایه ته که دا ناگونجیّت، ئه وه چه ند سه ده له مه و به روه لامی دراوه ته وه و رازی له (التفسیر الکبیر) دا ده لیّت: ئه گه ر بلیّن فه رمایشتی خوا (مد الأرض) پیچه وانه ی ئه وه یه زهوی گویی بیّت، ده لیّین، خوّبه ده سته وه ناده ین، چونکه زه وی جه سته یه کی گه و ره یه و گوییش ئه گه ر له و په ری گه و ره یدا بیّت، هه ر پارچه یه کی که ده بینریّت، وه که تایی ده بینریّت). (۲)

جۆرى سێيەم: بانگەشەى بوونى ھەڵە لە قورئاندا لەبەرئەوەى ھەندى ئايەت ناگونجێن لەگەل ھەندێكى ترياندا:

یه کیّك له و تانانه ی که مولحیدان و گومانگه راکان لیّی دینه ژووره وه بو لیّدان له ئیسلام، بانگه شه ی بوونی دوو فاقییه لهنیّوان ئایه ته کاندا، واته ئایه ته کان دژ به یه ک بن، ئه مه ش که موکورتی ده گهیه نیّت، که واته قورئان لای خوایه کی کامله وه نه هاتووه!

⁽۱) - بۆيە خودى دەستەواۋەى تەكويرم ھێنا، چونكە ھەندێك به واتاى خرێتى لێكى نادەنەوه. وەرگێر.

⁽٢) - مفاتيح الغيب (١٩/٤).

ئهم قسهیه لهسهر پیشه کیه کی خراپ دامهزراوه، ئهویش ئهوهیه که له قورئاندا بریک ئایه تی ناته با به یه که ههن، ئهم قسه ش نادروسته، ههموو ئهو نموونانه ش که دهیانهیننه وه، زور به دیار و روونی دهدرینه وه بهروویاندا.

سهرچاوهی رووکهشی ئهم بانگهشهیه، نهزانییه بهرامبهر واتای دهربرینهکانی زمانی عهرهبی لهنیّوان واتای گشتی و واتای تایبهت و ئهو گشتیهی که مهبهست پیّی تایبهته، نهشارهزاییه بهرامبهر کوّی ئهو دهقانهی له قورئان و سوننهتدا لهبارهی یهك بابهتهوه هاتون، چونکه ههندیّکیان واتای ئهوانی دیکه روون دهکهنهوه.

زانایانی ته فسیر گرنگییان داوه به روونکردنهوهی فهرمایشتی ناو ئایهتهکان، ئه و وشانه ی که به رووکه ش واتاکهیان نه گونجان و ناتهبایی نیشان دهدات، جا ههرکات بیستت بانگهشه ی ئه وه ده کرینت ده قی ئایه تیک له گه ل ده قیکی تردا ناگونجینت، خیرا بگه ریزه وه سهر کتیبه کانی ته فسیری قورئان، له وی وه لامت دهستده که وین، به لکو له نینو زانایاندا که سی وا هه یه کتیبیکی تایبه ت کردووه به و بواره، له دیار ترینیان پیشه وا موحه مه د ئه مین شنقیتی له کتیبه که یدا (د فع ایهام الإضطراب عن آی الکتاب).

نموونهی ئه و ئایه تانهی که بانگه شهی ئه وه ده کریّت له گه ل یه کدا ناگونجیّن و له سهر زمانی گه نجیّکی مولحیدی میصری بیستم که به ئاشکرا در به ئیسلام، ئیلحادی خوّی نیشان ده دا و له ریّی راگه یاندنه وه به رگریی ده کرد له بیره ئیلحادییه کهی، زوّر خه فه تم خوارد ئه و جوّره نموونانه ببنه به لگه به ده ست ئه وانه وه که وازیان له ئیسلام هیّناوه، به لام هه رکه س خوای گه وره بیه ویّت تاقی بکاته وه، لای خوا هیچت بو ناکریّت بوّی.

نموونه: دولنّت: ئهم ئايهته (وَإِنْ تُصِبْهُمْ حَسَنَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِ اللّهِ وَإِنْ تُصِبْهُمْ مَسَنَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِ اللّهِ وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِكَ قُلْ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ اللّهِ)، (١١) (ئه گهر تووشی چاکهیهك ببوونایه له رزق و روزی و بهروبووم، ئهیانوت: ئهمه له لایهن خوای گهورهوهیه، ئهگهریش تووشی به لاو موسیبه تیك ببوونایه، ئهیانوت: ئهی موحه ممه د ئه مه به

⁽۱) - النساء: ۷۸.

هۆى تۆوه بووه، پێيان بڵێ: هەموو شتێك لەلايەن خواى گەورەوەيە) ناگونجێت لەگەڵ ئەم ئايەتە (مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنْ لَه كَاهُ لَه عَمْ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنْ لَه كَاهُ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنْ لَه كَاهُ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِن نَفْسِكَ)، (۱) (تووشى هەر چاكەيەك ببيت ئەوە لە خواوەيە، ئەگەريش تووشى ھەر خراپەيەك ببيت، ئەوە بەھۆى تاوانى خۆتەوەيە) ئىتر چۆن لە ئايەتێكدا چاكە و خراپە لاى خواوەيە، دواتر لە ئايەتێكى تردا خراپە لە خۆمانەوەيە؟

تانه دهران پنیان وایه ئهوه نه گونجان و دوو فاقییه کی روونه، پهنابه خوا ئه گهر هیچ جوّره دوو فاقییه ک لهو کتیبه روون و رهوانه دا ههبین، ئهو بانگهشهش ئه دپه پی ساده یی و بیر کردنه وه سهرپنییه، ستایش بو خوا که دوای دوو ئایه تی تر لهو ئایه ته ده فهرموین (أفَلا یَتَدَبَّرُونَ الْقُرْآنَ وَلَوْ گَانَ مِنْ عِنْدِ غَیْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِیهِ اخْتِلافًا کَثِیرًا)، (۱) (ئایا بو بیر له قورئان ناکه نه وه و لینی رانامینن، خو ئه گهر قورئان له لایه ن جگه له خواوه بهاتایه، ئه وه جیاوازی و دژبه یه کیه کی کی و قورئاندا به دیده کرد)، وه که بلنیت خوای گهوره پیمان بفه رموین هیچ ناکو کیی و قورئان و دوو فاقیه که م کتیبه دا نیه.

سهبارهت به لهیه کدانی ئهم دوو ئایه ته ده لیّین:

مهبهست به ئایهتی یه که م نهوهیه که بینباوه په کان خهریکی بلاو کردنهوهی ره شبینی و نیشاندانی بهدبه ختی بوون له ئاست پیغه مبه ری خوا، ئه گهر و شکه سالییه ک روویتیکردنایه -که مهبهست به خرایه له ئایه ته که دا ئه مهیه - ئه وه ده یاندایه وه پال پیغه مبه ری خوا و دهیانوت شوومییه که هی ئه وه، خوای گهوره ش پیی فهرموون: ده ستنیشانی و شکه سالی و قات و قری و به پیتی و خوشگوزه رانی، هه موو ئه مانه لای خواوهیه.

مەبەست بە ئايەتى دووەمىش ئەرەيە كە ھەرچى چاكەيەك دېتەرىخى خەلك، ئەرە لە فەزل و چاكەى خوارەيە، ھەرچى خراپەيەكىشيان دېتەرى، بەھۆى كردارەكانى خۆيانەرەيە، ئەگەرچى ھەمورى لە قەدەرى خوادا ھاتورە، بۆيە

⁽١) - النساء: ٧٩.

⁽۲) - النساء: ۸۲.

زانایانی ته فسیر ده لین: ئهم ئایه ته سهرجهم موسلمانان دهدوینیت، نهوه تایبهت بیت به پیغهمبهری خواوه گا.

ئايەتەكە وەك ئەم فەرمايشتەى خواى گەورەيە (وَمَا أَصَابَكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ فَبِمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُو عَنْ كَثِير)، (۱) (تووشى ھەر بەلا و موسيبەتنك ببن، بەھۆى تاوانى خۆتانەوەيە و ھنشتا خواى گەورە لە زۆرنك لە تاوانەكانتان ئەبوورنت).

بۆیه هیچ نه گونجانیک لهنیوان دوو ئایهته که دا نیه، هه موو شتیک له رووی قه زا و قه ده دره وه لای خوایه، له هه مان کاتدا هو کاریکی کاره سات و چه رمه سه رییه کان، ئه نجامی کرده وه ی خرایی خومانه.

له كۆتايى ئەم بەشەشدا، يەكۆك لەو كتۆبە بەسوودانەى لەم بارەوە نووسراون، بريتيه لە كتۆبەكەى مونقيز سەقار بە ناونيشانى (تنزيە القرآن الكريم عن دعاوى الطاعنين).

بەشى سپپەم : گومانەكان لەسەر پېغەمبەرى خوا 🎇

ئەمەش دابەش دەبىت بو دوو لق:

لقى يەكەم: گومانخستنە سەر پيغەمبەرايەتيەكەى.

لقى دووهم: تانهدان له ههڵوێستهكانى ناو ژيانى.

له دیارترین ئهو هه لویستانه ش که تانه یان لی دهدهن، بریتین له:

هاوسه رگیریی له گهل عائیشه و صه فییه، مهسه لهی فره ژنیی، رووداوی بهنی قورهیزه، رووداوی عورهینیه کان.

سهبارهت به یه کهمیان، ئهوه وه لامدانهوهی بهوه دهبیّت، به به لکگهی عهقلّیی و نهقلّی، پیغهمبهرایهتیی پیغهمبهری خوا پی بسهلمیّنیّت، زانایانیش گرنگییان داوه بهم بواره، ئه گهرچی زوربهیان لایهنی موعجیزه ههستپیّکراوه کان، یاخود لهتوانابهده رکانیان زال کردووه بهسهر به لگه کانی تردا.

(۱) - الشوري: ۳۰.

لهراستیدا، ههمهچهشنهیی به لگه کان لهنیّوان به لُگهی عهقل و نهقلّدا، بوّ به لگههیّنانه وه تیّروته سهلتره، بهتایبه ت که له قورئاندا به لُگهی عهقلّیی زوّر هاتروه بوّ سهلماندنی پیّغه مبهرایه تی، چهندیّك له زانایانیش وه ك پیشه وا غهزالی له کتیّبی (المنقذ من الضلال) و ئیبن تهیمیه له شهر حی ئه صبه هانیه و (النبوات) یشدا هو شیاریی ئه وه یان داوه که به لگه کانی پیغه مبه رایه تی موحه مه ها ته ته ته له موعجیزه هه ستینگراو و له توانابه ده ره کاندا کورت نابنه وه، به للکو جوّر اوجوّر ن.

ههروه ک گرنگه ناماژه بکهین بهوه ی خه لکی جیاوازن له وه رگرتنی دلنیایی بههوی نه و به لگانه وه به نگانه وه به نگانه و به لگانه دلنیایی وه رده گریت، هه شیانه ده بیت هه ردوو جوره به لگه که ی بو به پنیته وه به لام نهوه ی که هه رکه سینکی ژیر و داد پهروه رکوکه له سه ری، نهوه یه که هه موو به لگه کانی پیغه مبه رایه تی موحه مه د ده به خشن. پیغه میه رک ده به خشن دوور له هه رگومان و دوود لییه که ده به خشن.

ئەمەش چەند بەلگەيەك:

پەكەم: بەڵگەي راستگۆپى و رەوشتبەرزىيەكەي:

دیاره بانگهشه کهری پهیامیک، یان دهبیت باشترین و کاملترین کهس بیت، یاخود دهبیت پهست و کهمرهوشتترینیان بیت، جا چون ئهم دوانه به یهك دهچوینرین؟

ههر دروزنیّك بانگهشهی پینهمبهرایهتی كردبیّت، دواجار نهزانی و درو و خرایه كردبیّت، دواجار نهزانی و درو و خرایه كاریی لی به دیاركهوتووه و ههركهس به كهمترین شیّوه توانای جیاكردنهوهی شتهكانی ههبووبیّت، بوّی دهركهوتووه كه شهیتان زال بووه بهسهر ئهو جوّره كهسانهدا.

ههر راستگویه کیش بانگهشه ی پیغه مبه رایه تی کردبین زانایی و راستگویی و چاکه کانی و هه مه چه شنه ی کاری چاکه ی ده رکه و تووه بو هه رکه سیک که مترین توانای جیاکردنه وه ی شته کانی هه بووبیت، به ده ربرینیکی تر (راستگوترینی راستگوکان، یاخود دروزنترینی دروزنه کان بانگهشه ی پیغه مبه رایه تیبان کردووه، که س که م دوانه ی لی تیکه ل نابیت مه گه ر نه فامترینی نه فامه کان، به لکو به راوردی بارودوخ و ره فتاری هه رکامیان، پیناسه ی ده کات و ده یناسینیت،

جیاکردنهوهی راستگو له دروزنیش له بابهتی خوار بانگهشهی پیغهمبهرایهتیشدا به چهندین شیوه دهکریت، چ جای بانگهشهی پیغهمبهرایهتی).

ئهم دوو دهربرینهی ئیبن تهیمیه (۱۱) و ئیبن ئهبیلعیزی حهنه فی (۲۱) (رهحمه تی خوا له ههردووکیان) به لگهیه کی زور جوان و عهقلیی واقیعین، چونکه بابه تی پیغه مبه رایه تی بانگه شهیه بر ههوال و زانیارییه کی دیاریکراو، ئهو که سه ش که ئه و ههوالله ده دات، یان راستگویه، یاخود دروزن، جیاکردنه وهی راستگو و دروزنیش له بانگه شه گهوره کاندا، زور به ئاسانی ده کریت و فیل و له خشته بردن له و بواره دا زور ناخایه نیت هه تا ئاشکرا ده بیت.

شارهزابوون له ژیاننامهی پیغهمبهری خوا گل ئهوهمان بو روونده کاتهوه که ناکریت له بانگهشهی پیغهمبهرایه تیه کهیدا دروزن بووبیت، چونکه دوست و دوژمن شایه تی ئهوهیان بو داوه که کهسیک بووه لهوپه ری رهوشتبه رزی و پیاوه تی و سیارده کاریدا، هه رله سهره تای ییگه پیگه پیگه شدیه وه، ناسراو بووه به راستگویی.

بۆیه، ههرچی کتیبی دوژمنانی ئیسلام و گومانسازان ههیه، ئهمدیو و ئهودیویان بکهن، دهبینن که تانهیان لیداوه، ههندی ههلویستی کردهیی رهفتارییان وه تانهیه له بهرامبهری به کارهیناوه -که زور دوور بووه لهو تومهتانه ش- نهوه تانهی ئهوهی لی بدهن راستگو نهبووه، ئهمه شدانییدانانیکی ناراستهوخویانه بهوهی راستگو بووه.

پینغهمبهری خوا پیش بانگهشه کهی، ماوه یه کی زور له مه ککه له ناو قهومه کهی خویدا ژیاوه و تیایدا نازناوی (الصادق الأمین)ی پی به خشراوه، کاتیک یه که مجار له سهره تای پهیامه که وه چوویه سهر صه فا، پینی فهرموون (أرأیتم إن أخبرتکم أن خیلا تخرج من سفح هذا الجبل، أکنتم مصدقی؟)، (۳) (ئه گهر ههوالا تان پی بده م له لاپالی پشت ئه م شاخه وه سوپایه کی سواره دین، ئایا باوه پ

⁽١) - شرح العقيدة الأصفهانية (١٣٨١).

⁽٢) - شرح الطحاوية، ص ١٠٩.

⁽٣) -متفق عليه.

پێ دهکهن؟)، وتیان بهڵێ، ئهویش فهرمووی (فإنی نذیر لکم بین یدی عذاب شدید)، (۱) (دهی هوٚشیاریتان یێ دهدهم که سزایهکی سهخت له چاوهروانیتاندایه).

به لگهیه کی راستگوییه کهی ئهوهیه کاتیک په لهههوری کی ره ش و تاریک مهدینه ی داپوشی و بانگه شهی پووچی تو مه تبار کردنی عائیشه ی هاوسه ری پیغه مبه رگ به زینا بلاوبوویه وه، پیغه مبه ری خوایش پی زور ئهزیه تی گهیشت و ته واو بیتاقه ت بوو، به لام چی کرد؟ خو ئه گهر قورئان دانراوی خوی بوایه، بوچی یه کسه ر پاکداوینی هاوسه ره کهی رانه گهیاند له کاتیکدا خه لکیش باوه پیان پی ده کرد؟ بوچی راویش به هاوه لانی ده کرد له بابه ته که دا؟ له ناو خه لکدا و تاری ده فه رموو و رایده گهیاند سه ری فیتنه که (ئیبن ئوبه ی) سه باره ت به هاوسه ره کهی ئازاری داوه، بوچی هیچکام له وانه ی نه دایه وه پال خوا؟ همتا پاش ماوهیه کوه وی ی به دابه زی سه باره ت به پاکداوینی عائیشه.

کاتیک ئەبووسوفیان پیش موسلمانبوونی چوو بو شام، ئەوکات سەرگەورەو سەرکردەی قورەیش بوو در به پیغهمبەری خوا شام، ھیرەقلی گەورەی روّم بانگهیشتی کرد هەتا لەوەوە زانیاریی لەسەر موحەممەد وەربگریت، سەبارەت به چەند بابەتیک پرسیاری لیکرد که دەیویست بگاته شارەزاییه کی راستەقینه لهو بوارانه دا، یه کیک له پرسیاره کانی ئهوهبوو (ئایا توّمهتی دروّزنیتان دەدایه پال؟) ئەبووسوفیان له وهلامدا وتی: نه خیر، هیرەقل دواتر قسهیه کی ژیرانه ی کرد و وتی رایم پرسیت ئایا پیش ئهوه ی ئهو بانگهشه ی بکات، توّمهتی دروّزنیتان دەدایه پال؟ توّیش وتت نا، منیش تیگهیشتم ناکریت دەست ههلگریت له دروّکردن بهدهم خواوه). (۱)

ههروهها ئهو روّژهی خورگیران روویدا، له ههمان روّژدا ئیبراهیمی کوری پیغهمبهر وه فاتی کرد، خه لکی وتیان: لهبهر مهرگی ئیبراهیم ئهم خورگیرانه روویداوه، دهبوو هه لویستی پیغهمبهر کی چی بوایه بهرامبهر به و قسه؟ پشتگیرییان

⁽١) - صحيح البخاري.

⁽٢) - صحيح البخاري، ٧.

بكات؟ یان هیچ نهبیّت بیدهنگیی هه لبر یریّت؟ به لكو چوویه ناو خه لكه كه و وتاریّكی بو فهرموون و نه و بیروباوه و هه لهی بو راست كردنه و و خوای گهوره به گهوره دانا و فهرمووی (إن الشمس والقمر آیتان من آیات الله، لا یخسفان لموت أحد ولا لحیاته، فإذا رأیتم ذلك ، فادعوا الله، وكبروا وصلوا وتصدقوا)، (۱) (خورگیران و مانگ گیران، دوو ئایه ت و به لكه ن له به لكه و نیشانه كانی خوا، له به ر مه رگ و ژیانی هیچ كه سیّك ناگیرین، جا ئه گه ر خورگیران، یاخود مانگگیرانتان بینی، له خوا بهارینه و و ته كبیر بكه ن و نوی ش به جیب گهیه ن و خیر و به خشش بكه ن).

به لْگهیه کی تری راستگوییه کهی ئهوهیه که ههموو قورئانی پیروزی گهیاند، ههرچهنده ههندی ئایه تی تیدا بوو که سهرزه نشتی پیغهمبهریان ده کرد، وه ک فهرمایشتی (عَبَسَ وَتَوَلَّی، أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَی، وَمَا یُدْرِیكَ لَعَلَّهُ یَزَیَّی)، (۱) (رووی گرژ کرد و پشتی هه لُکرد، کاتیک پیاوه نابینانه که هات بو لای، تو چووزانی، گرژ کرد و پیاوه نابینایه هاتبیت بیهویت خوی له تاوان پاک بکاتهوه)، یان (عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَذِنْتَ لَهُمْ)، (۱) (خوای گهوره لیّت خوش بیّت، بوچی مولّه تت یک دان)، ههروهها (لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ تَبْتَغِی مَرْضَاةً أَزْوَاجِكَ)، (۱) (بوچی شتیک له خوت حهرام ده کهیت که خوا بوی به حه لال بو داناویت، مهبهست بهوه بهده ستهینانی رهزامه ندی هاوسه ره کانته)، یا خود (وَتُخْفِی فِی نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِیهِ وَتَخْشَی النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُ أَنْ تَخْشَاهُ)، (۵) (شتیک له دهروونی خوّتدا ئاشکرا ناکهیت که خوا ئاشکرای ده کات، ده ترسیت خه لُك تانه ت لیی بده ن خوای گهوره شایه نتره که لیّی بترسیت).

⁽١) - صحيح البخاري، الرقم ١٠١٠، صحيح مسلم، الرقم ١٥٤٧.

⁽۲) - عبس: ۱-۳.

⁽٣) - التوبه: ٤٣.

⁽٤) - التحريم: ١.

⁽٥) - الأحزاب: ٣٧.

جا ئه گهر موحهممه د پیغهمبه ری خوا نهبوایه، ئه کرا ئه و ئایه تانه بگهیه نیت؟ چی ناچاری ده کرد ئه م قسانه بلیّت که خه لکی هه تا روزی دوایی دهیانخویّننه وه، ئه گهر مهسه له که ئه وه نهبیت که فهرمانی ییکرابوو بیگهیه نیّت؟

دووەم: بەڵگەكانى قورئان لەسەر راستگۆپى يێغەمبەرايەتيەكەى:

ئەم قورئانەي كە پىغەمبەرى خوا على ھىناى بۆ خەلك، گەورەترىن بەلگەيە لەسەر راستگۆیى يىغەمبەراپەتپەكەي، بەلگەشە لەسەر ئەوەي كە لاي خواوه هاتووه، ههرچهنده ینغهمبهری خوا علی نهخونندهوار بوو و نووسین و خونندنهوه و شیعری نهدهزانی، به لام ئهم قورئانهی هینا و تهحهددای ههموو مرو قایهتی ییکرد و داوای لیکردن -ئه گهر ئهیانهویت بانگهوازهکهی هه ڵبوهشیننهوه- با هاوشیوهیه کی ئەو قورئانە بهينن، بەڭكو با تەنھا دە سوورەتى وەك سوورەتەكانى قورئان بهينن، بەلكو تەنھا يەك سوورەت، كەچى پنيان باشترە لەگەلى بجەنگن نەوەك يەك سوورهتی وا بهیّنن، چونکه نهیاندهتوانی ئهوه بکهن، لهکاتیّکدا چاکترین هو کار همبوو بو ئموهی شتی وا بکهن، ئمویش ئمویمری دوژ منایمتی و دهربازبوون له شكست بوو، هاوكات گەورەترىن پيناوەكانى ئەنجامدانىشى لەبەردەستياندا بوون ههتا ههرچی له داهننانی قسهی مروقه -با چهنده بههنزیش بنت- لهبهرامیهر ينغهمبهردا به کاريبهينن، چونکه ئهوان له لووتکهي ئهدهب و رهوانبيري و بهياندا بوون، ئینجا پیغهمبهر الله دهاته کور و کوبوونهوهیانهوهو ئهم فهرمایشتهی خواى بو دەخويندنەوه (قُلْ لَئن اجْتَمَعَت الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى أَنْ يَأْتُوا جِثْل هَذَا الْقُرْآن لَا يَأْتُونَ مِيثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضِ ظَهيرًا)،(١١) (پێيان بڵێ: ئهگهر مروٚڤهكان و جنيه كانيش ههرهه موويان كۆببنه وه لهسهر ئهوهى ههوڵ بدهن نموونهيه كي وهك ئەم قورئانە بهينن، ناتوانن نموونەي بهينن با ھەنديكيان دەستبار و سەرخەرى هەندىكى تريان بن).

ياشان پيٚى دەفەرموون (وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِمَّا نَزَّلْنَا عَلَى عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِنْ مِثْلِهِ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ، فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا

⁽١) - الإسرا: ٨٨.

النّارَ الّتِي وَقُودُهَا النّاسُ وَالْحِجَارَةُ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ)، (۱) (ئه گهر ئيّوه گومانتان ههيه له و قورئانه ي دامانبهزاندووه بو سهر بهنده که مان، ده ي سوو پهتيکي وه ك سوو پهتي ناو قورئان بهيننه وه شايه ت و پهتيوانه کاني خويشتان له غهيري خوا بينن با شايه تيتان بو بدهن، ئه گهر ئيّوه راستگون، ئه گهر ئهمه تان نه تواني که به د لنياييشه وه نايتوانن، ده ي له ئاگرينکي دو زه خ بترسن که سووته مه نيه کهي خه لك و به رده و ئاماده كراوه بو بيناوه پان).

بهم چهشنه تهحهددای دهکرد و ههوالی ئهوهشی پی دهدان که ههرگیز ناتوانن شتی وا بکهن و باشت وایه خوّیان له ئاگری دوّزه خ بیاریّزن، چونکه حهقه، کهچی نهیاندهتوانی وه لا می بدهنهوه، ئهمه ش به لگهی ئهوهیه که قورئان دهستکردی مروّق نیه.

⁽١) - البقرة: ٢٣-٢٤.

⁽٢) - الحج: ١٥.

با فیّل و پیلانه کانی به رزی بکاته وه بق ئاسمان، پاشان ئه گه ر توانای هه بوو ئه و سه رکه و تنه بیچرینیت، پاشان با ته ماشا بکات و بزانیت به نه خشه و فروفیّلی هیچی وای به ده ستده خات، واته با چی هو کاره بیگری ته به رد نه گه ر له خه فه تدا خویشی بکوژیت، به دلنیاییه وه خوا یی خه مبه ره که ی سه رده خات).

له ئایهته که دا خوای گهوره به لیّنی داوه هه رله دنیادا و پیّش ئاخیرهت، سه رکه وتن یاوه ری پیّغه مبه ر موحه مه د که ده بیّت، چونکه راناوی (ینصره) ده گه ریّنه وه بوّ پیّغه مبه ری خوا گاهی.

ههروهها خوای گهوره ده فهرمویّت (إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ)، (۱) (ئیمه خوّمان قورئانمان دابهزاندووه و خوّیشمان دهیپاریّزین)، له ئایهته که دا چهند جار جه خت کردنه وهی دهسته واژهیی هه یه لهسه ر پاراستنی قورئان، ئه م هه والّه ش بوّ داهاتووه، به لیّنه که ش هاته دی، هه رچه نده هه ر له سه رده می هاتنی پیّغه مبه رهوه هم تا نه مروّمان، یه که دوای یه که هی هی کراوه ته وه سه رئیسلام و موسلمانان.

ههوالدانيكى ترى قورئان ئهم فهرمايشتهيه (الم، غُلِبَتِ الرُّومُ، فِي أَدْنَى الْأَرْضِ وَهُمْ مِنْ بَعْدِ غَلَبِهِمْ سَيَغْلِبُونَ، فِي بِضْعِ سِنِينَ لِلَّهِ الْأَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَمِنْ بَعْدُ وَيَوْمَئِذٍ يَقْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ، بِنَصْرِ اللَّهِ يَنْصُرُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ)، (٢١) (ئهليف، لام، يَقْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ، بِنَصْرِ اللَّهِ يَنْصُرُ مَنْ يَشَاءُ وَهُو الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ)، (٢١) (ئهليف، لام، ميم، رؤمه كان تيكشكينران له نزمترين شويني سهرزهويدا، رؤمه كان پاش ئهو شكستهيان سهرده كهونهوه، له ماوهي سي بو نو سالدا، پيش ئهو سهركهوتنه و دواي ئهوهش ههموو شت ههر بهدهست خوايه، لهو رؤژهشدا باوه پرداران دلخوش دوبن به سهركهوتنيك كه خوا ديبه خشين، خوا ههركهسيكي بويت سهري دهخات، خواي گهوره بالادهست و ميهرهبان و بهبهزهييه بو باوه پرداران).

پرسیاره که لیره دا ئهوهیه: ئهگهر بهاتبا و ئهو جهنگه رووینه دایه؟ ئهگهر جهنگه که هه لگیرسایه، به لام ئه نجامه که له بهرژهوه ندی فارسه کان بوایه؟ چی دهبوو ئه گهر روّم سهربکه و تنایه، به لام پیش، یان دوای ئه و ماوه دیاریکراوه؟

⁽١) - الحجر: ٩.

⁽٢) - الروم: ١-٥.

بۆیه دەبینین خوای گهوره لهنیو بهسهرهاته کانی قورئاندا ئاماژهی بهمه داوه، دوای بهسهرهاتی پیغهمبهر مووسا، چهند جوان ئهم ئایهتانه هاتون (وَمَا کُنْتَ بِجَانِبِ الْغَرْبِیِّ إِذْ قَضَیْنَا إِلَی مُوسَی الْأَمْرَ وَمَا کُنْتَ مِنَ الشَّاهِدِینَ، وَلَکِنَّا أَنْشَأْنًا قُرُونًا فَتَطَاوَلَ عَلَیْهِمُ الْعُمُرُ وَمَا کُنْتَ تَاوِیًا فِی أَهْلِ مَدْیَنَ تَتْلُو عَلَیْهِمْ آیَاتِنَا وَلَکِنَّا کُنَّا مُرْسِلِینَ، وَمَا کُنْتَ بِجَانِبِ الطُّورِ إِذْ نَادَیْنَا وَلَکِنْ رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ لِتُنْذِرَ قَوْمًا مَا أَتَاهُمْ مُنْ نَذِیرٍ مِنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ یَتَذَکَّرُونَ)، (۱) (خو تو -ئهی موحهمهد- له روزئاوای مؤلی سهیناء نهبوویت کاتیک له گهل مووسادا قسهمان کرد و فهرمانمان پیی دولی سهیناء نهبوویت کاتیک له گهل مووسادا قسهمان کرد و فهرمانمان پیش ئهوه شوینه و باسوخواسه نهبوویت، پاش ئهوه شوینه و تو انهوایه شوهی که مووسا فو تو تو -ئهی موحهمهد- لای خهلکی مهدیهن نهبوویت وه نهوهی که مووسا لهوی بو تا ئایه ته کانی ئیمه بخوینیته وه به سهریاندا، به لام ئیمه تو مان ناردووه

⁽١) - القصص: ٤٤-٤٤.

بۆ لاى خەڭكى و ئەو ھەوالانەش لە وەحيەوە بە تۆمان راگەياندووە، ھەروەھا تۆ لاى كۆرى توور نەبوويت كاتۆك لەوپۆوە قسەمان كرد لەگەل مووسادا، بەلام ئەم وەحى و قورئانە كە بۆ تۆمان ناردووە رەحمەتىكە بۆ ئەوەى خەڭكىك كە پىش تۆ ھىچ پىغەمبەرىكىان بۆ نەھاتووە ئاگاداريان بكاتەوە، تۆ ئاگاداريان بكەيتەوە، بەلكو ئەوانىش پەندو ئامۆژگارى وەربگرن و بىربكەنەوە).

ههروهها له بهسهرهاتی پیغهمبهر نووحدا، خوای گهوره ده فهرموینت (تِلْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَیْبِ نُوحِیهَا إِلَیْكَ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ هَذَا فَاصْبِرْ إِنَّ الْعَاقِبَةَ لِلْمُتَّقِینَ)، (۱) (ئهم بهسهرهاته، له ههوال و زانیاریه کانی غهیبه که به وه حی بو تو مان دابهزاندووه له کاتیکدا پیشتر نه خوت و نه قهومه که شت ئهوه تان نه ده زانی، دهی خوراگربه، چونکه سهره نجام بو له خواترسانه).

چهندین بواری تری به لکه کانی قورئان لهسهر پیغهمبهرایه تی موحهممه د که ههن که لهبهرئه وهی نامهویت لیره دریژهی پی بدهین، باسیان ناکهم.

سێیهم: بهڵگهی کهماڵی تهشریعات و بیروباوهڕ و ئهو رهوشتانهی که لهسهر زاری پێغهمبهر ﷺ باسکراون:

فیقهناسان و فهرموودهناسان و میژوونووسان و زانایانی ته فسیر و شرو قه کارانی فهرمووده- پاش ئهوه پیغهمبهرایهتی تیپهراندووه- هیشتا لینهبوونه هوه له دهرهینانی گهنجینه ی ده قه کانی قورئان و سوننه ت، کتیبخانه گهوره کان جینی ئه و کتیبانه یان نه ماوه که زانایانی بواریک له بواره کانی ده قه شهرعییه کانی وه کو حوکمه فیقهیه کان بهرهه میان هیناون، ده بینیت هه زاره ها نووسراو له یه به به به دیندا ئاوایه، له کاتیکدا هه موویان پشت ده به ستن به و ده قانه ی قورئان و سوننه که پیغه مبه ری خوا کی گهیاندونی.

به لْگه که له زوریدا نیه، به لْکو له گشتگیریی و صه لاحیه ت و ورده کاریدایه، کاتیک بیر لهوه ده کهینه و که نهو پیغه مبه ره ریزداره له ماوه ی بیست و سی

(١) - هود: ٤٩.

سالّی پیّغه مبه رایه تیه که یدا سه رقال بووه به هه ندی کاره وه که سه خته شاخه کانیش به رگه ی بگرن، گهوره ییه که مان جوانتر بو ده رده که ویّت، پیغه مبه ری خوا شی سه رقال بوو به بانگه وازی قه و مه کهی و ده چوو بو لای وه فدی حاجییان له مه ککه به و هیوای په ناگه یه کی ده ست بکه ویّت بو بانگه وازه که ی، چاود یّریی بارود و خی هاوه له بیّده سه لاته کانی ناو مه ککه ی ده کرد، ئاگاداری کوّچیان بوو بو حه به شه، دواتر چوویه مه دینه و له وی دادوه رو فه رمان ره او و تاربیّ و پیشه وا و سه رکرده ی سوپایش بوو، نو مالّی هه بوو، نزیکه ی بیست غه زای ئه نجامدا، تیایدا ژماره یه له هاوه لانی له ده ستی به تال بوایه بو داهی نانی ئه م سیستمه ته شریعیه تیّروته سه له که ی ئیتر که ی ده ستی به تال بوایه بو داهی نانی گه وره بو ی دابه زاندووه.

ئه گهر بروانیته ئه و بابهتانه ی یاد و گهوره یی و سیفهته کانی خوا که له ده قی قورئان و سوننه تدا باسیان کراوه، هینده ت به سه هه تا بوت ده ربکه ویت ئه وه ی گهیاندوویه تی پیغه مبه ریخی نیر دراوی خوا بووه، چونکه هه رکات خهیالی مروی و روه و ئه وه چوو بیر له خوای به دیهینه ربکاته وه، ناتوانیت بگاته ئه و ئاسته به رزه ی که له قورئان و سوننه تدا سه باره ت به زاتی الله باسکراوه، چونکه لای خواوه ده رچووه، ده ی هیچ که س نیه له خوا شاره زاتر بیت به زاتی خوی.

چاوی دل وردبکهرهوه سهر سوورهتی فاتیحه و ئایهتهلکورسی و سوورهتی ئیخلاص، ئینجا بروانه بو عهقلی مروّبی به تهنها، بزانه دهتوانیّت وهك ئهو ئایهتانه وهسفی خوای بهدیهیّنه ربکات؟

له بواری رهوشتی و خولگهی بههایی ره فتاری ناو قورئان و سوننه تیشدا، جوانی و گونجان و تیروته سه لی چاکسازی بو خودی تاك و کو مه لگهی له خو گرتووه، له کتیبی (کامل الصوره) دا له ژیر ناونیشانی (فهرموودهی پیغه مبه ری خوا چی ده به خشیت به ره فتاری مرویی؟) جوریك ئاماژه م به م بابه ته داوه، دکتور موحه مه د ده پرازیش ره حمه تی خوای لی بیت، له و باره وه کتیبیکی گهورهی نووسیوه به ناونیشانی (الدستور الأخلاقی فی القرآن)، ههروه كتیبه کانی فهرمووده ش پرن له و بهش و ناونیشانانه ی باسی چاکه و پهیوه ندی و رهوشتبه رزی ده که ن،

تمنانهت فهرموودهناسان کتیبی سهربهخوّیان لهسهر داناون، وهك کتیبی (الأدب المفرد) ی پیشهوا بوخاری که ههزار فهرموودهی تیپهراندووه.

چوارەم: بەڵگەكانى موعجيزەي ھەستپێكراو:

گیرانهوهی ئهو کهسه راستگویانهی که ناسراون به زهبت و دادپهروهری، به تهواتور و به سهنهدی پهیوهست ههتا سهردهمی پیغهمبهرایهتی، چهندنین گیرانهوهیان هیناوه که ژمارهیه که سوننه ههردوونیه کان لهبهردهم پیغهمبهری خوادا گرهویان گوراوه، چهندین هه لویست که زانایان له کتیبی سهربه خوی ناسراو به (به لگه کانی پیغهمبهرایه تی) کویانکردوونه تهوه، لهوانه:

خه ڵکی مزگهوت گوییان له نرکهو نالهی ئهو قهدی دارخورمایه بوو که پیغهمبهری خوا پیغهمبهری خوا پیغهمبهری خوا پی به کارهینا، ئهو قهده نرکهونالهی بیسترا.

جوولهی درهخت و ملکه چبوونی لهبهردهستی پینهمبهری خوادا ده مدتا سهتری پینههمبهری خوا ده ست به او گهیاندنیدا.

زۆركردنى خواردن له چەندىن ھەڭويستىدا.

هه لقولاني ئاو لهبهردهستيدا.

ئه مانه و چهندین هه لُوییستی تر که هه رکه س بیه وی زانیاری زیاتر له و باره وه وه ربگریت، با بگه رینته وه بو کتیبی (دلائل النبوه) ی به یه ه قی و بابه ته کانی تایبه ت به فه زلّی پیغه مبه ری خوا و به لُگه کانی پیغه مبه رایه تی له ناو کتیبه کانی فه رموود ه دا به گشتی.

ئه و ته واتوره مه عنه ویه ی گیرانه وه کان، هیچ ریگایه کی نکوولیکردنی نیه، مه گهر نکوولی له وه بکه یت ئه و سهر چاوه راسته سه رچاوه ی مه عریفه و زانیاریی نیه، زانایانی پسپورییه جیاجیاکانی شه رعی و سروشتی و کومه لایه تی باس له هه ندی راستی میژوویی پهیوه ست به زانست ده که ن که ده گه رینه وه بو پیغه مبه ری

خوا راستانهن، چى وادهكات كهسيك كي انهوه راستانهن، چى وادهكات كهسيك ئهمهى لا پهسهنده، كهچى لهولاوه پهسهندى نهكات؟

به لکو گیرانهوهی موعجیزه کان پیوهری پهسهند کردنیان لهخو گرتووه، به چهشنیک هیچکه س ناتوانیت به رپهرچی بداته وه، پیوهریک که له بابه تی تردا به دیی ناکه یت، وه ک ناوبانگی ئه رستو به مهنتیق و حاته می تائی به به خشنده یی و ئیبن سینا به فهلسه فه.

ئه گهر به لْگهی موعجیزه کان له گه ل به لْگه کانی پیشوودا بدهینه دهم یه ك، مهسه له که روونتر دهرده که ویت و گومانه کان کز ده بن و ده چنه وه یه ک امینن.

پێنجەم: بەڵگەی ھەواڵدانە پێشوەختەكانی پێغەمبەرانی پێشوو كە موژدەی ھاتنی پێغەمبەری خوایان داوە:

خوای گهوره بوّمان باس ده کات که مووسا و عیسا موژدهیان داوه به هاتنی موحه ممه دی پیغه مبه ری خوا و ده فه رموی ت (الَّذِینَ یَتَبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِیَّ الْأُمِّیَّ الَّذِی یَجِدُونَهُ مَکْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِی التَّوْرَاةِ وَالْإِنْجِیلِ)، (ئه و که سانه ی شوین ئه و پیغه مبه ره ده که ون که ونیز دراوی کی نه خوینده واره و و جووله که و گاوره کانیش لای خویانه و سیفه ته کانی نه و پیغه مبه ره ده زانن که له لایه ن نووسراوه له ته ورات و ئینجیلدا)، هه روه ها سه باره ت به پیغه مبه ره عیسا ده فه رمویت (وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ یَأْتِی مِنْ بَعْدِی اسْمُهُ أَحْمَدُ)، (عیسا ده یوت، منیش موژده تان پی ده ده م به پیغه مبه ریک که له دوای منه و دنت و ناوی ئه حمه ده).

ههروهها خوای گهوره ههوالی پیداوین که ئههلی کیتاب پهراوهکانی بهردهستیان دهستکاری کردون، به لام دهستکاریکردنه که ههموو ئهوهی نه گرتو تهوه که خوای گهوره دایبه زاندووه، لهوهش به شیک له حهق له لایان ماوه تهوه، ئهوهی جینی سهرسور مانه، ئهو دهستکاریکردنه ته نها تایبه تنه نهبوه به ماوهی پیش پیغهمبه موحه مهد گی، به لکو دوای ئهویش دهستکاری کراوه، به تایبه ت له وهر گیر انه کانی کتیبی پیروز بو سهر زمانی عهره بی.

ویٚڕای ههموو ئهمانه ش، زانایان و تویٚژهرانیٚکی موسلٚمان ههولٚیانداوه برینك ده قی ناو کتیٚبی پیروٚز زهق بکهنه وه که موژده ی هاتنی پیغهمبه رینك یان شه فیعیّکیان تیدایه که ئه و پیغهمبه ره له دوای پیغهمبه رعیساوه دینت، چهند ده قیّکی تریش که وهسفی ئوممه ته کهی و شاره که یان کردووه، ته نانه ت بریّك ده ق که پیّیان وایه راشکاوانه ناوی پیغهمبه ریان تیدا هاتووه، به لام له ته فسیر، یان وه رگیٚڕانه کاندا دهستکاری کراون، بو نموونه:

له ئینجیلی (یوحهننا- ئیصحاحی شانزه له برگهی ۵ بو ۱۱۷) فهرمایشتی عیسا هاتووه (ئیستا، وا من دهچم بو لای ئهوهی ناردوومی، کهستان ناتوانیت لیم بپرسیّت: بو کوی دهچیت؟ به لام لهبهرئهوهی من ئهمهم پی وتن، خه فه ت دلهکانتان پر دهکات، به لام حه قتان پی ده لیّم: ئهوه بو ئیّوه باشتره من بچم، چونکه ئهگهر نهچم، موعهزی نایه ت بو لاتان، به لام ئهگهر چووم، -خوادهینیریّت بوتان) هه تا ده گاته ئهوهی ده لیّت (من بریّك شتی زورم هه ن تا پیّتان بلیّم، به لام ئیّوه ئیستا ناتوانن به رگه بگرن، به لام هه رکات رووحولحه ق هات، ئه و رینموونیتان ده کات بو ههموو حه ق، چونکه ئه و له خویه وه قسه ناکات، به لکو مهرچیه ک ده بیستیّت ئه وه ده ده دیّن و رووده ده ن، ئه و من به رز راده گریّت).

ئەمەش موژدەدانە بەو پێغەمبەرەى لەدواى خۆيەوە دێت و سيفەتەكەشى ئەوەيە كە لەخۆيەوە قسە ناكات، بەڵكو ھەرچيەك دەبيستێت ئەوە دەڵێت، ھەواڵى ھەندى شتيش دەدات كە دێن و روودەدەن، ئەوەش سيفەتێكە كە ڧەرمايشتى خوامان بيردەخاتەوە سەبارەت بە موحەممەد گى كە دەڧەرموێت (وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَى، إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَى، عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَى)، (لە ھەواو ئارەزووى خۆيەوە قسە ناكات، ئەوەى دەيڵێت، تەنھا وەحيە و لەلايەن خواى گەورەوە بۆى دەنێردرێت، جبريل فێرى كردووەو لەلايەن خواى گەورە وەحى بۆ ھێناوە كە زۆر بەھێز و جبريل فێرى كردووەو لەلايەن خواى گەورە وەحى بۆ ھێناوە كە زۆر بەھێز و ھێزيكى سەرسەختى ھەيە).، ھەروەھا دەڧەرموێت (فَإِذَا قَرَأْنَاهُ فَاتَبِعْ قُرْآنَهُ).

ئەمە ويراى ئەوەى كە ژمارەيەك لە تويژەران، لەوانەش د.مونقيز سەقار -كە پسپۆرى ئەو بوارەيە- سەبارەت بە واتاى وشەى (موعەزى) باسيان كردووە كە

پنیان وایه وهرگیّرانی وردی دهقه بنه رهتیه یوّنانییه کهی (باراقلیت) نیه، به لْکو واتای وردتری وشه یوّنانیه که بریتیه لهو که سه که سوپاسی زوّری ههیه، واته ناوه که واتای ئه حمه دیان موحه مه دیان حامید ده گهیه نیّت نه وه ک موعه ززی، ئه مه ش یه کیّکی تره له لادان و ده ستکاریکردنه کانیان.

ههروهها له کتیبی پیروزدا باسی مهککه کراوه به و ناوه ی که له قورئاندا هاتووه (بهککه)، له مهزمووری ۸۶ ژماره ۲ دا دهبینین ده لیت: (بهختهوهری بو ئهوانه ی به ههمیشه یی له ماله که تدا ده میننه وه و تهسیبی حاتت ده که ن (سلاه) به خته وه ری بو که سانیک سه ربلندییان به تویه و ری مالت له دله کانیاندایه، به دول ی (بکاء) دا تیده په رن و ..).

له نوسخه عهرهبیه هاوبهشه که دا له هه مان شویندا هاتووه ده لیّت (به خته وه ری بو ئه وانه ی له ماله که تدا ده میّننه وه، ئه وانه به رده وام ته هلیله ی (لا إله إلا الله ده لیّن) تق ده که ن، به خته وه ری بق ئه وانه ی سه ربلندییان به تقیه و به دله کانیان به ره و لات دیّن، به دق لی و شکه لاندا تیده په رن و ده یکه نه کانیاو، به لکو دابارینیک که باران دایب گریته وه، له شاخی که وه ده چن بق شاخی کی تر..)

له نوسخه ی یاسووعیدا ده لیّت (به خته وه ری بو دانیشتوانی ماله که ت، چونکه ئه وانه دهست هه لناگرن له ته سبیحات، به خته وه ری بو ئه وانه ی عیزه تیان به تو وه یه و له دله کانیان هاتن رووه و تو هه یه، ئه گهر تیپه رین به شیوی به له ساندا، کانیاوی لی ده ته قینن)، ئه مانه سی نوسخه ی جیاوازن، هه موویان جیاوازن له نوسخه ئینگلیزیه که تیایدا هاتو وه ده لیّت:

- As they pass through the Valley of Baca

لیّره دا دهقه که به (به ککه) هاتووه له سهر شیّوازی ناو، چونکه به پیتی گهوره دهستییّده کات، له هه ندی نوسخه ی تری ئینگلیزیشدا هه روایه. (۱) له دائیره تولمه عاریفی

⁽۱) - سوودمان وهرگرتووه له گرتهیه کی قیدیویی موههندیس فازل عهبدولا که له بهرنامه ی کهنالی الناس له گهل خالید عهبدولا پیشکه شی کردووه و له کهنالی یوتیوب دابهزینراوه.

کیتابیشدا (Encyclopedia of The Bible) دهبینین قسمیه که لمسمر بهلمسانی هاتووه، ئمو دهستمواژهی که لم یمکیک لم نوسخه عمرهبیه کاندا هاتووه (بهلمسانی راسته قینه که نووسمره کونه کان باسیان کردووه، بهلسمی ممککمیه که میصر له نیمچه دوورگمی عمرهبیموه هاوردهی ده کرد، وه که جارانی کون).

همندی له تویژهران ئاماژه بهوه دهدهن رستهی (له شاخیکهوه دهچن بو شاخیکی تر) ئاماژهیه به ریکردنی نیوان صهفا و مهروه، خواش زاناتره.

له کوتاییدا بابهتیّکی تری نیّو کتیّبی پیروّز دیّنم که مورّده دهدات به رووناکیه که له چیاکانی فارانه وه -که چیاکانی مهککه ن- دهدره وشیّته وه، له سیفری ته سنیه، ئیصحاحی ۳۳ (۱-۳) دا هاتووه (ئه وه شه به به به به به که موسای پیاوی خودا بو نه وهی ئیسرائیل داوای کرد، به رله مردنی، گوتی: خوا له سیناوه هات و له سیّعیره وه به سه ریاندا هه لهات، له کیّوی فارانه وه دره و شایه وه و همزاران همزار فریشته ی پیروّزی له گهل بوو، له بناره کانی باشووره وه. همروه های ئه ی ئه وه ی گهلانت خو شده و ییروّزه کانی له دهستی توّن، ئه وان له لای ییّت کرنو ش ده به ن، ریّنمایی له تو وه رده گرن).

له سیفری حبقوقیشدا هاتووه (پهروهردگارا، ههوالی توّم بیست، پهروهردگارا، له کارهکانت ترسام، له سهردهمی ئیّمه دووبارهیان بکهوه، با له سهردهمی ئیّمه بزانریّن، له توورهیدا بهزهیی بهیّنهرهوه یادت! خودا له تیّمانهوه هات، پیروّزهکه له کیّوی فارانهوه هات، شکوّی ئهو ناسمانی داپوشیوه و ستایشی ئهو زهوی پرکردووه.)

دکتور مونقیز سهقار ده لیّت: (له و شویّنانه ی که تیایدا باسی فاران له کیّبی پیروّزدا هاتووه، وا دهرده که ویّت ده که ویّته بیابانی فهله ستین له باشووریه وه، به لاّم ته واراتیش باس له و ده کات که ئیسماعیل له وشکانی فاران گهوره بووه (بروانه ته کوین ۲۱/۲۱)، له رووی میرژووییشه وه زانراوه که ئیسماعیل له مه ککه ی پیروّز له حیجاز گهوره بووه، موسلمانان پیّیان وایه ده قی هه والدان به ده رکه و تنی عیسا له سعیر له فهله ستین و دواتر ده رکه و تنی موحه مه د له کیّوی فاران کاتیّك دیّت و هه زاران پاکی له گهلدایه و پالیّشتن به شهریعه تیّك لای خواوه.

ئەمەش لە پىغەمبەرى خوادا على بەدىھاتووە، لەبەر چەند مەسەلەيەك.

یه کهم: کیّوی فاران هه مان کیّوی مه ککه یه که ئیسماعیل له وی نیشته جی بوو، ته ورات سه باره ت به ئیسماعیل ده لیّت (خودا له گه ل کوره که بوو، گه وره بوو و له چو له وانیدا ده ژیا، بووه تیرهاویژ. له چو له وانی فاران نیشته جی بوو، دایکیشی له خاکی میسر ژنیکی بو هیننا). (۱۱)

دووهم: بوونی ناوچهیه که ناوه کهی فاران بیّت له باشووری سیناء، ریّگر نیه له بوونی فارانیّکی تر، ئهویش ئهو شویّنهیه که ئیسماعیل تیایدا نیشته جی بوو، بو نموونه ناوی سعیر بو ئهو ناوچه هاتووه که ده کهویّته خاکی ئهدوم که ئیستا له ئهرده نه، ههمان ناو له چهند شویّنی تری کتیبی پیروّز هاتووه، زوّری ناوهیّنانه کهش ریّگر نهبووه لهوهی ئهو ناوه به کاربیّه بو شاخیّک له نیّوهندی فهلهستین له روّژ ئاوای قودس لهناو زهوی (سبط یهوذا) (بروانه یهشووع ۱۰/۱۰).

ئه کریّت له وانه بپرسین که سوورن له سه رئه وه ی فاران هه مان ئه و فارانه ی سینایه، ئه و قود دوسه کیّیه که له و شاخه تانه وه دره و شایه وه له کاتیّکدا بچووکترین پهیوه ندی نایبه ستیّته وه به هیچ رووداویّکی گرنگی مروّقایه تیه وه.

سێیهم: ئهو قسهیه پهسهند نیه که دهڵێت دهق باس له شتێکی رابردوو دهکات، چونکه دهربرینی بابهتهکانی داهاتوو به شێوه دهربرینی رابردوو له زمانی کتێبی پیروّزدا شتێکی باوه.

چوارهم: ده لنین: نه گهر مهسه له که ته نها ناماژه دانه به بلاوبوونه وهی گهوره یی و شکوی خوا -وه ک نهوه ی هه ندی له نووسه رانی جووله که بانگه شهی بق ده که ن- نهی بق چی به تایبه ت باسی کیوی فاران کراوه؟ چونکه شکق و گهوره یی خوا له سنووری فاران یان کیوی سعیردا ناوه ستیت.

پێنجهم: ئهوهی جهخت لهوه دهکاتهوه که مهسهلهکه پهیوهسته به ههواڵ و پێشبینی سهبارهت به ههزاران قدیس که له ههندی شوێندا به (پاکهکانی فریشتهکان) واته

⁽۱) - يەيدابوون: ۲۱/ ۲۰-۲۱.

پاکه کانی شوی نکه و ته کان ناویان هینراوه، ئه و ده ربرینه مه به ست پینی شوی نکه و ته یه ، وه ک له سیفری روئیادا هاتووه که (میخائیل و فریشته کانی له گه ل تنین جه نگان، تنین و فریشته کانیشی جه نگان..)، جا فاران جگه له سهرده می ده رکه و تنین و هو مه داران پاکه ی به خو وه دیوه ؟

شهشهم: ئهوهی له سیفری حبقوقدا هاتووه، پالپشتی قسهی موسلمانان دهکات، چونکه دهلیّت: (خودا له تیّمانهوه هات، پیروّزهکه له کیّوی فارانهوه هات شکوّی ئهو ئاسمانی داپوّشیوه و ستایشی ئهو زهوی پرکردووه پرشنگی ئهو وهك تیشکی بهرهبهیانه، له دهستیهوه رووناکی دهباریّت، لهویّدا توانای شاردرابووهوه. پهتا لهپیشیهوه روّیشت، گرانهتاش لهدوای ههنگاوهکانی ئهو بوو. راوهستا و زهوی ههژاند، تهماشای کرد و ههموو گهلهکانی لهرزاند. چیا دیّرینهکان کوتران، گرده لهمیّرٔینهکان هاتنه خوارهوه، بهلام یهزدان جاویدانییه).(۱)

دهقه که شایه تی لهسه رئه وه ده دات که پینه مبه رایه تیه کی زال وه ک رووناکی ده دره و شینته وه و ده نگی بانگی ئه و پینه مبه ره به ته سبیحات، هه موو ئاسو کان ده گریته وه.

وهك نووسهرهوانی كتیبی پیروز ده لین، تیمان وشهیه كی عیبریه به واتای (باشوور)، بویه ده قی كاسولیكی ته ورات ده لیت (خوا له باشووره و دیت و قودوسیش له كیوی فارانه وه)، له به رئه وهی قسه بو كراوان له فهله ستینن، بویه ئه و وه حیه ی موژده ی له باره وه دراوه، له باشووره وه دیت، واته له نیمچه دوورگه ی عهره به وه، بویه قودوس له كیوی فارانه وه ده نیردریت، له هه موو ئه مانه وه ئه و قودوسه ی له شاخه كانی فارانه وه ده دره وشیته وه، پیغه مبه ری ئیسلامه، چونكه هه موو سیفه ته باسكراوه كانی پیغه مبه ری فارانی تیدا به دیها تووه و له پیغه مبه رانی تردا به دینه ها تووه.

لهو كتيبانهي لهمبارهوه نووسراون، بريتين له:

(تباشير الإنجيل والتوراة بالإسلام ورسوله) له نووسيني نهصرولًا ئهبووتالب.

(یجدونه مکتوبا عندهم)، له نووسینی فهیصهل عهلی کاملی

(هل بشّر الكتاب المقدس محمد) له نووسيني مونقيز سهقار.

⁽۱) - حەبەقوق: ٣/٣-٦.

گومانهکان لهسهر چهند ههڵوێستێکی دیاریکراوی ناو ژیاننامهی پێغهمبهرﷺ

له دیارترینی ئه و گومانانهش، هاوسه رگیریه تی له گه ل عائیشه و رووداوی به نوقور هیزه و هاوسه رگیریی له گه ل صه فییه.

هاوسەرگىرىي لەگەل عائىشە :

سهبارهت به بابهتی هاوسهرگیریی له گهڵ عائیشه، ئهوان قسه لهسهر کهمی تهمهنی عائیشه دهکهن لهکاتی هاوسهرگیریدا و بهوهویهوه تانه دهدهن له پیغهمبهری خوا گی، وه لامهکهش بهم چهشنهیه:

یه کهم: به خته و هرترین که س به و ها و سه رگیرییه، عائیشه یه ره زای خوای لی بیت، به سه رهاته کانی و ابه سته یی و خو شه ویستی نیوان عائیشه و پیغه مبه رکی جوانترین نموونه ی پیشه نگییه له مباره وه، خوی بویه ترس هه یه له که می ته مه ن له ها و سه رگیریدا، نه بادا نافره ته که له رووی جه سته یی یان ده روونیه وه زیانی پی بگات، ده ی نه مه له و ها و سه رگیرییه پیروزه دا رووینه داوه.

دووهم: قبوولْکردن یان به پرهوا دانه نانی هاوسه رگیری له و ته مه نه دا، ده گه پریته وه بو نه ریت نه وه که حه قیقه تی خوی، وه گه رنا ئه گه ره ر گرفتیک له هاوسه رگیریه که دا هه بوایه، یه که م که س سه رکونه ی ئه و هاوسه رگیرییه یان ده کرد، بیباوه پانی قو پرهیش و جووله که و دوو پرووه کان ده بوون که هیچ ده رفه تیکیان له ده ست نه ده دا بو لیدانی پیغه مبه ری خوا بین وه که چون بو تانه لیندانی له رینی عائیشه وه له رووداوی ئیفکدا، هه لیان به فیرو نه دا، خوای گه و ره ش له قورئانی پیروزدا له چه ندین ئایه تدا باسی ئه و تانه و ته شه رانه ی کردووه که بیباوه پران و دوو پرووه کان ئا پاسته ی پیغه مبه ری خوایان شه و تانه و ته شه رانه ی ده کرد، له باره یه و ده یانوت: جادو و گه ره ساعیر، کاهین، پشتی به خه لکانیکی تر به ستووه، مرو قیک ئه و شتانه ی فیر ده کات، خوای گه و ره باسی نه وه ش ده کات که

رهخنهی ئهوهیان ههبووه چۆن خواردن دهخوات و بهنیّو بازاردا ده گهریّت، دهیانوت ئیشی بووه به گوی گرتن، ئهمانه و چهندین تو مهتی تر، به لام باسی ئهوهی نه کردووه تانهیان دابیّت لهو هاوسهر گیرییهی، وه پخون له سوننه و میژووشدا هیچ باسیّك ئهوهمان بو نه گوازراوه ته وه رهخنهی وایان ههبووبیّت، له کاتیّکدا زور رهخنه و تانهی تریان له فهرمووده و کتیّبه کانی میژووشدا تو مار کراون.

سنیهم: هدندی جار ئافره ته ته ته نو سالیدا بالغ ده بین بالغبوونیش واته توانای سکپری و مندال خستنه وهی هدیه، ئه گهر مه سه له که ته ته ها هاو سه رگیری بوایه له گهل کیژیکی مندالدا، ئه وه پیغه مبه ری خوا شی هه مان ئه و کاته ی عائیشه ی له ته مه نی شه ش سالیدا ماره کرد، ئه وکاتیش ده یگواسته وه، به لام ماوه ی سی سال چاوه رینی کرد هه تا پینگه یشت و گه یشته ئاستی گونجاو بو هاو سه رگیریی، هه روه ک جیهانی رفز ئاوایش تا نزیکانیکی ئه م سه رده مه شه به له ته مه نیک نیم سه رده مه نه به نیخه وانه ی یاسا و بی سه لیقه یی ته ما شا ده که ن.

جیاوازیه که لهوه دایه، پهیوه ندی جنسیی له خوار ته مه نی یاسایی هاوسه رگیرییه وه، له لایه ن روز ئاواییه کانه وه هیچ در ایه تیه کی راگه یاندنی به رامبه ر ناگیر پته به رله کاتیکدا بو هاوسه رگیری ده ستی لی شل ناکه ن، به لکو له رووی یاساییه وه به به پنی ولات یان هه رینمه کان، به ره وایان داناوه له ته مه نیکی که م و سه ره تاوه پهیوه ندی جنسی هه بیت، هه ندیک دلنیا نین له شتی وا هه تا ئه و کاته ی پییان ده لین ته مه نی هاوسه رگیری له هه ندی ولاتی روز ئاواییدا له یانزه و دوانزه و سیانزه سالیه وه رینی پی دراوه، دیوی دلنیاییه که شلاری کاریگه ری روز ئاوا بکه نه ته رازوویه کاریگه ری روز ئاوا بکه نه ته رازوویه کاریگه ری روز ئاوا بکه نه ته رازوویه کاریگه و خرایه، له راستیدا ئیمه پیویستمان به مه نیه، به لام به هوی جیاوازی بیمان و تنگه بستنی خه لک، همه چه شنه بی به لگه کان باشه.

له کوتاییدا ده نیم: خه نگانیک ده یانه ویت به نکوو نیکردن له فه رمووده ی هاوسه رگیری عائیشه به رگریی له پیغه مبه رگی بکه ن، له کاتیکدا ئه و فه رمووده ی سهباره ت به ته مه نی هاوسه رگیری عائیشه هاتووه ، بوخاری و موسلیمیش هیناویانه ،

ئه و جوّره که سانه دوای ئه وه ی نکوولّی له ده قی فه رمووده ی بابه ته که ده که ن، بریّك گیرانه وه ده که ن به به لگه که وای لی تیگه یشتون ته مه نی هاوسه رگیریه که هه ژده سال ، یا خود نزیك له و ته مه نه بووه ، له بابه تیّک دا که به ناونیشانی (مژاری راوبوّ چوونی د.عه دنان ئیبراهیم له سه ر ته مه نی عائیشه له کاتی هاوسه رگیریدا) بلاوم کردوّته وه قسه م له سه ر هه ندیّك له و گومان و پرسیاره ورووژینراوانه کردووه ، له و نووسینه ی منیش باشتر ، کتیّبه که ی فه هد غفیلیه به ناونیشانی (السنا الوهاج فی سن عائشة عند الزواج). (۱)

ماموّستا حسام عبدالعزیزیش له کهنالّی یوتیوب له بهرنامهی (بالعقل) سی نهلّقهی پیشکهش کردووه سهباره به تهمهنی عائیشه لهکاتی هاوسهرگیریدا، نهلّقهکان زوّر جوان و بهچیّش و سوودبهخشن و شیاوی بلاوکردنهوه.

رووداوی بەنوقورەيزە:

ئهوهی لای گومانگه را مهسیحی و مولحیده کان سهباره ت به پیغه مبه ری خوا ایلی میدالانی جووله که یکی باوه، ئهوه یه که بانگه شهی ئهوه ده کهن پیغه مبه ری مندالانی جووله که به نوقور هیزه ی کوشتووه، ههروه ها ده لین کوشتاره که تو قاندن و در نده یی له خو گرتووه،

بق مشتومري ئهمانه ئهم خالانه دهخهينه روو:

یه کهم: پیویسته هو کاری کوشتاری بهنوقورهیزه بخهینه روو، ئهویش بریتیه له ناپاکییه ناشیرینه کهیان له سهختترین بارودو خدا، کاتیک له گهمارو ی ئه حزاب در به مهدینه، دهستیان له گهل دو رمن تیکه لکرد، له کاتیک دا به لینیک لهنیوان ئهوان و پیغه مبه ری خوادا شخ ههبوو، که چی له و بارودو خه سهخته دا که خوای گهوره باسی دیمه نی نا و محه تیه کهی کردووه، به لینه کهیان شکاند، خوای گهوره ده فهرموی (اِذْ جَاءُوکُمْ مِنْ فَوْقِکُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ مِنْکُمْ وَإِذْ زَاغَتِ الْأَبْصَارُ وَبَلَغَتِ ده فهرمویت (اِذْ جَاءُوکُمْ مِنْ فَوْقِکُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ مِنْکُمْ وَإِذْ زَاغَتِ الْأَبْصَارُ وَبَلَغَتِ

⁽۱) - له به رکی دووه می کتیبی به لگه کانی پیغه مبه رایه تی، که به رین د. عبدالواحد محمد صالح نووسیویه تی، زور به وردی باسی هاوسه رگیریی عائیشه و ته مه نه کهی خستوته به رلیکو لینه وه و به نه نامی به هیزه وه لینی ده رچووه، خوینه رده توانیت له مباره وه سوودی زیاتر له و کتیبه وه ربگریت. وه رگیر.

الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ وَتَطُنُّونَ بِاللَّهِ الظُّنُونَا، هُنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ وَزُلْزِلُوا زِلْزَالًا شَدِيدًا)،(١١)

(کاتیک بیباوه پرهکان له لای سهروو و له خواره وه بوتان هاتن، له سهرسامیی و سهختی دیمه نه که دا، چاوه کان له شوین خویان لاچوون و دله کان له شوین خویاندا به رزبوونه وه تا گهیشتن به گهروو له ترسدا، وه جوره ها گومانتان به خوا ئهبرد، ئا لهویدا باوه پرداران تاقیکرانه وه و تیکشله ژان، تیکشله ژانیکی سهخت).

تهنها ئهوهش نا، به لکو ههولیاندا دهست بگهیهننه ژن و مندالی موسلمانان له مهدینهدا، مه گهر جگه له کوشتن، شایهنی چ بریاریکی تر بوون؟!

دووهم: پیغهمبهری خوا هس مندالانی بهنوقورهیزهی نهکوشت، بهلکو تهنها له پیاوهکانی کوشت، خویشی ریگریی کردووه له کوشتنی ژن و مندال، وهك چون له دهستهواژهکهی بوخاری و موسلیمدا هاتووه (جهنگاوهرهکانیان بکوژرین)، ئهمهش له حوکمی سهعدی کوری موعاز سهبارهت به بهنوقورهیزه بریاری لهسهر درا.

سێیهم: ههڵوهشاندنهوهی بهڵێنهکه بهکوٚمهڵ بوو، ههندێ راستهوخوٚ و ئهوانی دیکهش رهزامهندییان لهسهر نیشاندا، بوٚیه سزاکهش بهکوٚمهڵ بوو.

هاوسەرگىرىي پێغەمبەر ﷺ لەگەڵ صەڧىيە:

دەقى بەسەرھاتەكەى لە صەحیحى بوخاریدا وا ھاتووە (لەگەڵ خۆى بردیە دەرەوه ھەتا گەیشتینە سەدورەوحا و لاماندا، ئینجا لەوێ گواستیەوه)، (۲) دەربرپنەكەى موسلیم بە راشكاوانە باسى عیددە دەكات. (۳)

⁽١) - الأحزاب: ١١-١٠.

⁽٢) - صحيح البخاري (٣٥٦) (٢٢٣٥).

⁽٣) - صحيح مسلم (١٣٦٥).

ههروهك ههرچیهك له صهفییهوه گیردراوهتهوه، ئاماژهیه به رازیبوونی و نیشاندانی خوشحالی بهرامبهر به و هاوسهرگیریهی له گهل پیغهمبهری خوادای، بهلکو بهسهرهات و فهرموودهكانی پیغهمبهری خوای بی بو گواستوینهتهوه، بهلکو وهك له صهحیحی بوخاریدا هاتووه، ده چوو بو شوینی ئیعتیكافی پیغهمبهری خوا

ئه گهریش بوتریّت: خو ئه گهر نا په زایه تیشی هه بووبیّت، ئه وه نه گیر دراوه ته و پیچه وانه که ی باسکراوه، ئه وه له وه لا مدا ده لیّین: خو هه لویّستی هه ندی نا فره ت باسکراوه که پیغه مبه ری خوا که داوای کردون و ئه وانیش رازی نه بون به هاوسه رگیرییه که، وه ک بوخاری له صه حیحه که یدا له ئه وزاعیه وه هیناویه تی که ده لیّت: له زوهریم پرسی، کام خیزانه ی پیغه مبه ریسی به خوا گرت له پیغه مبه ریسی وتی: عوروه له عائیشه وه هه والی پیداوم که ئیبنه ته لجه ون کاتیک پیغه مبه ریسی چوویه ژووره وه بو لای له کاتی گواستنه وه دا لیّی نزیک بوویه وه، وتی: په نابه خوا ده گرم لیّت، پیغه مبه ریسی پینی فه رموو: (لَقَدْ عُذْتِ بِعَظِیمِ، الْحَقِی بِأَهْلِكِ)، (۱) (په نات به گهوره یه گرت، برو ره وه بو که سوکارت).

⁽١) - صحيح البخاري (١٩٣٠).

⁽٢) - صحيح البخاري، الرقم ٥٢٥٤.

بەشى چوارەم : گومانەكان سەبارەت بە تەشرىعى ئىسلامى

هیّشتا له جوّری یه که می گومانه کانی سه رده مین که نه ویش بریتیه له و گومانانه ی مه به ست لیّیان لیّدانه له بنه رهتی ئیسلام، وتیشمان نه وانه چوار به شن، نه مه شبی چواره مه که باسی ده که ین.

دیارترین ئهو پرسیار و گومانانهی لهم بهشهدار دهورووژینرین، سی شتن: یهکهم: بانگهشهی ستهملنکراویی ئافرهت له ئیسلامدا.

دووهم: بانگهشهی ئهوهی ئایینی ئیسلام بههوی شهعیرهی جیهادهوه، ئایینی تیرور و خوینرشتنه.

سێیهم: بانگهشهی ئهوهی حهدد و سزادانه شهرعییهکان، دیویکی وهحشیگهرییان لهخو گرتووه.

يەكەم: بانگەشەي ستەملێكراويى ئاڧرەت لە ئيسلامدا

گومانگهراکان، بۆ ستهملینکراویی ئا فرهت به لگه به کۆمه لیک ته شریعی ئیسلامیی دهیننه وه که نهیانتوانیوه له حیکمه تیان تیبگهن، یان بریک نهریتی هه لهی ههندی موسلمان ده که نه به لگه و به نه زانی، یان به ئه نقه ست، دهیده نه وه بال شهریعه ت.

بابه تی گومان له سهر ئافره ت له ئیسلامدا، زور تویژه رقسه ی له سه رکردووه، چه ندین زانای موسلمان له بابه ت و تویژینه وه و کتیب و کور و وانه و پروژه کانیاندا، پرسیار و گومانه کانی ئهم بواره یان وه لامداوه ته وه، کتیبخانه ی خوینراو و بیستراو و بینراوی ئیسلامیش، پره له و به رهه مانه ی تایبه ت به م بواره.

له دیارترین ئهو گومانانهی لهم بوارهدا دهورووژینرین -ههرچهنده مشتوم و وهٔلامدانه وه ییویستی لهسه ره و منیش له کتیبی (کامل الصوره ۲) دا وهٔلامم داوه ته وه لیره شدا لهبه ر به ربلاوی و بهناوبانگیه کهی له گوتاری روز ژئاواییدا

باسی ده کهم، ههرچهنده حهزم به شتی دووباره نیه، ئهویش بریتیه له مهسهلهی میراتی ئا فرهت، کاتیک دهوتریت ستهمی لیکراوه کاتیک نیوهی میراتی پیاو دهبات، وه لامی ئهم گومانهش له چهند روویه کهوهیه:

یه کهم: میرات چهند حالهتی کی ههیه، له ههندیکیاندا ئافره ته پیاو زیاتری بهرده کهویت، ههیانه ژن و پیاو تیایدا یه کسانن، ههشیانه ئافره تیایدا میرات دهبات و پیاو نایبات، جوری وایشی ههیه که پشکی ئافره ته پشکی پیاو کهمتره، جا ئه گهر ئافره تیك مرد و میرد و کچیکی له دوای خوی جیهیشت، ئهوه لیره دا کچه که له پیاوه که زیاتر میرات دهبات، ئه گهر کوریک مرد و باوك و دایك و چهند مندالیکی له دوای خوی جیهیشت، ئهوه پشکی باوك و دایك یه کسانه، له بهر فهرمایشتی خوا که ده فهرمویت (وَلاَبویه لِکُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا السُّدُسُ)، (بو دایك و باوک و باوک و دایک یه کسانه دایك و باوکی، بو ههرکامیان شهش یه کی بو ههیه)له کاتیکدا له ههمان ئایه تدا خوا فهرموویه تی (لِلذَّکرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنْقَیْنِ)، (نیزینه پشکی دوو میینه ی ههیه)، خوا فهرموویه تی (لِلذَّکرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنْقَیْنِ)، (نیزینه پشکی دوو میینه ی ههیه)، خوا فهرموانسازان ئهمه نازانن یان خویانی لی گیل ده کهن.

ههروهك يهكيّك لهو حالهتانهى تركه نيّرو ميّ يهكسان ميرات دهبهن، ئهوهيه كه خواى گهوره ده فهرمويّت (وَإِنْ كَانَ رَجُلٌ يُورَثُ كَلَالَةً أَوِ امْرَأَةٌ وَلَهُ أَخٌ أَوْ أُخْتٌ كَه خواى گهوره ده فهرمويّت (وَإِنْ كَانَ رَجُلٌ يُورَثُ كَلَالَةً أَوِ امْرَأَةٌ وَلَهُ أَخٌ أَوْ أُخْتُ فَلَكُلٌ وَاحِدٍ مِنْهُمَا السُّدُسُ فَإِنْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ فَهُمْ شُرَكَاءُ فِي الثُّلُثِ)، (۱) (ئهگهر كهسيّك مرد و كور و باوك و منداللي بهجينههيّشت، يان ئافرهتيك به ههمان شيّوه ئهو ميّرد و شتانهى بهجينههيّشت وه ئهگهر هاتو خوشك و براى له دايكي ههبوو، ئهوا ههريهكيّك لهوانه شهش يهك ئهبات، ئهگهر ژمارهيان لهوه زياتر بوو، ئهوكات بهشدارن له سي يهكهكهدا)، ئهمه له حالهتي برايهتي له سهري دايكهوه.

دیوی دووهم: نیر ئه گهرچی له چهند حالهتیکدا پشکی دوو میینهی ههیه، به لام له روانگهی شهرعهوه راسپیردراوه و لهسهری پیویسته له کاتی هاوسهر گیریدا ماره یی بدات به ئافرهت، به دریژایی ماوهی ژیان تا ئه و کاته ی ئه و ئافره ته هاوسه ریه تی، خهرجیی خیزانی بکیشیت با تهنانه ت ئافره ته که ده وله مهندیش بیت، دوای ئه مه هیشت یه و نه روز ده زانریت که له میراتدا دو و به رامبه ری هه بیت؟

⁽١) - النساء: ١٢.

دیوی سنیهم: سهرچاوهی ئه و رقلنبوونه ئهوهیه که پنچهوانهی ئه و یکسانییه رههایهی نیران نیرو مییه له ههموو شتیکدا که خویان بریاریان لهسهرداوه و به باشی دهزانن، ئه و یه کسانییه شهرکامیانه و له گهل دادپهروهریدا ناگونجینت، لهکاتیکدا دهبینیت له ئیسلامدا ئهصل و بنه په تله تشریعاتدا بریتیه له یه کسانی تا ئه و کاته ی پنچه وانه ی سروشتی ئافره تنهینت یا خودا بوی باش نهینت، بو نموونه دهبینین مافی ئه وه ی داوه به ئافره ت خوی به زیر برازینینته وه چونکه میسینه بوونی واده خوازیت خوی برازینینته وه و به شمه کی جوانکاری خوی جوان بکات، له کاتیکدا ئهم ده رفعته به پیاو نه دراوه و ریگریی لیکراوه، یا خود دهبینین له قورئان و فه رمووده شدا به توندی هه په پیاوانه و ئافره تان ناگرینته وه.

پیشهوا بوخاری له صهحیحه کهیدا له عائیشه ی دایکی باوه پردارانه وه (رهزای خوای لی بیّت) هیّناویه تی دهلّیّت: داوای موّله تم کرد له پیّغه مبه رسی الله بی بیّناویه تی دهلّیّت: داوای موّله تم کرد له پیّغه مبه رسی به تعال ره حمه تی خوای تهویش فه رمووی (جیهادی ئیّوه ی تا فره تان حهجه)، (۱) ئیبن به تعال ره حمه تی خوای لی بیّت دهلّیّت: (فه رمووده که ی عائیشه به للّکه ی تهوه یه که جیهاد له سهر تا فره تان واجب نیه، به لام له و فه رمایشته دا که فه رموویه تی (جیهادی ئیّوه ی تا فره تان حهجه) مه به ست ته وه نیه ما فی تهوه شیان نه بیّت خوّبه خشانه بچن بو جیهاد، به لکو له سه ریان واجب نیه). (۱)

ئهوانهی که داوای یه کسانی رههای ئافرهت و پیاو ده کهن، ئه گهر ته ماشای واقعیان بکهیت، دهبینیت له زوّر رووهوه له گهل بانگه شه کهی خوّیاندا راست ناکهن، بو نموونه ئه و که سانه ی له سهر کورسی ده ولّه تن، ریّژه ی ئافره ت له گهلّ پیاواندا به راورد ناکریّت، به لّکو زوّرجار جیّی باسکردن نیه، ئایا ئه مه له به رئه وه یه که ئه وان ده زانن ره گهزی پیاو له و کاره دا له ئافره ت به تواناتره؟ یان له به رئه وه یه بنه ماکانیان له به رده م حه زو ئاره زووی ده سه لا تدا داده پر میّن؟ یا خود له به رئه وه یه بنه ره تی بانگه وازی یه کسانییه که بنه ره ساخته یه .

[.] ۲۸۷٥ - (١)

⁽٢) - شرح صحيح البخاري (٧٥/٥).

لهلایه کی ترهوه ئه گهر به بیر کردنه وهیه کی ره خنه گرانه و دید ی کشتگیری پشکنه رانه له گه ل قسمی ئه وانه دا مامه له بکهین که بانگه شمی ئه وه ده که ن ئا فره ت له ئیسلامدا سته ملین کراوه، به و نیازه ی ئه و که لینانه ئاشکرا بکهین که درز و که لین ده خاته گوتاریانه وه، ده بینین له م بواره دا ئیشیان بووه به فیل و ساخته، له وانه:

یه کهم: ئهوان تیکه لیی ده کهن لهنیوان نهریتی ههندی لهوانهی که دهدرینهوه پال ئیسلام و ستهم له نافرهت ده کهن له گهل حوکمی ئیسلامیدا.

بۆ نموونه: کاتیک سهرپهرشتیاری ئافرهتیک بهزوّر ئافرهتهکه دهدات به شوو، ئهوان ئهم ستهمه دهدهنهوه پاڵ ئیسلام، چونکه ئهو کهسهی ئهمهی کردووه موسلمان بووه، لهکاتیکدا راستیهکهی ئهوهیه که ئیسلام ریّگری کردووه له نهریتی وا، وهك له فهرموودهی صهحیحدا هاتووه که پیغهمبهری خوا دهفهرمویّت (لَا تُنْکَحُ الْاَیّمُ الْاَیّمُ عَتّی تُسْتَأْذَنَ)، (بیّوهژن به شوو نادریّت ههتا پرسی پی خمکریّت و رای وهرنه گیریّت، کچیش بهشوو نادریّت ههتا خوّی مولّهت نهدات)، وتیان ئهی پیغهمبهری خوا هی مولّهت نهدات)، وتیان ئهی پیغهمبهری خوا هی مولّهتی کچ چونه؟ فهرمووی (ئهوهیه بیّدهنگ بیّت). (۱۱)

دووهم: باسی ئه و لایه نانه ی ریزداریی ئافرهت ناکهن که ئیسلام بریاری بو داوه که له اله هیچ شوین و سهردهم و سیستمینکی تردا ئه وهی دهست نه که ویت، ئهمه شه له ما فی گه وره ی دایکدا به دیده کرینت، که سیک که قورئان ده خوینیته وه، درك به وه ده کات که دایك له ئیسلامدا حه قینکی پی دراوه که جگه له حه قی خوا و پیغه مبه ره کهی، هیچ مافینکی له و بالاتر نیه، ده بینیت پاش فه رمان کردن به یه کخوا په رستی، فه رمان ده کات له گه ل دایك و باو کدا چاك بیت (وَقَضَی رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِیَّاهُ وَبِالْوَالِدَیْنِ إِحْسَانًا)، له پال سوپاسکردنی خوای گه وره دا، هانمان ده دات بو سوپاسکردنی دایك و باوك (أَنِ اشْکُرْ لِی وَلِوَالِدَیْكَ).

پیشهوا بوخاریش له صهحیحه کهیدا له ئهبووهو پورهوه هیناویه تی که ده لیت: کابرایه که هات بو لای پیغه مبهری خوا و وتی: ئهی پیغه مبهری خوا چ چ کهسیک له پیشتره هاوه لیی چاکی بکه م؟ فهرمووی (دایکت)، وتی ئهی دواتر؟

⁽١) - صحيح البخاري، الرقم ١٤١٩، صحيح مسلم، الرقم ١٤١٩.

فهرمووی (دایکت)، وتی: ئهی دواتر؟ فهرمووی (دایکت)، وتی ئهی دواتر؟ فهرمووی (ئینجا باوکت). (۱)

سێیهم: بیری ئهو حوکمانهیان نهماوه که تایبهتن به ئافرهتهوهو لهبهرامبهر ئهو لێتوندکردنهوهی لهئاست پیاواندا بهکارهاتووه، بۆ ئافرهتان لهسهرسووککردنێك ههیه بهو چهشنهی لهگهڵ جیاوازی نێوان ژن و پیاودا بگونجێت، بۆ نموونه:

ئافرەت بۆى ھەيە زېر بېۆشىت و بۆ پياو حەرامە.

ئا فرەت بۆى ھەيە جلى ئاورىشم بېۆشىنت و بۆ پياو حەرامە.

پیاو لهسهری واجبه وه ک خهرجیه کی بهردهوام، سامانی خوّی خهرج بکات بوّ ژنه که شی دهولهمه ند بیّت، به لام نه و خهرجیه لهسهر نا فرهت نیه.

- به بۆچوونى دروستترى وتەى زانايان- پێويستە پياو ئامادەى نوێژى بەكۆمەڵى ناو مزگەوت بێت، بەلام ئەوە بۆ ئافرەت واجب نيە.

سهرانه له پیاوانی ناموسلمان وهرده گیریت، به لام له نافرهتانیان وهرناگیریت.

ئیبنولقهییم له کتیبهکهیدا (أحکام أهل الذمة)، دهلیّت: (سهرانه لهسهر مندال و ئا فرهت و شیّت نیه، ئهمه رای ههرچوار مهزههبهکه و شویّنکهوتهکانیانه).

ئيبنولمونزير ده لُينت: نهمديوه هيچ كهسراى جياوازى ئهوانى ههبين، ئهبووموحهمهد له موغنيدا ده لُينت (نهمانديوه هيچ زانايهك پيچهوانهى ئهمه بلينت). (۲)

چوارهم: خوّیان گیّل دهکهن لهو ههموو شویّنهواره خراپانهی بههوّی لادان له شهرعی خواوه تووشی ئافرهت بووه.

بۆ نموونه: سالانه مليۆنهها كۆرپەله لهباردەبرين كه هۆكارەكهى بوونى پەيوەندى ناشەرعيه، مهگهر ئەو كۆرپەلانه مافى ژيانيان نيه؟ به چ تاوانيك دەكوژرين؟

^{.0971 - (1)}

⁽۲) - أحكام أهل الذمة لابن القيم (١/١٤٩)، المغني لأبى محمد ابن قدامة (٣٣٨/٩)، الإجماع لابن المنذر (ص 77).

گومانهکان سەبارەت بە تەشرىعى ئىسلامى

گومان بەرامبەر بە جەنگ و جيھاد لە ئىسلامدا

ئه مه له و بابه تانه یه که زورترین هه ستیاریی لای ناموسلمانان دروست کردووه و ده ماوده م قسه ی له له سه رده کریت و ناتوانین لیره دا که به کورتی باسی بابه ته کان ده که ین، هه موو شتیکی له باره وه باس بکه ین، به لام چه ند ئاماژه یه کی مه نهه جی هه ن که باشه باس بکرین، ئاماژه کان لایه نی هه له و شیواندنی نیو گوتاری گومانسازانی دژ به ئیسلام له به رامبه رشه عیره ی جیهاد له خوده گرن، له وانه ش:

یه کهم: ئهوانه له روانگهی کو مه له جیهادیی یان جهنگاوه ریه کانی سهرده مهوه که دهدرینه وه پال ئیسلام، تیروانینی خویان بهرامبه ر به شهعیره ی جیهاد بنیاد دهنین، ئهم بریاره ش مهنهه جیلی و زانستیش نیه، به لکو راستتر ئهوه یه که ئهو کو مه لانه بخرینه به ر دادگای ئیسلام نهوه که به پیچه وانه وه، واته کرده وه کانیان بخرینه به ر ده قه کانی قورئان و سوننه ت سهباره ت به جیهاد و ئاراسته کانی، ههر چیه که له گه ل قورئان و سوننه تدا گونجا، باشه، هه رچیه کیش نه گونجا، ددریته وه رووی ئه و که سه ی دایه پیناوه و کاری یی ده کات.

ئه و پرسیاره ی لهبهرامبهردا ئاراسته ی گومانگهراکان ده کرینت، ئهوهیه که ئایا به ههمان ریبازی تاوانباریی تیرو ریستی بریار لهسهر ئیلحاد دهده نههوی ئه و تاوانه درندانه ی که شیوعیه مولحیده کان له سهرده می نویدا ئه نجامیانداوه، یاخود ئه گهر دادگاییه که بو ناموسلمان بوو، تهرازووه که کیشه ی تیده که ویت؟!

دووهم: گومانسازان نازانن، یان خوینناگا دهکهن له لایهنی رهحمهت و نهرمونیانی له حوکمهکانی جیهاد له ئیسلامدا.

بۆ نموونه: ئەو ياسا ئىسلامىهى لە دەقەكانى قورئان و سوننەتدا ھاتووە، دەقىكى روونى تىدايە سەبارەت بەوھى دروست نىھ ژن و مندال بكوژرىن،(۱۱)

⁽١) -بروانه صحيح البخاري، الرقم ٣٠١٥.

ئهم ههموو واتا جوان و رهوشته بلندانه له جهنگدا تهنها لای موسلمان ههن و له لای کهسانی تر هاوشیّوهی ئهمانه بهدیناکریّت.

سییهم: ملیونهها مروّف لهبیر ده کهن که له میژووی کون و هاو چهرخدا لهسهر دهستی ناموسلمانان کوژراون، خو ئه گهر به ههمان شیواز که مامه له له گه ل ئیسلامدا ده کهن، ئاواش مامه لهیان بکردایه له گه ل ئهو ئایین و دهولهت و ئاراستانه ی که سوپا به شدار بووه کانی ئه و جهنگانه سهر به وان بوون، ئه وه پیش ئه وه ی دژ به موسلمانان قسه بکهن، شهرمه زاری ییدهنگی ده کردن.

پاش ئهم سی خاله، دهلیّم: جیاوازیه کی زور ههیه لهنیّوان پالنه ره کانی جهنگ له ئیسلام و پالنه ره جهنگیه کانی ناموسلمانان، ستهمه جهنگیک که لهپیّناو ئایینیّکدا ده کریّت که خوا دایبه زاندووه و فهرمانی کردووه به رگریی لی بکریّت، هاوتا بکریّت له گهل جهنگیّك که لهپیّناو ئایینیّکی لاریّبوو، یان مهزهه بیّکی ساخته ی دانراودا به ریا ده کریّت.

⁽۱) - بروانه له بهسهرهاتي ئوسامهي كوړي زهيد، البخاري، ۲٥ و ۸۷۲

⁽٢) - سوره التوبه: آيه: ٢٩، صحيح البخاري (٣١٥٩)، صحيح مسلم (١٧٣١).

⁽٣) - صحيح مسلم (١٧٣١)، (١٧٣٦).

⁽٤) - صحيح البخاري، الرقم ٢٤٧٤.

⁽٥) - سوره التوبه: آیه ٦.

پالندری جهنگ له ئیسلامدا تهرم خستن و لهناوبردنی بینباوه ران نیه به کوشتنیان، وه پخون مهبهست ئهوه نیه به ستهم و سهرکهشی زال بینت به سهریاندا، به لکو پالنه ره که بلاو کردنه وهی ئایینی خوا و رزگار کردنی خه لکه له دو زه خ و که شیک بره خسینریت خه لک سهریشک بن لهنیوان هه لبر اردنی ئایین به کهنار خستنی ئه و خوسه پینانه ی که شمشیریان له سهر گهردنی که سانی بیده سه لات داناوه، بوونی چهند نموونه یه کی ناو میژووش که پیچه وانه ی ئهم بنه مایه بووبیت، له کارخستنی ئه م بنه مایه نیه، به لکو سهرکونه کردنی لاده ره کهی لی ده که ویته وه.

بهم چهشنه کۆتاييمان هێنا به ديارترين ئهو گومانانهى دەورووژێنرێن به ئامانجى لێدانى بنهرەتى ئيسلام.

جۆرى دووەم: ئەو گومانانەى مەبەست لێيان گومانخستنە سەر بنەڕەتە چەسپاوە شەرعپەكانە

له سهره تای لیکو لینه وه که دا و تمان مه به ست به بنه په هه په وه کان: ئه و حوکم و گیرانه وه شهر عیانه ن که ئه هلی سوننه و جه ماعه کو کن له سهر ئه وه ی جیا له و حوکم و گیرانه و انه ی راجییان له سهره، ده ستیان پیوه بگرن

زۆرىكك لە پرسيار و گومانەكانى سەردەم لەسەر بنەرەتە چەسپاوەكان، دەگەرىنىەوە بۆ يىنج بەش:

سوننه، ئيجماع، مەنھەجيەتى تێگەيشتن لە دەق، ھاوەڵان، حەددە شەرعىيەكان.

بەشى يەكەم؛ گومانەكان لەسەر فەرموودە

گومانه کان لهسهر فهرمووده له ههموو چهشنه کانی تر، زیاتر دهورووژ پنرین، زور بابه تی تریش دینه وه سهر ئهمه، زورجار دهبینیت، ئهو کهسهی له بابه تی فهرمووده دا کیشه ی ههیه، له چهندین بابه تی تریشدا کیشه ی ههیه، وه بواری حدده کان و ده قه کانی تایبه ت به غهیب و موعجیزه کان و سزای ناو گور و شتی تر.

ههرکهس بابهتی بهبه لُگهبوونی فهرمووده به چاکی تیبگات و بتوانیت ورده کارانه وه لامی گومانه کانی سهر فهرمووده بداته وه، ئینجا پهیوهندی نیوان عمقل و نهقل و زانستی ئهزموونی و نهقل بهجوانی تیبگات، ئهوه کوی وه لامدانه وه کانی بهرامبهر ریژهیه کی زوری گومانه ورووژینراوه کان لهسهر بنه ما چهسپاوه کانی شهریعه تورگرتووه.

كيشهو گومانه ورووژينراوهكان لهسهر بهبهلْگهبووني فهرمووده دهگهرينتهوه بو شهش خال:

یهکهم: بنهرِهتی بهبهڵگەبوونی فەرموودەو دەستلێبەردانی بەبیانووی ئەوەی تەنھا قورئان بەسە:

گومانسازانی سهر سوننهت، بۆ بیمنه تبوونیان له فهرمووده به بیانووی ئهوهی تهنها قورئان به سه، بۆ ئهم بیرکردنهوهیان چهند ئایه تیکی قورئان به به لگه دههیننهوه، لهوانه:

خواى گهوره ده فهرموينت: (مَا فَرَّطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ)، (۱) (لهم كتيبهدا كهمتهرخهميمان نهكردووه له هيچ شتيكدا و ههموويمان باسكردووه).

دهلیّن: بهلگهی لهم ئایهته روونترتان دهویّت بو ئهوهی تیبگهن لهدوای قورئان هیچ پیویست به فهرمووده ناکات.

⁽١) - الأنعام: ٣٨.

ده فه رموینت (وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا وَیَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا كُلُّ وِي كِتَابٍ مُبِينٍ)، (۱) (هه رئاژه لَيْك بهسه رزهویدا بروات، ئه وه روزییان لهسه رخوایه و خوای گهوره زانا و ئاگاداره به شوینی نیشته جیبوون و ئه و شوینه ش که بوی ده گهرینه وه، هه موو ئه مانه له کتیبیکی ئاشکار و رووندا تو مارکراوه).

جا روزی و مانهوهو روزیشتنی ههموو گیانداریک له لهوحولمهحفووزدایه نهوه له قورئاندا.

با وا دابنیّین مهبهست به کتیّب لیّرهدا قورئانه، هیّشتا هیچ دیویّکی ئهو ئایهته به لُگهی ئهوه نیشان نادات که بهبهلُگهبوونی فهرمووده لهکاربخات، لهکاتی قسهکردن لهسهر بهلُگهی دووهمیان، ئهمهش روون دهکهینهوه.

به ڵگهی دووهم: خوای گهوره ده فهرموینت (وَنَزَّلْنَا عَلَیْكَ الْكِتَابَ تِبْیَانًا لِكُلِّ شَيْءٍ)، (ئهم كتیبه -قورئان- مان بو دابهزاندویت بو ئهوهی ببیته روونكهرهوهی ههموو شتنك).

دهلین: مادهم قورئان روونکردنهوهی ههموو شتیکی تیدایه، ئیتر چ پیویستیه کمان به فهرمووده ههیه؟

وه لام: به شیک له رینموونی قورئان بریتیه له رینموونی خه لک به ره و شوینکه و تنی پیغه مبه رکت و هو شیداریدان له لادان له فه رمان و رینمایی پیغه مبه رکت و ه همی الله ده یان شوینی ناو قورئاندا ها تووه، ده قی وا هه یه گشتگیره و نا توانریت و ه ه ده قی تایبه ت مامه له ی له گه ل بکریت، بویه لادان له فه رمایشت و رینمایی پیغه مبه ری خوا گی، لادانه له قورئانی پیروز.

بهیزاوی له ته فسیره کهیدا سهباره ت به م ئایه ته ی که ده یکه نه به لگه (لکل شيء) ده لیّت: هه موو کاروباری کی دین به دریژه و ورده کاریه کهیه وه، ئاراسته ی لای سوننه یان قیاس ده کات). (۲)

⁽۱) - هود: ٦.

⁽٢) - أنوار التنزيل و أسرار التأويل للبيضاوي (٣٣٧/٣).

ئالووسی له روح المعانی و له ته فسیری ئهم ئایهته دا ده لیّت: (ئهوهی که قورئان روونکردنه وه بیّت (الکتاب تبیانا) واته ده قی له سهر هه ندی بابه ت هه یه و هه ندی کی دیکه ش ئاراسته ی لای فه رمووده ده کات کاتیک فه رمانی کردووه به شوی نکه و تنی پیغه مبه رسی الهوی)، هه روه ها هاندانیشی تیدایه بر ئیجماع وه که ده فه رمویت (ویتبع غیر سبیل المؤمنین). (۱)

شهوکانی له فتح القدیر دا ده لیّت (واتای ئهوهی روونکهرهوهی ههموو شتیّکه (تبیانا لکل شیء) ئهوهیه که روونکردنهوهی زوریّك له حوکمهکانی تیّدایه و ئهوهشی دهمیّنیّتهوه، ئاراستهی لای فهرموودهی دهکات). (۲)

به ڵگهی سێیهم: خوای گهوره ده فهرموێت (أَفَعَیْرَ اللَّهِ أَبْتَغِي حَكَمًا)، (۳) (ئایا ئهتانهوێت جگه له خوا کهسێکی تر بکهم به حهکهم و دادوهر؟)، ده ڵێن: ئێوه به شوێنکهوتنی سوننهت جگه لهخواتان هه ڵبژاردووه بۆ حوکم و بریاردان، ئهمهش شیرکه، بۆیه زورێکیان ئههلی سوننه به بێباوه پ و موشریکك ناودهبهن، تهنها لهبهرئهوهی شوێن سوننهتی پێغهمبهر گ کهوتون، لێرهدا باسی خهیاڵ و ئه فسانه ناکهم، به ڵکو باسی واقعێکی راستهقینهتان بو دهکهم که یهکێکه له سهرسو پهێنهرترینی ئهو شتانهی خه ڵك دهیانبینێت!

قورئانییهکان که نکووڵی له ههموو سوننه دهکهن، سهرسورهیّنهرترین و بیرتهسکترین و کهمعهقلّترین کهسانن، ههرچهنده حهزناکهم بهم چهشنه نهیارانم بدویّنم، بهلام شتی زوّر ناموّم لیّ دیون، بریّك قهناعهت و بیرکردنهوهی نائاساییان ههیه! تهنانهت ههیانه داوای موباههلهی(نا) لیّکردوم لهکاتیّکدا یهکیّکه له نه نامترین کهسهکان، بهههرحال ئهم گومانهیان که ئهم ئایهته دهکهنه بهلگه در به فهرمووده، له چهند روویهکهوه وهلامی دهدریّتهوه:

⁽١) - روح المعاني للآلوسي (١٤/١٤).

⁽٢) - فتح القدير للشوكاني (١٨٧/٣).

⁽٣) - الأنعام: ١١٤.

⁽٤) موباههله ئهوهیه دوو کهس، یان دهسته، بهرامبهر یهك بوهستن و ههردوولا ئامادهبن نه فرینی خوا له خویان بکهن ئه گهر لهسهر حهق و راستی نهبن.

یه کهم: خوای گهوره له قورئاندا راشکاوانه ریننموونی کردوین برین دادوهر ههبن لهنیو خه لکدا به داد پهروهری حوکم و بریار بدهن، لهوانه، خوای گهوره ده فهرمویت (وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَیْنِهِمَا فَابْعَثُوا حَکَمًا مِنْ أَهْلِهِ وَحَکَمًا مِنْ أَهْلِهَا)، (۱) (ئه گهر ترستان ههبوو له ناکو کی و دووبهره کی نیوانیان، ئهوه دادوه رین له تهره فی پیاوه که و دادوه رینکیش له تهره فی ژنه که بنیزن بو صولح و رینککهوتن)، ئه گهر تیبینی بکهین (حکما) به ههمان پیکهاته و دهربرین هاتووه که له ئایه تی پیشوودا ئهوان دهیانکرده به لگه دژ به فهرمووده!

ههروهها له قورئاندا ریننموونی هاتووه سهبارهت به دانانی بریک دادوهر (یَحْکُمُ بِهِ ذَوَا عَدْلٍ مِنْکُمْ)، (دوو کهسی دادگهری زاناشتان بریاری لهسهر بدهن) ههروهها (وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَیْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْکُمُوا بِالْعَدْلِ)، (ئهگهر لهنیّو خهلکدا داوهریتان کرد، دادیهروهرانه داوهریی بکهن).

ئه گهر خوای گهوره رینموونیمان بکات له کیشه ی خیزانیدا کهسیک له ئوممه تی موحه ممه د گله بکهینه (حکما) داوهر، ئایا ده کریت شویننکه و تنی خودی پیغه مبه رسید فهرمان و رینگرییه کانیدا شیرك و هاوه ل بریاردان بیت بو خوا؟! ئهمه چ جوّره داوه رییه که ده کهن؟

دووهم: گویٚڕایه ڵیی پیٚغهمبهر گویٚڕایه ڵیی خوایه، وه خوای گهوره ده فه خوای گهوره ده فهرمویٚت (مَنْ یُطِعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّه)، خوای گهوره له قورئاندا راشکاوانه ناکوٚکیه کانی گیٚڕاوه ته وه بو لای پینغه مبهر شهه هتا داوه ریشی تیدا بکات، وه ده فهرمویٚت (فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ)، (ئه گهر له شتیکدا ناکوٚکیتان ههبوو، ئهوه بیگیزنهوه بو لای خوا و پینغه مبهر شی)، همروهها (فَلا وَرَبُّكَ لَا یُؤْمِنُونَ حَتَّی یُحَکِّمُوكَ فِیمَا شَجَرَ بَیْنَهُمْ)، (نا، سوینند به پهروه ردگارت ئیمانیان دانه مهزراوه هه تا داوه ربی و بریاردان نه ده نه وه دهست تو له و کیشه و ئیمانیان دانه مهزراوه هه تا داوه ربی و بریاردان نه ده نه وه دهست تو له و کیشه و نیمانیان دانه مه نوانیاندا رووده دات).

⁽١) - النساء: ٣٥.

سێیهم: مهبهست به ئایهته که (أَفَغَیْرَ اللَّهِ أَبْتَغِي حَكَمًا) ئهوهیه که ئیبن کهسیر رهحمه تی خوای لی بین له ته فسیره که یدا ده لیت (واته له نیوان من و ئیوه دا).

ئیبن عاشوور ده لیّت: مهبهست ئهوهیه جگه له خوا داوای داوهریّك ناکهم لهنیّوان من و ئیّوهدا، خوایهك که بریاری ئهوهی لهسهر داون ئیّوه دوژمنی تاوانبارن)، راقه کارانی تریش ههمان قسهی ئهم دوانهیان ههیه، به لام بو ئهوهی دریژه به بابه ته که نه دهم، بوّیه و ته ی ئهوانی دیکه شم نه هیّناوه.

ئهمهی پیشوو، وه لا می دیارترین به لکه کانیان بوو، ئیستا پاش ئهوهی گومانه کان رهوینه وه، بو به رز کردنه وهی بیناکه مان، به لکه کانی تایبه ت به به لکه بوونی فه رمووده دهینینه وه، دیوه کانی سه لماندنی به به لکه بوونی فه رمووده ش له قورئان و سوننه ت و ئیجماع و کاری دهستاوده ست و به رده وامی موسلمانان له هه موو سه رده مه کاندا زورن، لیره دا زور به کورتی، ئاماژه به گرنگترین به لکه کان ده کهم، به جیاش له کتیبین کی سه ربه خود دا (أفی السنة شك؟) به شیوه یه کی فراوانتر روونم کردو ته وه.

به لْكَه یه كى ترى قورئان لهسهر به به لْكَه بوونى فه رمووده، ئایه تینكى سووره تى نیسائه (فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ)، (ئه كه رله شتیكدا راجیایی

و دووبهره کیتان بق دروست بوو، ئهوه بیگیرنه وه بق لای خوا و پیغه مبه ری خوا)، مهبه ست به (تنازعتم فی شیء) هه موو شتیک ده گریته وه، (فردوه إلی الله و الرسول) مهبه ست به بیگیرنه وه بق لای خوا: واته بق کتیبه که ی خوا -ئه مه بق هه موو که سیک روونه -، گهراندنه وه ش بق لای پیغه مبه رشی واته تا خق له ژیاندا بوو، بیگیرنه وه بق لای خوا، دوای وه فاتیشی، بیگیرنه وه بق فه رمووده کانی، ئه هلی عیلم له سه رئه مه کوده نگن.

ئیبن حهزم رهحمه تی خوای لی بینت ده لینت: به لکه لهسه رئه وهی مهبه ست به و گیرانه وه یه بود و گیرانه وه کانی (فهرمووده کانی) پیغه مبه ری خوایه شی مهوه یه ویکه هموو ئوممه ت کوده نگن له سه رئه وه یه یامه که ئاراسته یئیمه و همر که سیکی تره که به دیده هینرینت و هه ر مروّف و جنو که یه که هه تا روّژی دوایی گیان له له شیدا بنت). (۱)

ئیبنولقهییم رهحمه تی خوای لی بینت ده لینت: (خه لکی کو ده نگن له سهر ئه وه ی گیرانه وه ی بو لای خوا، گیرانه وه یه تی بو کتیبه که ی گیرانه وه شه بو لای پیغه مبه رسید کوی بو لای خوی له ژیانیدا و بو لای فهرمووده کانی له دوای وه فاتی). (۲)

سهباره ت به به لگه ی خودی فه رمووده بق به به لگه به بوونی فه رمووده، ئه م به لگه بق که سیک سوودی هه یه که به شیک له فه رمووده ی قبووله و واز له به شیکی تری ده هینیت و له و نیزه نده دا هه لویستیکی یه کلاکه رهومی نیه له سه ر فه رمووده، به لام ئه و که سه ی به ته واوه تی نکوولیی لی ده کات، سوود له م به لگانه وه رناگریت، مه گه رئه وه ی هه رکات بیه ویت گیرانه وه یه له به لگه به پنیته وه له دژمان، پیی بلین ت به به شیک له وه ی بروامان پیه تی به لگه مان بق مه هینه ره وه، به لکو به هه مووی.

دەقە صەحيحەكان سەبارەت بە سەلماندنى بەبەلگەبوونى فەرموودە زۆرن، لەوانە:

⁽١) - الإحكام في أصول الأحكام لابن حزم (١/٩٧).

⁽٢) - إعلام الموقعين لابن القيم (٩٢/٢)

ئەو فەرموودەى كە چەند كەسپىك لە ئەصحابوسونەن لە رىڭگەى عوبەيدولاى كورى ئەبى رافىعەوە لە باوكيەوە لە پىغەمبەرەوە گى ھىناويانە كە دەفەرمويت (لَا أُلْفِيَنَّ أَحَدَكُمْ مُتَّكِئًا عَلَى أَرِيكَتِهِ يَأْتِيهِ الْأَمْرُ مِنْ أَمْرِي مِمًّا أَمَرْتُ بِهِ أَوْ نَهَيْتُ عَنْهُ، فَيَقُولُ: لَا نَدْرِي مَا وَجَدْنَا فِي كِتَابِ اللهِ اتَّبَعْنَاهُ)، (١) (نامەوى بىگەم بە يەكىكىتان ئىسەر سەرىنەكەى پال بداتەوەو كاروبارىكى گرنگى دىن بىنىن بى لاى مىن كە فەرمانم يى كردووه يان قەدەغەم كردووه، ئىنجا بلىت: نازانىن، ھەر شتىك لە قورئاندا ھەبىت شوينى دەكەوين و كارى يى دەكەين -واتە تەنھا كار بە شتىك دەكەين لە قورئاندا ھاتىت).

ئهم فهرموودهیه سهنهده کهی صهحیحه، دهقه کهش له بابه تیکدایه که به لگهی ئهوهیه واجبه ههرچیه ک زیاد له قورئان، له پیغهمبهری خواوه علی هاتووه، پهسهند بکریت.

پێشهوا ئهحمهد له روویه کی ترهوه له مهسنهده کهیدا گێڕانهوهیه ك له فهرمووده کهی میقدام له پێغهمبهرهوه گ دهێنێت (اًلا إِنِّی أُوتیتُ الْکِتَابَ وَمِثْلَهُ مَعَهُ ، اَلَا إِنِّی أُوتِیتُ الْکِتَابَ وَمِثْلَهُ مَعَهُ ، اَلَا اِنِی أُوتِیتُ الْکِتَابَ وَمِثْلَهُ مَعَهُ ، اَلا ایُوشِکُ رَجُلٌ یَنْتَنِی شَبْعَانًا عَلَی اَریکتهِ یَقُولُ : عَلَیْکُمْ بِالْقُرْآنِ فَهَا الْقُرْآنِ وَهَا وَجَدْتُمْ فِیهِ مِنْ حَرَامٍ فَحَرِّمُوهُ)، (۲) (چاك بزانن، من کتێب -قورئان و له گهڵیشیدا هاوشێوهیم پی دراوه، من قورئان و له گهڵیشیدا هاوشێوهیم پی دراوه، من قورئان و له گهڵیشیدا هاوشێوهیم پی دراوه، خهریکه بگاته سهردهمێك پیاوێك ببینن به سکی تێرهوه له شوینی خویدا پالی دابێتهوه و بلێت: خوو بدهنه قورئان، ههرچیهکتان تێدا بینی حهرام بوو، ئێوهش به حهلالل بوو، به حهلالی بزانن، ههرچیهکیشتان تێدا بینی حهرام بوو، ئێوهش به حمدامی بزانن).

سهبارهت به بهلگهی ئیجماع لهسهر بهبهلگهبوونی فهرمووده:

ئیجماع لهسهر بهبه لُگهبوونی فهرمووده زوّره، ئیجماعی کرداریی روون لهم بابه ته دا، مهبهستم ئهوهیه زانایان فهرموودهیان به به لُگه گرتووه کاریان پیٚکردووه، بوّ ئهمه ش ته نها دوو نموونه ده هینمه وه:

⁽١) - سنن الترمذي، الرقم ٢٦٦٣، سنن أبي داود، الرقم ٤٦٠٥، سنن ابن ماجة، الرقم ١٣.

⁽٢) - أخرجه الإمام أحمد في مسنده (١٣١/٤)، و إسناده لا بأس به.

یه کهم: سهباره ت به فهرمایشتی خوا (فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ)، (ئه گهر له شتیکدا راجیایی و دووبه ره کیتان بو دروست بوو، ئهوه بیگیرنه وه بو لای خوا و پیغه مبه ری خوا ئه گهر ئیوه برواتان همیه به خوا و روزی دوایی)، پیشه وا عهبدولعه زیزی کینانی ده لینت: ئهمه لهنیو باوه رداران و زانایاندا هیچ راجیاییه کی لهسه رنیه که ئه گهر بیگیرینه وه بو لای پیغه مبه ره کهی خوا، واته بیگیرینه وه بو کتیبه کهی ئه گهریش بیگیرینه وه بو لای پیغه مبه ره کهی له دوای مردنی، ئه وه بریتیه له فهرمووده کانی، ته نها مولحیده کان گومانیان لهمه دا هه به این الله دوای مردنی، ئه وه بریتیه له فه رمووده کانی، ته نها مولحیده کان گومانیان لهمه دا هه به این الای بینه که به به دوای مردنی، نه وه بریتیه له فه رمووده کانی، ته نها مولحیده کان گومانیان

دووهم: ئیبن عهبدولبهری قورتوبی مالیکی رهحمه تی خوای لی بیّت، له پیشه کی التمهید دا ده لیّت (زانایانی بواری فیقه و ئهسه ر له ههموو شوینه کان -هینده بزانم- کوده نگن لهسه ر قبوولکردنی گیرانه وهی که سی داد پهروه ر و واجبیتی ئیش پیکردنی ئه گهر هاتو سهلما و ئهسه ریان ئیجماع نه سخی نه کردبوویه وه همموو فیقهناسانی ههر سهردمیک لهسه رئه م بروایه ن، ههر له هاوه لانه و همتا ئه مرومان، جگه له خهواریج و دهسته یه که مینه یه که مینه یه و هی ئه وه نین رایان به خیلاف وه ربگیریت)، (۱) ئه مه ش کوده نگییه لهسه ربه به به لگه بوزی خه به ری ناحاد چ جای موته واتیر.

دووهم: لهو گومانانهی بهرامبهر به فهرمووده دهورووژێنرێن: گومانخستنه سهر بهبهڵگهبوونی فهرمووده ئاحادهکان:

سهرهتا ئهوهتان بیردهخهمهوه که خهبهری ئاحاد — لهرووی زانستی فهرموودهوه - ته نها له گیرانهوهی یه که کهسدا سنووردار نهبووه، به لکو لهخوار ته واتورهوه ئیتر ئاحاده، واته خهبهری یه و دوو و سی و زیاتر، ههموو ئه مانه به خهبهری ئاحاد هه ژمار ده کریت ماده م نه گاته ئاستی ته واتور.

⁽١) - الحيدة والإعتذار، ص ٦٩.

⁽٢) - التمهيد لابن عبدالبر (٢/١).

دیارترین ئهو گومانانهی لهسهر بهبه لَگهبوونی خهبهری ئاحاد دهورووژینرین، دوانن، دووهمیان لهسهر یه که میان وهستاوه:

يهكهم: به رهها بوتريّت خهبهري ئاحاد تهنها ئه گهر ده گهيهنيّت.

دووهم: بانگهشهی ئهوهی ههموو ئه گهریك سهركۆنهكراوه.

بهم جۆره به لُگه کهیان داده پر پژنه وه: خهبه ری ئاحاد ئه گهر دهبه خشینت، هه موو ئه گهرینکیش له قورئاندا سه رکونه کراوه، بویه وه رگرتنی خهبه ری ئاحاد مهسه لهیه کی سه رکونه کراوه له قورئاندا.

وه لأمى ئهم به لْگهش به پووچه لْكردنهوهى يه كينك له دوو پيشه كيه كهيه، ئه گهر ئه وه يى سهبارهت به پووچه لْكردنهوهى ههردوو پيشه كيه كه نووسراوه قه ناعه تى پي نه كرديت، ئه وه به سه كه ئه گهر ته نها يه ك دانه يان پووچه ل بييته وه، هه تا نادروستى ئه نجامه كه بيته دى، ييشم وايه ئهم شته به ده سته اتووه.

سهبارهت به پیشه کی یه کهم (خهبهری ئاحاد تهنها گومان و ئه گهر ده گهیهنیّت) له رووی شهرع و واقعیشهوه دروست نیه.

لهرووی شهرعهوه لهبهرئهوهی پینهمبهری خوا رسی به گیرانهوهی ئاحادی هاوه لانی که دهیناردن بو لای ئوممهتان، به لگهی لهسهر ئهو خه للکه ده چهسپاند، ئهمه ش ئه گهری ههر گومانیک ناهیلینتهوه.

له رووی واقعیشهوه، لهبهرئهوهی ههموومان (هاورا و نهیار) زورجار لهسهر بنه مای ههوالیّکی ئاحاد که نه گهیشتوته ئاستی تهواتور، له زور شتدا دلّنیاییمان دهستده کهویّت، نموونهش لهو بارهوه له ژماردن نایهت، وهك ههوالی هاوسهرگیری و مردن و لهدایکبوون و سهرکهوتن و شکست و بردنهوه و دوراندن و .. هتد، خیرا بهو ههوالانه ده گهینه دلّنیایی، دهی ئهمه بهسه ههتا ئهو بنهمایه پووچهل ببیّتهوه که دهلیّت خهبهری ئاحاد ئه گهر و گومان دهبهخشیّت.

ئهو خهبهره ئاحاده صهحیحانهی که له فهرموودهدا ههن، ههیانه دلنیایی دهبهخشیّت، ههشیانه گومان و ئه گهری راجیح دهبهخشیّت، ئهمهش به پیّی بارودوّخ و کهسیّتی گیروهوه سهنهد و قهرائینهکانی ههر گیّرانهوهیهك.

سهبارهت به پیشه کی دووه میش (شوینن که وتنی گومان و ئه گهر له قورئاندا سهرکونه کراوه) ئهم گشتگیر کردنه شراست نیه، چونکه له قورئانی پیرو زدا له ههندی شوینیشدا وه سف و ههندی شوینیشدا وه سف و ههندی شوینیشدا وه سف و پیاهه للدان، سهباره تبه سهرکونه، خوا ده فه رموین (إِنْ یَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنَّ الظَّنَّ لَا یَعْنِی مِنَ الْحَقِّ شَیْقًا)، (۱) (ته نها شوینی گومان ده که ون، گومانیش هیچ سوودینکی یُغْنِی مِنَ الْحَقِّ شَیْقًا)، (۱) (ته نها شوینی گومان ده که ون، گومانیش هیچ سوودینکی نیه و جینگای حمق ناگریته وه)، سهباره تبه وه سف و به چاك باسکردنیشی، خوای گهوره ده فه رموینت (الْخَاشِعِینَ، الَّذِینَ یَظُنُونَ أَنَّهُمْ مُلَاقُو رَبِّهِمْ وَأَنَّهُمْ إِلَیْهِ رَاجِعُونَ)، (۱) (ئه و لهخواترسانه ی که دلّنیان ده گهنهوه به پهروه رد گاریان و ده گهریننده و بو لای خوا)، مهبهست به (ظن) لهم ئایه ته دا دلّنیاییه، ئه گهرنا گومانه که یان چوا)، مهبهست به (ظن) لهم ئایه ته دا دلّنیاییه، ئه گهرنا گومانه که یان چوا)، مهبهست به (ظن) لهم ئایه ته دا واتای دلّنیایی دهبه خشین، وه که خوای گهوره دهلّنیت: (به رای جمهور (ظن) لیره دا واتای دلّنیایی دهبه خشیّت، وه کو خوای گهوره ده ده ده درمویّت (إِنِّ ظَنَنْتُ أَنِّ مُلَاقٍ حِسَابِیّهُ)، (من دلّنیا بووم ده گهمهوه به مرورْ ی ده ده ده درمویّت (فَظَنُوا أَنَّهُمْ مُوَاقِعُوهَا).

پیشه وا شنقیتی پاش ئه وه ی باسی ژمارهیه ك ئایه تی قورئانیی ده کات که تیایدا باسی (ظن) به واتای دلنیایی هاتووه، ئینجا دهلیّت (له هه موو ئه م ئایه تانه دا (ظن) به واتای دلّنیایی دیّت، عهرهبیش (ظن) یان بوّ دلّنیایی و بوّ گومانیش به کارهیّناوه). (ئا)

بهراوردی ئهو گومانهی له خهبهری صهحیحی ئاحادا ههیه به گومانی سهرکونهکراوی بیباوه ران که له قورئاندا هاتووه، بهراوردینکی هه لهیه و گومان له هه له که شیخ ئیبن عوسهیمین رهحمه تی خوای لی بیت، له ته فسیری ئایه تی نهجمدا (إِنْ یَتَبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنَّ الظَّنَّ لَا یُغْنِی مِنَ الْحَقِّ شَیْئًا) ده لیت: (مهبهست به (ظن) لیرهدا، وهمی درویه نهوه که که رباشتری نیو دوو ئه گهر،

⁽١) - النجم: ٢٨.

⁽٢) - البقرة: 20-23.

⁽٣) - تفسير القرطبي، ط الرسالة (٧٢/٢).

⁽٤) - أضواء البيان نشر مكتبة ابن تيمية (١٤١/١١).

وریای ئموه به، گومان به واتای تۆمهتیش دیّت، به واتای هملٚبژاردن و به باشتر دانانی شتیکیش دیّت، به واتای دلّنیاییش دیّت).(۱۱)

ههروهها خوای گهوره له کتیبهکهیدا وهرگرتنی شایهتیی شایهتیدهرانی داناوه، ئهوانیش ئاحادن، یان دهبیت نهیارانی خهبهری ئاحاد بلین شایهتیهکهیان دلنیایی دهبهخشیت که ئهمهش پیچهوانهی پیشهکیی یهکهمیانه، یاخود دهبیت بلین ئهو شایهتییه گومان دهبهخشیت ههرچهنده وهك شهرع دانراوه، ئهمهش ههلوهشاندنهوهی پیشهکیی دووهمه، ههرچیهك سهلما تهشریعی خوایه، شتیکی سهركونهكراو نیه.

ئیبن حهزم رهحمه تی خوای لی بیّت، ده لیّت: (ئیجماعی هه موو ئوممه ت له سهر ئهوه یه خهبه ری ئاحادی جیّمتمانه له پیغه مبه ری خواوه و درده گیریّت، هه روه ها هه موو موسلّمانان له سه رئه و کوّك بون که گیّرانه و هی تاکیش و دربگرن). (۲)

له کتیبه که مدا (أفي السنة شك؟) چهند دیوینکی تری وه لامدانهوهی گومانسازانی سهر به لگه داریتی فه رمووده ی ئاحادم باسکردووه.

گومانی سێیهم: سهبارهت بهوانهی فهرموودهیان نهقلّ کردووه و گێراوهتهوه:

گومانسازان ده لَیْن: فهرمووده له ریّی کهسانیّکی متمانه پیّنه کراو و دوور له سپارده کارییه وه بق ئیّمه گوازراوه ته وه، به لگه شیان بق ئه وه گیّرانه وهی ههندی لادانی شهرعی ژماره یه ک له گیره ره وانی فهرمووده یه.

وه لامدانهوهى ئهم گومانهش له چهند روويه كهوه دهبيت:

یه کهم: زانستی جهرح و ته عدیل سه باره ت به تانه دان له گیر هر دوه کان، ما فی هه ر شتیکی داوه له ئاستی خویدا، تانه ی وا هه یه کار ده کاته سهر گیرانه وه که هه یانه کار ناکات، به لام مامه له ی سه رینیی له گه ل گیر هره وه به بی جیا کردنه وهی ئه و تانانه ی که کاریگه رییان دانه ناوه، هه له یه.

⁽١) - لقاء الباب المفتوح رقم (٧١).

⁽٢) - الإحكام في أصول الأحكام لابن حزم (١١٣/١-١١٤).

سییهم: زانستی جهرح ته عدیل کیشانه یه له و بابه ته دا، له ورده کاریی مروّییشدا گهیشتوّته نه و په په نوریک له وانه ی تانه ده ده ن له زانستی فه رمووده، گرنگیی نه و زانسته نازانن و ناگادار نین فه رمووده ناسان چ ورده کارییه کیان تیدا کردووه، فهرمووده ناسان بریک بنه مای مه و زووعییان له بواری جهرح و ته عدیلدا داناوه و به سهر دوّست و نه یاری ناو مه زهه به فیقهی و بیروباوه پیه کانیشدا جیبه جیّیان کردووه، بوّیه ده بینیت له دوو کتیبه کهی بوخاری و موسلیمدا، گیره رهوه ی سهر به مه زهه به جیاوازه بیروباوه پیه کانی وه ک گیره رهوه ی سوننی و شیعی و ناصیبی و قه ده ری و خاریجی هه یه، به و مه رجه ی داد په روه ری و راستگویی نه و که سه سه لماییت، هه رکه سیش داد په روه ریه که ی نه سه لماییت، فه رمووده یان لیّوه ی نه هیناوه، به تیتر سوننه به و وینت بان نا.

⁽۱) - مسند الطيالسي (٦٢٨٥).

⁽٢) - كشف الأستار للهيثمي (٣٩٠/٢)

⁽٣) - الضعفاء الكبير للعقيلي (١٣٨/١-١٣٩).

گومانی چوارهم: رێگریی له نووسینهوهی فهرمووده و ئهوهی پهیوهسته به رێکهوتی نووسینهوهی و توٚمارکردنی:

سهبارهت بهوهی پهیوهسته به نووسینهوهی فهرموودهوه، خه لکانیک پشت دهبهستن به فهرموودهیه که لهو بارهوه هاتووه، کهچی خوّیان ده کهونه نیّو گیژاو و دوو فاقیهوه، خرابی پشتبهستنه کهیان له چوار رووهوهیه:

يه كهم: فهرموودهيان به به لكه هيناوه تهوه له كاتيكدا خويان پييان وايه فهرمووده به به لكه ناگيرينت.

دووهم: ئهو پێغهمبهرهی که رێگریی کرد له نووسینهوهی فهرمووده، ههر ئهویش بوو فهرمانی کرد به لهبهرکردنی و گهیاندنی و رێگریی کرد له بهرپهرچدانهوهی، سهنهدی صهحیحیش لهوبارهوه زوّره، بهڵکو زوّر صهحیحترن له فهرموودهکهی رێگریکردن له نووسینهوهی فهرمووده، ئهی ئهم جوٚره ههڵوێسته بوٚچی؟ ئایا بروایان به فهرموودهیهکه که لهگهڵ حهز و ئارهزوویاندا بگونجێت، ئهگهر نهگونجێت، ئیدی بهریهرچی دهدهنهوه؟!

سێیهم: وه ک چون فهرمووده لهبارهی ریکریکردن له نووسینهوهی فهرمووده هاتووه، له چهندین فهرموودهشدا هاتووه که دهر فهتی نووسینهوهی دراوه، لهوانه فهرمایشتی پینعهمبهر کی کاتیک وه لامی داواکاری ئهبوشاتی دایهوه بو نووسینهوهی وتاره کهی، فهرمووی (اکتبوا لأبی شاة). (۱) یان عهبدولامی کوری عهمر فهرموودهی دهنووسیهوه و پینعهمبهری خوایش پشتیوانی ده کرد و دهیفهرموو (اکتتب فَوالَّذِی نَفْسِی بِیدِهِ مَا یَخْرُجُ مِنْهُ إِلَّا حَقُّ)، (۲) (بینووسهرهوه، چونکه سویند بهوهی گیانمی بهدهسته، دهم جگه له حهق، هیچی تری لیّوه دهرناچیّت).

دهی لهسهر چ بنهمایه کنکوولیکارانی سوننه فهرموودهی رینگریکردن له نووسینهوهی فهرمووده ههلده بژیرن و فهرموودهی مولهتدان به نووسینهوهی فهرمووده لهکارده خهن؟

⁽۱) - صحیح مسلم باختصار، ۳۵۵.

⁽٢) - سنن أبوداود، الرقم ٣٦٤٨.

چواره م: لیره دا که لیننیک همیه له پشتبه ستن به فه رمووده ی نووسینه وه ی فه رمووده بو خوونی بیکه ن به به لگه له سه ر به به لگه نه گرتنی فه رمووده ، چونکه بو چوونی راست سه باره ت به و فه رمووده یه ئه وه یه که سنووری ده قه که تینه په رینریت، ئه ویش رینگریکردنه له نووسینه وه ی نه وه که رینگریکردن له به به لگه گرتنی ، چونکه ده قه که به دوورو نزیک، هیچ ئاما ژه یه کی تیدا نیه سه باره ت به به لگه نه گرتنی فه رمووده به به لکو له خودی ئه و فه رمووده دا فه رمایشتی پیغه مبه ریس ها تووه که ده فه رموینت (وحد ثوا عنی) ، (۱) (فه رمووده م لیوه بگیرنه وه).

پاشان، زانایانیّك ههن که دهلیّن: ریّگریکردن له نووسینهوهی فهرمووده بهو چهشنه صهحیح نیه که درابیّتهوه پال پیغهمبهر هم بهلکو راستیهکهی ئهوهیه که قسهکهی هی خودی ئهبووسهعیدی خودرییه، ئهمهش ریّر هوی پیشهوا بوخارییه و ئیبن حهجهریش (رهحمهتی خوای لیّ بیّت) له (فتح الباری) دا باسی ئهوهی کردووه، (۲) ئیبن عهبدولبهریش له (جامع بیان العلم و فضله) دا ههندی ریّی ئهو مهوقوو فهی باسکردووه. (۳)

همندیّك له زانایانیش فهرمووده کهیان به چهسپاو داناوه، به لام پیّیان وایه به فهرمووده ی مولّمتدانی نووسینهوهی فهرمووده نهسخ بووه تهوه، چهند تیروانینی تریش همن که ئهگهر بیانهیّنین، زوّر دریّره دهکیّشیّت.

هەندىك سەرچاوە لەم بوارەدا:

١- كتيبي (تقييد العلم) له نووسيني خهتيبي بهغدادي.

۲- کتیبی (تدوین الحدیث) له نووسینی مناظر الکیلانی که به زمانی ئوردوو نووسراوه و وهرگیردراوه ته سهر زمانی عهرهبی و دار الغرب چاپیان کردووه.

⁽١) - صحيح مسلم، الرقم ٣٠٠٤.

 $⁽Y \cdot M/1) - (Y)$

^{.(77) - (1/17).}

٣- كتيبى (دراسات في الحديث النبوي و تأريخ تدوينه) له نووسنى موحهممه د موسته فا ئه عزهمى.

- ٤- كتيبى (السنة قبل التدوين) له نووسيني موحهممهد عجاج خهتيب.
- ٥- كتيبي (تدوين السنة النبوية) له نووسيني موحهممه د مهتهر زههراني.

سهباره تبه دواکه و تنی تو مارکردنی فه رمووده ش، ئه و گومانه ی له م بواره دا ده و رووژ ینریت، له سه ر تی وانینیکی کورت بو ریوشوینی جینگیرکردنی فه رمووده دامه زراوه، بویه وه لامی پیویست بو ئه و گرفته، به وه ده بیت به وردیی میژووی جینگیرکردنی فه رمووده و ریوشوینی گیزانه وه و گواستنه وه ی بخریته روو، هه تا که سیک تیروانینیکی ورد و تیروته سه لی له سه ر ئه وه نه بیت، هیچکات له قایموقو لی گواستنه وه هه میشه قسه له سه ر بریک تیروانینی ئه ندیشه ی ده کات نه که تیروانینی واقیعی.

ویّرای ئهوهی، توّماری فهرمووده له سهردهمی پیغهمبهرهوه همتا کاتی توّماری گشتگیر دانهبراوه، لهو کهسانهی گرنگیی داوه به بهدواداچوونی ئهو پهراوانهی له قوّناغی پیش توّماری گشتگیری فهرموودهدا نووسراون، دکتوّر موحهمهد موسته فا ئهعزهمی له کتیّبهکهیدا (دراسات فی الحدیث النبوی و تأریخ تدوینه).

گومانی پێنجهم: گومان لهسهر زانستی فهرموودهو رێبازی فهرموودهناسان:

زوریک لهوانهی نکوولی له فهرمووده ده کهن، یان گومانی لهسهر دروست ده کهن، ده کنن: (لهو رووهوه نکوولی لی ناکهن که سوننه به به به که نکوولییه کهیان له متمانه نهبوونه به ریزهوی گواستنه وهی فهرمووده)، پرسیاریکی گرنگمان ههیه بو نهو جوره کهسانه: نایا له رووی زانستیه وه شتیکی مه حاله صه حیح و لاوازی نهو فهرموودانه جیابکرینه وه که له پیغه مبه ره وه گیردراونه ته وه که ده وتریت (به لی) یان (نه خیر) ده بیت لهسهر بنه مای تیروانینیکی صه حیحی ته واوه تی بو واقیعی گیرانه وه که و سه نه و گیر در هو کان بنیاد نرابیت،

پیّویسته پاش تیّروانینیّکی ته واوه تی بیّ (زانست)ی پهیوه ست به لیّکوّلینه وه له راستی و دروستی گیّرانه وه ی فهرمووده کانی پیغه مبه رسی هدر دامه زرابیّت، ته ویش بریتیه له زانستی فهرمووده که پیّناویّکه له نیّو ته هلی سوننه دا بی ناسینی راستی و دروستی گیّرانه وه فهرمووده کان، کوّده نگیه که همیه بی پیه ستنی، به ناوبانگترین، یا خود بگره تا که زانستی که بی ته واوه تی بیافی الهسه رسی و اقیعی گیرانه وه کان بنیاد نراوه.

بهوپهری متمانهوه ده کنم: زوربهی ئهوانهی گومان دهورووژینن له ئاست فهرموودهدا، تیروانینیکی واقیعییان نیه سهباره بهو دوو بابه به ه واقیعی گیرانهوه گیرهرهوه کان، نه ئهو زانستهی پهیوهسته به و بوارهوه، ئیتر چون بریاری ئهوه دهده ن که گواستنه وهی فهرمووده جیمتمانه نیه الهسهر چ بنه دره تیک ئهمهیان بنیاد ناوه ؟!

بۆیه، ههنگاوی یهکهمی بریاردان لهسهر زانستی فهرمووده بهبی دهستروقیی و لیهاتوویی، واته تیروانینیکی دروست بو ئهوه زانسته چهشنی ئهو تیروانینهی که زانایانی ئهو بواره دایانمهزراندووه، وهك پیشتریش وتمان، ئهمه لای زوربهی گومانگهراكان نیه.

سهبارهت به ورده کاریی فهرمووده ناسان و ریکوپیکی ریبازه کهیان، ده توانریت له چه ندین رووه وه روونبکریته وه، هه رکات بگه رییه وه بو کتیبه کانی فهرمووده ناسانی پیشوو و ری و ریبازیان، زور جوانتر درك ده کهین به گهوره یی ئهم زانسته.

یه کیّك له و شتانه ی دهتوانیّت ورده کاری و مهوزووعیبوونی ئهم زانسته نیشان بدات، هه لُویِسته کردنه له ئاست مهرجه کانی فهرمووده ی صهحیح و ورده کارییه کانی، مهرجه کانیش بریتین له: (ریّکی و دادیه روه ری، به جوانی له به رکردن و وه رگرتن، سهنه دی پهیوه ستی ناموّ، پاریّزرانی سهنه د و ده ق له شتی ناموّ، پاریّزران له علله ت).

ههرکهس به جوانی شارهزیی وهرگرتبیّت له زانستی فهرمووده، ئهوه دهتوانیّت له سایهی ههر مهرجیّك لهو پینج مهرجهدا، بهلگهی متمانه و توندوتولّی ئهم

زانسته به چهشنیّك نیشان بدات که له هیچ زانستیّکی تری مروّییدا لهمه زیاتری تیّنه پهراندبیّت.

نموونه:

ئه گهر باسی مهرجی بهجوانی لهبهرکردن و وهرگرتن بکهین، ئهوهی له بازنهی ئهم مهرجهدا نیشان دهدریّت، بریتیه له شیّوازی بریاردانی فهرمووده ناسان لهسهر گیّر ورهویه که گیّر ورهویه که که نایا ئهم مهرجهی تیّدایه، نایا بریاردانه کهیان لهسهر گیّر ورهویه که بهوهی ئهم مهرجهی تیّدایه، واتای ئهویه ههرچییه کی گیّر ایهوه صهحیحه؟ یان ده کریّت هه لهش بکات؟ ئه گهر هه لهی کردبیّت، چوّن هه له کهی ئاشکرا ده کریّت له کاتی کیلاوی ئهوهمان لهسهرداوه که دادیهروهره و لهبهرکردن و وهر گرتنی تهواوه؟ ئایا گیر ورهوه کان که ئهم مهرجهیان تیّدایه، ههموویان له یه ک ئاستدان بو وهر گرتنی فهرمووده لیّیانهوه؟ یاخود پله کانیان جیاوازن؟ سوودی ئهو پلهبهندییه چیه؟ ئایا کاتیّک نه گونجانیّک له گیّر انهوه کاندا ههبوو، ئهوهیان زمبتکردنی باشتره، بیخه پیش ئهوهی کهمتره؟ حوکمی گیّر ورهوه یمی راستگو خیه که زوّر شت ده پیّکیّت و زوّر جاریش هه له ده کات؟ فهرمووده ناسان کهی بریاری ئهوهمان بو داوه زوبتی تهواوه، دوای چهند سالیّک لهو بریاره، لهبهرکردنی بریاری ئهوهمان بو داوه زوبتی تهواوه، دوای چهند سالیّک لهو بریاره، لهبهرکردنی نه گوّر پاوه؟ ئهمانه و چهندین ورده کاریی تر که لهویه پی ورده کاری یاساکانی نه گوّر پاوه؟ ئهمانه و چهندین ورده کاریی تر که لهویه پی ورده کاری یاساکانی نه گوّر پاوه؟ ئهمانه و چهندین ورده کاریی تر که لهویه پی ورده کاری یاساکانی نه گور پاوه؟ ئهمانه و پهندین ورده کاریی تر که لهویه پی ورده کاری یاساکانی نه گور پاوه؟ ئهمانه و پهندین ورده کاریی تر که لهویه پی ورده کاری یاساکانی

شەشەم: گومان خستنە سەر چەند فەرموودەيەكى دياريكراوى صەحيح، بە بيانووى پێكەوە نەگونجانيان:

پرسیار دروستکردن لهسهر کو مه لیک گیرانه وهی صهحیح، شتیکی خراپ نیه ئه گهر لهسهر بنه مای تیگهیشتن و هه ولی نه هیشتنی گومانی پیکه وه نه گونجانیان بیت، چونکه عائیشه و حه فصه و چهندین هاوه لی تریش که کیشهیان لهسهر تیگهیشتن له فهرمووده یه کی پیغه مبهر شی بووه، پرسیاریان له پیغه مبهر کردووه و ئه ویش کیشه و تینه گهیشتنه که ی بو روونکردوونه ته وه، به لکو ئه وه هی

به خراپ دهزانریّت، ئه و پشیّوییه یه له مامه له له گه ل ئه و چه شنه گیّرانه وانه دا نیشان ده دریّت و به نه فام نیشاندانی زانایانی موسلّمانه، یا خود وا نیشان بدریّت قسه کردن له سه ر ئه و فه رموودانه ی واده زانریّت پیّکه وه ناگونجیّن، دوّزینه وه ده ستکه و تیّکی له ناکاوه بو خه لك، له کاتیّکدا زانایان چه ند سه ده له مه و به رشوقه ی ئه و بابه تانه یان کردووه و دیوی تینه گهیشتنه که یان روونکردو ته وه.

زانایانی موسلمان گرنگییان داوه به باسی ناتهبایی نیّوان بهلُگه کان یان ناتهبایی نیّوان ئایه ته کانی قورئان، یان ناتهبایی نیّوان قورئان و فهرمووده، یاوه کو نیّوان فهرمووده و عمقل، یان فهرمووده و همست، بیّ مامهله کردن له گهل ئهم پرسهش، ریّبازیّکیان دار شتووه که له بابهتی (ناتهبایی نیّوان بهلُگه کان) له کتیّبه کانی ئوصولدا، یان له باسی (مختلف الحدیث) له نیّو کتیّبه کانی زانستی فهرمووده دا به دیده که یت.

له کون و نوییشدا، چهندین کتیبی تایبهت بهم بواره دانراون که ئهگهر بمانهویت باسی ههموویان بکهین، کاتی زوری دهویت، تهنها بو نموونه و ئاماژه پیدان، ناوی چهند دانهیهکیان دههینین:

اختلاف الحديث له نووسيني شافيعي.

شرح مشكل الآثار له نووسيني تهحاوي.

تأويل مختلف الحديث له نووسيني ئيبن قوتهيبه.

له نووسراوه كانى سهردهميش!

د فع دعوى المعارض العقلي عن الأحاديث المتعلقة بمسائل الإعتقاد، دراسة لما في الصحيحين له نووسيني عيسا نعمى.

التعارض في الحديث النبوي له نووسيني لوتفي زغير.

أحاديث العقيدة المتوهم إشكالها في الصحيحين له نووسينى سولهيمان دبيخي.

له کتیبی (أفی السنة شك) چهند بنهمایه کی مهنهه جیم باسکردووه بو مامه له کردن له گهل ئهو فهرموودانهی که واده زانریت له گهل قورئان و عهقل و گیرانه و هی قدرمووده و زانستی فهرمووده دا ناته بان.

بەشى دووەم: گومانەكان لەسەر ئىجماع

ههندی که س حالیان گهیشتو ته ئهوه ی نکوولی له بهلگهداریتی ئینجماع بکهن و ری به خویان بدهن بلین ههموو ئوممهت له ماوه ی چوارده سهدهدا ههله بون، ئهم ههلویسته ش پیچهوانه ی ئهوه یه خوای گهوره ههوالی لهباره وه داوه ئوممه تی ئیسلامی چاکترینی ئوممه تانه و میانه وه هه تا به هوی داد پهروه ری و راستگوییه که یهون ئه گونجیت ئهو همموو سهده یه ببریت و لهسه و هه بروات و حه ق نه ناسیت و پهیرهوی نه کردبیت ؟!

 بۆیه ئەوان له هەركەسى تر توانایان زیاتر بوو بۆ تێگەیشتن له دەقەكان، هەرچەندە دەرگای ئیجتیهاد به رووی خەلکی تریشدا دانهخراوه، بهلام دوور لهوره وا تەماشای هەموان بکرێت كه هەله بون، چۆن هەموویان یهكدەنگ دەبن له هەلله تێگەیشتندا، بهتایبهت كه كۆمهلێك هۆكاری دەرەكی كارتێكهر نهبون بۆ تێگهیشتن له دەق له زۆرێك لهو بابهتانهی كه لهلایهن ههندی له تویژورانی سهردەمهوه، جیاواز له ئیجماع قسهیان لهسهر كراوه، بهلکو ئهوكات تهنها چهند بابهتێكی شهرعیی بیستراو بوون و هیچی تر، وەك حەددی رەجم و سزادانی مورتهد و شتی لهو چهشنه، ئیتر چ بابهتێك بووه كه لای موجتههیدانی سهرهتا نهبووهو لای تویژورانی ئهم سهردهمه بهردهسته ههتا ئهوانهی پێشوو ههموویان ههله بكهن له تێگهیشتنی ئایهتهكانی قورئان و سهلماندنی فهرموودهكانی پێغهمبهر گگ، بهلام تویژورانی ئهم سهردهمه یێکابێتیان؟

پیموایه نهم پرسیاره وادهخوازیت زور به وردی بیری لی بکهینهوهو لیّی رابمیّنین، دوور له کاریگهریی دهستهواژهی (نهوان پیاو بوون و نیّمهش پیاوین) و (چهند بابهت ههیه که کهسانی پیشوو جیّیان هیّشتووه بو نهوانهی دوای خوّیان)، چونکه من لیّرهدا باس له ههلیّنجانی نوی ناکهم، باسی قوولّبوونهوهی زیاتر له واتای نایهته کانم نه کردووه، بهلکو باسی بهههله دانانی ههموو نهوانهی پیشوو دهکهم نهوه وی زیاد کردنی زانیاریی بو سهر زانیارییه کانی نهوان.

ئهوهی زیاتر ئهو قسهیه دهسهلمیّنیّت، ئهوهیه که زوّر بابهت ههن که نکوولّییان لیّ کراوه به ئیجماعی چهسپاو سهبارهت به بابهتانه دراوه به دیواردا (پشتگوی خراوه)، ئهوانهی نکوولّییان لیّکردووه، له نکوولّییهکهیاندا بانگهشهی ئهوه دهکهن ئهو بابهتانه پیچهوانهی دهقی راشکاوی ناو قورئانن، وهك دهلّین: سزای مورتهد (کهسیّك له ئیسلام ههلّبگهریّتهوه) به شیّوهیه کی دیار بهریه ککهوتنی ههیه له گهل فهرمایشتی خوادا (لا إکراه فی الدین)، بروا دهکهیت بابهته هیّنده بهم روکهشییه بنت؟

بابهتیکی تریش ههیه، بریتیه لهوهی ههندی کهس ئهو قوناغهی پیشووش تیدهپهرینیت و لهوهدا هاورایه که ئوممهتی موسلمانان لهسهر ههله یه کدهنگ

کۆنهبووهتهوه، به لکو لهوهدا هاورا نیه که ئیجماع قبوول بکات، ئهمهش بابهتیکی ئوصولییه و ورده کاریی زور و قسهی جیاواز لهخوده گریت سهباره ت به دهستنیشانکردنی ئهو ئیجماعه ی که ده کریت وهربگیریت، به لام بنه ره تی ئیجماع پووچه ل ناکریتهوه، بویه ئهو ئیجماعانه ی بومان گواستراونه تهوه، له رووی سه لمان و یه کلابوونه وه یا ناستیان جیاوازه.

هەندىنك لە گومانسازان دەستەواژەيەكى پىشەوا ئەحمەد دەكەنە بەلگە بۆ نەھاتنەدى ئىجماع كە دەلىت (هەركەس بانگەشەي ئىجماع بكات، ئەوە درۆزنە).(١١)

لیرهدا زور به کورتی و به دهستکارییهوه، پوختهیه کی ئهوه دینم که له کتیبی (کامل الصوره ۲) دا سهباره تبهم دهسته واژهیه نووسیومه:

(وهرگرتنی ئهم دهسته واژهی پیشه وا ئه حمه د و وه رنه گرتنی دهسته واژه و ده ربرینه کانی تری له سه رهه مان بابه ت، ده قوه رگرتنیکی نامه و زووعی، یان نه زانیه که له پای که مشاره زاییه وه، پیشه وا ئه بوود اود له المسائل دا ده لیّت: بیستم به ئه حمه د وترا: فلانه که س ده لیّت: خویندنی فاتیحه ی قورئان واته له پشت پیشنویژه وه و تایه ته به م ئایه ته ی ده فه رمویت (وَإِذَا قُرِیَّ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوالَهُ) کی شتی وای و تووه ؟ هم موو خه لکی له سه رئه وه کو ده نگو ده کو ده و تایه ته له نویژدایه). (۲)

ئەمە دەقىي روون و چەسپاوە لە پىشەوا ئەحمەدەوە كە تىايدا بانگەشەى ئەوە دەكات ئىجماع لەسەر مەسەلەيەكى شەرعى ھەيە، ئايا دەكرىت ئەو دەستەواۋەى خۆى بەسەردا پەيرەو بكەين (ھەركەس بانگەشەى ئىجماعى كرد، ئەوە درۆزنە)، ياخود ھەول بدەين بەو چەشنە لىلى تىبگەين كە لەگەل جىبەجىكردنەكانى خۆيدا بگونجىت؟!

بۆچى پشت دەبەستريت به يەك دەستەواژه و دەست نابريت بۆ ئەوانى دى؟ ئەگەر بابەتەكە وەرگرتنى دەرھينانى دەستەواژه بيت، ئەوە لەوانەيە يەكىك بليت:

⁽١) - العدة في أصول الفقه (١٠٥٩/٤).

⁽٢) - مسائل الإمام أحمد روايه أبى دواد السجستاني، مكتبه ابن تيميه (ص ٤٨).

دەيەويت دەستەواژەيەك دەربهينيت كە تيايدا باس لە سەلماندنى ئيجماع دەكات و ئەو دەستەواژەيە لەكاربخات كە تيايدا بانگەشەى ئەوە دەكات ئيجماع درۆيە!

بینگومان ئه و ریبازه ی که لای زانایان پهسهنده و له مامه له له گه ل دهسته واژه که ی ئه حمه ددا گرتوویانه ته به ر، ئه وه یه که له سایه ی جیبه جینکردنه کانی و قسه کانی تریدا ئاراسته ی ئه م دهسته واژه ی بکه ین و لینی تیبگهین، نه وه که بو له کار خستنی ئیجماع پشتی پی به ستین، له وا ئاراسته کردانانه ی که زانایان سه باره ت به و دربرینه ی پیشه وا ئه حمه د خستوونیانه ته روو:

پیشه وا ئه حمه د در به فیقهناسانی موعته زیله ئه مه ی و تووه ، مه رداوی له (التحبیر) دا ده لیّت: ئیبن رهجه ب له کوتایی شه رحی ترمزیدا ده لیّت: ئه و قسه ی له پیشه وا ئه حمه ده وه گیر دراوه ته وه (هه رکه س بانگه شه ی ئیجماع بکات، ئه وه در و ده کات) ئه مه ی له به رامبه ر فیقهناسانی موعته زیله دا و تووه که بانگه شه ی ئه وه یان ده کرد قسه کانیان وه رگیراوی ئیجماعی خه لکه ، له کاتی کدا خویان له هم مو و که س شاره زاییان که متر بو و به و ته ی ها وه لان و تابعین). (۱)

ئه وهی پالپشتی ئه م تینگه پشتنه ده کات، ته واوی ده سته واژه که ی خودی پیشه وا ئه حمه ده که له گیرانه وه که ی عه بدولای کوریدا هاتو وه ده لیت (هه رکه سیک بانگه شه ی ئیجماع بکات، ئه وه در فرزنه، له وانه یه خه لکی راجیا بن، ئه مه بانگه شه ی بیشری مریسی و ئه صه ممه ی ایشری مریسی و ئه صه ممیش له سه رگه و ره کانی بیدعه کارانی سه رده می پیشه وا ئه حمه د بوون.

وتهیه کی ئیبن ته یمیه ره حمه تی خوای لی بیّت، بابه ته که روونتر ده کاته وه (فیقهناسانی ئه هلی که لام وه ک مریسی و ئه صهم، بانگه شهی ئیجماعیان ده که ن له کاتی کدا ته نها شاره زای قسمی ئه بووحه نیفه و مالیک و که سانی وه ک ئه وانن و ئاگادار نین به و ته ی هاوه لان و تابعین). (۳)

⁽١) - التحبير شرح التحرير في أصول الفقه للمرداوي، مكتبه الرشد (١٥٢٨/٤).

⁽٢) - العدة في أصول الفقه (١٠٥٩/٤).

⁽٣) - بروانه: مختصر الصواعق المرسله (ص ٥٨٣).

وته یه کی ئیبنوله قییمیش هه یه نزیکه له م تینگه یشتنه وه که ده لیّت (مه به ستی - واته پیشه وا ئه حمه د- به و ده ربرینه ئه وه نیه بوونی ئیجماع به دوور بزانیّت، به للکو ئه حمه د و پیشه وایانی فه رمووده تاقیکراونه ته وه که سانیّك که به بانگه شهی و ئیجماعی خه لك، به ربه رچی سوننه تی صه حیحیان ده دایه وه، بوّیه شافیعی و ئه حمه د ئه وه یان روونکرده وه که ئه و بانگه شه یه دروّیه و ناتوانریّت به شتی و به ربه رچی سوننه ت بدریّته وه). (۱)

ئاراستهی دووهم: دهکریّت بق ئهوه بووبیّت که لهو بانگهشهدا وهرهع بکریّت، بهو واتایهی بانگهشهی ئیجماع شتیّکی سهخته، لهوانهیه رایه کی جیاواز همبیّت که نه گهیشتبیّت بهو کهسهی بانگهشهی ئیجماع ده کات، بقیه ئهمه ریّنموونی پیشهوا ئه حمه دی کردووه بق به کارهیّنانی دهستهواژهی (وای نابینم راجیایی لهسهر بیّت)، یان دهربرینیّکی هاوشیّوهی ئهمه، چونکه ئهمه له واقیعهوه نزیکتره، ئهمهش دژی ئهوه نیه زانایه کی شاره زا به وتهی خه لمّك، ئهگهر ئیجماعیّکی بق دهرکهوت، بانگهشهی ئیجماع بکات، وه ک چون خودی ئه حمه شتی وایکردووه، قازی ئهبوویه علا ره حمه تی خوای لی بیّت له (العدة) دا ده لیّت: (رووکهشی ئهم قازی ئهبوه که ئه حمه دریّگریی کردووه له دروستیّتی ئیجماع، به لام بابه ته که به و رووکه شیه نیه، به لاکو لهسهر بنه مای وه ره و خوّگرتنه وه ئه وه ی و تووه نه بادا رایه کی جیاواز هه بیّت و پیّی نه گهیشتبیّت، یان ئه وه ی له به رامبه رکه سانیّک و تووه که هیچ شاره زاییه کیان نه به راجیاییی پیشین). (۱۲)

ئهم ئاراستهی دووهم گونجاوه، چونکه لهوانهیه زانا راجیاییه کی پی نه گهیشتبینت، به لام ئه و ئه گهره زور لاواز دهبینت ئه گهر زانایان ئیجماعی مهزهه ب و شار و ولات و سهردهمه جیاوازه کانیان هینابینت.

^{(1.7./2) - (1)}

^{.1.7./}E - (Y)

بەشى سێيەم: گومانەكان سەبارەت بە رێبازى تێگەيشتن لە دەقى شەرعيى

له دیارترین پرسیاره کانی سهردهم لهسهر ده قی شهرعیی، مهسهلهی تیگهیشتنه، دهبینیت کهسیک ده لیّت: بروامان به قورئان و فهرمووده ههیه، به لام به تیگهیشتنی کی ؟ ئایا تیگهیشتنی دروست و تیگهیشتنی هه له ههیه ؟ بوّچی بکریّت دهقیک به چهند خویندنه وهی جیاواز هه بیّت و ههر خوینه ریک به پیّی تیگهیشتنی له ده قه که وهریبگریّت بی ئه وه ی خوینه ریکی تر به هه له دابنریّت ؟

ئه گهر له راستیی ئهم دهسته واژهیه رابمینیت، دهبینیت سیفه تی روونکردنه وهی راستیی له و بابه تانی که موسلمانان تیایداراجیان، له ده ق داده مالیّت و سیفه تی یه کلاکه ره وه له پرسه شهر عیه کانی پی له ده ستده دات، به لکو دهیه ویّت بلیّت که سی بیّبا وه پیش ده توانیّت له روانگه ی خویّنده وه ی ده قی قورئانه وه، ئه گهر بیه ویّت به شیّوازی تیّگهیشتنی تایبه تی خوّی له قورئان تیّبگات، به لکه و بیانو و بدو زیّته وه بیّبا وه ریه کهی تیّگهیشتنی کردووه بیّبا وه ریه کهی موره له قورئاندا زوّر به توندی هه پره شهی کردووه له و که سهی حوکم ناکات به وهی خوا دایبه زاندووه، چوّن ده کریّت حوکم به قورئان بکریّت ئه گهر دادوه و بیریّت نه گهر دادوه و ویستی سه د جه لد بدات له زینا وه که له ده قی قورئاندا ها تووه، ئه وه ده کریّت زیناکار خویّندنه وه یه کی تر و تیّگهیشتنی جیاوازی هه بیّت بو زینای حه رامکراو، له وانه یه وی بوی بروانیّت زینا ته نها بریتیه له ده ستدریژیی، یان ناپاکیی ها و سه ریّتیی!

له کاتی کدا له ناو که سانی سه رده مدا خه لُکی که هه ن بانگه شهی ئه وه ده که ن و ده لُین: زینای حه رام بریتییه له ناپاکیی هاوسه ریّتی، به لام که سیّك که هاوسه رگیریی نه کردووه، ئه گه ر له گه ل ئافره تیّك که هاوسه رگیریی نه کردووه، به ره زامه ندی هه ردوولا زینایان ئه نجام دا، ماده م به به رچاوی خه لُکه وه نه بیّت، ئه وه به زینا هه ژمار ناکریّت! گویم له ماموّستای گوم را (موحه ممه د شه حروور) بوو ئه مهی ده وت، لین کی قسه که شی به شیّوه ی ده نگیی هه یه، جا ئیتر دوای ئه مه، چی له دین لین کی قسه که شی به شیّوه ی قورئان به م چه شنه بیّت، ئیتر چ رین موونیه ک بو قورئان ده مینی بیت، ئیتر چ رین موونیه ک بو قورئان ده مینی بیت، ئیتر چ رین موونیه ک بو قورئان ده مینی بیت، نیتر چ رین موونیه ک بو

ههرچونیک بیّت، ئهمه ئاماژهیه کی خیرا بوو لهم بواره دا، بو زانیاری زیاتر بگهریزه سهر مهزله قی (۱) یه کهم له مهزله قه کانی بههه ده ردانی ده قه کان له کتیبی (ینبوع الغوایة الفکریة) له نووسینی عهبدولاً عوجیری.

بەشى چوارەم: پرسپارو گومانەكان سەبارەت بە خەددە شەرعىيەكان

زورترین بابه تی حهدده شهرعیه کان که مشتومری لهسه رکرابیّت، بریتیه له حهددی رهجم (بهردبارانکردن) و سزادانی مورتهد.

یهکهم: حهددی رهجم (بهردبارانکردن)

همندی له موسلّمانان نکوولّی ده کهن له وهی له ئیسلامدا سزای بهردبارانکردنی زیناکهریّك همییّت که هاوسهری همییّت و پیّیان وایه ئیشیّکی درندانهیه، بهلّگهی رووکهشیان بق ئهوهی نکوولّی لهو حهده بکهن، ئهوهیه که ئهمه سزایه که له قورئاندا باسی نه کراوه، به تایبه ت که جهلّدلیّدانی زیناکهر له سووره تی نووردا هاتووه بی ئهوه ی باسی رهجمی کردبیّت، همروه ک پیّیان وایه سزاکه له گهل چهند ئایه تیّکی قورئاندا ناگونجیّت.

سهبارهت بهوهش که سزاکه وهحشیگهرانه بیّت، دهبیّت بزانین رهجم سزایه نهوهك دهستخوّشیی، سزایش ریّلیّگرتن و سهرکوّنهی تیّدایه، خوای گهوره له قورئانی پیروّزدا سزایه کی زوّر قورس و سهختی بوّ ئهو کهسانه داناوه که دژایه تیی خوا و پیّغه مبهره کهی ده کهن و له سهرزهویدا خراپه بلاوده کهنهوه، ئهویش بریتیه له دهست و قاچ برین له پشتهوه، زوّریّك لهوانهی بانگهشهی ئهوه ده کن رهجم سزایه کی درندانهیه، ئهو سزای تری ناو قورئانیان لا پهسهنده.

⁽۱)- مەبەست بە مەزلەق، شويننى خزين و خليسكانە، بۆيە لەسەرەوە وەرماننه گيّرا، چونكە لە سەرچاوە عەرەبيەكەدا بەو چەشنە ھاتووە، بۆ ئەوەى ھەر خويننەرىك ويستى بچيتەوە سەر بابەتەكە، بە ناوەكەدا بىدۆزىتەوە. وەرگيّر.

خوای گهوره که ئهو سزایانهی داناوه، به پنی حیکمه و زانایی و دانایی خوّی دایناوه و ئیمه لای خوّمانه وه حهددی وامان دانه ناوه، به لکو ته نها دان دهنیّین به راستی ئه و گیرانه وه دروستانه ی که سهلماوه له پیغه مبه رهوه ن گیرانه وه دروستانه ی که سهلماوه له پیغه مبه رهوه ن گیرانه و میروستانه ی که سهلماوه له بینه مبه رهوه نام دروستانه ی که سهلماوه له بینه مبه رهوه نام دروستانه ی که سهلماوه له بینه مبه رهوه نام دروستانه ی که سهلماوه له بینه مبه رهوه نام دروستانه ی که سهلماوه له بینه مبه رهوه نام دروستانه ی که سهلماوه له بینه مبه رهوه نام دروستانه ی که سهلماوه له بینه دروستانه ی که بینه که دروستانه ی که سهلماوه له بینه دروستانه ی که دروستانه ی که بینه دروستانه ی که دروستان

حهق وایه باوه پردار بلیّت: زینای کهسی هاوسه ردار چهند پیس و ناشیرینه که خوای گهوره حهددیّکی وا سهختی لهسه ر داناوه، ئهمه ش بهلگهی بیّزراویی ئه و تاوانهیه.

نکوولْیکردن له رهجم لهبهرئهوهی له قورئاندا نههاتووه، ریّی دروستی ئهوانه نیه که شویّن پیغهمبهری خوا که کهوتون، چونکه له سوننهتی یهکلاکراوهدا له پیغهمبهرهوه که له سهردهمی خوّیدا کهسانیّکی رهجم کردووه که هاوسهرداربون و زینایان کردووه، دیوی یهکلاکراوهی ئهو گیّرانهوانه ئهوهیه که له چهند لایه کی دروسته وه گوازراوه تهوه که ههرکهس شارهزای یاساکانی گیّرانهوهو بارودوّخی گیرهرهوه کانه، نهوه که کهسیّك ئهو شتانه نهزانیّت، وه کزانیاریی مامهلّهی لهگهلّ دهکات.

ئەھلى سوننەش كۆدەنگن لەسەر ئەو حەددە:

ئیبن عهبدولهبر رهحمه تی خوای لی بیّت دهلّیّت: (بیدعه کارانی خهواریج و موعته زیله وای نابینن زیناکاریّك، هاوسه رگیر بیّت یاخود زوگورت، نابیّت رهجم بکریّت، بهلّکو لای ئهوان زیناکار ته ها جهلّدی لی دهدریّت، هاوسه ردار و بیّهاوسه ریش لای ئهوان یه کسانن، ئهم قسه شیان پیچهوانه ی سوننه تی پیّغه مبه رگ و ریّی باوه ردارانه، چونکه پیّغه مبه رگ و خهلیفه کانی دوای خویشی زیناکه ری هاوسه رداریان رهجم کردووه و زانایانی موسلّمانیش له ناوچه کانی جیهانه وه له ئههلی راو بوچوون و بواری فه رمووده ش که ئههلی حهقن، هاوران له سهر ئهوه). (۱۱)

ئیبن قودامهی مهقدیسی رهحمه تی خوای لی بیّت دهلّیت: واجبه زیناکاری هاوسهردار رهجم بکریّت .. ئهمه قسهی کوّی ئههلی عیلمه ... نهماندیوه جگه له خهواریج کهسی تر لهوه دا رای جیاوازی ههبیّت). (۲)

⁽١) - التمهيد لما في الموطأ من المعانى و الأسانيد (١٢١/٢٣).

⁽٢) - المغنى التركى، (٣٠٩/١٢).

ئیبن بهتتال ده لیّت: (هموالّی دروست له پیخه مبه ره وه هاتوه که فه رمانی کردووه به رهجم و خوّیشی رهجمی -زیناکاری هاوسه رداری- کردووه، مه گه رئاگادار نیت به قسه که ی عه لی: له سه ر سوننه تی پیخه مبه ریخه مبه را هی و مهمان کردووه، عومه ری کوری خه تتابیش ره جمی کردووه، بوّیه ره جم به سوننه تی پیخه مبه ریخ و کرداری خه لیفه کانی راشیدین و به یه که ده نگی پیشه وایانی ئه هلی علیم چه سپاوه، له و پیشه وایانه ش مالیکی کوری ئه نه س له خه لکی مه دینه و ئه وزاعی له خه لکی شام و سه وری و کوّمه لیّکی تر له خه لکی عیراق و شافیعی و ئه حمه د و خه لکی شام و سه وری و کوّمه لیّکی تر له خه لکی عیراق و شافیعی و ئه حمه د و ئیسحاق و ئه بووسه ور، خه واریج و موعته زیله ش نه یانپیکاوه له وه ی دژی ره جمن و بانگه شه یان نه و ویه و که ره جم له کتیبی خوادا نه هاتووه). (۱۱)

سهباره ت به نکوولیکردنی سزاکه به و بانگهشه ی له گهل ههندی ئایه تی قورئاندا ناگونجین، وه ك فهرمایشتی خوا سهباره ت به کهنیزه (فَعَلَیْهِنَّ نِصْفُ مَا عَلَی الْمُحْصَنَاتِ مِنَ الْعَذَابِ)، (نیوه ی ئه و سزایان لهسه ره که لهسه رئافره تانی هاوسه ردار ههیه)، دهلیّن: مهبه ست به محصنات بریتییه له هاوسه رداره کان، لای ئیره ش هاوسه رداره کان ره جم ده کرین، ئهمه ش پیچه وانه ی ئه م ئایه ته یه، چونکه ره جم ناکریت به نیوه.

وه لأمدانهوه ی ئه م بانگه شه یه به وه ده بینت هه له ته فسیر کردنی (المحصنات) ی ناو ئایه ته که روونبکرینته وه، چونکه وا ته فسیر کراوه که مه به ست پنی ئافره تانیکن که شوویان کردووه، به لکو مه به ست پنی ئافره تانی ئازاده، هه رکه سیش سه ره تای ئایه ته که بخوینینته وه، زور به روونی بوی ده رده که وینت، چونکه تیایدا هانی ئافره تانی (محصنات) ده دات بو ها و سه رگیری، واته ئافره تانی ئازاد.

سزای ئافرهتی ئازاد ئه گهر شووی کردبیّت و زینا بکات، بریتیه له رهجمکردن و سزاکهش نیوه ناکریّت، به لام ئه گهر ئافرهتانی ئازادی شوونه کردوو زینا بکهن، سزاکهیان سهد جهلده، ئهمهیان نیوه ده کریّت، بوّیه حهددی کهنیزهیه کی زیناکهر دهیئته نیوهی ئهوه که پهنجا جهلد ده کات.

⁽١) - شرح ابن بطال (٤٣١/٨).

له کوتاییدا، قسه کردن له سهر ئه و گومانانه ی له سهر ئه م حه ده ده ورووژ یّنریّن، زور زیاتری ده ویّت له م کورتبرییه، له کتیّبی (کامل الصورة ۱) دا وه لاّمی همندی له و گومانانه م داوه ته وه که له سهری ده ورووژیّنریّن، هم رکه س حه ز ده کات زانیاری زیاتر له سهر ئه م بابه ته وه ربگریّت، ئاراسته ی ده که م بو لای کتیّبی (شبهات حول أحادیث الرجم و ردها) له نووسینی دکتور سه عد مرصفی که له توری ئینته رنیّتیش به رده سته.

پێویسته بزانین سزای رهجم لهوانهیه نهیهتهدی مهگهر تهنها به دانپێدانانی خودی زیناکار، چونکه مهرجهکانی سهلمان و جێبهجێکردنی حهده لهوپهری قورسیدان، ئهو کهسهش که خوٚی دێت و دانی به تاوانهکهیدا دهنێت، خوٚی ئهوه ههڵدهبژێڕێت و زوٚری لی ناکرێت، چاکتر وایه ئهو تاوانانه پهردهپوٚش بکرێن نهوهك دهستپێشخهری بکرێت بو داننان به تاواندا، تهنانهت ئهگهر کهسێکی یهکێکی بینی زینای دهکرد، باشتر ئهوهیه پهردهپوٚشی بکات و ههواڵی نهگهیهنێت به فهرمانرهوا، مهگهر ئهوهی کهسهکه به ئاشکرا تاوانهکه بکات، ئیتر ئهمهیان ئهچێته بواری رنلێگرتن و رنگربکردنهوه.

دووەم: سزاى لەدىن ھەڵگەرانەوە:

گهورهترین رهخنهیه ک لهم سزایه ده گیریّت، ئهوهیه که له گهل فهرمایشتی خوادا ناگونجیّت (لا إکراه فی الدین)، له راستیدا ئهم ئایه ته لای هیچ زانایه کی موسلّمان شاراوه نهبووه، ئهو زانایانه ی که کوّدهنگن لهسهرئهوه سزای ههلّگهرانهوه له دین کوشتنه، ئیبن قودامه ی مهقدیسی دهلّیّت: زانایان لهسهر ئهوه کوّدهنگن که واجبه کهسی لهدین ههلّگهراوه بکوژریّت). (۱۱)

لیرهدا سی نه گهر بهرامبهر هه لویستیان له ناست نهم نایه ته دا ده خهینه روو: یان هه موویان له واتای نهم نایه ته تینه گهیشتون.

یان لێی تێگهیشتون و زانیویانه، به لام شاردویانهتهوه و به ئهنقهست پێچهوانهی جوولاونهتهوه.

⁽١) - المغني ط عالم الكتب (١٢/٢٦٤).

ASTANA

یان وا له ته فسیره کهی تیگهیشتون که له گهڵ فهرموودهی کوشتنی مورتهددا ناته با نیه.

بینگومان ئهگهری سییهم راسته و ههر موسلمانیک ئهوهی بو خوی پی پی پهسهنده، ئیتر چ جای بو ههموو زانایانی ئوممهت.

ئهو زانایانه بیناگا نهبون لهم بابهته، پیشهوای راقه کاران ئیبن جهریری تهبهری رهحمهتی خوای لی بینت دهلیت: (ههموو موسلمانان ئهوهیان له پیغهمبهرهوه گواستوتهوه که خهلکیکی زور لیکردووه بو موسلمانبوون و رازی نهبووه جگه له ئیسلام هیچیان لی قبوول بکات و بریاری داوه به کوشتنیان ئه گهر رازی نهبوون بینه ناو ئیسلام، ئهوهش وه بینهدرستان له موشریکه کانی عهرهب، ههروهها وه که نه مورته دین که له دینه کهی ههلده گهریتهوه و ده چیتهوه نیو بیباوه پی یان کهسانی هاوشیوهی ئهوانه، هاوکات وازی هیناوه لهوهی زور له کهسانی تر بکات بینه ناو ئیسلام و بهوه رازیی بووه سهرانهی پی بدهن و لهسهر دینی باتلی بکات بینه ناو ئیسلام و بهوه رازیی بووه سهرانهی پی بدهن و لهسهر دینی باتلی خویان بمیننهوه، ئهمهش وه که نههلی کیتاب و هاوشیوه کانیان، بهمهش واتای فهرمایشتی خوای روونکردو تهوه (لا اکراه فی الدین)، بویه هیچ زوریکی نهبووه بو موسلمانبوونی ههر کهسیک که رهوا بیت سهرانه بدات و ئاماده یی دهربریبیت بو موسلمانبوونی ههر کهسیک که رهوا بیت سهرانه بدات و ئاماده یی دهربریبیت به پیدانی سهرانه و رازیبوون به حوکمی ئیسلام).

ئيبن كەسير لە تەفسيرەكەيدا دەڭيت: (كۆمەڭيكى زۆر لە موسلمانان پييان وايە ئەمە ئەھلى كىتاب دەگريتەوە).

مهسهلهی سزادانی مورته د، یه کیکه له گهوره ترین نه و ره خنانه ی له لایه ن مولحید و نائایینیه کانه وه به به به به نیسلام دهوروژینریت، ههروه ک له لایه ن زوریک له موسلمانانه وه به مهبهستی به رگریکردن له نیسلام ههمان گومان دهورووژینریت، نه و موسلمانانه پنیان وایه نهمه له گه ل بنه ماکانی لیبورده یی نیسلامیدا ناگونجیت، ههروه ک بریک رووداوی ناو ژیاننامه ی پیغه مبه رگ ده که نه به لگه، له مه شدا سنووری ده قه ی صه حیحی روون و راشکاو له پیغه مبه ری خواوه ش سهباره ت به کوشتنی مورته د تیده پهرینن، نه گهرچی مهبه ستیان نیه -مهبه ستم نه و موسلمانانه یه که

مهبهستیان بهرگریکردنه له ئیسلام-پیچهوانهی فهرمووده و رینماییهکانی پیغهمبهر بجوولینهوه، به بوچوونی من، ئهو موسلمانانهی ئهو سزایان لی بووه به کیشه و جینی پرسیار، پیویسته به زبری مامهلهیان له گهل نهکریت، بهلکو بابهته کهیان بوشی بکریتهوه، چونکه ئهم بابهته قسمی نوری لهسهره و چهندین ئهسه و فهرموودهی وای لهسهره که پیویست بهوه دهکات کهسیکی داپهروه رلهنیوان تیگهیشتن و لهخواترسیدا یه کدهستیه کی ههبیت ههتا لهم پرسهد بگاته بریاری دروست.

همروهك زور دهستگرتن به وشمى (حمدد) لمم بابهتمدا، لموانمیه همندینك لنتنكه لبوون لم تنگمیشتنی لنبكهونتهوه.

سهرچاوهی سهره کیی کیشه که له بابهتی سزادانی هه لُگه رانه وه له ئیسلام، له رو شنبیریی ناوهندیبوونی مرو قه وه سهرچاوهی گرتووه که لهم سهرده مه دا زاله، چونکه ئهم سزایه له فهرهه نگی ئیسلامیدا هیچ جینی کیشه و مشتوم نهبووه ته نه نها لهم سهرده مه دا بهم چه شنه کراوه به کیشه، له کاتیکدا ئه وانه ی نکوولی لهم سزایه ده که ن، راشکاوانه دان نانین به مهسه له ی ناوهندیبوونی مرو قدا، به لکو دهستیان گرتووه به هه ندی ده قه وه که به تیروانینی خویان، ده یانگه یه نینه ئه وه کنوولی لهم سزایه بکهن، هه ولیش ده ده ن له به رچه ند هو کاریکی پر ئالوزی تر، ده قه کانی دی به کهم بگرن، که سیک که ئه مه ده بینیت، هه ست به وه ده کات ئه سووربوون و ده سیییوه گرتنه، سهرچاوه که که نه مه ده بینیت، هه ست به وه ده کات نه هوانه یه هه نه کهن نه ویش فشاری رو شنبیریی ناوه ندیتی مرو قه، به لام کاتیک له سه ده کانی تردا رو شنبیریه که به م چه شنه نه بو و و ناوه ندیتی الله پیش ناوه ندیتی مرو ق ده خرا، ئه م سزایه هیچ کیشه و پرسیار یکی دروست نه ده کرد.

هدرچونیک بینت، لیرهدا مدبهستم ئهوه نیه به دوورودریژی بهلگهکانیان لهسهر ئهم نکوولیکردنه بخهمه بهرباس، له کتیبهکهشمدا (کامل الصوره ۱) ده رهخنهی سهر سزای ههلگهرانهوه له دین و وه لامی رهخنهکانیشم باسکردووه، ههروه ک یه کیکی تر لهو کتیبه بهسوودانهی لهم بوارهدا نووسراوه، بریتیه له کتیبی (فضاءات الحریة) له نووسینی سولتان عومیری و کتیبی (الردة بین الحد و الحریة) له نووسینی صالح عومیرینی.

بەشى يېنجەم: گومانەكان لەسەر ھاوەلان (رەزاى خوايان لى بېت)

ئههلی سوننه و جهماعه یه کدهنگن لهسهر راستالی (عهدالهتی) هاوه لآن، به لگهشیان بو ئه وه چهند به لگهیه کی ناو قورئان و سوننه ت و واقیع و ژیاننامه ی هاوه لانه، ئهم بواره شیه یه کیکه له و بواره شهرعیانه ی که ئیجماعی ئههلی سوننه ی له له سهر هاتووه، ئیره شوینی ئه وه نیه کودهنگیه کانی ئههلی سوننه ی لهسه و به به لام ته نها چهند نموونه یه کیان ده خهمه روو بوتان:

ئیبن عەبدولبەر دەلْیّت (ئەگەرچى وازمان هیّناوه له لیّکوٚلینهوه له بارودوٚخى هاوهڵان، لهبەرئهوهى كۆدەنگیى ئەهلى حەقى ناو موسلّمانانى لەسەرە كە ئەوانیش بریتین لە ئەهلى سوننەو جەماعە، كۆدەنگن لەسەر راستالیى هاوهڵان).(۱)

جوهینی له (البرهان فی أصول الفقه) دا ده لیّت: لهوانهیه ئه و هو کارهی وایکردووه خوای گهورهی کو ده نگی -موسلمانان- لهسه و عهداله تی هه موو هاوه لانی پیغه مبه و به پینییته دی، بریتی بیّت لهوهی هاوه لان شه ریعه تیان نه قل کردووه، خو ئه گه و وهستان له گیرانه وه کانیاندا روویبدایه، ئه وه شه ریعه ت به رته سك ده بوویه وه له سه رده می پیغه مبه ردا هی و شور نه ده بوویه وه بو سه رجه مسه رده مه کانی تر. (۲)

غهزالی رهحمه تی خوای لی بیت له (المستصفی) دا ده لیّت: ئهوه ی پیشینی ئوممه و جمهوری زانایانی دوای ئهوانیشی لهسهره، ئهوه یه عهداله تی هاوه لان زانراوه بهوه ی خوای گهوره راستالیی پیداون و له کتیبه کهیدا ستایشی کردون، ئهمه بیروباوه پی ئیمه یه بهرامبهریان)، پاشان ده لیّت (چ راستالیه ک دروستتر لهوه خوای شاره زا به نهینیه کان و پیغه مبهره کهی به راستالیان بزانن، خو ئه گهر باسی خوای شاره زا به نهینیه کان و پیغه مبهره کهی به راستالیان بزانن، خو ئه گهر باسی ستایشیشیان نه هاتبا، ئه وه به ته واتور باسی کو چ و جیهاد و به ختکردنی مال و گیان و کوشتنی باوک و برا و کهسوکار له پیناو هه وارداریی بو پیغه مبهر گی و سمر خستنی، ته نها ئه مانه به سن بو ئه وه ی راستالی هاوه لان یه کلا بکاته وه). (۳)

⁽۱) - الإستيعاب في معرفة الأصحاب (1/V).

⁽٢) - البرهان في أصول الفقه (١/٦٣٢).

⁽٣) - المستصفى (٣٠٧/١).

عهلائی ده لیّت ائه و بابه ته جیّگیره و ئههلی سوننه و جهماعه ئه و بریارهیان لهسه ر داوه، مهبهستم ئهوهیه که ده لیّت ههمو و هاوه لانی پیغهمبه راستالییان همبووه، و ته ی بیدعه کاران و ئاره زووبازانیش هیچ به هه ند و هرناگیریّت). (۱۱)

ئیبن تهیمیه رهحمه تی خوای لی بیت ده لیت (ئه هلی سوننه یه کده نگن له سهر راستالیتی هاوه لان)، (۲) وه پیشتریش و تمان ئیجماع له وباره وه زوره.

ئهو گومانانهی له بواری هاوه لاندا دهورووژینرین زورن، ههندیکیان بو ئهوه ده گهرینهوه که بریك هه لهی هاوه لان ده کهنه به لگه بو تانه لیدانیان، به تایبه ت سه باره ت به رووداوی جه مه ل و صفین، بو وه لامی ئه م گومانه ش، ده کریت بلیین: یه که م: ئیمه نالیین هاوه لان عیصمه تیان هه بووه، به لکو ده لیین راستالی و پلهی به رزتریان هه بووه، بویه ده کریت هه له یان کردبیت، جا ئه گهر گیرانه ویه ک بهینریت که بحریته به لگهی ئه وه ی که و توونه ته هه له وه یان تاوانیان کردووه، ئه مه هیچ شتیکی نوی تیدا نیه، ئه مه ش زور گومان و پرسیار وه لام ده داته وه که نه یاران ده یان خه نه ده داده وه که نه یاران

دووهم: زوربهی ئه و گیرانهوهی که گومانسازان بهرامبه ر به هاوه لان له پیغه مبه ری خواوه کی ده ده ده وه و تیایدا سه رکونه ی هه ندی هاوه لی کردووه یان ئه و گیرانه وانه ی باس له فیتنه ی نیوان هاوه لان ده که ن له جه مه ل و صفین و شوینانی تریدا، زوربه یان سه نه دی کی چه سپاویان نیه، بویه ئه و که سه ی ده قیک ده گوازی ته وه و وه و که بیشتر له باسی بنه ماکانی مامه له له گه ل گومانه کاندا باسمان کرد و پیویسته دروستیی گیرانه وه که بسه لمینی تیش ئه وه ی داوای وه لام و روونکردنه وه مان لیبکرین، ئه مه ش بنه مایه کی گرنگه، ئه و که سه ش به دوای قسمی گومانسازانی سه رهاوه لاندا بروات، ده بینیت زوربه ی ئه و شتانه ی ئه وان پشتیان پی ده به ستن بو تانه دان له هاوه لان، له به رده مه رجه کانی فه رمووده ناساندا زور خویان پی راناگیرین، دو و فاقیه کی ئاره زو و بازان که شتیکی نامی نیه بو

⁽۱) - جامع التحصيل، ص ٧٣.

⁽٢) -الفتاوى (٣٥/٥٥).

ئەوان، ئەوەيە كە زۆربەى ئەوانەى لەسەر بنەماى چەند گێڕانەوەيەكى نەچەسپاو تانە لە ھاوەڵان دەدەن، لە ھەمان كاتدا گومان دەخەنە سەر فەرموودە صەحيحە چەسپاوەكانى پێغەمبەرى خواگى.

سنیهم: ههندی تاوان که هاوه لآن ئهنجامیان داوه، زوربهیان به لگهن لهسهر گهورهیان، دهبینیت خیرا دهستپیشخهرییان کردووه بو تهوبه و پهشیمانی و داننا به تاوانه کهیاندا، به لکو زور سوور بون لهسهرئهوهی له لایهن پیغهمبهرهوه کهددی شهرعییان لهسهر جیبه جی بکریت، ئهمه ش گهوره ترین به لگهیه لهسهرئهوهی به گهوره دانانی خوا و له خواترسیان ههبووه.

تەنانەت پێغەمبەرى خوا ﷺ سەبارەت بەو ئافرەتە جوھەنيەى كە زيناى كردبوو، فەرمووى (لَقَدْ تَابَتْ تَوْبَةً لَوْ قُسِمَتْ بَيْنَ سَبْعِينَ مِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ لَوَسِعَتْهُمْ، وَهَلْ وَجَدْتَ تَوْبَةً أَفْضَلَ مِنْ أَنْ جَادَتْ بِنَفْسِهَا لِلهِ تَعَالَى)، (۱۱) (بەراستى تەوبەيەكى كردووه، ئەگەر تەوبەكەى دابەش بكريت بەسەر حەفتا كەسى ناو مەدىنەدا، بەشيان دەكات، مەگەر تەوبەيەك باشتر لەوە بەدىدەكريت كە گيانى خۆى بەختكردووه لەينناو خوادا).

چوارهم: ئههلی سوننه کۆدهنگن لهسهر دادپهروهریی و فهزل و گهورهییان و وهرگرتنی گیرانهوهکانیان، پیشتریش لهسهر ئهمه چهند کۆدهنگیهکمان باسکرد، ئهمهش لهو کۆدهنگییه چهسپاوه بهدیهاتوانهیه که لهسهر بنهمای دهقی قورئان و فهرمووده و ئهوهی سهبارهت به فهزل و لهپیشینهبوونیان هاتووه، دامهزراوه، دوای کۆدهنگیی ئههلی سوننهش، تهنها بیدعهکاران خویان جیادهکهنهوه.

⁽١) - صحيح مسلم، الرقم ١٦٩٦.

چەند پوختەيەك لە جەند سەرەباسێكى ھزريى گرنگدا

پوختهی یهکهم: سهبارهت به عهقل و شهرع

یه کهم: ئهو که سه ی ده نیت: عه قل پیش شه رع ده خریت له به رئه وه ی شه رع به هی عه قله وه زانراوه، بویه ده بیت عه قل بریار له سه ر شه رع بدات، له وه لا مدا پینی ده نین کاتیک عه قل رینمونی کردوین به ره و شه رع، ئه وه رینموونی کردین بو سیفه تیکی پهیوه ست به شه رع که بریتیه (دووربوون له هه له و که موکورتی)، له هه مان کاتدا عه قل ئه و عیصمه ت و دووربوونه له هه له و که موکورتی بو خوی به ره وا نازانیت، ده ی چون ده کریت سه رچاوه یه که هه له و پله ی هه یه، پیشی بخه ین به سه رچاوه یه کی بی هه له و په له دا؟

ئه گهر نهزانیک زانایه کمان پی بناسینیت، ئه مه واتای ئهوه نیه قسهی نهزانه که پیش قسهی زاناکه بخریت و ئهوه بکریت به به لُگه گوایه نهزانه که ئهو زانایهی پی ناساندوین، به لُکو هینده ی رینموونی کردوین بو لای زانایه که بهسه، ئیتر دوای ئهوه ده نت شونی زاناکه بکهوین نهوه که نهزانه که.

دووهم: تینگهیشتنه کان جیاوازن، پیوهره کانی وهرگرتنی خه لْك و قبوولْکردنی گیرانه وه کانیش له که سینکه وه بو که سینکی دی جیان، ئه مه شینی شیوازی پهروهرده ی ههرکامیان و باوردو خی گهورهبوون و پینگهیشتنی و ئه و دهوروبه رو کو مه لُگهی تیایدایه، بو نموونه ئه و که سه ی له دارستانه کانی ئه فریقادا ده ژی، شتین به پیچه وانه ی عه قلّ ده زانیت، له کاتینکدا ئه و که سه ی له ناو شارستانیه تی سه رده مدا پینگهیشتوه و گهوره بووه، به په سه ند کراوینکی عه قلّی ته ماشای ده کات، به لکو له وانه یه به شتینکی بی چهنو چونی عه قلّی ته ماشای بکات.

بۆیه، ههرکهس نکوولی له دهقیّکی شهرع بکات له بواری تیّگهیشتندا، با پهله ئهم گری و گومانه نهباتهوه بو صهریحی عهقل، بهلکو با پیداچوونهوهی تیروانینی خوی و کهسانی تری ژیر بکاتهوه، لهوانهیه دهربکهویّت کیشه که له خودی شیّوازی تیّگهیشتنی خوی و ئهو ئاستی وهرگرتنهی بیّت که لهو قهناعه ته بی چهنوچونانهی خویهوه سهرچاوهی گرتبیّت که له ماوهی گهشه و پیّگهیشتنی و به و شویّن و بارودو خهی که زال بووه بهسهر پیکهاته و ژیانیدا، وهدهستهاتووه.

لهسهر بنه مای ئه مه شد: ئه گهر خاوهن عه قله ئازاده بیریاره کان له وهرگرتن و به به رپه رچدانه وهی فه رمووده یه پنه همیه ره وه شر راجیابن، له ویدا کی دادوه ریت؟ باشتر ئه ویه عه قلی خوّی پیش عه قلی که سانی تر بخرینت؟ ده لیین ده بین هو کاریکی ده ره کی هه بینت که ئه ویش بریتیه له پیناوی سه لماندن له شهرعدا، به و واتایه ی ئه و گیرانه وه ی له رووی عه قلیه وه راجیایی له سه ره یا خود نا، پیویستمان به وه یه شتیک بیسه لمینیت ئایا پیغه مبه رسی هو مقل نه وه یاخود نا، پیویستمان به وه ی فه رمووه یاخود نا، پیویستمان به وه ی فه رمووه ، ئه وه هه رگیز پیچه وانه ی عمق نیه.

سێيهم: پێويسته درك به سنووره کانی عهقل بکرێت:

پیشهوا شاتیبی رهحمه تی خوای لی بیت ده لیّت: (خوای گهوره بو درکی عهقله کان سنووری کی داناوه که ناتوانن تیّیپهریّنن، ریّگهشی به عهقل نهداوه درك به ههموو داخوازییه که بکات). (۱)

داننان به سنووری عمقلدا، کهمکردنهوهی شان و شکوّی نیه، بهلّکو دانانیهتی لمو شویّنهی شایهنیهتی، لیّرهوه ههنگاو دهنیّین بوّ وهلامدانهوهی ههندی پرسیاری غمیبیی که لموانهیه عمقل واقو ور بکهن.

چوارهم: گرنگیی جیاکردنهوهی گونجاو و نه گونجانه کانی عمقل، واته جیاکردنهوهی ئهوهی عمقهل ریخی تیده چینت، له گهل ئهوهی عمقل ریخی تیناچیت.

لموانمیه شمریعمت همندی بابهتی پی بیّت که عمقل واق و ور رابمیّنیّت، یان لای نامو بیّت، به لام شتیک ناهیّنیّت که عمقل ریّی تینمچیّت و له گمل عمقلدا نه گونجیّت.

⁽١) - الإعتصام للشاطبي (٨٣١/١).

ئیبن تهیمیه رهحمه تی خوای لی بیّت، له (الجواب الصحیح) دا دهلیّت: (پیویسته جیاوازی بکریّت لهنیّوان ئهوهی عهقل دهزانیّت باتله و پیویسته ریّگریی لی بکریّت، لهگهل ئهوهی که عمقل ناتوانیّت ویّنای بکات و بیزانیّت، یه که میان ئهوهیه که عهقل ریّی تیّده چیّت، ئهوهیه که عهقل ریّی تیّده چیّت، پیغهمبه رانیش باسی ئهوهی دووه میان هیّناوه). (۱)

ههروهها له ههمان کتیبدا ده لیت: (پیغهمبهران ههندی جار ههوال دهدهن لهسهر شتیک که عهقل ناتوانیت بیزانیت، نهوه ک به شتیک که عهقل بزانیت بهتال و نادروسته، بویه ریتیچوونه کانی عهقل باس ده کهن نهوه ک ریتینه چوونه کانی).

ليرهشدا ئاماژه به سي سهرچاوه دهكهم لهم بوارهدا:

(ينبوع الغواية الفكرية) له باسى بهههدهرداني دهق بههوى عهقلهوه.

(مختصر السواعق المرسلة) له نووسيني ئيبنولقهييم.

مهوسوعهی گهورهی (درء تعارض العقل و النقل) له نووسینی ئیبن تهیمیه، به لام ئهم سهرچاوهیان بو کهسهی سهرهتایی و مامناوهندیش نابیّت، به لکو مهوسووعهیه کی گهورهیه که جوریّك له قورسیی تیدایه، به لام بو ئهم بواره گشتگیره.

پوختهی دووم*م*: سهبارمت به نهگونجان و ناتهبایی نێوان زانستی سروشتی و ئایین

دوودلّم لهوهی ئهم بابهته بخهمه نیّو بهندی (پوخته کان) هوه، چونکه بابهتیّکه لقی زوّری لی دهبیّتهوه و سهخته له چهند دیّریّکی دیاریکراودا کوّیان بکهیتهوه، ههروه ک بابهتی (عهقل و نهقل) نووسین و لیّکوّلیّنهوهی زوّری لهسهر نیه، هیّنده بهسه ئاماژه بکهم به ههندی شت که به گرنگی دهزانم و دوای ئهوهی ئاراستهتان بکهم بوّ ههندی سهرچاوه لهو بوارهدا.

یه کهم: تنروانینی دروست لهم بوارهدا ، نایه ته دی به بی شاره زابوون له سروشتی ئه و بارودو خانه ی که زانستی سروشتی له سهرده می نیودا پییدا تیپه رپوه، ههروه ها

⁽١) - الجواب الصحيح لمن بدل دين المسيح (٣٩١/٤).

پیریستی به شارهزابوونه له سروشتی ئهو ململانییانهی که کو مه لگهی ئهورووپیدا به و هویه هویه هویه هویه به میدی چ ئهوانهی پهیوهندییان ههبوو به کلیسا یان ههندی پیاوی ئایینی کلیساوه، ئهو میژووه سروشتی ئهو بارودو خهی دهوری سهرهه لدانی زانستی سروشتی دابوو، وایکرد ئهوانهی سهر بهو زانسته بوون، تهواو دوور بگرن له ههرچیه کی ئایینی یان غهیبی، ئیدی له ئهندیشهی زوربهیاندا ئهوه دروست بوو که زانست یان مروقایه تی، کاتیك له بواری دوزینه وه زانستیه کاندا ههنگاوی نا که خوی له کوتی ئایین و دهسه لاتی کلیسا رزگار کرد، بویه دهستکهوته زانستیه کان لای ئهوان ئه ههر یه کلاییش نه بیت پیش ههر دهستکهوتیکی تر خراوه، به لکو زانسته ئایینی و فهلسه فییه کان به زانسته ساخته کان ناوده بهن، ههر بابه تیک هه بیت پهیوه ندیی به پرسیکی ئایینی یان عهقلیی فهلسه فیهوه هه بیت، نایخه نه نیو ریزی دهستکهوته کانین زانستی ئه زموونیه وه.

ئیمهش خولگهیه کی ئایینیمان ههیه کهلهسه ر بنه مای ده ستکه و تی عه قلی و به لگه ی ته واو و تیروته سه ل دامه زراوه، ئه م خولگه ش، بروامان وایه ناته با نیه له گه ل هیچ ده ستکه و تی که زموونیی دروست و چه سپاوی یه کلاکه رهوه دا، برواشمان وایه له سه ر چهندین بنه په ت دامه زراوه که لیره دا ده رفه ت نیه باسیان بکه ین، به لام ئه وه ی مه به ستمه سه رنجی خوینه ری بو رابکیشم، ئه وه یه ده بیت میژووی سه رهه لدانی زانستی ئه زموونی و ئه و بارود و خه بخه ینه پوو که کومه لگه ی ئیسلامی له کاتی سه رهه لدانی ئه و زانسته دا تیایدا ده ژیا، چونکه ئه و بارود و خه بیت بوو وایک رد هه لویستی د ژبه رامه مربه بایین و با به ته غه بییه کان دروست بینت.

 ئه گهرانه له زانایانی کهوه دهرده چن که له کهشی زانستیدا قورساییه کیان ههیه، ئه و کات کاریگهرییه کهی گهوره ده بیت.

 یان ئهوهش که خوی نهیوتبیّت، به لام لهسهر بنه مای بیردوّزه کانی و ترابیّت، ههرچیه کیش بیردوّزه کانی نیوتن پهسهندیان نه کردایه، بهرپهرچ دهدرایهوه .. ههتا ئه و بیردوّزه زانستیانه بوون به ریّبازی هزریی وا که زوّربهیان رووهو ئیلحاد و ماددیگهری و کهنارخستنی بنه پهته ئایینیه کان روّیشتن و له نیوهی یه که می سهدهی نوّزده ا گهیشتنه لووتکهی دیدی زانستی و مهزهه بی وه زعی .. و زانسته کان لهوپه پی ههولی لاسایی کردنه وهی زانستی فیزیادا بوون، زیّده پوییه کی زور له بواری وهزعیدا گورزی کی سهخت و به ئازار بوو بو کوّمه لیّن راستیی رها و ههندی چهمك و واتای پتهوی نیّو فیزیای کلاسیکی، گورزه که لهناوخوّی چالاکی خودی فیزیاوه بوو .. ئه مانه ش دوو مهسه له بوون که له ناوخوّی چالاکی فیزیاییدا روویاندا و به شیّوه یه کی سهروسو پهیّنه ر بابه ته کانیان قولّپ کردنه و فیزیای دلّنیاییان لهرزاند و گورپیان بو فیزیای نادلّنیایی یان ریّژه یی، ئه و و فیزیای دلّنیاییان لهرزاند و گورپیان بو فیزیای نادلّنیایی یان ریّژه یی، ئه و دوانه ش بریتی بوون له:

یه کهم: ئهزموونی مایکلسون و مورلی له سالمی ۱۸۸۷ زاینی که چهمك و واتای (الأثیر) ی لهناوبرد.

دووهم: دۆزىنەوەى سەرسور ھێنەرى جيھانى ناوەكى كە ملكەچى ياسا دانراوەكانى فىزيا نەدەبوو، (١) ئەزموونەكەى مايكلسۆن و مۆرلى لە نێوەندى زانستىدا دەنگۆيەكى گەورەى نايەوە و زانيان سەرسام و دوودڵ و راڕا لە ئاست ئەنجامەكانىدا راوەستان، نەياندەزانى لەسەر قسەى پێشوو بمێننەوە با تەنانەت بگاتە ئەوەى بڵێت زەوى جێگيرە و ناجووڵێت، يان دانى پێدا نەنێن ھەرچەندە چەندىن پاشكۆى لەخۆ گرتووە و چەندەھا بيردۆزەى ترى لەسەر بنيادنراوە.

موسته فا مه حموود له کتیبه که یدا (أنشتاین و النسبیة)، پاش ئه وه ی باسی ئه زموونی مایکلسون و موّرلی ده کات، ده لیّت (ئه مه واتای ئه وه بیّت زانایان باوه په وه بکه ن که بیدروزه ی الأثیر قسه یه کی پووچه و شتیک نیه به ناوی الأثیر، یان وای دابنین زهوی له فه زاد اسوکنای گرتووه، پیشتر ئه و بیردوزه یه لای زانایان

⁽١) - النظريات العلمية الحديثة، حسن الأسمري (٢/٧١-٢٢٨).

هیّنده بهرز و بلّند بوو که همندیّکیان گومانیان دروست دهکرد لهسهر جوولّهی زهوی و پیّیان وابوو جیّگیره و ناجوولیّت).(۱)

پاش ئهوهی ئهزموون هه لهی ئهو بیردوزهی سهلماند، گهران به دوای لهبریتی (بهدیل) یکدا که بتوانریت به پشت پی بهستنی، جوولهی شته کانی پی پیوانه بکریت، ههتا ئهنیشتاین هات و راقهی ئهو گری و گولهی کرد، وه لامه که شی ئهوه بوو که پیوه ریک نیه و جوولهی شته کانیش ریژهییه، ههر جوولهیه به بینی شوینی تیبینیکراو به جگه له خوی به راورد ده کریت. (۲)

چوارهم: وهك پیشتر وتم، ئهم بابهته لقى زورى لى دەبیتهوهو پیویست بهوه ده کات میژووى زانستى نوى و شتیک له فهلسه فه کهى بخوینریتهوهو رهخنهى لى بگیریت، بو زانیاریى زیاتر لهم بوارهدا، بگهرینهوه سهر ئهم سهرچاوانه:

كتيبي (النظريات العلمية الحديثة، مسيرتها الفكرية و أسلوب الفكر الغربي في التعامل معها) له نووسيني دكتور حهسهن ئهسمهري.

كتيبي (العلموية) له نووسيني دكتور سامي عاميري.

نامهی دکتورای سولتان عومیری باسی (النزغة العلمویة)

بهشى (درء تعارض العلم التجريبي والنقل) له كتيبي (ميليشيا الإلحاد) له نووسيني عهبدولًا عوجيري. (٣)

وانهیه کی دکتور سامی عامیری له مالّپهری یوتیوب به ناونیشانی (العلمویة، عرض و نقد).

⁽۱) - انیشتاین و النسبیهن ص ۳۷-۲۸.

⁽٢) - النظريات العلمية الحديثة (٢٣١/١).

⁽٣) - له چاپى دووهمى كتيبهكهدا له لاپهره ١٤١ بهدواوه.

پوختهی سێیهم: پرسی ئازادی له ئیسلامدا

یه کهم: زانینی چهمك و واتای ئازادی له ئیسلامدا، ئایا بابهتیّکی عمقلّیه، یاخود بابهتیّکی شهرعی؟

كۆكردنهوەى دەقەكان ئەنجامىخى ترمان پى دەبەخشىخ، ئەويىش جوان لىختىگەيىشتنى دەقەكانە لە سايەى كۆى دەقەكاندا، نەوەك لەسەر تىپروانىنىخى دىارىكراو بۆ تەنھا دەقىك، كاتىك لەم فەرمايىشتەى خواى گەورە تىدەگەيىن (لا إكراه فىي الدين) كە چاومان لەسەر ئەم ئايەتەش بىت (وَانْظُرْ إِلَى إِلَهِكَ الَّذِي ظَلْتَ عَلَيْهِ عَاكِفًا لَنُحَرِّقَنَّهُ ثُمَّ لَىنْسِفَنَهُ فِي الْيَمِّ نَسْفًا)، (۱) (بروانه بۆ پەروەردگارت كە بەردەوام پەرستشىت دەكرد، ئەبىت ئەو شويىنە بسووتىنىن و دواتر خۆلەمىشەكەى فرى دەدەينە ناو دەريا و بلاوى ئەكەينەوە تا با بىبات)، ھەروەھا ئەو ئايەتەى كە خواى گەورە سەركۆنەى بەنوئىسرائىل دەكات و دەفەرمويت (گائوا لايتتاھۇن عَنْ مُنْگرٍ فَعَلُوهُ لَبِئْسَ مَا كَانُوا بەنوئىيسىزى (الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا ئىيشىدى خولىيان دەدا، بەراستى ئىشىدى خولىيان دەكرد)، ھەروەھا ئايەتى (الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا ئىشىدى (الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا ئىشىدى (الرَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا ئىشىدى (الرَّانِيةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا مَنْهُ وَلَارَانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا مَنْهُ كَانُوا كَار، ھەركامىيان سەد جەلديان لى بدەن).

⁽١) - طه: ٩٧.

⁽٢) - المائدة: ٧٩.

⁽٣) - النور: ٢.

ههلهیه جیا له دهقه کانی تر، دهقیک وهربگرین و بهتهنها لینی تیبگهین.

دووهم: گرنگه بو گهیشتن به روانینیکی دروستی شهرعیی له بواری ئازادی له ئیسلامدا، درك بهوه بكهین كه هو كاریکی دهره کی كاریگهر ههیه كه روّلیّکی زور گهورهی ههیه له گومان خستنه سهر چهند چهمك و واتایه کی دیاریکراوی تایبهت به ئازادی كه پیچهوانهی چهمك و واتای ئیسلامی بیّت، ئهویش بریتیه له پالنهری فشاری روّشنبیریی لیبرالی روّرئاوایی كه كاریگهری ههبووه لهسهر ههندی پروژه و نووسینی ئیسلامی له باسی ئازادیدا، ئهمهش تیروانینیکی شیرواوی لهو بوارهدا لی پهیدا بووه.

بۆیه گرنگه تویژهر مهشخه له کانی ئازادیی روز ئاوایی و مهشخه لی ئازادی ئیسلامیی لهیه که جیا بکهینه وه، ئهمه ش واتای ئه وه ناگهیه نیت هه رچیه که بواری ئازادیدا باسکرا و سه رچاوه که ی روز ئاوایی بوو، به رپه رچ بدریته وه، نه خیر، به لکو مهبه ست ئه وه یه مه شخه له شه رعییه کان شاره زا بین و دوور له کارتیکه ره ده ده کییه کان له سه رچاوه رهسه نه کانیه وه وینایان بکهین، پاشان له چه مک و واتای پیچه وانه ی ئه م تیبگهین، ئینجا هونه ری مامه له له گه ل واقیعدا به کاربه پنین.

⁽١) - صحيح البخاري، الرقم ٢٨٨٧.

⁽۲) - دەقىي وەرگێړانى ئەم فەرموودەم لە وەرگێړانى مامۆستا نوورى فارس حەمەخان بۆ پوختەي صەحیحى بوخاریى وەرگرتووه. وەرگێړ.

چوارهم: پێویسته له پانتایی ئازادی لهنێو ئیسلامدا، ئهو ئازادیهی کهسێك بروای پێیهتی بوّ خوٚی، جیابکهینهوه لهو ئازادیهی که لهنێو خهڵکدا رایدهگهیهنێت، ئیسلام قبووڵی ئهوه دهکات بێباوه له خاکیدا ههبێت بهڵام به چهند مهرجێك، لهوانه: رانهگهیاندنی تانهدان له دین و به ئاشکرا رانهگهیاندنی بێباوه ریی.

کاتیک ئهم دوو حالهته لهیه جیانه کرینه وه، ئه وکات شیواندن رووده دات، ده بینیت که سی وا هه یه بو پیکه وه ژیانی بیباوه ران له گهل موسلمانان له میژووی ئیسلامیدا، دانانی چهند یاسایه که ده کات به به لگه که واده کات بیباوه رانیش وه که موسلمانان بانگه واز بو پهیامی خویان بکه ن و گومان له سهر ئیسلام بورووژینن، ئهمه ش هه لهیه، چونکه بیروباوه ری خویان لهناو ده روونی خویان و له که شی داخراوی خویاندا شتیکه، راگهیاندن و بلاو کردنه وه ی ئه و بیروباوه ره شیان - که ئیسلام نکوولیی لی ده کات شتیکی تره.

شتیکی تری لهم چهشنه: تیکه لکردنی ئهو ئازادییه یه ئیسلام ره خساندوویه تی و مو له تی تری لهم چهشنه: ایک له گه ل مو له تی داوه مروّف له چ بواریکی دیندا پرسیاری بو دروست بوو، بپرسیّت، له گه ل بلاو کردنه وهی گومانه کان له نیو خه لکدا و شیّواندنی خاویّنیی بیروباوه ی و دلّنیاییان.

ويندى يەكەك لە قورئاندا رووبەرينكى فراوانى ئازادىي پى بەخشراوه (وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ أَرِنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَى قَالَ أَوَلَمْ تُؤْمِنْ قَالَ بَلَى وَلَكِنْ لِيَطْمَئِنَّ قَلْبِي)، (١) (وه ئىبراھىم وتى پەروەردگارا نىشانم بدە چۆن مردووەكان زىندوو دەكەيتەوە؟ خواى گەورە فەرمووى مەگەر باوەرت نەھيناوه؟ ئىبراھىم وتى با، بەلام بۆ ئەوەى زياتر دلم ئارام بگرى)، ھەروەھا (فَإِنْ كُنْتَ فِي شَكِّ مِمَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ فَاسْأَلِ الَّذِينَ يَقْرَءُونَ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكَ)، (١) (ئەگەر گومانت ھەبوو لەوەى دامانبەزاندووە بۆ يقرئون الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكَ)، (١) (ئەگەر گومانت ھەبوو لەوەى دامانبەزاندووه بۆ سەرت، ئەوە بېرسە لەوانەى پىش تۆ كتىبە ئاسمانيەكانى پىشوويان خويندۆتەوه).

پنویسته دهرگای پرسیار و گفتگو و مشتوم لهبهردهم ئهوانه دا دانه خرینت که پرسیاریان لا دروست بووه یان گومان و دوودلییه کیان ههیه، به لام ئه گهر ئهو

⁽١) - البقرة: ٢٦٠.

⁽۲) - يونس: ٩٤.

گومان و دوودلییه بچینه چوارچیوهی راگهیاندن و گومانخستنه سهر ئیسلام، ئهمه مونکهر و خراپهیه که پیویسته له رووی شهرعیه وه، بهری پی بگیریت.

ئەو خالانەى پىشوو، تەنھا چەند تىشكىك بوون لەم بوارەدا، بۆيە بۆ زانيارىى زياتر، ئاراستەتان دەكەم بۆ ئەم سەرچاوە سەردەميانە:

يه كهم: كتيبي (فضاءات الحرية في الإسلام) له نوسويني سولنّان عوميري كه (المركز العربي للدراسات الانسانيه) به چاپي گهياندووه.

دووهم: كتيبى (الحريات السياسية المعاضرة في ضوء فقه الصحابة) له نووسينى فههد عهجلان كه (المركز العربي للدراسات الانسانيه) به چاپى گهياندووه.

سێيهم: كتێبى (آفاق الحرية) له نووسينى عهلى حهمزه عومهرى، كه دار الأمة بهچاپى گهياندووه.

چوارهم: كتيبى (الإستدلال الخاطئ بالقرآن والسنة على قضايا الحرية) له نووسينى ئيبراهيم موحهممه حقيل، كه (مركز البيان للبحوث و الدراسات) به حايى گهياندووه.

پێنجهم: كتێبى (مفاهيم الحرية و تطبيقاتها في الدين و النفس والمال)له نووسينى عهبدولعهزيز حومێدى.

- كۆتــايى -

ئيسالام بەرێوەيە...

سوپاس بۆ خوا لەسەرەتا و كۆتايشدا، صەلات و سەلامى خواش لەسەر موجەممەدى يېغەمبەرى خوا.

سەرچاوەكان

- الإجماع، أبو بكر محمد بن ابراهيم بن المنذر النيسابوري، صغير بن أحمد بن محمد حنيف أبو حماد.
- أحكام أهل الذمة، محمد بن أبي بكر بن أبوب ابن قيم الجوزية أبو عبد الله، يوسف بن أحمد البكري أبو براء، أحمد بن توفيق العاروري أبو أحمد، رمادي للنشر الدمام ١٤١٨هـ ١٩٩٧م. .
- الإحكام في أصول الأحكام، علي بن أحمد بن سعيد بن حزم الأندلسي أبو محمد أحمد محمد شاكر، دار الآفاق الجديدة بيروت، ط ٢، ١٩٠٣ ١٩٨٣.
- الاستيعاب في معرفة الأصحاب، يوسف عبد الله محمد عبد البر أبو عمر، محمد علي البجاوي، دار الجيل، ط١، ١٤١٢ هـ ١٩٩٢م.
- أضواء البيان في إيضاح القرآن بالقرآن، محمد الأمين بن محمد المختار الجكني الشنقيطي، مجمع الفقه الإسلامي بجدة.
- الاعتصام، إبراهيم بن موسى بن محمد النخي الغرناطي الشهير بالشاطبي سليم بن عبد الهلالي، دار ابن عفان السعودية، ط١، ١٤١٢ هـ ١٩٩٢م.
- إعلام الموقعين عن رب العالمين، محمد بن أبي بكر بن أيوب بن سعد شمس الدين ابن قيم الجوزية أبو عبد الله، مشهور بن حسن آل سلمان أبو عبيدة، دار ابن الجوزي، ط١، ١٤٢٣ هـ.
- الأعلام، خير الدين بن محمود بن محمد بن علي بن فارس، الزركلي الدمشقي، دار العلم للملايين، ط١٥، ٢٠٠٢م.
- أنوار التنزيل وأسرار التأويل المعروف بتفسير البيضاوي، ناصر الدين عبد الله بن عمر بن محمد الشيرازي الشافعي البيضاوي، محمد عبد الرحمن المرعشلي، دار إحياء التراث العربى بيروت، ط١، ١٤١٨ هـ

- اينشتاين والنسبية، مصطفى محمود . .
- البرهان في أصول الفقه، عبد الملك بن عبد الله بن يوسف الجويني أبو المعالي إمام الحرمين، عبد العظيم الديب، دولة قطر، ط١، ١٣٩٩ هـ
- النظريات العلمية الحديثة مسيرتها الفكرية وأسلوب التفكير التغريبي في التعامل معها، دراسة نقدية، حسن الأسمري، طبعة تأصيل.
- التحبير شرح التحرير في أصول الفقه، علي بن سليمان المرداوي الحنبلي؟ علاء الدين أبو الحسن، مكتبة الرشد، ط١، ١٤٢١ هـ. ٢٠٠٠م.
- التحرير والتنوير الحرير المعنى السديد وتنوير العقل الجديد من تفسير الكتاب المجيدة، محمد الطاهر بن محمد الطاهر بن عاشور التونسي، الدار التونسية للنشر تونس، ١٩٨٤ م.
 - تفسير التحرير والتنوير، محمد الطاهر بن عاشور، الدار التونسية للنشر.
- تفسير الجلالين الميسر، جلال الدين المحلي، جلال الدين السيوطي فخر الدين قباوة، ط١، ٢٠٠٣م. .
- تفسير القرآن العظيم، أبو الفداء إسماعيل بن عمر بن كثير القرشي البصري الدمشقي، الهيثمي، العسقلاني، أحمد شاكر، الألباني، الأرناؤوط، المكتبة العصرية.
- تفسير القرآن العظيم، إسماعيل بن عمر بن كثير الفرشي الدمشقي أبو الفداء عماد الدين، سامي بن محمد السلامة، دار طيبة، ط ٢، ١٩٢٠هـ ١٩٩٩م.
- التمهيد لما في الموطأ من المعاني والأسانيد، أبو عمر يوسف بن عبد الله بن محمد بن عبد البر بن عاصم النمري القرطبي، مصطفى بن أحمد العلوي، محمد عبد الكبير البكري، وزارة عموم الأوقاف والشؤون الإسلامية المغرب،١٣٨٧ هـ.
- تيسير الكريم الرحمن في تفسير كلام المنان، عبد الرحمن بن ناصر السعدي، مؤسسة الرسالة، ط١، ٢٠٠٠م

- جامع البيان عن تأويل آي القرآن (تفسير الطبري)، محمد بن جرير الطبري، عبد الله بن عبد المحسن التركي، دار هجر للطباعة والنشر
- جامع التحصيل في أحكام المراسيل، أبو سعيد بن خليل بن كيكلدي أبو سعيد العلائي، حمدي عبد المجيد السلفى، عالم الكتب - بيروت، ط٢، ١٤٠٧هـ -
- جامع بيان العلم وفضله، أبو عمر يوسف بن عبد الله بن محمد بن عبد البر بن عاصم النمري القرطبي، أبي الأشبال الزهيري، دار ابن الجوزي المملكة العربية السعودية، ط١، ١٤١٤ هـ ١٩٩٤م.
- الجامع لأحكام القرآن (تفسير القرطبي)، محمد بن أحمد الأنصاري القرطبي أبو عبد الله، عبد الله بن عبد المحسن التركى، مؤسسة الرسالة، ط١، ١٤٢٧ هـ -
- جماع العلم، محمد بن إدريس الشافعي المطلبي، أحمد محمد شاكر، مكتبة ابن تيميه
- الجواب الصحيح لمن بدل دين المسيح، تقي الدين أبو العباس أحمد بن عبد الحليم بن عبد السلام بن عبد الله بن أبي القاسم بن محمد ابن تيمية الحراني الحنبلي الدمشقي، علي بن حسن، عبد العزيز بن إبراهيم، حمدان بن محمد. دار العاصمة السعودية، ط ٢، ١٤١٩ هـ . ١٩٩٩م.
 - الحاشية على شرح آداب العضد، الشيخ الصبان، (مخطوط).
- الحيدة والاعتذار في الرد على من قال بخلق القرآن، عبد العزيز بن يحيى بن عبد العزيز بن مسلم بن ميمون الكناني المكي الكناني، علي بن محمد بن ناصر الفقيهي، مكتبة العلوم والحكم المدينة المنورة.
- الداء والدواء (الجواب الكافي لمن سأل عن الدواء الشافي)، محمد بن أبي بكر بن أبوب ابن قيم الجوزية أبو عبد الله، محمد أجمل الإصلاحي، زائد بن أحمد النشيري، مجمع الفقه الإسلامي بجدة، ط١، ١٩٢٩م.

- درء تعارض العقل والنقل، شيخ الإسلام تقي الدين أحمد بن عبد الحليم بن تيمية الحراني الدمشقي، محمد رشاد سالم، جامعة الإمام محمد بن سعود الإسلامية، ط ٢، ١٤١١ هـ ١٩٩١م.
 - رحلة عقل، عمرو شريف، مكتبة الشرق الدولية مصر، طع، ١٩٣٢م -
- روح المعاني في تفسير القرآن العظيم والسبع المثاني، شهاب الدين محمود بن عبد الله الحسيني الألوسي، إحياء التراث بيروت، ط ٢.
- سنن ابن ماجة، محمد بن يزيد بن ماجة القزويني أبو عبد الله، شعيب الأرناؤوط وآخرون، دار الرسالة العالمية، ط١.
- سنن أبي داود، سليمان بن الأشعث أبو داود السجستاني، محمد ناصر الدين الألباني -مشهور بن حسن آل سلمان، مكتبة المعارف للنشر والتوزيع، ط١
 - سنن الترمذي.
- شرح ابن عقيل على ألفية ابن مالك، ابن عقيل عبد الله بن عبد الرحمن العقيلي الهمداني المصري، محمد محيي الدين عبد الحميد، دار التراث القاهرة، دار مصر للطباعة، سعيد جودة السحار وشركاه، ط ٢٠، ١٤٠٠ هـ. ١٩٨٠م
- شرح العقيدة الأصفهانية، تقي الدين أبو العباس أحمد بن عبد الحليم بن عبد السلام بن عبد الله بن أبي القاسم بن محمد ابن تيمية الحراني الحنبلي الدمشقي، محمد بن رياض الأحمد، المكتبة العصرية بيروت، ط١، ١٤٢٥ هـ
- شرح العقيدة الطحاوية، ابن أبي العز، عبد الله بن عبد المحسن التركي، مؤسسة الرسالة، ط٢، ١٤١١ هـ. ١٩٩٠م.
- شرح صحيح البخاري، أبو الحسن علي بن خلف بن عبد الملك بن بطال القرطبي، ياسر
 بن إبراهيم إبراهيم الصبيحي، مكتبة الرشد.
- الصاحبي في فقه اللغة العربية ومسائلها وسنن العرب في كلامها، أحمد بن فارس بن زكريا الرازى أبو الحسين، أحمد حسن بسج، دار الكتب العلمية، ط١، ١٤١٨هـ. ١٩٩٧م.

- صحيح البخاري، محمد بن إسماعيل البخاري أبو عبد الله، دار ابن كثير دمشق بيروت، ط ١. ٢٠٠٢م.
- صحيح مسلم، مسلم بن الحجاج القشيري النيسابوري أبو الحسين، محمد فؤاد عبد الباقي، دار إحياء الكتب العربية عيسى البابي الحلبي وشركاه.
- الطبقات الكبرى، أبو عبد الله محمد بن سعد بن منيع الهاشمي بالولاء، البصري، البغدادي المعروف بابن سعد، إحسان عباس، دار صادر بيروت، ط١، ١٩٩٨م.
- العدة في أصول الفقه، أبو يعلى محمد بن الحسين بن محمد بن خلف ابن الغراء، أحمد بن علي بن سير المباركي، ط٣، ١٤١٠ هـ ١٩٩٠م. .
- فتح الباري شرح صحيح البخاري، أحمد بن علي بن حجر أبو الفضل العسقلاني الشافعي، اين بازى دار الحديث القاهرة ١٤٣٤ هـ ٢٠٠٤م.
- فتح القدير الجامع بين فني الرواية والدراية من علم التفسير (تفسير الشوكاني)، محمد بن على الشوكاني، وزارة الأوقاف السعودية، دار المعرفة بيروت، ط٤، ١٤٣١ هـ. ٢٠١٠م.
- الله ليس كذلك، زيجريدهونكه، غريب محمد غريب، دار الشروق، ط ٢،١٤١٧ هـ، ١٩٩٦م.
- مجموع فتاوى شيخ الإسلام ابن تيميه، أحمد بن عبدالحليم بن تيميه، عامر الجزار أنور الباز، دار الوفاء،
- مسائل الإمام أحمد روايه أبي داود سليمان بن الأشعث السجستاني، سليمان بن الأشعث أبوداود، طارق بن عوض الله بن محمد أبومعاذ، مكتبة ابن تيمية، ط١، ١٤٢٠هـ هـ ١٩٩٩ م.
- المستصفى من علم الأصول، أبوحامد الغزالي، حمزة بن زهير حافظ، شركة المدينة المنورة للطباعة.
- مسند أبي دواد الطيالسي، أبوداود سليمان بن داود بن الجارود الطيالسي البصري، محمد بن عبدالمحسن التركى، دار هجر مصر، ط١، ١٤١٩ هـ ١٩٩٩م.

- مسند الإمام أحمد بن حنبل، أبوعدبالله أحمد بن محمد بن حنبل بن هلال بن أسد الشيباني، شعيب الأرناؤوط عادل مرشد و آخرون، مؤسسة الرسالة، ط١، ١٤٢١هـ ٢٠٠١م.
- مسند الإمام أحمد بن حنبل، أحمد بن حنبل، أحمد معبد عبدالكريم، جمعية المكنز الإسلامي -دار المنهاج، ١٤٢٩هـ - ٢٠٠٨م.
- مسند البزار (البحر الزخار)، أبوبكر أحمد بن عمرو بن عبدالخالق البزار، محفوظ الرحمن زين الله، عادل بن سعد، صبري عبدالخالق الشافعي، مكتبة العلوم والحكم -المدينة المنورة، ط١، ١٩٨٨م.
- المسودة في أصول الفقه، آل تيمية: مجد الدين أبوالبركتا عبدالسلام بن عبدالله بن الخضر.
- مصنف عبدالرزاق، عبدالرزاق بن همام الصنعاني أبوبكر، حبيب الرحمن الأعظمي، المجلس العلمي -جنوب أفريقيا، ط١، ١٣٩٠هـ ١٩٧٠م.
- معرفة أنواع علوم الحديث (مقدمة ابن الصلاح)، عثمان بن عبدالرحمن أبوهمرو تقي الدين المعروف بابن الصلاح، نورالدين عتر، دار الفكر -سوريا، دارالفكر المعاصر -بيروت، ١٠٦هـ ١٩٨٦م.
- المغني، موفق الدين أبي محمد عبدالله بن أحمد بن محمد بن قدامة المقدسي الجماعيلي الدمشقي الصالحي الحنبلي، عبدالله بن عبدالمحسن التركي، عبدالفتاح محمد الحول، دار عالم الكتب للطباعة والنشر والتوزيع -الرياض، ط۳، ١٤١٧هـ ١٩٩٧م.
- المغني، موفق الدين ابن قدامة، عبدالله بن عبدالمحسن التركي، عبدالفتاح الحلو، دار عالم الكتب، ط٣، ١٤١٧هـ ١٩٩٧م.
- مفاتيح الغيب (تفسير الرازي)، فخرالدين الرازي، دار الفكر، ط١، ١٤٠١هـ ١٩٨١م.
- مقدمة ابن خلدون، عبدالرحمن بن محمد بن خلدون ولي الدين، عبدالله محمد الدرويش، دار يعرب، ط١، ١٤٢٥هـ ٢٠٠٤م.

- هل بشر الكتاب المقدس بمحمد صلى الله عليه وسلم؟، منقذ بن محمود السقار، دار الإسلام للنشر والتوزيع، ط١، ١٤٢٨هـ ٢٠٠٧م.
- وفيات الاعيان و أنباء أبناء الزمان، أبوالعباس شمس الدين أحمد بن محمد بن أبي بكر بن خلكان، إحسان عباس، دار صادر -بيروت.
- ينبوع الغواية الفكرية (غلبة المزاج الليبرالي .. ةأثره في تشكيل الفكر والتصورات)، عبدالله بن ثالح العجيري، مركز البحث والدراسات، مجلة البيان -الرياض، ط١، ١٤٣٤هـ.

ASTANA

نــاوەڕۆك

پیشــه کی ٥	0
مەشخەڵ و مۆرك و تايبەتمەنديەكانى شەپۆلى گومانسازيى ھاوچەرخ و سروشت	ۇشتى
كاريگەربوون پێىكاريگەربوون پێى	١.
مەشخەڵ و مۆرك و تايبەتمەنديەكانى شەپۆلى گومانسازيى ھاوچەرخ: ١٠	١.
چاکەيەكى قەدكراوى نێو شەپۆلى گومانە ھزرييە ھاوچەرخەكان ۱۸	۱۸
هۆكارەكانى كاريگەربوونى نەرێنى بە گومانە هزرييە هاوچەرخەكان ۲۰	۲.
جۆرى يەكەم: كاريگەرييە دەرەكىيەكان: بۆ ئەمەش پێنج كاريگەريى باس دەكەم: · · <i>٢</i>	
ﺑﻪﻛﻪﻡ: ﺗﯚڕូﻩ ﻛﯚﻣﻪڵٳﻳﻪﺗﻴﻴﻪﻛﺎﻥ:	۲.
دووهم: فیلم و رۆمانهکان:	۲۱
سێيەم: پەيوەندىي و بەريەككەوتنى راستەوخۆ لەگەڵ رۆشنبيرىيە بيانىيەكان	ن لە
رِێگەی خوێندن و هاوچەشنەكانيەوە:۲۱	71
ﭼﻮﺍﺭﻩﻡ: ﺑﻼّﻮﺑﻮﻭﻧﻪﻭﻩﻯ ﺋﺎﺭﻩﺯﻭﻭﻩ ﺣﻪﺭﺍﻣﻜﺮﺍﻭﻩﻛﺎﻥ:	71
یّنجهم: پیّشکهوتنی ماددیی جیهانی رۆژئاوا و کاریگهریی رۆشنبیریی خۆرئاوا: ۲۳	۲۳
جۆرى دووەم له كاريگەرىيەكان: ھۆكارە ناوخۆييەكان:	۲٦
كارتێكەرى يەكەم: لاوازيى دڵنيايى:	۲٦
کارتیّکهری دووهم: کیّشه دهروونی و فشاره کوّمهڵایهتیهکان: ۲۷	۲۷
کارتێکەری سێیەم: لاوازی لایەنی پەرستشیی، بە تایبەت کارەکانی دڵ: ۲۹	49
کارتیّکەری چوارەم: لاوازی پیّناوەکانی تویّژینەوەو پشتڕاستکردنەوەو مەعریفە: ۲۹	49
کارتێکەری پێنجەم: لاوازیی زانستی شەرعی:	٣.
کارتیّکهری شهشهم: دهستبهتاڵیی کاتیی و هوّشیی و روّحیی:	٣.
جۆری سێیهمی کارتێکهرهکان له بڵاوبوونهوهی گومانهکان: ۳۱	۳۱
شێوەو تايبەتمەندىيەكانى گوتارى ئايينى كاريگەر لە مەيدانى ھزريى ھاوچەرخدا ٣٣	٣٣
شێوەو تايبەتمەندىي يەكەم: گرنگيدان بە گوتارى عەقڵيى:	٣٣

، دواندنی عەقلّەکان ۳٦	رێگاکان
مه له بكه ين له گه ل گومانه هزرييه هاوچه رخه كاندا؟ ٤١	چۆن ما
یه کهم: به هیّزکردنی دلّنیایی سهبارهت به بنه په کانی ئیسلام: ٤١	بنەماي
کانی بههیّزکردنی دڵنیایی:	
دووەمى خۆپارێزيى: دروستكردنى عەقڵى رەخنەگرانە: ٤٨	بنەماي
سێيەمى خۆپارێزيى: تەئصيلى شەرعى:	بنەماي
چوارهم: دیاریکردنی سهرچاوهکانی وهرگرتن و مهعریفه و ههڵوێست له ئاست	بنەماي
،رچاوهیهکدا:۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰	ھەر سا
پێنجهم: کهسانی ناپسپوٚڕ دهست نهبهن بوٚ گوتاری گومانهکان: ۵۳	بنەماي
شەشەم: خوێندنەوەى خۆپارێزيى لە كێتبەكانى وەڵامدانەوەى گومانەكاندا	بنەماي
جانه: 30	بەم مەر
حەوتەم: ریزکردنی قووچەکی ئامانجه گەورەکان بەپێی ویستی خوا: ۵۶	بنەماي
ههشتهم: بههێزکردنی ئهو بهرنامهی بهکوٚمهڵانهی که له رووی هزریی و	بنەماي
يهوه سوودبه خشن: ٥٦	سۆزدارې
نۆيەم: نزا و پاړانەوە: ٢٥	بنەماي
ﻪﻣﺎﻳﻪﻙ ﺑﯚ ﻣﺎﻣﻪﻟﻪ ﻟﻪﮔﻪﻝْ ﻛێﺸﻪ ﻭ ﮔﻮﻣﺎﻧﻪﻛﺎﻥ ﭘﺎﺵ ﻫﺎﺗﻨﻴﺎﻥ ٥٨	چەند ب
یهکهم: بهکارهیّنانی بیرکردنهوهی رهخنهگرانه و توندوتوٚڵکردنی زانستی له	بنەماي
لهگهڵ بیر و باوهڕ و زانیارییهکاندا: ۵۸	مامەڵە
دووهم: پرسیاری پسپۆړان:	بنەماي
سێیهم: پێداچوونهوهی ههوڵهکانی پێشوو له وهڵامدانهوهی ههمان تهو	بنەماي
، کێشه و گرێیان دروست کردووه: ۲۲	پرسانەء
چوارهم: موتهشابیههکان بگیّردریّنهوه بوّم موحکهمهکان: ٦٣	بنەماي
پێنجهم: خوٚگرتن لەبەردەم ئەو گومانانەى كە وەڵامەكەيان نازانرێت: ٦٤	بنەماي
شەشەم: لێکوٚڵینەوەی نەرێنیەکانی وەرگرتنی ئەو بیرانەی پێچەوانەی قورئان و	بنەماي
ن:	سوننەتر
حەوتەم: مامەڭلەنەكردن لەگەڭ رارايدا بە ھەمان چەشنى مامەڭە لەگەڭ	بنەماي
77	گومان:

٦٨	چەند بنەمايەكى گفتگۆ و مشتومڕ لەگەڵ گومانسازان
نەماشاكردنى كەرەستە	بنهمای یهکهم: پێش گفتگۆ: تێگهیشتن له مهزههبی بهرامبهر و ن
٦٨	بینراو و خوێندراوه بهردهستهکانی:
نگۆدا: ۸۸	بنهمای دووهم: رێککهوتن لهسهر بنهمایهکی هاوبهش لهکاتی گفن
79	بنهمای سێیهم: دەستنیشانکردنی بازنهی ململانێ:
وريابوون لهو كێشه و	بنهمای چوارهم: وردبینی له قسهی بهرامبهر و رهخنهلێگرتنی و
79	گرفتانهی له قسهکانیدا ههیه:
٧٠	بنهمای پێنجهم: نهوهستان له سنووری بهرگریدا:
ی پووچدا: ۷۰	بنهمای شەشەم: خۆبەدەستەوەنەدان لە ئاست ھەندىٚ پێشەكي
، قسه دهگوازیتهوه،	بنەمای حەوتەم: ئەگەر بانگەشە دەكەيت، بەڵگە، ئەگەريش
V1	راستیی قسهگواستنهوهکه:
دەقە شەرعىيەكان و	بنهمای ههشتهم: بهئاگابوون له بهڵگههێنانهوهی ههڵێنجراو به
٧٢	پێۅیستی خستنەڕووی سەرجەم دەقەكانى بابەتەكە:
له ئیسلام و بنهرهته	چەند پرشنگێکی پێويست بۆ ئەو كەسەی بەرگریی دەكات
٧٣	چەسپاوەكانى
نیهکان و نکووڵیکارانی	شهن و کهوی دیارترین ئهو گومانه سهردهمیانهی مولحید و نائایی
٧٨	سوننەت دەيانورووژێنن
V9	بنەرەتى: بەڵگەكانى بوونى خوا
V9	يەكەم: بەڵگەى فيترەت:
۸۳	دووهم: بهڵگهی هێنانهدی و دروستکردنی داهێنراوهکان:
Λο	ســـــــــــــــــــــــــــــــــــــ
۸٦ ٢٨	چوارەم: بەڵگەى گرنگيپێدان:
بارانەى پەيوەستن بە	بنەرەتى دووەم: پێشەكيەكى گرنگ بۆ مامەڵە لەگەڵ ئەو پرس
	حیکمهت و دادپهروهری خواوه:
٩٠	جۆرى يەكەم: گومانەكان سەبارەت بە بنەرەتى ئيسلام
	بهشی یهکهم: گومانهکان لهسهر بوونی خوا و حیکمهتی کارهکانی-
	لقى بەكەم گومانەكان لەسەر بوونى خوا:

۹۰	يەكەم: پرسيار: كێ خواى بەديھێناوە؟
970	دووهم: بانگەشەى بێباك بوون بەھۆى ياسا گەردوونيەكانەو
۹۳	سێيەم: بيردۆزەى پەرەسەندنى داروينى:
97	چوارەم: بیردۆزی چەند گەردوونەكە:
۹۸:	لقى دووهم: گومانهكان سەبارەت بە حيكمەتى كارەكانى خوا
فەرمانمان پێ دەكات بە	پرسیاری یهکهم: بۆچی خوای گهوره بهدیهێناوین. بۆچی
99	پەرستش لەكاتێكدا پێويستى بە ئێمە نيە؟
١٠٢	پرسیاری دووهم: بۆچی له جیهاندا خراپه ههیه؟
ناكات؟	پرسیاری سێیهم: بۆچی خوای گهوره نزای ههندی کهس گیرا
وەر لەسەر بێباوەرپيەكە	پرســـياری چـــوارهم: چـــۆن قـــهزاو قهدهر و سزادانی بێباو
· · V	پێڮەوە بگونجێنين؟
١٠٨	بەشى دووەم: گومانەكان سەبارەت بە قورئانى پيرۆز
درێنەوە پاڵ خودا: ۱۰۸	لقى يەكەم: گومانخستنە سەر دروستيى ئەوەي فەرموودەكان ب
١٠٨	لقى دووهم: بانگەشەى بوونى ھەڵە لە فەرموودەكاندا:
١٠٨	جۆرى يەكەم: ھەلُە زمانەوانىيەكان (ھەلُەى نەحوى):
117	جۆرى دووەم: ھەڵەى زانستىى:
، ھەندى ئايەت ناگونجيّز	جۆرى سێيهم: بانگەشەى بوونى ھەڵە لە قورئاندا لەبەرئەوەى
118	لەگەڵ ھەندێکى ترياندا:
11V	بەشى سێيەم: گومانەكان لەسەر پێغەمبەرى خوا
۱۱۸	یه کهم: به ڵگهی راستگۆیی و رهوشتبهرزییه کهی:
	دووهم: بەلگەكانى قورئان لەسەر راستگۆيى پێغەمبەرايەتيە
وشتانهی که لهسهر زاری	سێیهم: بهڵگهی کهماڵی تهشریعات و بیروباوهڕ و ئهو ره
	پێغەمبەر ﷺ باسكراون:
	چوارەم: بەڵگەكانى موعجيزەى ھەستپێكراو:
	پێنجهم: بهڵگهی ههواڵدانه پێۺوهختهکانی پێغهمبهرانی پێ
179	ىنغەمىەرى خوابان داوە:

مانه کان لهسهر چهند هه ڵوێستێکی دیاریکراوی ناو ژیاننامهی پێغهمبهر ﷺ ١٣٥	گوه
وسەرگىرىي لەگەڵ عائىشە :	هاو
يداوی بهنوقوړهيزه:۱۳۷	روو
وسەرگىرىي پێغەمبەر ﷺ لەگەڵ صەفىيە:	هاو
نی چوارهم : گومانه کان سهبارهت به تهشریعی ئیسلامی۱٤۰	بەش
کهم: بانگهشهی ستهملێکراویی ئافرهت له ئیسلامدا	يەك
مانه کان سهبارهت به ته شریعی ئیسلامی ۱٤٥	گوه
مان بهرامبهر به جهنگ و جیهاد له ئیسلامدا۱٤٥	گوه
رى دووهم: ئەو گومانانەى مەبەست لێيان گومانخستنە سەر بنەرەتە چەسپاوە	جۆ
رعیهکانه۱٤۷	شه
ئی یهکهم: گومانهکان لهسهر فهرمووده	بەش
كەم: بنەرەتى بەبەڵگەبوونى فەرموودەو دەستلێبەردانى بەبيانووى ئەوەى تەنھا	يەك
ئان بهسه:۸۱۲	قور
وهم: لهو گومانانهی بهرامبهر به فهرمووده دهورووژێنرێن: گومانخستنه سهر	دوږ
ﻪڵگەبوونى ڧەرموودە ئاحادەكان:	بەب
مانی سیّیهم: سهبارهت بهوانهی فهرموودهیان نهقلٚ کردووه و گیّرِاوهتهوه: ۱۵۸	گوه
مانی چوارهم: رێگریی له نووسینهوهی فهرمووده و ئهوهی پهیوهسته به رێکهوټی	گوه
یسینهوهی و تۆمارکردنی:	نوو
مانی پیّنجهم: گومان لهسهر زانستی فهرموودهو ریّبازی فهرموودهناسان: ۱۶۲	گوه
شهم: گومان خستنه سهر چهند فهرموودهیهکی دیاریکراوی صهحیح، به بیانووی	شه
ئەوە نەگونجانيان:	پێػ
ئى دووەم: گومانەكان لەسەر ئيجماع	بەش
نی سێیهم: گومانهکان سهبارهت به رێبازی تێگهیشتن له دهقی شهرعیی ۱۷۱	بەش
نی چوارهم: پرسیارو گومانه کان سهبارهت به حهدده شهرعییه کان ۱۷۲	بەش
كەم: حەددى رەجم (بەردبارانكردن)	يەك
وهم: سزاى لهدىن هەڵگەرانەوە: ١٧٥	دوو

۱۷۸	بهشی پێنجهم: گومانهکان لهسهر هاوهڵان (رهزای خوایان لێ بێت)
۱۸۱	چەند پوختەيەك لە چەند سەرەباسێكى ھزريى گرنگدا
۱۸۱	پوختهی یهکهم: سهبارهت به عهقل و شهرعپوختهی
۱۸۳	پوختهی دووهم: سهبارهت به نهگونجان و ناتهبایی نیّوان زانستی سروشتی و ئایین
۱۸۸	پوختهی سیّیهم: پرسی ئازادی له ئیسلامدا
198	سەرچاوەكان

له مێژووی مرۆڤایهتیدا، جهنگهکان بهشێکی دیار و بهرچاویان داگیرکردووهو پشکێکی گهورهی ئهو مێژووهیان بۆ خۆیان پچڕیوه، جهنگیش لهسهر دوو پایهی بنه پهتی وهستاوه: هێرش و بهرگریی، مرۆڤ له ههردوو باره کهدا پێویستیی بهپێناوهکانی جهنگ ههیه، بۆ هێرشبردن کۆمهڵێک چهکی بهکارهێناوهو بۆ بهرگریکردنیش کۆمهڵێک چهکی دی، دهبینین جهنگهکانیش تهنها له جهنگی شمشێر و تیر و پم و چهکی ئاگریندا سنووردار نهبون، بهڵکو چهند مهیدانی دیکهی ململانی ههن، ههندی جار پێناوهکانی جهنگهکه زمان و پێنووسن، ههتا ئێستایش وه ههن، ههندی جوا دهوروژێنرێن، ئهم شهپۆلانهی ئهمپۆش که ههن، کشانێکی نوێی شهریعهتی خوا دهوروژێنرێن، ئهم شهپۆلانهی ئهمپۆش که ههن، کشانێکی نوێی بهووه، ههرکهسیش قهڵغانهکهی ورد و چپ نهچنیبێت، تیرێک بهر قهڵغانهکهی بوده و دهکهویت و له درز و کهلێنێکهوه، قهڵغانهکه دهبرێت و کهسهکه دهیێکێت.

